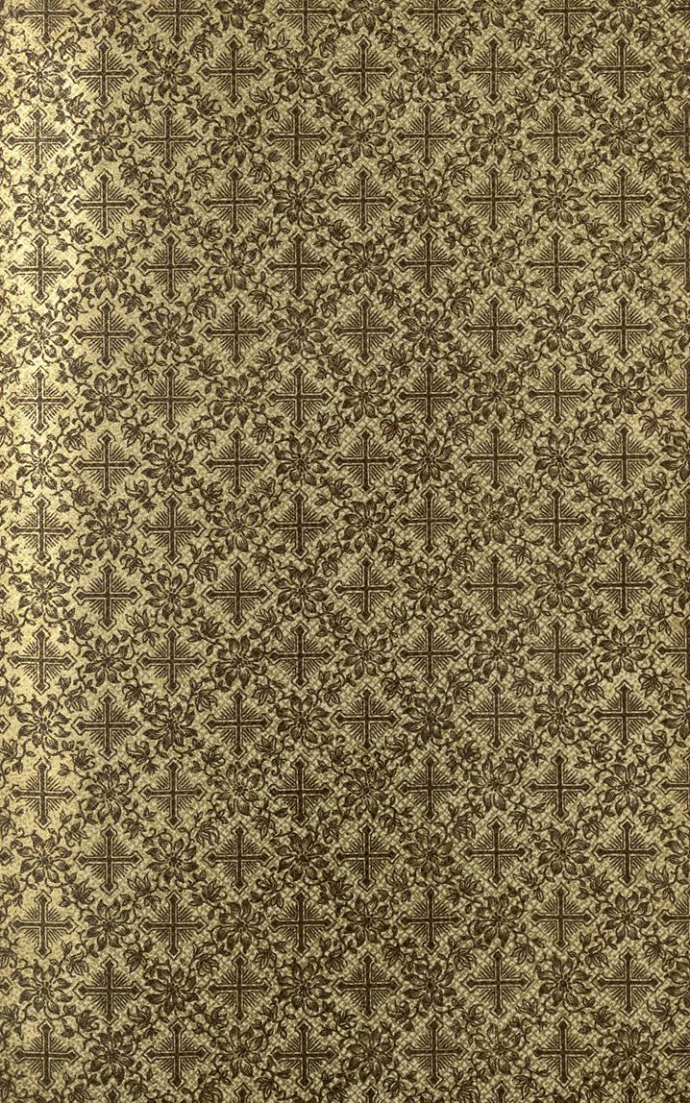

44974

Dušna paša.

DUŠNA PAŠA

za kristjane,
ki želé v duhu in v resnici moliti Boga.

Spisal

FRIDERIK BARAGA,

blvši škof v Severni Ameriki.

Nova izdaja.

Priredil

Jožef Rozman,

družbeni tajnik.

Izdala in založila

Družba sv. Mohorja v Celovcu.

1905.

Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.

I. Karyim's Prokrajč

DUŠNA PAŠA

za kristjane,

ki želé v duhu in v resnici moliti Boga.

Spisal

FRIDERIK BARAGA,

bivši škof v Severni Ameriki.

— Nova izdaja. —

Priredil

Jožef Rozman,

družbeni tajnik.

Izdala in založila

Družba sv. Mohorja v Celovcu.

1905.

Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu.

44974

Z dovoljenjem prečastitega krškega knezoškofijstva.

IN = 030002314

Predgovor družbe sv. Mohorja.

Odbor družbe sv. Mohorja je vsled večstranskih želj sklenil, da na novo izda znameniti molitvenik „Dušna paša za kristjane, kateri želé v duhu in v resnici moliti Boga“, kateri molitvenik je svojim rojakom spisal poznejši slavni amerikanski škof, takrat še kaplan v Metliki na Dolenjskem, Friderik Baraga. Kakor je družba svojim udom zelo ustregla, ko jim je l. 1893 in 1894 podala v novi obliki molitvenika „Življenja srečen pot“ in „Krščansko devištvo“, ki jih je spisal škof Anton Martin Slomšek, tako se nadejamo, da dragim Slovencem vstrežemo tudi z novo izdajo priljubljenega molitvenika drugega slovenskega škofa, Friderika Barage.

Prvikrat je »Dušna paša« izšla leta 1830 z dostavkom: „V natis teh bukev so milostljivi knez, gospod, gospod Anton Alojzij, ljubljanski škof, 20. grudna 1828 dovolili.“ — O vrednosti in pomenu našega molitvenika piše znani slovstvenik

Josip Marn*: „Kakor se je bila prikupila vernim Slovencem J. Golmajrova »Sveta maša in krščansko premišljevanje na vsak dan meseca iz sv. pisma«, ki se je bila od l. 1783 do 1826 natisnila šestnajstkrat, tako se je priljubila nam tudi »Dušna paša«, katera je bila l. 1854 razširjena že v več kakor 27.000 iztisih, in je prikazala se l. 1858 na svetlo sedmokrat, v sedanjem pravopisu, v večji in manjši obliki.** — V kratkem predgovoru opominja kristjana, da naj Boga moli v duhu in v resnici; v bukvah pa, ki so res, kar kaže njih ime, prava dušna paša, mu k temu tudi pomaga. Vse je v njih prav prisrčno in pobožno. Česar je polno srce, rado izgré — v besedo in pismo. To je izpolnil Baraga. — Veliko dobrih in lepih molitvenih bukvic smo dobili Slovenci pozneje, vendar segajo posebno stareji radi še sedaj po »Dušni paši«, katera jim zadostuje v vseh dušnih potrebah. To je vernim Slovencem prava duhovna čebelica, s katero si pasejo svojo dušo ter nabirajo sladke strdi za večno življenje.“

Pri prirejanju nove izdaje smo pazili na to, da podamo Baragov molitvenik kolikor mogoče popolen po prvih izdajah. Vrsto molitev pa smo po nekod premenili radi večje preglednosti.

* Glej: „Friderik Baraga, prvi slovenski apostolski misijonar in škof med Indijani v Ameriki.“ Spisal dr. Leon Vončina. Drugi natissek. Izdala družba sv. Mohorja, 1896. Stran 157.

** Peti natis je izšel l. 1852 še v bohoričici, šesti pa l. 1856 v novem pravopisu. L. 1886 je izšel deveti natis.

Uvod pisatelja.

Ljubi moj kristjan, ki to bereš!

Naš Gospod in Zveličar Jezus Kristus nas uči, da je Bog duh, in naj ga v duhu in resnici molijo oni, ki ga hočejo prav moliti. (Jan. 4, 24.) Moli tedaj tudi ti vselej v duhu in resnici, in tvoja molitev bode Bogu dopadljiva ter tvoji duši v zveličanje. Moli v duhu! Bodi pri molitvi zbranega duha; nikar se ne mudi radovoljno v mislih, ki ne gredó v molitev. Povzdigni k Bogu svojo dušo in misli, kadar moliš. Tako bodeš molil v duhu!

Moli pa tudi v resnici! Pokaži v dejanju, da v resnici želiš od Boga prejeti z njegovo milostjo in pomočjo to, česar ga prosiš. Če ga prosiš lepih čednosti, ljubezni, ponižnosti, potrpežljivosti, pokorščine, čistosti ali časnih dobrot, prizadevaj si tudi resnično, da to dosežeš. Sicer bi bila tvoja molitev tvojemu dejanju nasproti, in torej ne resnična, ampak hinavska.

Spominjaj se pa tudi mene v svojih molitvah, jaz pa se bodem spominjal tebe pri daritvi sv. maše. »Molimo eden za drugega, da bomo zveličani.«

Jutranja molitev.

Ljubi moj kristjan, če hočeš svoje dni na zemlji srečno in v milosti božji preživeti, moraš vsak dan z molitvijo začeti. Nikdar zato ne opusti jutranje molitve. Če včasih ne utegneš veliko moliti, pa vsaj toliko pobožno moli, kolikor moreš. Če pa utegneš, moli tako:

V imenu † Očeta, in † Sina, in † sv. Duha. Amen.

Bodi češčena in hvaljena vekomaj, o presveta Trojica, Bog Oče, ki si me ustvaril, Bog Sin, ki si me odrešil, Bog sv. Duh, ki si me posvetil. — O, dobrotljivi nebeški Oče, iz vsega srca te zahvaljujem, da si me ohranil to noč še zdravega in živega, da si od mene od-

vrnil vse hudo ter me varoval tako skrbno, kakor varuje dobra mati svojega otroka, da se mu ne pripeti kaj hudega. O kako neskončno dober si ti do mene, jaz pa tako nehvaležen do tebe! Vsaki dan te razžalim tolikokrat, prelomim tolikokrat tvoje svete zapovedi, zaslužim tolikokrat tvojo pravično jezo in kazen, ti pa mi deliš še vedno novih milosti in dobrot, vsak dan se ponavlja tvoja neskončna milost do mene. Z obilnostjo svojih dobrot hočeš premagati in omečiti moje nehvaležno srce. Zgolj ljubezen mi izkazuješ, da bi me primoral ljubezen povračati z ljubeznijo.

O, ljubi Oče nebeški, presrčno me veseli tvoja neskončna ljubezen. Iz vsega srca ti sedaj trdno obljubim, da se ti ne bom izkazoval več tako nehvaležnega za tvoje dobrote. Ker po tvoji dobroti začnem zopet nov dan, trdno sklenem, da hočem s tvojo pomočjo in milostjo prav zvesto izpolnjevati tvoje svete zapovedi, se skrbno varovati vsakega, tudi

najmanjšega greha, ogibati se vseh priložnosti v greh, posebno pa slabe tovaršije. Vse svoje prednike hočem zvesto ubogati, vsa svoja dela in opravila pridno in dobro opravljati; vse težave in zopernosti, katere mi boš, o Bog, znabiti danes poslal, hočem voljno prenašati v duhu pokore in jih sprejeti v zadostilo za svoje grehe. Res, danes te hočem prav presrčno ljubiti, ker si sam na sebi vse ljubezni vreden, in ker se izkazuješ tudi do mene tako dobrotljivega. Tebi sedaj prinesem v dar svoje srce, le tebi hočem služiti, le tebi želim dopasti. Tebi darujem vse svoje misli, besede, dejanje in nehanje, vse svoje dušne in telesne moči. Vse hočem danes storiti po tvojem dopadenju, v vseh rečeh počastiti le tebe.

Pa kaj mi pomagajo vsi ti moji sklepi, če me ti, o Bog, s svojo sveto milostjo ne storiš močnega! Brez tvoje pomoči ne morem storiti nič dobrega. Ponižno te torej prosim v imenu Jezu-

sovem, daj mi danes svojo milost, da izpolnim, kar sem sklenil. Podpiraj mojo slabost, brani me vseh sovražnikov moje duše; bodi ti z menoj, da ne bode nihče mogel biti zoper mene. V izkušnjavah mi vedno pomagaj, da premagam srečno vse, tebi na čast in moji duši v zveličanje. — O nikar ne pripusti, moj dobrotljivi nebeški Oče, da te danes razžalim s kakim grehom in izgubim tvojo milost! Pusti raje vse druge nesreče priti nad me, kakor le-to največjo nesrečo.

Sedaj te pa tudi prosim, o moj Bog, naj postanem deležen vsega zaslužnja, katero si bodo danes zadobili vsi kristjani s svojimi dobrimi deli. — Bodi milostljiv meni, ubogemu grešniku, o Bog, in usliši moje prošnje po neskončnem zaslužnju svojega ljubega Sina Jezusa Kristusa. Amen.

Prosim te pa tudi za vse svoje prednike, za vse svoje sorodnike, za svoje prijatelje in sovražnike, za bolnike

in umirajoče, za vse verne duše v vicah. Vse priporočim danes tvoji neskončni milosti; usmili se vsakega po njegovih potrebah in po svoji neizmerni modrosti in ljubezni. Amen.

K Devici Mariji.

Prosi pa tudi ti, o prečista Devica Marija, Boga za nas! Ker si naša ljubezniva mati in najmogočnejša pomočnica, prosi ga, naj nas varuje danes in vselej vse nesreče, dušne in telesne, da ne pademo v greh, temveč z vsemi svojimi mislimi, besedami, dejanjem in nehanjem dopolnujemo njegovo sveto voljo in zaslužimo večno krono v nebesih. Amen.

K angelu varihu.

Tudi tebi, moj sveti angel varih, se priporočim! Varuj me zvesto danes, kakor si me varoval do sedaj. Vodi me po pravi poti proti nebesom; svari me pred vsem hudim in napeljuj k vsemu dobremu. Zvesto hočem poslušati tvoj

glas in po njem se ravnati, le izprosi mi milost od Boga. Saj vem, da me tvoj glas, ki ga slišim v svoji vesti, drugam ne kliče kakor v večno zveličanje. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Verujem . . .

Pred in po delu.

Ljubi moj kristjan, povzdigni tudi večkrat črez dan svoje srce k Bogu in ga nikdar ne pozabi. Večkrat pomisli, da te Bog vedno in povsod vidi in sliši, in da vé tudi tvoje najskrivnejše misli. Glej, tako bodeš dopolnil zapoved Jezusovo, ki pravi, da moramo vedno moliti.

Préden začneš kako delo, moli tako:

O moj Bog, to delo začnem v tvojem svetem imenu; tebi je darujem in te ponižno prosim, daj mi milost, da je prav opravim, tebi na čast in svoji duši v zveličanje. Amen.

O Marija, čista Devica,
Bodi moja pomočnica,
Prosi za me ti Boga,
Da mi svojo milost dá.

Po storjenem delu se Bogu zahvali tako:

Moj dobrotljivi nebeški Oče, ponižno te zahvaljujem, da si mi dal moč in milost, to delo dovršiti. Prosim te pa tudi, odpusti mi, če sem te kaj razžalil pri tem, če se nisem ravnal popolnoma po tvoji volji, ali če sem te med delom preveč pozabil. Odpusti mi, prosim te, o moj Bog, in daj mi milost, da srečno dokončam delo svojega zveličanja, in enkrat uživam večno plačo pri tebi v nebesih. Amen.

Kadar slišiš biti uro, spomni se na Boga in na svojo zadnjo uro in reci:

O moj Bog, zopet je pretekla ena ura mojega življenja. Oj, kako hitro teče moje življenje! Skoraj bode prišla zadnja ura! O moj Bog, daj mi srečno zadnjo uro! Daj mi pa tudi milost, da preživim vse ure svojega življenja tebi dopadljivo in prijetno. Po Jezusu Kristusu. Amen.

Češčena Marija . . .

Bog naj se usmili vseh vernih duš v vicah. Amen.

Pred jedjo.

Tudi pred jedjo in po jedi vselej moli, kakor se kristjanom spodobi, ker vedo, da imajo vse od Boga.

O Gospod, blagoslovi jedi, katere nam tukaj daješ, in daj nam milost, da jih uživamo s hvaležnim srcem in častimo tebe, ki daješ vsem v obilnosti. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

Po jedi.

O Gospod, tebi se zahvalimo za jedi, katere si nam dal sedaj, in te prosimo, naj nam teknejo v zdravje, da bomo mogli dopolnjevati vse svoje dolžnosti po tvoji sveti volji. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

Večerna molitev.

Kakor si dan z molitvijo začel, tako ga tudi z molitvijo končaj. Opravi vselej zvesto in pobožno svojo večerno molitev. Če večerno molitev iz malomarne zanikernosti in lenobe opuščaš, si grdo nehvaležen Bogu, kateri te je ves dan zvesto varoval. — Pri večerni molitvi pa nikar ne pozabi izpraševati svoje vesti in obžalovati svoje grehe. — Zvečer moli tako:

O moj Bog, zopet sem srečno dokončal en dan po tvoji neskončni dobroti. Koliko ljudi je danes zadela kaka nesreča na duši ali pa na telesu! Koliko jih je umrlo nagle, neprevidene smrti, da so stopili znabiti nepripravljeni pred tvojo ostro sodbo. Mene si pa danes zopet obvaroval vsake nezgode, pustil mi zdravje in življenje, in me še nisi poklical pred svoj sodni stol. Vedno me še čakaš in mi prizanašaš, ker nočeš smrti grešnikove, ampak da se izpreobrne, izpokori in večno živi.

O, kako neskončno si vendar dober in usmiljen! Jaz pa sem ti še vedno

nehvaležen in te ne neham žaliti. Vsaki dan se pregrešim, ali sam iz sebe ne morem spoznati vseh grehov. Pomagaj mi, tolažnik sv. Duh! Razsvetli me in daj mi milost, da spoznam vse, s čimur sem se danes pregrešil. Daj, da se sam ostro sodim, da tamkaj ne bodem zavržen pred tvojo sodbo.

Izprašuj sedaj ob kratkem svojo vest. Ali nisi ta dan grešil z mislijo, besedo ali v dejanju? Ali nisi opustil kaj dobrega, kar bi bil lahko storil? Izprašuj se, v kakih priložnostih si bil danes in ali nisi sam šel v slabo priložnost; s kom si se družil, kako si ravnal s svojim bližnjim, kako si opravil svoje molitve, kako si se vojskoval zoper svoje vsakdanje pregreške i. t. d. Potem pa moli z izkesanim srcem tako-le:

O dobrotljivi nebeški Oče, glej, zopet sem te razžalil; nisem več vreden biti tvoj otrok. Velikokrat sem ti že trdno obljubil, da ne bodem več grešil, da ti bodem zvesto služil in te ljubil nad vse. Pa zopet sem prelomil, kar sem ti tolikokrat obljubil. O Gospod, imej potrpljenje z menoj. Nikar me ne zavrzi; odpusti mi vse moje grehe, s

katerimi sem te žalil danes in ves čas svojega življenja. Iz srca so mi žal vsi moji grehi, ne toliko zato, ker sem z njimi izgubil nebesa in zaslužil pekel, ampak zavoljo tega, ker sem s svojimi grehi razžalil tebe, svojega nebeškega Očeta, ki si sam na sebi vse časti, ljubezni in hvale vreden. Odpusti mi, o moj Bog, vse moje grehe. Tega te prosim po neskončnem zasluženju tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, našega usmiljenega Odrešnika. Sedaj trdno sklenem, da se hočem s tvojo milostjo in pomočjo zanaprej še bolj skrbno ogibati vsakega greha in priložnosti kakor doslej. Nikdar več te nočem razžaliti, ker si zgolj ljubezen in svetost.

Sedaj te pa prosim, moj dobrotljivi Oče nebeški, obvaruj me to noč vse nesreče na duši in na telesu; ohrani mi, če je tvoja sveta volja, moje zdravje in življenje. Če pa hočes, da še to noč stopim pred tvoj sodni stol, naj se zgodi tvoja sveta volja; le samo tega te v

imenu Jezusa Kristusa ponižno prosim, vzemi me v svoji milosti iz tega sveta, da ne bom vekomaj ločen od tebe. Oh, kaj bi mi bilo začeti, ko bi bil vekomaj ločen od tebe, ker se mi že tako zdi hudo, če me kak greh le nekaj časa loči od tebe. O nikar ne pripusti le-te neizrečene nesreče, nikar me ne pokliči nepripravljenega iz tega sveta! Daj mi brez mojega zasluženja veliko milost, da se loči moja duša iz tega sveta očiščena vseh grehov in previdena z Jezusovim Rešnjim Telesom, in da tako stopi z zaupanjem pred tvojo sodbo. — Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo! Tvoj želim biti živ in mrtev, tvoj želim biti sedaj in vekomaj! Amen.

Usmili se pa tudi, o Gospod, vseh tistih, za katere sem posebno dolžan prositi. Stori z njimi po svoji dobroti; ohrani jih v svoji milosti; odpusti jim, kar so se pregrešili; daj jim srečno zadnjo uro, in vzemi jih po tem revnem življenju v večno veselje. Amen.

O Marija, moja najmogočnejša pomočnica za Bogom, bodi moja dobrotljiva mati; varuj me to noč, kakor varuje skrbna mati svojega otroka. Prosi za me Boga, da odvrne vse hudo od mene ter me ohrani v svoji sveti milosti.

Sveti angel varih in vsi svetniki božji, prosite za me Boga, da pridem enkrat v vašo družbo in z vami vred Boga hvalim vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Verujem . . .

Mašne molitve.

Prva sveta maša.

Da bodeš bolj pobožno in spodobno pri sv. maši, pomisli vselej, kaj je sveta maša. Sv. maša je nekrvava daritev novega zakona v vedni spomin tiste krvave daritve, katero je za nas opravil Jezus Kristus na sv. križu svojemu nebeškemu Očetu, da nas reši večnega pogubljenja. Kakor se je Jezus na križu daroval svojemu Očetu, ravno tako se mu še dandanašnji po mašnikovih rokah daruje pri vsaki sveti maši. Ravno to se na oltarju godi pri vsaki sveti maši, kar se je zgodilo na gori Kalvariji, kjer je Jezus za nas umrl na svetem križu.

Bodi tedaj vselej spodobno, v Bogu zbran pri sv. maši, katera je tako imenitna in velika daritev. Kadar si pri sv. maši, misli si, da si na gori Kalvariji pred križanim Jezusom. Vêdi se, kakor bi bil pod križem. Nikar se ne oziraj, posmehuj ali razgovarjaj, ampak zvesto pazi na štiri dele sv. maše: na evangelij, na darovanje,

na povzdigovanje in zauživanje. Moli prav z gorečnostjo in prosi Boga milosti, da moreš pobožno slišati sveto mašo. Stori dobre sklepe, preden se maša začne, in skleni se z mašnikom, rekoč:

Priprava.

O moj Bog, darujem ti to sv. mašo v tvojo božjo čast, ker si moj Bog in največji Gospod, v odpuščenje svojih in grehov vesoljnega sveta, da jih vse izbriše Jezusova presveta kri; v zahvalo za vse milosti in dobrote, katere brez prenehanja prejemam od tebe; v zadobljene novih milosti in dobrot, katerih potrebujem vsaki dan. Pri tej sv. maši ti darujem samega Jezusa Kristusa, tvojega ljubega Sina, nad katerim imaš svoje dopadenje. Moj srednik in besednik je, on naj za-me govori pred teboj.

Darujem pa tudi to sveto mašo za vse žive in mrtve, zlasti za tiste, za katere sem še posebno dolžan moliti, za svoje stariše in sorodnike, za duhovsko in deželsko gosposko, dobrotnike, prijatelje in sovražnike, za vse,

katere sem znabiti pohujšal, in za vse verne duše v vicah. Daj mi, o Gospod, milost, da bodem prav pobožno in tebi dopadljivo pri tej sv. daritvi. Amen.

Prvi del svete maše od začetka do evangelija.

Kadar mašnik moli pri stopnicah, prekrižaj se in moli tako:

V imenu † Očeta in † Sina in † svetega Duha. Amen.

Stopil bom pred božji oltar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Psalm 42.

Sodi me, o Bog, in razsodi mojo pravdo zoper nesveto ljudstvo; reši me krivičnega in zapeljivega človeka.

Ker ti si moja moč, o Bog! Zakaj si me zavrgel, in zakaj hodim žalosten, ko me stiska sovražnik?

Pošlji svojo luč in svojo resnico, da me peljeta in pripeljeta na tvojo sveto goro in v tvoj šotor.

In bom stopil pred božji oltar; pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Hvalil te bom s citrami, o Bog, moj Bog; zakaj si žalostna moja duša in zakaj me vznemirjaš?

Zaupaj v Boga, zakaj še ga bom hvalil; on je pomoč mojega obličja in moj Bog.

Čast bodi Očetu in Sinu in svetemu Duhu.

Kakor je bilo v začetku, tako sedaj in vselej in na vekomaj. Amen.

Stopil bom pred božji oltar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Pomoč naša je v imenu Gospodovem.

Ki je ustvaril nebo in zemljo.

Očitna izpoved.

Izpovem se Bogu vsemogočnemu, blaženi Devici Mariji, svetemu Mihaelu arhangelu, svetemu Janezu Krstniku,

svetima apostoloma Petru in Pavlu in vsem svetnikom, da sem veliko grešil z mislimi, z besedami in z dejanjem: žal mi je, žal mi je, žal mi je iz vsega srca! Zato prosim blaženo Devico Marijo, svetega Mihaela arhangela, svetega Janeza Krstnika, sveta apostola Petra in Pavla in vse svetnike, naj molijo zame pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili se nas, vsemogočni Bog, odpusti nam naše grehe in nas pripelji v večno življenje. Amen.

Milost, odvezo in odpuščenje grehov dodeli nam vsemogočni in usmiljeni Gospod. Amen.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod, naše grehe, da bomo vredni stopiti s čistim srcem na presveti kraj. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Gospod, usmili se nas!

Kriste, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Slava.

Slava Bogu na višavah, in mir ljudem na zemlji, ki so svete volje. Hvalimo te, slavimo te, molimo te, poveličujemo te. Proslavljamo te zaradi tvojega veličastva, Gospod Bog, kralj nebeški, Bog Oče vsemogočni. Gospod, edinorojeni Sin, Jezus Kristus, Gospod Bog, Jagnje božje, Sin Očetov. Ki grehe sveta odjemlješ, sprejmi našo prošnjo! Ki sediš na desnici Očetovi, usmili se nas! Ker ti sam si svet, ti sam Gospod, ti sam najvišji, Jezus Kristus, s svetim Duhom v časti Boga Očeta. Amen.

Berilo.

(Iz pregovorov modrega kralja Salomona.)

Moder Sin razveseljuje Očeta, nesпамeten sin pa je žalost svoje matere. Kdor veliko govori, ne bo brez greha; kdor pa brzda svoje ustnice, ta je jako moder. Lažnive ustnice so Gospodu gnjusobne, kdor pa zvesto ravna, mu ugaja. Kdor hodi z modrimi, bo moder;

prijatelj bedakov bo jim enak. Kdor zaničuje svojega bližnjega, greši; srečen pa bode, kdor se usmili svojega bližnjega. Potrpežljivega človeka vodi velika modrost; kdor je pa nepotrpežljiv, razodeva svojo neumnost. Krotek odgovor omehča jezo, trda beseda vname srd. Kdor vzame kaj očetu ali materi, in pravi, da to ni greh, je tovariš ubijavcev. Nespameten človek se posmehuje svarjenju svojega očeta, kdor pa rad posluša svarjenje, bode vedno modrejši. Duh pravičnega misli na pokorščino; usta hudobnih so pa polna hudega. Gospod je daleč od hudobnih, uslišal pa bode molitev pobožnih. Izroči svoje delo Gospodu, in dobro bode izpeljal tvoje misli.

Evangelij sv. Janeza (6, 51—55).

Tisti čas je Jezus rekel judovski množici: »Jaz sem živi kruh, ki sem prišel iz nebes. Kdor je od tega kruha, bo živel vekomaj. In kruh, ki ga bom jaz dal, je moje meso za življenje sveta.«

Judje se tedaj začno prepirati med seboj rekoč: »Kako nam more ta dati svoje meso jesti?« Jezus jim pa reče: »Resnično, resnično vam povem, če ne boste jedli mesa Sinu človečjega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi. Kdor pa jé moje meso, in pije mojo kri, ima večno življenje, in jaz ga obudim poslednji dan.«

Kadar po evangeliju mašnik sredi oltarja moli vero, môli ti apostolsko vero.

Drugi del svete maše

od darovanja do povzdigovanja.

Sprejmi, sveti Oče, vsemogočni, večni Bog, ta neomadeževani dar, katerega jaz nevredni služabnik darujem tebi, svojemu živemu in pravemu Bogu, za svoje brezštevilne grehe, razžaljenja in vne-marnosti, in za vse navzočne, tudi za vse verne kristjane, žive in mrtve, da meni in njim koristi v zveličanje in večno življenje. Amen.

O Bog, ki si ustvaril čudovito dostojanstvo človeške narave in je še čudovitejše prenovil, dodeli nam po skrivnosti te vode in tega vina, da smo deležni božje narave njega, ki se je ponižal tako, da se je udeležil naše človeške narave, Jezus Kristus, Sin tvoj, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog na vekov veke. Amen.

Darujemo ti, Gospod, kelih zveličanja in prosimo tvojo usmiljenost, da se ta dar dvigne v prijetni vonjavi pred tvoje božje veličastvo v naše in celega sveta zveličanje. Amen.

O Gospod, vzemi z dopadenjem ta dar, katerega ti darujemo v duhu ponižnosti in z žalostnim srcem, očisti naša srca vseh madežev greha, da ti vselej služimo s čistim srcem, in vedno ostanemo v tvoji milosti.

Sprejmi, sveta Trojica, daritev, ki ti jo darujemo v spomin trpljenja, vstajenja in vnebohoda Gospoda našega,

Jezusa Kristusa, in v čast blažene Marije, vselej Device, svetega Janeza Krstnika, svetih apostolov Petra in Pavla in vseh drugih svetnikov; naj bo njim v čast, nam pa v zveličanje, in naj prosijo v nebesih za nas, ki obhajamo njih spomin na zemlji. Po ravno tistem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Predglasje.

Povzdignimo svoja srca h Gospodu, in hvalimo Gospoda svojega Boga!

Spodobi se in pravično je, da te vedno in povsod zahvaljujemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog, kateri si s svojim Sinom in s svetim Duhom en Bog, en Gospod, ne v edinstvi ene osebe, ampak v trojici enega bistva. Kar od tvoje časti po tvojem razodenju verujemo, to tudi od tvojega Sina in sv. Duha brez vsega razločka mislimo; tako da v spoznanju pravega in večnega Boga molimo tri resnične osebe in eno edino bitje in enako ve-

ličastvo. Katero hvalijo angeli in nad-angeli, tudi kerubi in serafi, ter ne jenjajo prepevati vsaki dan, in z enim glasom klicati:

Svet, svet, svet si Gospod Bog vojnih trum! Nebo in zemlja sta polna tvoje časti. Slava ti na višavah! Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Slava na višavah!

Tiha maša.

O usmiljeni nebeški Oče, darujemo ti ta presveti dar, in te ponižno prosimo v imenu Jezusa Kristusa, tvojega Sina, za tvojo sv. katoliško cerkev, za našega papeža I., za našega škofa I., za našega cesarja I., za vse verne kristjane, za vse navzočne, in te prosimo tudi za vse tiste, za katere smo še posebno dolžni moliti, zlasti pa za (Tukaj se spomni živih ter imenuj tiste, za katere sveto mašo posebej daruješ, in tudi tiste, za katere si dolžan še posebno moliti.)

Zdaj se združimo z vsemi svetniki božjimi, posebno z visoko častitljivo

Marijo Devico, Materjo božjo, in te prosimo, dodeli nam po njihovem zasluženju in priprošnji vedno in povsod svoje varstvo in pomoč. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tretji del sv. maše
od povzdigovanja do zauživanja.

Pri zadnji večerji je vzel Jezus kruh v svoje svete roke, zahvalil je svojega nebeškega Očeta, blagoslovil je kruh, prelomil ga in dal svojim učencem, rekoč: »Vzemite in jejte vsi od tega; zakaj to je moje telo.«

Po večerji je vzel Jezus kelih z vinom v svoje svete roke, zahvalil je svojega nebeškega Očeta, blagoslovil vino in dal svojim učencem, rekoč: »Vzemite in pijte vsi iz njega; zakaj to je kelih moje krvi, novega in večnega zakona, skrivnost vere, katera (kri) bo za vas in za njih veliko prelita v odpuščenje grehov. Kolikorkrat boste to delali, storite v moj spomin.«

O presveta Rešnja Kri Jezusova, ki si bila za nas prelita na sv. križu, bodi stotisočkrat češčena. Operi mojo oma-deževano dušo vseh grehov, kateri jo gnusijo pred Bogom. Očisti moje srce, stori je Bogu dopadljivo, da ne bodeš zastonj prelita za me, temveč da me pripelješ v večno življenje. Amen.

Ker je Jezus zapovedal delati to v njegov spomin, zato ti darujemo, o Bog, v spomin presvetega trpljenja, vsta-jenja in častitljivega vnebohoda Jezusa Kristusa ta prečisti in presveti dar, sveti kruh večnega življenja, in kelih večnega zveličanja.

Ozri se s potolaženim in milost-ljivim obličjem na te darove, in naj ti ugajajo tako, kakor so ti bili povšeči darovi tvojega pravičnega služabnika Abla, in daritev našega očaka Abra-hama, in kakor ti je bila ljuba sveta daritev in brezmadežna žrtev, katero ti je daroval tvoj veliki duhovnik Melhi-zedek.

Ponižno te prosimo, vsemogočni Bog, da ukažeš svojemu angelu, naj prinese te darove na tvoj veličastni oltar pred tvoje božje veličastvo, da bomo vsi, kar se nas bode udeležilo tega oltarja in zaužilo presveto Telo in Kri tvojega Sina, polni nebeškega blagoslova in milosti. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sedaj te pa tudi prosimo, dobrotljivi nebeški Oče, usmili se vseh vernih duš v vicah, posebno te pa prosimo za te duše . . . (Tukaj se spomni onih duš v vicah, za katere hočeš ali si dolžan posebno moliti.)

Pa tudi na nas, uboge grešnike, se milostljivo ozri, o Gospod, ker zaupamo na tvojo neskončno milost; in vzemi nas po tem revnem življenju v družbo vseh izvoljenih, ne zavoljo našega zasluženja, ampak iz svoje prizanesljive milosti in po neskončnem zasluženju Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih itd.

Odreši nas, usmiljeni Oče, vsega hudega po svoji neskončni milosti, in na prošnjo prečiste Device Marije in vseh svetnikov nam daj mir v našem življenju in brani nas pred sovražniki, da nas ne zapeljejo v zmote in nas ne odvrnejo od tebe. Amen.

Četrty del svete maše od zauživanja do konca.

O Jezus, nedolžno jagnje božje, usmili se nas, usmili se nas, in daj nam mir! Daj nam srečni mir, daj nam tisti mir, katerega svet ne more dati. Ohrani tudi svojo cerkev v miru in edinosti.

O Jezus, Sin božji, ki si po volji svojega Očeta s pomočjo sv. Duhu s svojo smrtjo oživil svet, ponižno te prosimo, očisti vselej moje srce vseh grehov, preden prejmem tvoje sveto Rešnje Telo; daj mi milost, da se nikdar ne ločim od tebe in tvojih svetih zapovedi.

O moj Jezus, obvaruj me, da te nikdar nevredno ne prejmem; obvaruj me te največje nesreče, da ne bodem sam sebi jedel sodbe in pogubljenja, temveč, da ohrani tvoje presveto Telo mojo dušo za večno življenje. Amen.

O Gospod, nisem vreden, da greš pod mojo streho, ampak reci le z besedo, in ozdravljena bo moja duša. (Trikrat.)

Med mašnikovim obhajilom obhajaj se tudi ti po duhovno in reci:

O Jezus, moj usmiljeni Odrešenik, kako neizrečeno ljubiš svoje nehvaležne stvari! V strašnih bolečinah si dal svoje življenje za nas; do zadnje kapljice si prelil za nas svojo drago kri. Sedaj pa prebivaš v presvetem zakramentu vedno med nami; daruješ se vedno za nas svojemu razžaljenemu nebeškemu Očetu in živiš naše revne duše za nebesa.

O neskončna ljubezen, o Jezus, preljubi ženin moje duše, moja revna duša hrepeni po tebi kakor žejen jelen po mrzli vodi! O pridi, moj Jezus, s svojo

milostjo in ljubeznijo v moje srce; razveseli, potolaži in oživi me zopet. Nasiti mojo dušo s svojim presvetim Rešnjim Telesom, napoji jo s svojo presveto Rešnjo Krvjo, O nikar ne glej mojih grehov, s katerimi sem te tolikokrat razžalil! Glej le moje goreče želje, s katerimi je napolnjeno moje srce, in potrebe moje duše, katera je tako revna in slaba, če ni združena s teboj. Pridi tedaj, o Jezus, presladka nebeška mana! Pridi v moje srce, ostani v meni in jaz v tebi, in ohrani mojo dušo v večno življenje. Amen.

Duša Kristusova, posveti me!

Telo Kristusovo, zveličaj me!

Kri Kristusova, napoji me!

Voda iz strani Kristusove, operi me!

Trpljenje Kristusovo, potrdi me!

O, dobri Jezus, usliši me!

V svoje rane skrij me!

Da bi se od tebe ločil, ne pusti me!

Hudega sovražnika brani me!

Ob smrtni uri pokliči me!
 Naj k tebi pridem, povabi me!
 Da s tvojimi svetniki hvalim te
 Na vekov veke vse! Amen.

Naj ti bode, o sveta Trojica, prijeten dar, katerega smo ti tukaj darovali, in dodeli nam, svojim nevrednim služabnikom, po tem sv. daru milostljivo odpuščenje vseh naših grehov. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Blagoslovi nas, prosimo te, sveta Trojica: Bog Oče, Bog Sin in Bog sv. Duh, in tvoj blagoslov naj ostane vselej pri nas. Amen.

Zadnji evangelij.

V začetku je bila Beseda, in Beseda je bila pri Bogu, in Bog je bila Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu.

Vse je po nji storjeno, in brez nje ni nič storjenega, kar je storjenega. V nji je bilo življenje, in življenje je bilo luč ljudem, in luč sveti v temi, in tema je ni razumela.

Pojavil se je človek, poslan od Boga, ki mu je bilo ime Janez. Ta je prišel pričevat, da bi pričal o luči, naj bi vsi verovali po njem. On ni bil luč, marveč pričeval naj bi o luči.

Bila je prava luč, ki razsvetljuje vsakega človeka, kateri pride na ta svet. Na svetu je bil, in svet je po njem storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo last je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Kateri so ga pa sprejeli, jim je dal oblast biti božjim otrokom, tistim, kateri verujejo v njegovo ime, kateri niso iz krvi, ne iz volje mesa, ne iz volje moža, marveč iz Boga rojeni.

In Beseda je meso postala, in je prebivala med nami, (in videli smo njeno slavo, kakor slavo Edinorojenega od Očeta) polna milosti in resnice.

Molitev po tihi sv. maši.

Češčena Marija . . . (Trikrat.)

Češčena bodi kraljica, mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi

češčena! K tebi vpijemo zapuščeni Evini otroci; k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni torej, naša besednica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. O milostljiva, o dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sv. božja porodnica.

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo! O Bog, pribežališče naše in moč, ozri se milostno na ljudstvo k tebi vpijoče; in na priprošnjo častitljive in brezmadežne Device Marije, božje porodnice, sv. Jožefa, njenega ženina, tvojih svetih apostolov Petra in Pavla, in vseh svetnikov, usliši milostno in dobrotno naše prošnje za izpreobrnjenje grešnikov, za prostost in povišanje matere svete cerkve. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sv. nadangel Mihael, brani nas v boju; proti zlobnosti in zalezovanju hu-

dobnega duha bodi nam pomoč! —
 Ukroti naj ga Bog, ponižno za to pro-
 simo. In ti, prvak nebeške vojne, satana
 in druge hudobne duhove, ki hodijo po
 svetu v pogubo duš, z božjo močjo v
 pekel pahni. Amen.

(Odpustek 300 dni, ako se kleče moli. — Papež
 Leon XIII. 6. januarja 1884.)

Srce Jezusovo najsvetejše,
 Usmili se nas! (Trikrat.)

(Odpustek 7 let, ako se trikrat ponavlja ob
 koncu molitve po tihi sv. maši. — Papež Pij X.
 17. junija 1904.)

Zahvalna molitev po sv. maši.

Dobrotljivi Oče nebeški, zahvalim
 te iz vsega srca za veliko milost, da
 sem bil pri tej daritvi svete maše, pri
 kateri se ti je daroval sam tvoj ljubi
 Sin Jezus, tebi na čast in nam v zve-
 ličanje. Odpusti mi, o moj Bog, če ni-
 sem bil pri tej daritvi tako pobožen,
 kakor gre daritvi, v kateri se daruje

sam Jezus Kristus. Prosim te, daj mi milost, da bodem v bodoče pri vsaki sv. maši s pravo pobožnostjo in gorečnostjo ter se vedno bolj udeleževal Jezusovega zasluženja.

O Marija, prečista Devica, zahvali ti za-me dobrotljivega Boga, ker je pre-slaba moja zahvala, da mi je nevrednemu dal biti pri tej sveti daritvi. Prosi ga, naj mi je ta daritev v zveličanje. O Mati Jezusova, prečudežna Mati in Devica, prosi za-me svojega ljubega Sina, ki je prelil za nas svojo sveto kri, da bi je ne bil prelil za me zastonj. Amen.

Molitev pred pridigo.

O tolažnik sv. Duh, ki si razsvetlil in potrdil Jezusove apostole, da so popolnoma vedeli in umeli njegov nauk in ga oznanaovali z veliko gorečnostjo, razsvetli ravno tako tudi Jezusovega namestnika, ki nam bode sedaj ozna-

noval njegov božji nauk. Položi mu na jezik tudi take besede, ki nam bodo najbolj segale v srca, in katerih najbolj potrebujemo po slabostih svojih src, da se bomo mogli ogibati hudega in delati dobro. Daj mu tudi prijeten in pristrčen glas, da omeči naša srca ter dobre in pobožne kristjane potrdi še bolj v dobrem, trdovratne grešnike pa pripelje na pravo pot pokore. Nam pa daj milost, da ga poslušamo tako pobožno in goreče, kakor bi nam sam Jezus oznanoval svoje nebeške nauke.

O Marija, prosi za nas Jezusa, da poslušamo in v srcu ohranimo vselej njegovo sveto besedo tako zvesto, kakor si jo ohranila ti, da obrodi v naših srcih sad prave krščanske pobožnosti, da rastemo vedno bolj in bolj v božjem strahu in ljubezni, in enkrat dobimo večno plačilo. Amen.

Molitev po pridigi.

O Gospod Jezus Kristus, zahvalimo te, da si nam sedaj po svojem namestniku oznanoval svoje svete nauke. Daj nam milost, da poboljšamo s pomočjo tvoje milosti, kar smo še pomanjkljivega in pregrešnega našli na sebi. Tako bomo svojo vest očiščevali bolj in bolj in ostali vedno v tvoji milosti, dokler nas ne vzameš k sebi, kjer bomo večno gledali, kar tukaj verujemo; večno uživali, kar tukaj upamo; večno ljubili tebe, vse ljubezni vrednega Boga. Amen.

Sveta Marija, Mati božja, in vsi sv. apostoli, prosite za nas Boga, da pridemo enkrat zvesto izpolnjevaje božjo besedo v vašo družbo. Amen.

Druga sveta maša.

Premišljevanje Kristusovega trpljenja.

Ljubi moj kristjan! Ker je sv. maša vedni spomin tiste krvave daritve, katero je Jezus Kristus opravil na sv. križu, pri sv. maši z velikim pridom lahko premišljuješ tudi Kristusovo trpljenje. On sam je pri zadnji večerji, ko je postavil zakrament sv. Rešnjega Telesa, rekel svojim učencem: „To storite v moj spomin!“ — Po njegovem povelju delaš torej, moj kristjan, ko pri sv. maši obhajaš njegov spomin, t. j., ko premišljuješ njegovo trpljenje in njegovo smrt.

Pred sveto mašo moli pripravno molitev na strani 23.

Prvi del.

Kadar mašnik moli pri stopnicah, začni Kristusovo trpljenje premišljevati tako:

O moj Jezus, moj dobrotljivi Odrešenik, koliko si vendar pretrpel iz ljubezni do nas! Na Oljski gori se je pričelo tvoje bridko trpljenje. Ondi si previdel v duhu po svoji božji naravi, kakšno neizrečeno trpljenje in kakšna

strašna smrt te čaka. Vendar se tega nisi prestrašil. Hotel si trpeti in umreti, da bi se le mi zveličali in da bi večno živeli v nebesih. Na Oljski gori so te obšle tolike bridkosti in težave, da ti je bilo umreti, in da je tekla tvoja presveta kri kakor pót iz tvojega trupla na zemljo.

O neizrečena tvoja ljubezen, dobrotljivi Jezus! Kako moreš biti tako dober in ljubezniv do nas, ko smo tako nehvaležni in hudobni do tebe! Res, brez našega zasluženja nam deliš obilno odrešenje po svoji presveti, do zadnje kapljice za nas preliti krvi.

O Jezus, kako grozoviten je bil že pričetek tvojega trpljenja! V svojih velikih težavah si prosil trikrat svojega nebeškega Očeta, naj vzame kelih trpljenja od tebe, da bi ga ne pil; pa popolnoma si se podvrgel volji božji. Želel si le, naj se zgodi, kar Bog hoče, naj je tudi še tako težavno. Potem ti je pa Bog poslal angela, ki te je potolažil in pokrepčal.

O kako lep vzgled mi daješ. Daj mi tudi milost, da bodem mogel posnemati tvoj vzgled, in da bodem v vseh svojih dušnih in telesnih težavah in potrebah Boga prosil pomoči ter se popolnoma udal njegovi sveti volji.

Kadar mašnik gre k oltarju, ga poljubi in potem na desni strani moli.

Toliko si, o Jezus, trpel za nas, mi pa ti povračamo večjidel le nehvaležnost. Še eden tvojih učencev, Judež, ti je bil grdo nehvaležen. Storil si mu toliko dobrega, bil si mu prijatelj; on pa je le mislil, kako bi te izdal tvojim najhujšim sovražnikom. Hinavsko pride k tebi na vrt Gezemani, poljubi te in te s tem izda tvojim sovražnikom, ki te zgrabijo, neusmiljeno zvežejo in peljejo pred krivične sodnike.

O Jezus, mi grešniki smo sedaj tvoji sovražniki, tvoji izdajavci! Oj, kolikokrat delamo s teboj grdo in nehvaležno! Kolikokrat te prodamo za

majhen časen dobiček, za kratko posvetno veselje! Kolikokrat te zaničujemo v tvojih namestnikih, ker jih nočemo poslušati in ubogati, četudi nam oznanjujejo tvoje večne resnice. Daj nam, o Jezus, svojo milost, da te odslej toliko bolj ljubimo, ker smo doslej ljubili le svet in greh.

Pa tudi še drugi učenec je s svojo nehvaležnostjo ranil tvoje ljubeznivo srce. Peter, kateremu si izkazal toliko ljubezni, te trikrat zataji iz strahu pred ljudmi, rekoč, da te ne pozna, dasi ravno si bil njegov največji dobrotnik, njegov gospod in učenik, ter si ravno njega postavil za svojega namestnika na zemlji. Preveč je zaupal sam na-se, zato je padel tako globoko. Ko si ga pa milo pogledal, je hitro spoznal svoj greh, in z žalostnim srcem trdno zaupal v tvojo neskončno milost. Zadobil je odpusčenje grehov ter s pomočjo tvoje milosti v resnični pokori ostal stanovit en do konca.

Daj tudi nam svojo milost, o Jezus, da zaupamo v tvojo neskončno usmiljenje in v pravi pokori ostanemo zvesti do konca.

Kadar mašnik bere list in evangelij.

Groza me obhaja, o moj Jezus, kadar premišljujem, kako krivično in zaničljivo so hudobni Judje ravnali s teboj. Neskončno svet in nedolžen si, in vendar si pripustil zavoljo nas, da so te peljali pred krivičnega sodnika Pilata in te tožili, kakor bi bil največji hudodelnik. Ne ustavljaš se, ampak z veliko potrpežljivostjo prenašaš vse. Pred svojim hudobnim sodnikom si govoril le toliko, kolikor je potrebno v izpričevanje resnice in nam v vzgled.

O nedolžni Jezus, mi grešniki zaslužimo, da nas trdo sodiš, obsodiš v smrt, v večno smrt. Tožili so te, da se vzdiguješ zoper deželsko gosposko in cesarja, in da še druge napeljuješ v nepokorščino, dasitudi si bil ves svet in nedolžen. Le zaradi nas si hotel pre-

stati vse to; le zavoljo nas si pripustil, da so te sodili tako hudo, da bi mi lažje obstali pri ostri sodbi božji, ker se tolikokrat vzdigujemo zoper tebe, in še druge pohujšujemo ter s svojim slabim vzgledom odvrčujemo od tebe. O neskončno usmiljeni Jezus, kdo bi razumel tvojo neskončno ljubezen! Da zljajšaš sodbo revnemu, nehvaležnemu hlapcu, pustiš se sam, Gospod nebes in zemlje, neusmiljeno soditi. Da smo opravičeni mi grešniki pred večno pravico, vzel si na-se naše grehe in hudobije ter si pripustil, da so te tožili kot največjega hudodelnika. Z nerazumljivo potrpežljivostjo si prenašal vse krivične sodbe, da nam zapustiš lep vzgled potrpežljivosti. Daj nam milost, o Jezus, da te vredno hvalimo za tvoje velike dobrote in da nam, posnemaje tvoj vzgled, tvoje neskončno zasluženje ne bode brez prida.

Tvojim sovražnikom pa še ni bilo dovolj, da so te gnali pred hudobnega

in krivičnega sodnika Pilata; peljali so te pred še hudobnejšega sodnika Heroda, ki te zaničuje in zasramuje še bolj kakor Pilat. Sè sramotnim plaščem ogrnjenega te pošlje zasramovanega k Pilatu nazaj. Ti pa, o moj Jezus, vse voljno trpiš in ne zineš niti besedice. Ti si večni Sin božji, večna modrost in resnica, in se pustiš zasramovati od nespametnega, prevzetnega grešnika. Nam hudobnim in nespametnim pa se zdi bridko, če nam nasprotujejo, če nas preganjajo ali nam ne izkazujejo dolžne časti. Hitro nas zapelje lastna ljubezen v jezo in sovraštvo. — O Jezus, daj nam milost, da vselej premagamo svojo slabo nagnenje in sebičnost, in da prenašamo s krščansko potrpežljivostjo in ponižnostjo vse zaničevanje in trpljenje.

Drugi del.

Darovanje.

Očitna je bila krivica, ki so ti jo delali tvoji hudobni sovražniki, o mili

Jezus. Vsi tvoji krivični sodniki so morali spoznati, da ne najdejo nič hudobnega in kazni vrednega nad teboj. Vendar te hudobneži niso hoteli izpustiti, temveč so te obsodili v sramotno smrt na križu.

Tebe tedaj, o nedolžni Jezus, so obsodili v smrt! Oh, grešne stvari so obsodile svojega Stvarnika v smrt! Tebe, ki si edini Gospod življenja in smrti, ki daješ vsem časno in večno življenje, ki iz čiste ljubezni deliš vse, kar je kdaj kak človek prejel na svetu, tebe so tedaj kot največjega hudodelnika obsodili v smrt!

Ne morem se načuditi tej neumljivi slepoti in hudobiji tvojih sovražnikov. Ti pa voljno prenašaš vse in le molčiš! Oj, kaj bode z nami, ki smo precej razžaljeni, če se nam pripeti le najmanjša krivica. Daj nam, o Jezus, svojo sveto milost, da po tvojem svetem vzgledu molčimo in vse voljno pretrpimo, ko nas svet zaničuje, krivično

sodi in lažnjivo govori vse hudo zoper nas. Naj bi bila le tvoja sodba, o Jezus, na strašni sodni dan milostljiva, sodbe tega sveta pa naj bodo še tako hudobne in neusmiljene. Saj ne bodo obstale, tvoja sodba pa ostane vekomaj. Oj, nikar nas ne pogubi pri svoji strašni sodbi!

Najkrivičnejšo sodbo so tedaj sklenili zoper tebe. Ko so te tvoji sovražniki obsodili na smrt, prizadevali so si še po vsej moči, da bi te zasramovali in mučili. Strgali so s tebe tvoje oblačilo, bičali te po vsem životu, da si bil ves krvav in razmesarjen. Pa s tem še ni bila nasitena hudobija in srditost tvojih sovražnikov! Izumijo si še drugo, novo muko. Strašno trnjevo krono ti postavijo na glavo. Oj, kolika krivica, koliko zasramovanje, kolike bolečine! In vse to trpiš iz ljubezni do nas, nam v zveličanje in vzgled. Tvoji sovražniki so ti slekli najpotrebnejše oblačilo, mi grešniki pa nosimo toliko nepotrebne in prevzetne obleke, s katero žalimo

tebe, sebe pa povišujemo ter bližnjega pohujšujemo. Neusmiljeno te bičajo in razmesarijo po vsem tvojem nedolžnem telesu; mi grešniki pa, ki te tolikokrat žalimo s hudobnimi željami svojega mesa in z uživanjem prepovedanega posvetnega veselja, hočemo se le razveseljevati in smo nevoljni, kadar nas zadene kako trpljenje.

Na glavo ti denejo zaničljivo trnjevo krono, da je ves tvoj sveti obraz oblit s krvjo, in vnovič te zasramujejo in bijejo po glavi. Mi grešniki pa se povzdigujemo nad svojega bližnjega in hočemo, da bi nas le hvalili in častili.

Oj, ali tako posnemamo tvoj vzgled? Daj nam milost, o Jezus, da bodemo iz srca krotki in ponižni, da bodemo potrpežljivi in udani v tvojo sveto voljo. Daj, da radi potrpiamo zaničevanje za voljo tebe, da bodemo povzdignjeni enkrat pri tebi.

O Jezus, nedolžno jagnje božje, vse, kar si trpel, si nedolžno trpel. To so

dobro vedeli tvoji sovražniki. Pa iz jeze in nevoščljivosti ti niso hoteli izkazati pravice, temveč so želeli le tvoje trpljenje in tvojo smrt. Posebno dobro je spoznal Pilat tvojo nedolžnost ter ni hotel biti kriv tvoje nedolžno prelite krvi; umil si je pred vsem ljudstvom roke, rekoč: »Jaz sem nedolžen nad krvjo tega pravičnega.« Prizadeval si je sicer, da te reši, pa premalo, iz strahu pred ljudmi. Iskal je sicer vzbuditi usmiljenje do tebe pri tvojih sovražnikih in te je ogrnjenega z rdečim plaščem, vsega razbičanega in s trnjem kronanega pokazal Judom, rekši: »Glejte človek!« Judje so pa le še huje vpili: »Križaj ga, križaj ga!« In tako so ti, o najsvetejši in najdobrotljivejši Zveličar, izprosili najgrozovitejšo kazen. Oj, kako strašno preslepi greh človeka! Varuj nas, o Jezus, vsakega greha; varuj nas posebno sovraštva, jeze in nevoščljivosti, da ne oslepimo na duši, in ne zaidemo v večno pogubljenje. Amen.

Sveto.

O Jezus Kristus, kralj večne časti, sedaj angeli in nadangeli, kerubi, sarafi in vsi izvoljeni duhovi v nebesih vedno pojó: »Svet, Svet, Svet!« Ko si pa bil na nehvaležnem svetu, vpili so hudobni Judje zoper tebe: «Križaj ga, križaj ga!» kakor zoper najhujšega hudodelnika. In tvoji krivični sodniki so slušali to vpitje in te obsodili v smrt na križu. Nato so ti naložili težki križ, da si ga moral sam nositi na svojih krvavih ramah. O usmiljeni Jezus, vidim te obloženega s tako težkim križem, da omaguješ pod njim. Trikrat si padel pod težo križa, preden si ga prinesel na goro Kalvarijo. Le naše pregrehe so ga delale tako težkega. O, daj nam milost, da tudi mi tebe ljubimo nad vse in drug drugega kakor sami sebe. (Tukaj se spomni iz krščanske ljubezni živih, zlasti onih, za katere hočeš posebno moliti.)

Tretji del.

Povzdigovanje.

Čast in hvala ti bodi, o Jezus, Sin božji, ker si nas rešil večnega pogubljenja in spravil z razžaljenim nebeškim Očetom. O, le zavoljo prevelike dobrote, ki si jo nam izkazal, si moral dati svoje življenje. Rad daš svoje življenje, da le nas rešiš večne smrti. Pustil si, da so te pribili na križ in neusmiljeno z žebli prebodli tvoje roke in noge. Tako na križu razpet se daruješ, o nedolžno jagnje, svojemu nebeškemu Očetu za nas grešnike. Vsi bi bili večno pogubljeni, ko bi ne bil ti za nas na sv. križu poplačal našega dolga.

O križani Jezus, kako obilno teče tvoja presveta Rešnja Kri iz tvojih svetih ran! O, pusti, naj teče na naša mlačna, nehvaležna srca, da se vnamejo ljubezni do tebe, da ti služimo z večjo gorečnostjo tudi v bridkosti in zapuščenosti,

in da se ti s svetim življenjem izkažemo hvaležne za vso tvojo ljubezen.

O, jagnje božje, še dandanes daruješ pri vsaki sv. maši na oltarju svojo presveto kri nebeškemu Očetu za naše odrešenje in zveličanje. O, daj nam milost, da se vselej prav udeležimo te presvete daritve in tvoja kri izbriše naše grehe.

Usmili se tudi vseh vernih duš v vicah in daj, da postanejo deležne te presvete daritve.

(Tukaj se spomni vseh duš v vicah, zlasti onih, za katere si posebno dolžan moliti.)

Pa ne le tvoje bridko trpljenje, o Jezus, ampak tudi tvoj vzgled na križu nam pomaga v večno zveličanje, če ga bomo le prav posnemali. Iz srca odpustiš vsem svojim sovražnikom; še moliš za nje, da bi jim Bog tega ne prištel v greh. O dobrotljivi Jezus, daj tudi nam tako ljubezen do bližnjega. Daj, da bomo vsakemu želeli in storili dobro, kolikor je v naši moči. Stori,

da z vsemi živimo v miru in ljubezni, in po tvojem vzgledu tudi molimo za svoje sovražnike in jim izkazujemo dobrote.

Desnega razbojnika, Dizma, ki na-te zaupa in išče pri tebi pomoči, potolažiš ter mu obljubiš, da bode še tisti dan s teboj v raj. O usmiljeni Jezus, daj nam milost, da bodemo mi, ubogi grešniki, tudi le pri tebi iskali tolažbe in pomoči, kadar nas stiskajo križi in težave, ali nas spomin storjenih grehov sili k obupanju. Daj nam milost, da v vseh dušnih in telesnih težavah v duhu pribežimo pod tvoj sv. križ, objamemo ga in z zaupanjem zremo na-te, ki zavoljo našega zveličanja visiš na sv. križu.

Svojo preljubo Mater izročiš svojemu najljubšemu učencu Janezu, svojo dušo pa v roke nebeškega Očeta. Potem nagneš svojo glavo in mirno umrješ. O Jezus, izpreobrne naša srca, da skrbimo tudi mi s toliko ljubeznijo za svojega bližnjega in da ostanemo v dobrem stanovitni do konca. Kako sveto

je bilo tvoje življenje, kako sveta tvoja smrt! Kakršno življenje, taka smrt. Daj nam milost, da bodemo tebi enaki v življenju, pa tudi v smrti. Pridi nam s svojo milostjo zadnjo uro na pomoč. Varuj nas hudobnega sovražnika, ki želi naše pogubljenje. Daj nam zadnjo uro misel, da priporočimo svojo ubogo dušo v roke nebeškega Očeta in v tvoje svete krvave rane. Dodeli nam milost, da se ločimo iz tega sveta prevideni s tvojim presvetim Rešnjim Telesom. O križani Jezus, ki si za nas umrl na sv. križu, daj nam vsem srečno smrt!

Četrto del.

Zauživanje.

O Jezus, moral si sicer umreti na križu kakor največji hudodelnik, ali že takrat je nekaj Judov spoznalo, da si resnično Sin božji, in da po nedolžnem trpiš. Žalostni in izkesani so trkali na prsi, ko so se vračali domov. Tudi jaz

trkam žalostnega in izkesanega srca na svoje prsi in kličem: O Gospod, jaz ubogi grešni človek, ki sem te tolikokrat žalil s svojimi grehi, nisem vreden tvojih milosti in dobrot, še manj pa, da bi te kdaj prejel v presvetem zakramentu.

Ali moja duša te potrebuje in nima pravega življenja brez tebe. Jezus, pravi živi Bog, pridi tedaj, prisrčno te prosim, pridi v moje srce, kakor si prišel v Cahejevo hišo, in je izpreobrne, da postane pravično, čisto, ponižno in potrpečljivo! Ker te sedaj ne morem v sv. zakramentu prejeti, prejmem te duhovno. Pridi, o Jezus, moja duša vzdihuje po tebi, moje srce hrepeni po tebi. Le ti moreš izpolniti vse moje želje. Ko je moja duša lačna, zamoreš jo nasititi le ti, o nebeški kruh angelov, ki ima vso sladkost v sebi. Le ti, studenec večnega življenja, moreš jo napojiti. Le ti, o večni zaklad božjih milosti, jo moreš obogateti. Žalostno le ti, o veselje vseh izvoljenih, razveseliš.

Bolno le ti, nebeški zdravnik, ozdraviš. In ko jo je svet zavrgel, zapustil in jo zaničuje, prideš pa ti nebeški ženin in jo vzameš za svojo prijateljico in nevesto.

O dobrotljivi in usmiljeni Jezus, pridi tedaj v moje srce; izpolni vse želje moji duši, ki le po tebi hrepeni in le pri tebi najde veselje, tolažbo in pomoč. O Jezus, ostani v meni, in jaz v tebi vekomaj. Amen.

Ko moli mašnik zadnje molitve na desni strani in potem blagoslovi ljudstvo.

S ponižnim srcem se ti zahvalimo, o dobrotljivi Zveličar, za vse, kar si storil in trpel za nas. Svoje življenje si dal za nas, da si nam pridobil večno življenje, katero bodeš dal vsakemu, ki se bode hotel s tvojo milostjo udeležiti tvojega neskončnega zaslužnja. Kakor si tretji dan častitljivo vstal od mrtvih in sedaj na vekomaj živiš in kraljuješ pri svojem nebeškem Očetu, tako si tudi nam obljubil, da nas poslednji dan

obudiš k večnemu življenju, če bomo živel in umrli v tvoji milosti.

O Jezus, ki si nas s svojo smrtjo rešil večnega pogubljenja ter s svojim vstajenjem od mrtvih tudi nam zadobil vstajenje od mrtvih, daj nam vsem milost, da srečno vstanemo iz groba svojih pregreh k novemu življenju v krščanski pravičnosti in pravi svetosti. In kadar nas pokličeš iz tega revnega sveta, imej z nami usmiljenje; ne pri-pusti, da bi nam bilo v pogubljenje tvoje trpljenje, tvoja bridka smrt in tvoja presveta do zadnje kapljice prelita kri. Marveč pripelji nas iz te doline solz v srečno prebivališče, katero si nam pripravil pri nebeškem Očetu, da se bomo tam s teboj in z vsemi izvoljenimi veselili na vekomaj. Amen.

(Zahvalno molitev po sveti maši glej na 43. in 44. strani.)

Tretja sveta maša.

Za mrtve.

Ljubi moj kristjan, kadar imaš priložnost, biti pri črni sv. maši, daruj jo vedno za vse žive in mrtve, zlasti pa za tiste duše v vicah, za katere moliti imaš posebno dolžnost, n. pr. za pokojne stariše, sorodnike, dobrotnike, prijatelje itd. — Za pripravo moli molitev na str. 23. z dostavkom, za katere duše hočeš posebno darovati sv. mašo.

Prvi del.

V imenu † Očeta, in † Sina in † sv. Duha. Amen.

Stopil bom pred božji oltar.

Pred Boga, ki razveseljuje mojo mladost.

Pomoč naša je v imenu Gospodovem;

Ki je ustvaril nebo in zemljo.

(Očitna izpoved.) Izpovem se Bogu vse-mogočnemu, blaženi Devici Mariji, svetemu Mihaelu arhangelu, svetemu Janezu Krstniku, svetima apostoloma Petru

in Pavlu in vsem svetnikom, da sem veliko grešil z mislimi, z besedami in z dejanjem: žal mi je, žal mi je, žal mi je iz vsega srca! Zato prosim blaženo Devico Marijo, svetega Mihaela arhangela, svetega Janeza Krstnika, sveta apostola Petra in Pavla in vse svetnike, naj molijo za-me pri Gospodu, našem Bogu.

Usmili se nas, vsemogočni Bog, odpusti nam naše grehe in nas pripelji v večno življenje. Amen.

Milost, odvezo in odpuščenje grehov dodeli nam vsemogočni in usmiljeni Gospod. Amen.

O Bog, obrni se k nam in oživi nas, in tvoje ljudstvo se bode veselilo v tebi.

Izkaži nam, o Gospod, svoje usmiljenje, in podeli nam svoje zveličanje.

Odvzemi nam, prosimo, o Gospod, naše grehe, da bomo vredni stopiti s čistim srcem na presveti kraj. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Kadar mašnik moli na desni strani.

O Gospod, daj vsem vernim dušam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Gospod, usmili se jih! Gospod, usmili se jih!

Molimo!

O Bog, ki deliš odpuščenje in ljubiš naše duše, prosimo tvoje milosti, da dodeliš po prošnji Marije Device in vseh svetnikov našim bratom, sestram in sorodnikom, dobrotnikom in vsem vernim kristjanom, ki so se ločili iz tega sveta, priti v družbo zveličanih.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, dodeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščenje vseh grehov, da dosežejo po pobožni prošnji milostljivo odpuščenje, katero so vedno želele. Amen.

Berilo.

(Iz lista sv. apostola Pavla do Korinčanov, 15.)

Bratje, skrivnost vam povem: Vsi bomo sicer vstali, toda izpremenjeni ne bomo vsi. Naglo, ko bi z očmi

trenil, na poslednjo trobento, ker zapela bo trobenta, in mrtvi bodo vstali nestrohljivi, in mi se bomo izpremenili. Trohljivo mora namreč obleči netrohljivost, in umrjoče mora obleči neumrljivost, takrat se bodo izpolnile besede, katere so pisane: »Požrta je smrt v zmagi. Smrt, kje je tvoja zmaga? Smrt, kje je tvoje želo?« Želo smrti pa je greh, moč greha pa postava. Bogu pa bodi hvala, kateri nam je dal zmago po Gospodu našem Jezusu Kristusu.

O Gospod, daj vsem vernim dušam v vicah večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Očisti jih, o Gospod, vseh madežev greha, zavaljo katerih še ne morejo v nebesa, kamor ne pride nič omadeževanega.

Evangelij sv. Janeza, 5.

Tisti čas je Jezus rekel Judom: Resnično, resnično vam povem, da pride ura, in je že zdaj, ko zaslišijo mrtvi glas božjega Sinu, in kateri ga bodo

poslušali, bodo živel. Kakor ima namreč Oče življenje v sebi, tako je dal tudi Sinu, da ima življenje v sebi. In dal mu je oblast tudi delati sodbo, ker je Sin človečji. Ne čudite se temu; ker pride ura, ob kateri bodo vsi, ki so v grobéh, slišali glas božjega Sinu. In kateri so dobro delali, pridejo v vstajenje življenja, kateri so pa delali hudo, v vstajenje obsojenja.

Drugi del.

O Gospod Jezus Kristus, kralj večne časti, reši duše vseh vernih mrtvih vseh kazni; reši jih iz temote in reci svetemu nadangelu Mihaelu, naj jih pripelje v sv. luč, katero si nekdaž obljubil Abrahamu in njegovemu zarodu. Pusti, o Gospod, verne duše, za katere ti danes opravljamo daritev in molitev, priti v večno življenje.

Sprejmi, sveti Oče, vseмогоčni, večni Bog, ta neomadeževani dar, katerega jaz nevredni služabnik darujem tebi, svo-

jemu živemu in pravemu Bogu, za svoje brezštevne grehe, razžaljenja in vne-marnosti, in za vse navzočne, tudi za vse verne kristjane, žive in mrtve, da meni in njim koristi v zveličanje in večno življenje. Amen.

O Bog, ki si ustvaril čudovito do-stojanstvo človeške narave in je še čudovitejše prenovil, dodeli nam po skrivnosti te vode in tega vina, da smo deležni božje narave njega, ki se je tako ponižal, da se je udeležil naše človeške narave, Jezus Kristus, Sin tvoj, naš Gospod, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog na vekov veke. Amen.

Darujemo ti, Gospod, kelih zveli-čanja in prosimo tvojo usmiljenost, da se ta dar dvigne v prijetni vonjavi pred tvoje božje veličastvo v naše in celega sveta zveličanje. Amen.

Vzemi, o Gospod, ta sv. dar iz rok mašnika v svojo božjo čast in v naše zveličanje; posebno pa za vse duše v

vicah. Prikrajšaj jim njih trpljenje in vzemi jih po svoji neskončni milosti v večni mir in pokoj.

Prosimo te, o Gospod, ozri se milostljivo na dar, katerega ti darujemo za duše tvojih služabnikov in služabnic; ker si jim na tem svetu dodelil milost krščanske vere, daj jim tam večno plačilo.

Bodi milostljiv, prosimo te, o Gospod, vsem vernim dušam v vicah, za katere ti darujemo ta sv. dar ter tvojo božjo visokost ponižno prosimo, in dodeli, da te uboge duše, s teboj spravljene po tej mogočni daritvi, zaslužijo biti vzete k uživanju večnega miru in pokoja. Za vse to te prosimo v imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Predglasje.

Povzdignimo svoja srca h Gospodu, in hvalimo Gospoda, svojega Boga!

Spodobi se in pravično je, da te vedno in povsod zahvaljujemo, sveti Gospod, vsegamogočni Oče, večni Bog,

po Kristusu, Gospodu našem. Po katerem tvojo božjo visokost hvalijo angeli, molijo nebesa in nebeške moči in sveti serafi tvoje veličastvo z združenim veseljem povišujejo. Prosimo te, pripusti, da tudi mi svoj glas združimo ž njimi, in ti s ponižnim spoznanjem kličemo:

Svet, svet, svet si Gospod Bog vojnih trum. Nebo in zemlja sta polna tvoje časti! Slava ti na višavah. Češčen bodi, ki pride v imenu Gospodovem! Slava na višavah!

O usmiljeni nebeški Oče, darujemo ti ta presveti dar, in te ponižno prosimo v imenu Jezusa Kristusa, tvojega Sina, za tvojo sv. katoliško cerkev, za našega papeža I., za našega škofa I., za našega cesarja I., za vse verne kristjane, za vse navzočne, in te prosimo tudi za vse tiste, za katere sem še posebno dolžan moliti, zlasti pa za (Tukaj se spomni živih ter imenuj tiste, za katere sveto mašo posebej daruješ, in tudi tiste, za katere si dolžan še posebno moliti.)

Sedaj se združimo z vsemi svetniki božjimi, posebno z visoko častitljivo Marijo Devico, Materjo božjo, in te prosimo, dodeli nam po njihovem zasluženju in priprošnji vedno in povsod svoje varstvo in pomoč. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Tretji del.

Daj nam, prosimo te, o Bog, da ta sveti dar posvetiš, da je tebi dopadljiv in prijeten, da nam bode izpremenjen v Telo in Kri tvojega ljubega Sina Jezusa Kristusa, kateri je pred svojim trpljenjem tisti dan vzel kruh v svoje presvete in častite roke, zahvalil te, posvetil ga, razlomil, in dal svojim učencem, rekoč; »Vzemite in jejte vsi od tega; zakaj to je moje Telo.«

O Jezus, v presvetem Rešnjem Telesu pravi živi Bog! O presveto Telo Jezusovo, bodi tisočkrat češčeno! O, živi kruh angelski, molimo te kakor svojega pravega živega Boga. O Jezus

v presvetem Rešnjem Telesu, bodi zadnjo uro moja tolažba in moja popotnica, in daj tudi vsem vernim dušam v vicah večni mir in pokoj!

Ravno tako je vzel Jezus po večerji kelih z vinom v svoje svete in častite roke, zahvalil je svojega nebeškega Očeta, blagoslovil vino in dal svojim učencem, rekoč: »Vzemite in pijte vsi iz njega, zakaj to je kelih moje krvi, novega in večnega zakona, skrivnost vere, katera (kri) bo za vas in za njih mnogo prelita v odpuščenje grehov. Kolkokrat boste to delali, storite v moj spomin.«

O bodi stotisočkrat češčena, presveta Rešnja Kri Jezusova, prelita iz njegovih svetih ran in iz njegovega prebodenega srca v odpuščenje grehov vesoljnega sveta. Očisti mojo dušo vseh madežev greha, in stori moje srce Bogu dopadljivo. Potolaži in pogasi ogenj vic in pripelji vse verne duše v večno veselje. Amen.

Po povelju Jezusa Kristusa, tvojega Sina, obhajamo tedaj, o Gospod, spomin njegovega presvetega življenja in trpljenja, darujemo tvojemu prečudežnemu veličastvu ta čisti, sveti in brezmadežni dar, sveti kelih večnega življenja, in kelih večnega zveličanja.

Ozri se milostljivo in prijazno na ta sveti dar in naj ti bode, prosimo te, tako prijeten, kakor ti je bil prijeten dar tvojih najpravičnejših služabnikov starega zakona.

Pošlji, o Gospod, svojega svetega angela iz nebes, da prinese te darove pred obličje tvoje božje visokosti; in posveti nas, da vselej vredno prejmemo Jezusa v presvetem zakramentu. Amen.

Usmili se tudi, o Gospod, vseh vernih duš v vicah, in zavoljo Jezusovega zasluženja jim daj večni mir in pokoj. Posebno te pa prosimo za
(Tukaj se spomni onih duš v vicah, za katere hočeš ali si dolžan posebno moliti.)

Pa tudi na nas, uboge grešnike, se milostljivo ozri, o Gospod, ker zaupamo na tvojo neskončno milost; in vzemi nas po tem revnem življenju v družbo vseh izvoljenih, ne zavoljo našega zasluženja, ampak iz svoje prizanesljive milosti in po neskončnem zasluženju Kristusa, Gospoda našega. Amen.

Oče naš, kateri si v nebesih itd.

Odreši nas, usmiljeni Oče, vsega hudega po svoji neskončni milosti, in na prošnjo prečiste Device Marije in vseh svetnikov nam daj mir v našem življenju in brani nas pred sovražniki, da nas ne zapeljejo v zmote in nas ne odvrnejo od tebe. Amen.

Četrto del.

O Jezus, nedolžno jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, daj vsem vernim dušam v vicah večni mir in pokoj.

O Jezus Kristus, Sin božji, ki si po volji svojega Očeta s pomočjo svetega Duha oživil svet s svojo smrtjo,

reši me s tem presvetim Telesom in svojo presveto Krvjo vseh grehov in vsega zlega. Daj mi milost, da stano-
vitno izpolnujem tvoje zapovedi, in ne
pusti, da bi se kdaj ločil od tebe.

O Gospod, nisem vreden, da greš
pod mojo streho, ampak reci le z be-
sedo, in ozdravljena bo moja duša.

Kadar se mašnik obhaja, obhajaj se tudi ti
duhovno in moli tako:

Tudi jaz želim sedaj, o Jezus, pre-
jeti tvoje presveto Rešnje Telo in tvojo
presveto Rešnjo Kri. Da bi pa bil tega
vreden, želim imeti angelsko čistost,
serafinsko popolnost in tako ljubezen
do tebe, o Jezus, kakršno ima tvoja
preljubezniva Mati Marija. Želim pa tudi
imeti tako prisrčne in goreče želje po
tebi v sv. zakramentu, kakršne so imeli
izvoljeni, kadar so prejeli ta najsvetejši
zakrament. Ker je pa to meni, ubogemu
grešniku, nemogoče, prosim te ponižno,
o Jezus, ozri se milostljivo na mojo
slabost in nizkost. Pridi sedaj in raz-

veseli mojo dušo, ki želi na večno biti zedinjena s teboj! Pridi s svojo milostjo v moje srce, in pripravi me, da vredno prejmem tvoje Telo in tvojo Kri.

Usmili se pa tudi, o Jezus, vseh vernih duš v vicah, ki toliko trpé, ker so ločene od tvojega ljubeznivega božjega obličja. Očisti jih, o Jezus, vseh madežev, katere imajo še na sebi, in pripelji jih skoraj v svoje nebeško kraljestvo. Amen.

Nebeška luč naj jim sveti, o milostljivi Gospod, v družbi tvojih svetnikov na vekomaj; daj jim večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti. Amen.

Dodeli, prosimo te, o Gospod, da bodo duše tvojih služabnikov in služabnic, ki so se ločile iz tega sveta, po tvojem neskončnem zasluženju in po tej sveti daritvi očiščene vseh svojih grehov, in vzete v večno veselje. Amen.

(Zadnji evangelij, molitev po tihi sv. maši in zahvalna molitev kakor na str. 39. in nasl.)

Zakrament sv. pokore.

Naša mati, sveta katoliška cerkev, nam pri prejemanju zakramenta sv. pokore zapoveduje dopolniti pet reči, da ga vredno prejmemo, namreč: izpraševanje vesti, kes ali obžalovanje, trdni sklep, izpoved in zadostovanje. — Prizadevaj si, ljubi moj kristjan, da boš, kakor si poučen, vseh teh pet reči zvesto opravil, kolikorkrat sprejmeš ta zakrament. Tako boš svojo dušo vedno bolj in bolj očistil in boš lahko imel trdno upanje, da enkrat prideš v nebesa, kamor ne pride ničesar nečistega in omadeževanega.

Kadar imaš čas in priložnost, moli molitve pred in po izpovedi, kakor jih tukaj najdeš. Kadar pa ne utegneš, najdeš za temi krajše molitve za izpoved in sv. obhajilo; takrat tiste moli prav pobožno!

Molitev pred izpraševanjem vesti.

Moj dobrotljivi nebeški Oče, glej, zopet sem grešil zoper tebe in nisem

več vreden biti tvoj otrok imenovan. Ali še smem stopiti pred tebe, o Bog, pravični sodnik! Bil sem ti zopet nezvest ter se pregrešil zoper tvoje zapovedi. Pri svoji zadnji izpovedi sem trdno obljubil, da se hočem poboljšati, opustiti svoje pregrešne navade in se vsakega, tudi najmanjšega greha skrbno ogibati in varovati. Pa kako slabo sem izpolnil, kar sem ti tako trdno obljubil!

Moja ranjena in omadeževana vest me močno toži in hudo peče. Težka butara grehov leži na moji nemirni vesti! Komaj si še upam povzdigniti svoje objokane oči proti tebi, o vse-mogočni, večni Bog. Gotovo bi se ne upal stopiti pred te in s teboj govoriti, ko ne bi vedel, da si dobrotljiv in usmiljen Oče, ki se vsakega usmiliš in mu prizaneseš; ko ne bi vedel, da je tvoje usmiljenje večje kakor vse moje hudobije. Šaj vem, da si ti tisti Oče, ki z veseljem sprejme svojega izgubljenega sina, kadar se povrne k tebi

nazaj, ker nočeš smrti grešnika, marveč, da se izpreobrne, izpokori in večno živi.

O, to me navdaja s tolikim zaupanjem, da se hočem vzdigniti in povrniti k tebi, moj dobrotljivi Oče! Glej, pripravljen sem sedaj storiti vse, kar le hočeš, da le še enkrat dobim odpuščenje grehov in tvojo milost ter postanem tvoj zvesti otrok.

Natanko se hočem sedaj izprašati, kar sem grešil od zadnje izpovedi. O moj Bog, ti veš vse, kaj, kako in kolikokrat sem grešil; pomagaj mi tedaj s svojo vsegamogočno milostjo, da čisto in natanko izprašam svojo vest. Pošlji mi svojega sv. Duha, da me razsvetli, da bodem mogel prav spoznati velikost in število svojih grehov. Te milosti te prosim v imenu Jezusa Kristusa. Amen.

Prosim pa tudi tebe, o prečista Devica Marija, preljuba Mati Jezusova! Ker si pribežališče vseh izkesanih grešnikov, stoj mi sedaj na strani in pomagaj mi s svojo mogočno priprošnjo

pri Bogu, da me razsvetli sv. Duh, da morem preiskati vse skrite kote svojega srca, vse svoje grehe prav spoznati, obtožiti se jih božjemu namestniku in zadobiti milostljivo odpuščenje. Amen.

Izpraševanje vesti.

Sedaj, moj kristjan, skrbno in natanko izprašuj svojo vest, zlasti če že dolgo nisi bil pri izpovedi, ali pa če hočeš o celem svojem življenju napraviti dolgo izpoved. Varuj se, preljubi moj kristjan, da iz zanikernosti ali premajhne gorečnosti pri izpraševanju vesti ne prezreš kakih grehov in jih potem pri izpovedi ne opustiš. Glej, tako bi bil sam kriv, da bi bila tvoja izpoved pomanjkljiva in nevredna, in to bi bil božji rop. — Da bodeš svojo vest lažje natanko izprašal, najdeš tu navod, kako se imaš izprašati o božjih in cerkvenih zapovedih in o dolžnostih svojega stanu.

Kdor pa ima sveto in dobro navado, da pogosto hodi k izpovedi, se lažje izprašuje o tem, kar je grešil od zadnje izpovedi. Tak mora pa posebno skrbno gledati na svoje majhne grehe in slabosti in na namene, radi katerih dela dobro ali hudo opušča, ter mora gledati, da iz majhnih grehov ne zabrede v velike. Zlasti mora paziti na lastno ljubezen, da ga ne preslepi in mu grehov ne zmanjša ali ne zakrije, da le zavoljo ljudi dela dobro in opušča hudo itd.

a) Božje zapovedi.

1. **Veruj v enega samega Boga.** — Ali nimam vraž ali praznih ver? Ali trdno verujem, da je Bog gospodar vsega sveta, življenja in smrti? Ali ne verujem na čaranje, da zamore človek vzročiti hudo uro ali pa bolezen pri živini? Ali sem na vražja znamenja kaj držal? Ali sem radovoljno dvomil o kaki resnici sv. vere? Ali sem si prizadeval, da se dovolj poučim v naukih sv. vere? Ali nisem premalo ali predrzno na Boga zaupal? Ali ga nisem premalo ljubil? itd.

2. **Ne imenuj po nemarnem božjega imena.** — Ali nisem Jezusovega imena večkrat brez potrebe izrekoval, ali Boga brez potrebe imenoval? Ali sem iz nemarnosti raztrešeno molil, in božje ime brez premisleka izrekoval? Ali se nisem nikoli zaklel ali zarotil ali pridušal? Ali sem katerikrat zaničljivo govoril o božji previdnosti, pravici, dobroti in modrosti, o sv. zakramentih, o svetnikih in svetnicah božjih, ali sploh o svetih rečeh? Ali kolnem iz jeze ali navade? Ali sem storil kako obljubo in je ne izpolnil? Ali se nisem iz božje besede in drugih sv. reči norčeval? itd.

3. Posvečuj praznik. — 1. in 2. cerkvena zapoved: Posvečuj zapovedane praznike. Bodi ob nedeljah in zapovedanih praznikih s spodobno pobožnostjo pri sv. maši. — Ali nisem ob nedeljah in zapovedanih praznikih sv. maše po nemarnosti opustil ali zamudil? Ali sem pazil na štiri dele svete maše? Nisem šel nikoli med pridigo iz cerkve? Ali sem med božjo službo zahajal v krčme in slabe družbe? Ali nisem bil pri božji službi radovoljno zamišljen, ali se razgovarjal? Kako sem se sploh vedel v cerkvi pred živim Bogom? Ali sem posvečeval svete dni z dobrimi deli, da sem kaj več molil, bral svete bukve, takega bolnika obiskal, ali storil kaj drugega dobrega? Ali sem tudi svojega bližnjega, če mi je dolžnost, priganjal k posvečevanju praznikov? Ali nisem nobenega zadrževal od božje službe in posvečevanja praznikov, ali pa ga še zapeljeval v igro, krčmo ali drugo slabo priložnost? Ali sem brez potrebe in dovoljenja opravljal hlapčevska dela? Ali nisem pred prazniki čez polnoč delal, ali drugim zapovedal, da so delali? itd.

4. Spoštuj očeta in mater, da boš dolgo živel in ti bo dobro na zemlji. — Ali sem vselej svoje stariše ubogal, častil,

ljubil in jim pomagal? Sem se jim ustavljal, jim bil nepokoren, ali dajal priimke in jih zmerjal? Ali sem jih celo zaklel, ali slabo o njih govoril? Sem jih zaradi starosti ali slabosti zaničeval? Ali sem jih sovražil? Sem jim li rad pomagal in postregel, posebno v bolezni? Sem li za-nje molil? Ali sem se tako spozabil, da sem jih udaril, sunil, jim pretil ali jih kaj poškodoval? Ali sem jim napravil z nepokorščino in razuzdanostjo žalost in jezo? Sem starišem smrt želel? Ali sem izpolnil, kar so mi na smrtni postelji ali v slednji oporoki naročili? Ali sem do namestnikov starišev izpolnjeval ravno te dolžnosti? Kako sem se vedel do svojih predstojnikov, gospodarjev in gospodinj? Sem jih vselej ubogal in spoštoval? Sem li pridno delal, če me tudi niso videli? Ali nisem slabo govoril o njih, jih opravljal? Nisem li iz hudobije kake škode naredil? Kako sem se vedel do duhovske gosposke? Sem o nji krivično govoril in jo zaničeval? Ali nisem o deželni gosposki nepošteno govoril, in izkazoval dolžno pokorščino? Ali nisem starih, betežnih ljudi zaničeval in zasramoval?

(Stariši in gospodarji naj se še izprašajo:)

Kako sem skrbel za otroke? Sem jih li premalo ali preveč kaznoval? Sem jim li dal,

kar jim je treba za živež in obleko? Sem li vse enako ljubil? Sem skrbel za potrebni pouk v krščanskem nauku? Sem jih priganjal k molitvi, božji službi in prejemanju sv. zakramentov? Sem pazil, kako se vedejo v cerkvi in drugod? Sem jim branil v slabe družčine? Nisem li vpričo otrok klel, pohujšljivo govoril ali storil kaj nespodobnega? Sem jim dajal lep vzgled? Ali molim za svoje otroke, jih ne kolnem in hudobnemu duhu izdajam? Sem pazil, da niso delali nevarnega znanja? Sem skrbel za nje v bolezni? Nisem bil kriv, da je kateri otrok umrl, še znabiti brez sv. krsta? Kako sem se vedel do poslov in podložnih? Sem jim dal zaslužen plačo? Ali sem skrbel, da so opravljali svoje vsakdanje molitve in hodili k božji službi? Sem skrbel, da so se spodobno vedli? Sem jih posvaril, kadar je bilo treba? Jih nisem silil k hlapčevskemu delu ob zapovedanih praznikih? Kako sem skrbel za-nje v bolezni? itd.

5. Ne ubijaj. — Sem li sam sebe ali bližnjega poškodoval iz hudobije ali lakomnosti na zdravju ali življenju? Nisem li svoje ali bližnjega življenje brez potrebe postavil v nevarnost? Sem bil nezmeren v jedi in pijači ali pri plesu? Ali sem druge napeljeval k nezmernosti? Sem sam sebi ali

bližnjemu želel smrt in zakaj? Sem kriv smrti kakega človeka? Sem li prikrajšal življenje komu. z jezo, sovraštvom, tepenjem, pobojem? Sem li v bolezni za-sè in bližnjega dovolj skrbel? Se nisem iz lahkomišljenosti na telesu poškodoval? Sem si s preveliko žalostjo škodoval na zdravju? Sem koga pohujšal? Sem se li skrbno ogibal pohujšljivih priložnosti? Sem si prizadeval, da pohujšanje popravim? itd.

6. in 9. **Ne prešestuj. — Ne želi svojega bližnjega žene.** — Ali sem rado-voljno imel nečiste misli? Ali jih skrbno zavračam iz glave? Ali niso iz teh misli rado-voljne nečiste želje prišle v srce? Ali sem rad kaj nečistega govoril ali poslušal ali pel nespodobne pesmi? Sem li vpričo nedolžnih nesramne besede govoril in pel pohujšljive pesmi? Sem komu prigovarjal k nečistosti ali ga silil? Sem kdaj sam s seboj ali z drugim storil nečisti greh? Sem li iskal drugim priložnosti k temu grehu? Sem bil sramežljiv z očmi in se ogibal radovednih pogledov, ki bi vzbujali nečiste misli in želje? Ali sem se nastavljal osebam drugega spola, ali z nespo-dobno obleko oči drugih obračal na-se, znabiti še celo v cerkvi? Sem se li ogibal krajev in družčin, kjer je čistost v nevarnosti? Ali se nisem nikdar nespodobno vedel? Ali sem

imel do zakonskih oseb nespodobne misli in želje, ali še v dejanju storil? Ali sem se znabitati nečistih grehov hvalil? Sem jih pri izpovedi zmanjševal ali celo zamolčal? itd.

(Zakonski naj še pomislijo:)

Sem li držal zakonsko čistost? Ali ne strežem željam kakor neumna živina? Ali držim natanko zakonsko zvestobo?

7. in 10. Ne kradi. — Ne želi svojega bližnjega blaga. — Sem li bližnjega poškodoval na premoženju, kaj ukradel ali silo vzel? Sem li kaj vzel še celo v cerkvi ali na kakem drugem svetem kraju? Sem li koga goljufal pri kupčiji, meri, delu, s ponarejenim denarjem, s slabim blagom, ali sem kupil kaj ukradenega? Sem li z igro sebi in drugim škodoval? Sem li najdene reči nazaj dal, in si prizadeval zvedeti, čegave so? Imam li kaj krivičnega blaga v svojem imetju? Sem li deželsko gosposko kaj goljufal? Sem li koga poškodoval na polju, travniku, v gozdu, vinogradu ali pohištvu? Sem li varoval svojo živino v škodo? Sem krivično želel tujega blaga? Sem vsako krivico, kakor mi je bilo rečeno pri izpovedi, tudi poravnal?

8. Ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega. — Sem se zoper koga kaj zlagal, mu dobro ime odvzel, škodoval? Sem

mu li povrnil dobro ime in škodo? Imam li navado lagati iz potrebe, šale in dobička? Ali rad o bližnjem slabo govorim? Ali sem svojega bližnjega slabo sodil, mu podtikal slabe namene? Sem vpričo mnogo ljudi to storil? Sem li skrivnosti razglašal? Sem li druge napeljeval, da so obrekovali ali opravljali? Sem po krivem prisegel?

b) Cerkvene zapovedi.

3. Posti se zapovedane postne dni.
— Ali sem se postil tiste dni, ob katerih sv. cerkev zapoveduje, in se le enkrat na dan najedel do sitega? Ali sem se zdržal mesnih jedi tiste dni, ob katerih cerkev zapoveduje? Sem li one dni, ob katerih sem se posluževal cerkvenega polajšanja, tudi zvesto in natanko izpolnil to, kar je naložila cerkvena oblast? Sem se li šalil z onimi, ki so postno zapoved natanko izpolnjevali? Sem koga zapeljal ali mu dal priložnost, da je prestopil postno zapoved?

4. Izpovej se svojih grehov postavljenemu izpovedniku vsaj enkrat v letu in o velikonočnem času prejmi sveto Rešnje Telo. — Sem li bil vsako leto o velikonočnem času pri izpovedi in sv. obhajilu? Nisem li opravil nevrednih in pomanjkljivih

izpovedi? Sem natanko izprašal svojo vest? Sem povedal tudi število smrtnih grehov? Sem imel vselej pravo in resnično kesanje? Sem zavoljo sramote ali časne škode obžaloval svoje grehe, in ne, ker sem ž njimi razžalil Boga? Sem svoj kes pokazal tudi v dejanju z resničnim poboljšanjem? Sem trdno sklenil, da se hočem poboljšati? Sem sklep tudi izvršil? Sem li vselej opravil dobro in čisto izpoved? Sem li kak smrten greh nalašč, iz zanikernosti, sramežljivosti ali strahu zamolčal? Sem ga potem pri prvi izpovedi povedal? Sem povedal, pri koliko izpovedih sem ga zamolčal? Sem te nevredne izpovedi popravil? Kolikokrat sem šel v takem stanu k svetemu obhajilu? Ali sem v tem stanu prejel še kak drug sveti zakrament? Sem li opustil sveto obhajilo, če sem se spomnil kakega smrtnega greha, katerega se še nisem izpovedal? Sem li greh iz strahu zmanjševal, ali pa okoliščine zamolčal? Sem naloženo pokoro vselej natanko, zvesto in o pravem času opravil? Sem povrnil, kar mi je bilo naloženo? Sem škodo, pohujšanje popravil, kar mi je bilo moči? Sem zapustil priložnost in osebo, kakor mi je bilo rečeno? Če nisem dobil odveze, sem li šel precej k drugemu izpovedniku? Sem pri izpovednici poslušal, kar se drugi izpovedujejo?

Sem to, kar sem slišal, tudi drugim pravil? Sem se pri izpovednici nespodobno zadržal? Sem se za sveto obhajilo vselej, kar mi je bilo moči, spodobno pripravil? Ali sem šel k sv. obhajilu, dasiravno mi izpovednik ni privolil? Ali sem po sv. obhajilu precej šel iz cerkve domov ali kam drugam, brez zahvale po sv. obhajilu? Kako sem se vedel na dan sv. obhajila?

5. Ne obhajaj ženitve ob prepovedanem času. — Sem se li ob takih priložnostih pregrešil z nezmernostjo v pijači, jedi, ali s pregrešnim plesom? Sem li ob prepovedanih časih plesal? itd.

c) **Poglavitni grehi.**

1. Napuh. — Sem li prevzetnega srca? Se nad druge povzdigujem zavoljo svojih dobrih lastnosti in zmožnosti? Iščem li hvalo ljudi za dobra dela? Se li v dejanju in besedi kažem prevzetnega? Sem prevzeten v obleki, in se preveč lišpam? Ali sem bil s tem drugim v pohujšanje? itd.

2. Lakomnost. — Želim li nezmerno bogastva ter nanj navezujem svoje srce? Ali sem iz lakomnosti kaj pridržal? Ali pomagam svojemu bližnjemu, kakor mi je moči? Ne

iščem li pri kupčiji, obrestih prevelikega dobička? itd.

3. Nečistost. — (Glej 6. in 9. božjo zapoved na 87. strani.)

4. Nevoščljivost. — Sem komu nevoščljiv? Sem vesel nesreče bližnjega? Sem iz nevoščljivosti o bližnjem slabo govoril, ga pripravil ob službo, zaslužek, dobro ime? Ali sem škodo že popravil? Mi li škoduje nevoščljivost tudi na zdravju? itd.

5. Požrešnost. — Ali sem bil požrešen v jedi in pijači? Sem se li vpijanil? Sem li svojo družino ali koga drugega poškodoval s pijančevanjem, otroke pohujšal? Se li zdržim jedi in pijač, ki mi škodujejo? itd.

6. Jeza. — Ali se nad svojim bližnjim jezim? Ali imam jezo v srcu do koga, kako dolgo že? Ali z vsakim rad in prijazno govorim? Ali kateremu iz jeze kaj hudega želim, se za vsako majhno stvar hitro razjezim? Sem se li jezil čez križe in nadloge, bolezen, slabo vreme? itd.

7. Lenoba. — Ali sem len in zanikern v božji službi, in sploh v dobrem? Molim vsaki dan zjutraj, zvečer, pred jedjo in po jedi, kadar angelovo češčenje zvoni? Sem se zaradi ljudi sramoval moliti? itd.

č) Grehi zoper sv. Duha.

1. **Predrzo v božjo milost grešiti.** — Ali sem preveč zaupal na božjo milost? Ali sem si znabiti kdaj mislil: četudi grešim, saj je Bog milostljiv, mi bode že odpustil, saj se bodem izpovedal? Sem dolgo živel v taki predrznosti?

2. **Nad božjo milostjo obupati.** — Ali sem premalo zaupal na božjo milost? Sem mislil, da mi Bog ne bode odpustil grehov, če se tudi poboljšam in izpokorim? Sem li mislil, da mi ni moči izpokoriti se? Sem bil dolgo v tej obupnosti? Zaupam li v neskončno zasluženje Jezusovo?

3. **Spoznani krščanski resnici se ustavljati.** — Ali sem se ustavljal spoznanim krščanskim resnicam? Ali sem si dovolj prizadeval spoznati resnice sv. vere? Ali sem si prizadeval spoznati dolžnosti svojega stanú, in sploh kristjana?

4. **Svojemu bližnjemu zavaljo božje milosti nevoščljiv biti.** — Sem bil komu zavaljo božje milosti nevoščljiv? Ali mi je težko delo, če sem videl, da bližnji lepo živi, pobožno moli, rad sv. zakramente prejema? Sem rad o njem govoril kaj slabega, raznašal njegove slabosti, se premagoval, če so mi take misli prišle?

**5. Do lepega opominjevanja otrp-
neno srce imeti.** — Ali se nisem zmenil
za lepa opominjevanja? Ali sem celo zaničeval
in sovražil one, ki so me učili, opominjevali
in svarili? Ali se jih nisem ogibal, ali pa
nalašč nasproti ravnal?

6. V nespokornosti trdovraten ostati.
— Sem še vedno stari, nespokorjeni grešnik?
Sem še vedno v starih navadnih smrtnih
grehih? Ali nočem svojih pregrešnih navad
in priložnosti zapustiti? Odlašam li izpreobr-
njenje in poboljšanje?

d) Vnebovpijoči grehi.

1. Radovoljni uboj. — **2. Mutasti
ali sodomski greh.** (Glej 5. in 6. božjo za-
poved na 86. in 87. strani.)

3. Zatiranje ubožcev, vdov in sirot.
— Ali sem ubožce in vdove zatiral, poško-
doval na premoženju? Ali sem jim rad po-
magal po moči, sem sirotam rad pomagal,
sem skrbel za-nje, ko je bila moja dolžnost?

**4. Delavcem in najemnikom za-
služek zadrževati ali utrgovati.** — Ali
sem delavce in najemnike plačal o pravem
času? Jim nisem nič odtrgal? Nisem nikogar
goljufal ali poškodoval, in če sem: sem že
povrnil?

e) Tuji grehi.

1. **V greh svetovati.** — Ali sem komu v greh svetoval, postavim, naj se zlaže, bližnjega goljufa, poškoduje, se nad njim maščuje, kakov drugi greh stori, — naj je svojim staršem in prednikom nepokoren, jim kaj vkrade? Ali sem znabiti tudi takim v greh svetoval, ali jih učil greh delati, na katere sem bil dolžan paziti in za-nje skrbeti?

2. **Greh vелеvati.** — Ali sem komu zapovedal, naj stori kaj pregrešnega? Ali sem podložnim velel krasti ali bližnjega poškodovati? Ali sem komu velel iti v slabo priložnost, družčino?

3. **V drugih greh privoliti.** — Ali sem v greh drugih privolil, sem precej poslušal one, ki so me v greh vabili, sem se li zapeljevanju in izkušnjam dovolj ustavljaj? Nisem li otrokom ali podložnim kaj pregrešnega dovolil?

4. **Druge v greh napeljevati.** — Ali sem bil kriv, da je kdo opravljal, nesramno govoril, se jezil, klel itd.? Ali sem koga v nečistost zapeljal ali nagovarjal, sem koga v nezvestobo, nezmernost, v pregrešno igro, nepokorščino ali v kak drugi greh napeljeval ali silil?

5. **Drugih greh hvaliti.** — Sem koga hvalil zavoľjo greha — rad imel? Sem se li lastnih grehov hvalil, in s tem koga pohujšal?

6. **H grehu molčati.** — Posvarim one, katere mi je dolžnost? Pomislim li, da bom moral tudi za grehe teh odgovarjati? Ali sem povedal starišem in predstojnikom o otrocih ali podložnikih, če sem vedel, da goljufajo, kradejo, nesramno med seboj živé?

7. **Greh spregledati.** — Nisem li bil premehak do svojih otrok in podložnih? Bi li bil z modro ostrostjo lahko odvrnil greh?

8. **Greha se udeležiti.** — Sem se udeležil kakega greha, opravljanja, zaničevanja, zapeljevanja, itd. Se nisem udeležil kake krivice, tatvine, goljufije, poškodovanja na premoženju, duši? Sem ukradene reči hranil, kupoval, ali sem škodo poravnal?

9. **Greh zagovarjati.** — Sem li koga zagovarjal, da ni bil kaznovan, svarjen, ko je zaslužil? Sem otrokom dajal potuho in zakrival njih pregrehe, da jih stariši niso kaznovali ali posvarili? Spoznam li, da sem jim s tem škodoval?

Molitev po izpraševanju vesti.

O moj Bog, kako sem živel, koliko grehov sem zopet storil in omadeževal svojo vest! O moj dobrotljivi nebeški Oče, kako se sramujem pred teboj! Žalostnega srca spoznam sedaj svoje grehe. Spoznam, kako sem bil nehvaležen; odrekel sem tebi, svojemu Stvarniku, pokorščino, kakor da nisi moj Gospod!

Dobro sem vedel, da si vsegaveden, da veš naše najskrivnejše misli, slišiš vse naše besede, vidiš vsa naša dela, da pred teboj ni ničesar skritega. Dobro sem vedel, da si najsvetejši, ki sovražiš, kar je hudega, in ljubiš le dobro. Vedel sem, da si najpravičnejši, ki dobre plačuješ, hudobne pa kaznuješ, in da nas bodeš enkrat ostro sodil, in nam bode treba dati odgovor od vsake nepotrebne besede.

Spoznal sem, da si vsegamogočen in moreš nad menoj izpolniti, kar žugaš grešniku, in me pahniti v večni ogenj.

Vse to sem dobro vedel, in vendar sem mislil, govoril in storil marsikaj, kar sovražiš, in kar bi si ne bil upal vpričo pobožnih in pravičnih ljudi.

K e s.

O neizrečena slepota in hudobija! O, da sem mogel biti tako nehvaležen in hudoben, ter grešiti tolikokrat zoper svojega Boga in Gospoda! O, zaslužil sem, da bi me bil ostro kaznoval in večno zavrgel izpred svojega obličja! Bil si do mene vedno tako dobrotljiv; vsak dan, vsako uro in minuto si mi delil novih dobrot in milosti. Kar sem in kar imam, je vse tvoj dar. Zapovedal si mi le to, kar je moji duši v zveličanje; prepovedal mi le to, kar me more večno storiti nesrečnega. Le ljubezen, o dobrotljivi Oče, si mi izkazoval, pa za vso tvojo veliko ljubezen sem se le malo zmenil; nisem si k srcu vzel tvojih svetih besed, in živel po slabih in pregrešnih željah svojega srca.

Oh, kolika je moja nehvaležnost! Zares več nisem vreden tvoj otrok imenovan biti! Oh, kolika je tudi škoda, katero mi je povzročil greh. Pripravil me je ob pravo srečo in večno zveličanje, ker me loči od tebe. Zakaj le v tebi, o moj Bog in Gospod, je vse zveličanje.

Res se mi včasih zdi, da mi dela greh večje veselje kakor pa dopolnjevanje tvojih svetih zapovedi; pa to je le zmota. Greh je podoben sladkemu strupu, ki je v ustih sladak in prijeten; pa komaj ga zaužiješ, že ti povzroči strašne bolečine in te umori. Ravno to je meni storil greh. O kolike bolečine občutim, kadar premislim svoje hudobije! Kako nemirno je moje srce, kako ranjena moja vest! Pač res, da grešnik nima miru.

O moj nebeški Oče, s kako veselim srcem sem ob času svoje nedolžnosti povzdigoval svoje oči in roke k tebi in molil. Sedaj pa, ker me teži nepokojna in z grehi omadeževana vest, upam si

komaj še otožnega srca k tebi zdihovati in te prositi odpuščenja. Poprej sem bil tvoj otrok in prijatelj, in moje srce je radostno uživalo tvojo sveto prijaznost. Sedaj pa me je greh ločil od tebe, storil tvojega sovražnika in bati se mi je tvoje pravične in ostre sodbe. Bil sem v tvoji sv. milosti, brez katere ne morem nič dobrega storiti, in veselo je živela moja duša. Greh pa me je oropal tvoje milosti, največjega zaklada, ter mi umoril dušo, da ostane mrtva, dokler je ti po svoji neskončni milosti zopet ne obudiš k novemu življenju.

To mi je tedaj storil greh, ta strašni dušni strup!

O sedaj šele prav spoznam, da je res ni večje nesreče na svetu kakor greh, pa tudi ne večje škode, kakor je ta, katero stori greh naši duši. Sedaj spoznam to in se tresem pred grozovito nevarnostjo, v katero so me pripravili moji grehi. Oj, kaj bi bilo z mojo ubogo dušo, ko bi me bil, o pravični sodnik,

poklical v mojih grehah iz tega sveta pred svoj sodni stol, kjer zadostuje en sam smrtni greh, da bi bil obsojen v peklenški ogenj.

O večna čast in hvala ti bodi! Tisočkrat te zahvaljujem, nebeški Oče, da si še potrpel z menoj in mi dal čas se izpokoriti. Ljubeznivo me kličeš nazaj in tako dolgo iščeš izgubljeno ovčico, dokler je ne najdeš in ne prineseš k svoji zvesti čredi nazaj. Iz vsega srca te zahvaljujem za neskončno dobroto, da si mi dal spoznati svoje grehe in me pripeljal zopet na pravo pot. Iz srca mi je žal, da sem grešil in te razžalil, da sem izgubil tvojo milost in se s svojimi grehi tako daleč ločil od tebe.

Sedaj pa se hočem vzdigniti in s presrčnim zaupanjem povrniti k tebi, o dobrotljivi nebeški Oče! Saj me bodeš zopet sprejel za svojega otroka; saj nočeš smrti grešnika, temveč da se izpokori in večno živi. Saj si nam milostljivo obljubil, da nam hočeš odpustiti vse

naše grehe, ko bi jih bilo tudi kakor peska ob morju; in ko bi bili rdeči kakor škrlat, postali bodo beli kakor sneg, če jih le zapustimo in se v pravi pokori izpreobrnemo k tebi.

Z velikim zaupanjem padem tedaj k nogam tvojega usmiljenja, o Bog! Z žalostno Magdaleno kličem k tebi in te prosim odpuščenja svojih grehov. Po presveti, za naše grehe preliti krvi Jezusa Kristusa, tega nedolžnega jagnjeta božjega, in po njegovih svetih krvavih ranah te ponižno prosim, bodi mi grešniku milostljiv in nikar me ne pogubi!

Poglej, nebeški Oče, milostljivo na moje izkesano srce, ali veliko več: Poglej prebodeno ljubeznivo srce usmiljenega Jezusa in očisti z njegovo presveto Rešnjo Krvjo mojo omadeževano dušo. O moj Bog, prav iz srca so mi žal vsi moji grehi, znani in neznani, s katerimi sem te kdaj razžalil. Ne obžalujem jih le zato, ker sem izgubil nebesa in zaslužil pekel, temveč posebno zavoljo

tega, ker sem ž njimi razžalil tebe, svojega dobrotljivega nebeškega Očeta, svojega usmiljenega Odrešenika in največjega dobrotnika, svojega Boga in Gospoda, ki si sam na sebi zavoljo svoje božje popolnosti vse hvale, časti in ljubezni vreden.

O, ko bi te vendar nikdar ne bil razžalil! Naj bi me bila kaka druga, še tolika nezgoda zadela, da bi le tebe, o najdobrotljivejši Oče, z nobenim grehom ne bil razžalil! O, kdo bode dal bridko žalost mojemu srcu in potoke solzá mojim očem, da obžalujem in objokujem svojo veliko nehvaležnost, hudobijo in svoje uboge duše smrt! O moj Bog, v moji žalosti me tolaži le še misel na tvojo neskončno milost, ki zopet sprejme vse žalostne in izpokorjene grešnike, če se le resnično vrnejo k tebi. Odpustil si izkesanemu Petru in Mariji Magdaleni in veliko drugim, ravno tako odpusti tudi meni, ker se presrčno kesam vseh svojih grehov.

Moj Jezus, ozri se tudi na me z ravno tako milim pogledom, kakor si se ozrl na svojega apostola Petra, da si v njegovem srcu vnel bridko žalost in gorečo ljubezen. Daj tudi v mojem srcu slišati tiste ljubeznive besede, s katerimi si potolažil izkesano Magdaleno, rekoč: »Tvoji grehi so ti odpuščeni«.

Trdni sklep.

Sedaj pa, moj usmiljeni Oče, ko tako dobro spoznam hudobijo greha, trdno sklenem s tvojo milostjo in pomočjo poboljšati svoje življenje, ter se skrbno ogibati vsakega greha in grešne priložnosti. Kakor je Peter, spoznavši svoj greh, brzo zapustil nevaren kraj, tako se hočem tudi jaz skrbno ogibati s tvojo pomočjo in milostjo vseh grešnih priložnosti, slabih tovaršij in sploh vsega, kar me je zapeljalo v greh.

Odslej nočem več ljubiti nevarnosti, da se v njih ne pogubim. O moj Bog, sedaj te hočem iz vsega srca ljubiti,

ker sem te do sedaj ljubil vse premalo. Sedaj hočem iz ljubezni do tebe vse tvoje zapovedi natanko izpolnjevati, naj me stane še toliko premagovanja, saj mi bodeš pomagal. Sedaj hočem delati pravo pokoro in zadostiti tvoji pravici, kolikor mi bode moči. V duhu prave pokore hočem prenašati vse križe in težave. Vsako krivico, ki sem jo storil, hočem natanko poravnati. Z vsemi ljudmi hočem živeti v ljubezni in spravi. Vse hočem storiti, da le zopet dobim tvojo milost, ki sem jo izgubil z grehom. V bodoče hočem raje vse pretrpeti, kakor tebe, preljubeznivega Očeta, še radovoljno razžaliti. Gotovo, nebeški Oče, nič me ne bode več ločilo od tvoje ljubezni, ki je v Jezusu Kristusu, Gospodu našem.

Ker pa čisto nič ne premorem brez tvoje milosti in pomoči, prosim te ponižno v Jezusovem imenu, pridi mi s svojo mogočno milostjo na pomoč. Pomagaj mi, da ostanem stanoviten do

konca svojega življenja. Ustvari v meni čisto srce in ponovi mi pravega duha, da nikoli več ne izgubim tvoje milosti in ljubezni, da nikdar več ne ponovim s svojimi grehi Jezusovega trpljenja. O Gospod, bodi milostljiv ubogemu grešniku, da останem stanoviten do konca in dosežem večno zveličanje. O moj Bog, tebi se izročim, tvoj želim biti živ in mrtev, tvoj želim biti sedaj in na veke. Amen.

O Marija, pribežališče grešnikov, svoje največje zaupanje stavim na te, ker si mati milosti. Prosi za me nebeškega Očeta, da me sprejme zopet za svojega otroka in mi dá svojo milost. Prosi Jezusa, svojega ljubega Sina, da me zopet sprejme v srečno čredo svojih ovčic, in mi ne bode njegovo trpljenje v pogubljenje. Prosi za me tolažnika sv. Duha, da v moje srce vlije obilno milost in ljubezen božjo, da mi dá svoje sv. darove, in me stori trdnega in stanovitnega v dobrem. O Marija, bodi moja

usmiljena pomočnica in ljubezniva Mati! Glej, saj sem tvoj otrok in te za Bogom ljubim nad vse in iz vsega srca. Amen.

Molitev pred izpovedjo.

O moj Jezus, kakor se je Marija Magdalena pri tvojih nogah izkesanega srca spoznala za veliko grešnico, tako hočem sedaj tudi jaz ponižno in odkritosrčno spoznati pred tvojim namestnikom, kakšen grešnik sem in kako sem ravnal zoper tvoje sv. zapovedi. O Jezus, bodi sedaj v mojem srcu in v mojih ustih, da se tako čisto izpovem vseh svojih grehov, kakor bi se izpovedoval tebi samemu. Razsvetli pa tudi mojega izpovednika, daj mu svojo sv. milost, napolni njegovo srce s svojim sv. Duhom; dodeli mu modrosti, milosti in ljubezni, da prav spozna revni stan moje duše, in me, izgubljeno revno ovčico, pripelje po poti resnične po-

kore zopet k tebi, o Jezus, mojemu najljubeznivejšemu nebeškemu pastirju. Amen.

Iz p o v e d.

Ko pride vrsta za izpoved nate, ponižno poklekni k izpovednici, pokrižaj se in reci:

Prosim svetega blagoslova, da se svojih grehov prav in čisto izpovem.

Jaz ubogi grešnik izpovem se Bogu vsemogočnemu, preblaženi Devici Mariji, vsem ljubim svetnikom in vam, častitemu mašniku, božjemu namestniku, da sem po svoji zadnji izpovedi, ki sem jo opravil — (tu se pové, kdaj) — velikokrat in obilno grešil; posebno pa se obtožim . . .

Izpoved skleni s tem, da še enkrat obudiš kes, rekoč:

O moj Bog! Ti in vsi moji grehi so mi resnično žal, ker sem ž njimi zaslužil, da me po vsej pravici kaznuješ. Žal mi je, ker sem tebe, svojega naj-

boljšega Očeta, največjo in preljubeznivo dobroto, ž njimi razžalil. Trdno sklenem, s tvojo milostjo svoje življenje poboljšati, bližnje priložnosti v greh se varovati in nič več ne grešiti. Prosim, duhovni oče, zveličavne pokore in svete odveze.

Kadar pri izpovedi dobiš sveto odvezo, moli naslednjo molitev po izpovedi. Kadar pa ne dobiš svete odveze, moraš naslednjo molitev opustiti, a namesto nje moreš opraviti molitev papeža Urbana VIII. na str. 112., izpokorne litanije ali razloženi očenaš izpokorjenega kristjana.

Molitev po izpovedi.

O moj usmiljeni nebeški Oče, res je tvoja milost neskončna. Veseli se, moja duša, in hvali Gospoda, svojega Boga, zakaj velike čudeže svoje milosti je storil nad teboj; vse tvoje grehe ti je odpustil, zacelil vse tvoje rane, rešil te večnega pogubljenja, in zopet vzel v svojo sveto milost. O moj Bog, nezapopadljiva in neskončna je tvoja

dobrota in milost, ki presega naš um. Sedaj sem tedaj zopet tvoj otrok, sedaj te smem zopet imenovati svojega ljubelega Očeta, smem zopet z veseljem povzdigovati svoje oči k tebi. Vsi angeli nebeški, vsi izvoljeni prijatelji božji, pomagajte mi svojega največjega dobrotnika in usmiljenega Očeta častiti, hvaliti in moliti; veselite se z menoj, zakaj Bog je storil velike reči nad menoj. Kakor se usmili oče svojega otroka, usmilil se je mene in očistil s presveto krvjo svojega Sina mojo dušo.

O moj nebeški Oče, kako te morem dovolj zahvaliti za neizrečeno dobroto, da si mi po Jezusu Kristusu dodelil odpuščenje grehov, da me nisi v grehih poklical iz tega sveta, ampak zopet vzel za svojega otroka. Pa tudi zanaprej me s svojo milostjo nikar ne zapusti! Moji sovražniki vedno čujejo in iščejo, kako bi pogubili mojo dušo. Moja popačena narava me vedno odvrča od dobrega in napeljuje v greh;

dobra dela mi dela zoprna in težka, greh pa prijeten. Zapeljivi svet me vedno slepi, obeta veselje in užitek, da bi me premotil, odvrnil od tebe in večno pogubil. Hudobni duh tudi vedno hodi okoli kakor rjoveč lev, in išče požreti mojo dušo. O Gospod, če mi ti v mojih velikih izkušnjavah in nevarnostih ne pomagaš s svojo milostjo, ne bodem se mogel dolgo ustavljati svojim sovražnikom, in kmalu bodem zabredel v svoje stare grehe. Le s tvojo pomočjo jih bodem premagal; le če si ti z menoj, ne more biti nihče zoper mene.

Zato te ponižno in v Jezusovem imenu prosim, dodeli mi milost, da ostanem odslej stanoviten v dobrem, da se skrbno ogibljem vsake priložnosti, čujem in molim, da ne padem v izkušnjo. Varuj me, da v stare grehe ne zaidem, da moj poslednji stan ne bode hujši, kakor je bil prvi. Varuj me, da ne pride s sedmimi hujšimi duhovi v moje srce hudobni duh, ki

je sedaj izgnan iz mojega srca. Sedaj si me očistil, o Gospod, daj mi tudi milost, da zopet ne grešim in se mi ne pripeti kaj hujšega.

O Marija, prečista Devica, ti si najlepši vzgled prave stanovitnosti v dobrem. Bila si vedno zvesta Bogu in ostala stanovitna na poti prave svetosti. Prosi za-me Boga, da mu ostanem vedno zvest in srečno premagam vse izkušnje in sovražnike duše. Izprosi mi milost in moč, da me nobena reč več ne odvrne od Boga in njegovih zapovedi. To mi izprosi od Boga, o usmiljena, o dobrotljiva, o mogočna mati Marija. Amen.

Molitev papeža Urbana VIII.

Vpričo tebe, o Gospod, spoznamo grehe, ki smo jih storili, in kazni, ki smo jih ž njimi zaslužili, imamo pred očmi. Če premislimo grehe, ki smo jih storili, spoznamo, da je veliko manjše

tukajšnje trpljenje, kakor smo je zaslužili s svojimi hudobijami. Čutimo kazni za stare grehe, pa je v našem srcu še vedno veselje do novih. Tvoje kazni nas zadevajo zavoljo naših grehov, pa vendar ne premagajo naših hudobij.

Žalost tare naše srce, pa ne premaga prevzetnega grešnega duha. Grenka žalost krajša naše življenje, pa ga ne poboljša. Kadar nam usmiljeno prizanesesh se ne zmenimo; če nas pa tepeš, ne moremo prenašati. Ob času nadlog spoznamo svoje pregrehe; pa komaj nam jih odvzameš, že pozabimo, kar smo objokavali. Kadar nam žugaš s šibo, obetamo poboljšanje; komaj jo pa deneš iz roke, zopet pozabimo, kar smo obljubili. Kadar nas tepeš, vpijemo k tebi: »Prizanesi nam!« Ko si nam prizanesel, smo zopet stari grešniki.

O Gospod, vsi smo grešniki pred teboj, in to tudi spoznamo. Vemo, da ne odidemo tvoji pravici, če se nas ne usmiliš po svoji milosti. Vsegamogočni

Oče, daj nam brez našega zasluženja,
kar te prosimo. Iz nič si nas ustvaril,
daj nam milost, da prav molimo k tebi.
Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.
Amen.

Izpokorne litanije.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Bog, Oče nebeški,
Bog Sin, Odrešenik sveta,
Bog sv. Duh, tolažnik in posve-
čevalec,
Sveta Trojica, en sam Bog,
O Bog, ki nočeš smrti grešnika, tem-
več da se izpokori in večno živi,
O Bog, ki svojo mogočnost in do-
broto z usmiljenim zanašenjem
izkazuješ,
O Bog, ki tako potrpežljivo izpre-
obrnjenja grešnikov čakaš,
O Bog, ki grešnike tako ljubeznivo
k pokori vabiš,

usmili se me!

usmili se me!

kesam se iz vsega srca, o Gospod!

- O Bog, ki kakor usmiljeni pastir
svojo izgubljeno ovčico tako
dolgo iščeš, dokler je ne najdeš,
O Bog, kateri se izpreobrnjenega
grešnika bolj veseliš kakor devet
in devetdeset pravičnih,
O Bog, dobrotljivi Oče, ki svojega
izgubljenega sinu, ko se povrne,
z veseljem sprejmeš,
O Bog, ki si svojega edinorojenega
Sina poslal na svet, da je trpel in
umrl v odpuščenje naših grehov,
Da sem grešil,
Da sem tolikokrat in tako hudo
grešil,
Da sem velikokrat vedoma in rado-
voljno grešil,
Da sem z mislijo, z besedo in z
dejanjem grešil,
Da sem z zamudo in z opuščanjem
veliko dobrih del grešil,
Da sem tvoje svete zapovedi toli-
kokrat prestopil,
Da se tvoje strašne sodbe nisem bal,
Da se tvoje vseomogočnosti nisem
bal,
Da na tvojo vseomogočnost nisem
mislil,

Da sem tvojo milost in ljubezen
tako malo čislal,

Da sem rane in bolečine tvojega
ljubega Sina Jezusa s svojimi
grehi takorekoč ponavljal,

Da sem ga vnovič križal,

Da sem tolažnika sv. Duha s svo-
jimi grehi žalil,

Da sem ga iz svojega srca, ki
je njegov tempel, pregnal,

Da sem se pravične kazni na
tem in na onem svetu vrednega
storil,

kesam se iz vsega srca,
o Gospod!

Ker sem tebe, svojega Stvarnika
in najboljšega Očeta, razžalil,

Ker sem tebe, svojega dobrotlji-
vega Odrešenika in Zveličarja,
razžalil,

Ker sem tebe, svojega posveče-
valca, pomočnika in delivca vseh
božjih milosti razžalil,

Ker sem tebe, o moj Bog, ki si
sam na sebi vse časti, hvale in
ljubezni vreden, s svojimi grehi
razžalil,

Ker sem tvojo milost in ljubezen
izgubil,

zato mi je žal, da sem grešil!

S tako sveto ljubeznijo in pre-
srčno žalostjo, ki sta jo imela
sv. Peter in sv. Magdalena,

S tako grenko žalostjo, s kakršno
so vsi sveti izpokorniki svoje
grehe obžalovali,

S takim gnusom nad najmanjšim
grehom, ki ga je imela pre-
sveta Devica Marija,

S takim žalostnim srcem, kakor
je Jezus na Oljski gori naše
grehe obžaloval,

želim obžalovati svoje
grehe!

Jaz ubogi grešnik,

Da mi odpustiš,

Da mi zanesesh,

Da me k pravi pokori pripelješ,

Da mi s svojo milostjo pomagaš,
da prinesem vreden sad pokore,

Da bi starega človeka slekel in
novega oblekel v pravici in sveti
svetosti,

Da bi se vsemu pregrešnemu po-
svetnemu veselju odpovedal,

Da bi zanaprej vedno v tvojem
strahu živel,

Da bi se zanaprej vseh slabih pri-
ložnosti prav skrbno varovati
mogel,

prosim te, usliši me, o Gospod!

Da bi svojo hudobno naravo ukrotil
in tvoji sveti postavi podvrigel,
Da bi svoje meso z grehi in žel-
ljami vred križal,

Da bi zanaprej bolj želel tebi slu-
žiti, kakor svetu dopasti,

Da bi se za govorjenje in posme-
hovanje posvetnih ljudi nikoli nič
ne zmenil,

Da bi mogel s popolno ljubeznijo
do tebe obilno število grehov
zakriti,

Da bi vedno s strahom in trepetom
delo svojega zveličanja opravljal,

Da bi v pokori do konca zvest in
stanovitен ostal,

Da bi enkrat po poti resnične in
stanovitne pokore v nebesa prišel,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta;
zanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta;
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta;
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

prosim te, usliši me, o Gospod!

Razložen Očenaš

izpokornega kristjana.

Sveti Očenaš je za vsakega kristjana jako dobra molitev, katero nas je učil sam Jezus Kristus in katera obseza vse, kar na duši in na telesu potrebujemo od Boga. Posebno pa najde izpokorni kristjan, kateri želi odslej živeti v duhu pokore, v tej sveti molitvi najlepše nauke in pomoč, da svoje grehe pred Bogom obžaluje, svoje življenje za zveličanje zboljša ter se greha in grešne priložnosti vse bolj skrbno varuje kakor poprej. Toda moliti moraš v srcu in s premislekom, v duhu in v resnici. Zato pravi papež Pij VI.: „Ljubeznive ovčice, en sam tak Očenaš vam bo pridobil več tolažbe, zasluženja in milosti, kakor tisoče drugih, katere ste le hitro in brez premisleka molili.“ — Moli torej, ljubi kristjan, kadar imaš priložnost, prav z zbranimi mislimi in v duhu pokore le-ta Očenaš, da boš vedno bolj spoznal imenitnost in moč te nebeške molitve ter boš vedno bolj potrjen v božji ljubezni in v dobrem.

Nagovor.

Oče naš, kateri si v nebesih.

Oče vseh ljudi, ali te smem tudi jaz še imenovati svojega Očeta? Oh, jaz sem eden tvojih najnehvaležnejših

in najhudobnejših otrok. Kolikokrat sem te že zapustil, in ravnal zoper tvojo sv. voljo. Če premišljudem svojo hudobijo in pa tvoje božje veličastvo in pravico, prešine me velik strah in skoraj si ne upam stopiti pred te. Pa tolaži me tvoje neskončno usmiljenje. Tudi izgubljenemu sinu ostaneš usmiljen in dobrotljiv oče in vedno si pripravljen, da ga sprejmeš, kakor hitro se vrne k tebi nazaj.

O moj dobrotljivi nebeški Oče, žal mi je iz vsega srca, da sem tolikokrat razžalil tebe, svojega dobrega Očeta. O kako sem te vendar mogel žaliti in zapustiti, ker si le sam ti vse ljubezni in hvale vreden. Spoznal sem te le premalo, zato sem te žalil. Odpusti mi, o dobrotljivi Oče nebeški, odpusti meni revnemu grešniku vse grehe in daj mi milost, da prav spoznam tebe in sebe, ter vedno ostanem tvoj zvest otrok, in da me greh nikdar več ne loči od tebe, ki si večna dobrota.

Prva prošnja.

Posvečeno bodi tvoje ime.

O presveti Bog, večni nebeški kralj, kako mogočno, sveto, neizrečeno je tvoje ime. O kolikokrat sem s svojimi grehi delal nečast tvojemu presvetemu imenu! O da bi ga vsaj od tega časa mogel prav častiti! Moje presrčne želje so sedaj, da bi mogel tvoje najsvetejše ime prav častiti in posvečevati. Sedaj sem pripravljen posvetiti dušo in telo in vso svojo moč v to, da bode tvoje presveto ime bolj češčeno. Pripravljen sem tvojemu presvetemu imenu na čast in v zveličanje svoji duši voljno prenašati vse trpljenje in težave. Daj mi milost, da v bodoče toliko bolj častim in posvečujem tvoje presveto ime, kolikor večjo nečast sem mu doslej delal s svojimi grehi. Daj mi milost, da posvečujem tvoje presveto ime s sveto molitvijo v duhu in resnici, da ga posvečujem z živo vero, s trdnim zaupanjem,

z gorečo ljubeznijo in s stanovitno resnično pokoro; da ga posvečujem z lepim vzgledom, ker je bilo popreje pohujšljivo moje življenje. Daj mi milost, da ga posvečujem z gorečim, nepremagljivim trdom za tvojo božjo čast in za zveličanje svoje duše.

Presveti Oče nebeški, posvečeno bodi tvoje ime, ki je nad vsa imena, vredno večne hvale in časti. O da bi vsi ljudje po vsem svetu prav spoznali tebe in katerega si nam poslal, Jezusa Kristusa, s sv. Duhom vred! O, naj bi te spoznali vsi grešniki in pričeli iz vsega srca ljubiti, ter te iz ljubezni nikdar več ne žalili! Posvečeno bodi tvoje ime od vseh stvari. Posvečeno bodi z vsemi mojimi mislimi, besedami in dejanji, posvečeno z novim izpokornim življenjem.

Druga prošnja.

Pridi k nam tvoje kraljestvo.

O Gospod, tvoja je oblast, kraljestvo in čast na vekomaj! Večni nebeški kralj,

vsemogočni Bog, kako slabo častimo in molimo tvoje gospodstvo čez vse! Kolikokrat se vstavljamo tvojim zapovedim, in se vzdigujemo zoper tvojo postavo. O, kolikokrat sem posebno jaz prestopil tvoje svete zapovedi in bolj ljubil slabe stvari kakor tebe, vsemogočnega Stvarnika!

O, kolikokrat sem v srcu govoril z hudobnimi: »Ne bodem Gospodu pokoren; nočem, da bi kraljeval čez me«. Četudi tega nisem izrekoval z besedo, izkazoval sem ti pa v dejanju še toliko hujšo nepokorščino. Tvoji sveti zapovedi nisem hotel biti pokoren; nisem hotel razširjati tvojega svetega kraljestva, temveč sem s svojim slabim vzgledom odvrčal še druge od tebe. O Gospod, nebeški kralj, usmiljeni Oče, odpusti mi, ponižno te prosim, mojo veliko hudobijo in nehvaležnost, ker sem pustil raje greh kraljevati nad menoj, kakor pa tebe, svojega dobrotljivega Boga. Od sedaj naprej pa bodi le ti moj Gospod

in kralj! Tebi izročim popolnoma svoje srce, svojo dušo, svoje telo in vse. Le ti sam kraljuj sedaj v meni s svojo milostjo in ljubeznijo; podvrzi me popolnoma svoji najsvetejši volji.

Prosim pa tudi, o nebeški Oče, še za vse one, ki te za svojega najvišjega Gospoda ne spoznajo ali nočejo spoznati; ki se ne zmenijo za tvoje svete zapovedi in niso še v tvojem sv. kraljestvu. Prosim te za nje, da jim razsvetliš um, omečiš srce, premagaš jih s svojo milostjo in ljubeznijo, ter pripelješ v svoje kraljestvo.

Pridi k nam vsem tvoje kraljestvo, bodi razširjeno in utrjeno po vsem svetu; kraljestvo greha in hudobije pa bodi povsod zatrto in pokončano. O moj nebeški kralj, daj mi milost, da se izpokorim za vse grehe in vedno v duhu prave pokore tebi dopadljivo živim ter tako zaslužim večno življenje v tvojem kraljestvu, da te tam hvalim z angeli in svetniki vekomaj.

Tretja prošnja.

Zgodi se tvoja volja, kakor v nebesih,
tako na zemlji.

Moj nebeški Oče, kolikokrat sem doslej delal tvoji presveti volji nasproti; živel sem le po nagnenju svojega hudobnega srca in po željah svoje popačene narave, izpolnjeval sem le svojo lastno ali pa posvetnih ljudi voljo iz nepravih namenov. O moj Bog in moj Gospod, tvoja volja je najpopolnejša, zgolj svetost, pravica in ljubezen, je sama na sebi vredna vsega češčenja in zvestega izpolnjevanja. Meni pa se je zdela le preostra, pretrda in pretežavna, ker sem hotel živeti le po hudobni volji svetá. Še moja dobra dela, katera sem včasih storil, so bila ognjušena z mojo lastno voljo in skritim napuhom ali hinavščino, ker sem hrepenel bolj svetu dopasti, kakor izpolniti tvojo sveto voljo. Še takrat sem služil le sebi in svetu, kadar je bilo navidez videti, da z do-

brimi deli služim tebi. O kdaj bode že konec vsemu temu! Kdaj se popolnoma podam v službo svojega dobrotljivega nebeškega Gospoda! Oj, to že zdavnaj želim; duh je voljan, pa meso je slabo. Ne delam dobrega, kakor želim, temveč hudo, česar ne želim več, še delam.

O izpreobrni in poboljšaj mojo voljo, stori jo močno v dobrem, pomagaj mi, o moj nebeški Oče, ker si sam ne morem pomagati. Dodeli mi svojo sveto milost, da morem premagovati svojo slabo in hudobno voljo in jo popolnoma podvreči tvoji najsvetejši volji. Daj mi milost, da se moja volja popolnoma združi s tvojo in se takorekoč v nji izgubi, kakor se izgubi kaplja vode v morju. Daj nam vsem pomoči, da izpolnujemo tukaj na zemlji z enako pokorščino, zvestobo in ljubeznijo tvojo sveto voljo, kakor jo izpolnjujejo v nebesih vsi angeli in izvoljeni. Tvoja volja naj se zgodi, kakor v nebesih, tako na zemlji. Tvoja volja naj bode dopolnjena v vseh naših oko-

liščinah; po tvoji sveti volji naj se nam zgodi vse.

O moj nebeški Oče, edine moje želje so sedaj, da vedno in povsod dopolnim tvojo sveto voljo. Raje hočem po tvoji sveti volji na vekomaj biti pogubljen, kakor pa brez tvoje volje (ako bi mogoče bilo) priti v nebesa. Daj mi milost, da tvojo sveto voljo tudi vedno prav spoznam. Razsvetli moj um, stori me vernega, kadar poslušam tvoje svete besede, katere nam oznanujejo tvoji namestniki. Potrди me s svojo milostjo, da ti ostanem do konca zvest in popolnoma udan v tvojo voljo v življenju in v smrti.

Četrta prošnja.

Daj nam danes naš vsakdanji kruh.

Dobrotljivi nebeški Oče, v svoji pregrešni slepoti sem te prosil le obilnosti, premoženja, sreče in le časnih reči, ter sem jih obračal le v tvoje žaljenje.

Danes te pa prosim le tega, česar potrebujem po tvoji previdnosti. Zraven pa te prosim še milosti, da bi mogel vse, kar mi daš, po tvoji sveti volji obračati, kakor je najbolje tebi v čast in moji duši v zveličanje. Daj mi danes le moj vsakdanji kruh. Če pa hočeš, da trpim pomanjkanje, naj se zgodi tvoja sveta volja. Vse hočem sprejeti in voljno pretrpeti v duhu pokore kakor zaslužen kaznen za svoje grehe, in sprejeti kot pripomoček v zveličanje.

Daj pa tudi, nebeški Oče, vsakdanjega kruha moji duši, tvojo sveto milost in resničnega duha prave pokore, da odslej le tebi živim in zvesto držim tvoje zapovedi. O da bi bile odslej izpokorne solze, grenka žalost in ostra izpokorna dela vsakdanji kruh moji ubogi zadolženi duši! O da bi nikdar ne pozabil, kako velika nesreča je greh, ker loči dušo od tebe in jo umori. Daj meni in vsem grešnikom vsakdanji kruh naših revnih duš. Jaz, tvoj izgubljeni

sin, nisem vreden kruha tvojih otrok, preživi me le s kruhom svojih najmanjših služabnikov.

O Gospod, pusti mi le, da pobiram drobtinice, ki padajo s tvoje mize, dodeli mi le nekoliko svoje presvete božje ljubezni, katero pravičnim deliš v tako obilni meri. Iz vsega srca obžalujem svoje grehe, in izkesanega in potrtega srca te prosim odpuščanja. Trdno sem sklenil, da te nikdar več ne razžalim, marveč vedno živim po tvoji sveti volji.

Sedaj pa te še prosim, o Gospod, za kruh, ki pride iz nebes in ima vso sladkost v sebi, in ki je kruh življenja. Daj, da vselej vredno uživam tvoje presveto Telo, o moj Jezus, da imam pravo življenje v sebi. Obudi me poslednji dan k večnemu življenju, da živim vedno le tebi, kakor ti živiš zavoljo Očeta, ostanem vedno v tebi in ti v meni v edinosti večne ljubezni, katero si izkazal človeškemu rodu.

Peta prošnja.

Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi
odpustimo svojim dolžnikom.

O moj Bog, moji dolgovi, s katerimi sem se pred teboj zadolžil, so tako veliki, da jih ne morem ves čas svojega življenja in tudi vso neskončno večnost poplačati. Oh, če bodeš tirjal odgovor od mojega hiševanja, kako bodem obstal? Le edino to me tolaži, da je pri tebi odpuščenje grehov, usmiljenje in odrešenje. Dà, moj nebeški Oče, usmiljen si do mene, odpustiti mi hočeš ves dolg, če sem le tudi jaz usmiljen do svojih sovražnikov in razžalnikov, če le odpustim iz srca vsem, ki me sovražijo in mi delajo hudo. O kako slep in nespameten bi vendar bil, ko bi vsem ne odpustil iz srca, da bo tudi meni odpuščeno. O, kako strašno bi obsodil samega sebe, ko bi ne odpustil svojemu bližnjemu iz vsega srca, pa vendar molil tako: »Odpusti mi, o Bog,

ravno tako, kakor jaz odpustim svojemu bližnjemu.« Ali bi te ne prosil, da tudi ti, o Bog, meni nikar ne odpusti, da tirjaj oster odgovor od vseh mojih hudobij, da me pahni v večni ogenj, kamor zaslužim priti zavoljo svojih grehov, če mi jih ne odpustiš.

Prav iz srca hočem torej odpustiti vsem, ki so me kdaj razžalili, da odpustiš tudi meni vse. Res je, da me je moj bližnji močno razžalil; jaz pa sem razžalil celo tebe, svojega Gospoda in Boga! Kaj je, če moj bližnji mene, velikega grešnika, razžali, poleg tega, da jaz tebe, presvetega večnega Boga tolikokrat žalim s svojimi grehi! Oj, kadar pomislim velikost razžaljenja, ki ti ga delam z grehi, izgine vse razžaljenje, ki ga meni delajo ljudje. Res je, da ravna moj nasprotnik in sovražnik zlobno in krivično, ker me tako žali in sovraži, pa v tem spoznam tvojo božjo pravico, ki to pripusti za kazen mojih grehov. Vse razžaljenje hočem torej voljno pre-

našati, vsem iz srca odpustiti in vzeti za pokoro svojih grehov vse, kar so mi ali bodo hudega povzročili. Oj, saj sem še tisočkrat več trpeti zaslužil! Odpusti mi vse moje grehe, o dobrotljivi Oče, kakor tudi jaz odpustim vsem; sprejmi me zopet v svojo sveto milost in dodeli, da v nji živim in umrjem.

Šesta prošnja.

In nas ne vpelji v izkušnjava.

O Gospod, veš, kako zelo sem nagnjen k hudemu; poznaš moč mojih hudobnih navad in mojih izkušnjav; poznaš tudi mojo slabo voljo, ki se le malo ustavlja slabim navadam in izkušnjavam. Veš, da je človeško življenje polno izkušnjav, s katerimi se nam je vojskovati. Karkoli človek vidi ali sliši, kar misli ali govori, skoraj vse mu je izkušnja. Sedaj nas zapeljuje naše popačene narave nagnjenje in poželenje, ki je po podedovanem grehu prišlo v

našo naravo; sedaj nas vabi zapeljivi svet, naj uživamo njegovo goljufivo veselje; sedaj nas zopet moti in izkuša hudobni duh, ki vedno hodi okoli kakor rjoveč lev in išče, koga bi požrl. Koliko hudih izkušnjav, koliko nevarnega vojskovanja! O Bog, ki veš, da nam v tolikih nevarnostih ni obstati zavoljo človeške slabosti, daj nam svojo pomoč in milost, da vse izkušnjave s tvojo pomočjo srečno premagamo.

O Gospod, bodi mi ubogemu grešniku milostljiv; brez tvoje pomoči se ne morem ubraniti silnim izkušnjavam. Reši me, če je tvoja volja, mojih velikih izkušnjav, da ne bodem vedno v taki nevarnosti, kjer bi mogel tebe razžaliti in svojo dušo pogubiti. Če pa hočeš, da me nadlegujejo hude izkušnjave za pokoro in kazen mojih grehov, prosim te, daj mi svojo moč in milost, bodi ti moj pomočnik in odrešenik, da se bodo vsi vrnili in sramovali, ki mi hudo želé.

O Gospod, preveč sem do sedaj zaupal sam na se, premalo pa na te. Zato me je tolikokrat premagala izkušnja. Sedaj pa hočem zaupati le na te, o moj Bog, in na vekomaj ne bodem zapuščen. V vseh nevarnostih hočem le pri tebi iskati pomoči, in rešil me bodeš izkušnjav. O moj nebeški Oče, daj mi milost, da vedno čujem in molim in ne padem v izkušnjo, da ne privolim v greh in tebe na večno ne izgubim.

Sedma prošnja.

Temveč reši nas hudega. Amen.

O moj Bog in moj Gospod, jaz revni grešnik moram spoznati, da ne zaslužim drugega, kakor da me hudo in večno kaznuješ; zakaj hudo sem storil pred teboj in te razžalil. Prosim te, kakor sam hočeš, da me rešiš vsega zla, ki sem ga zaslužil za svoje hudobije. Ponižno te tedaj prosim, moj dobrotljivi Oče nebeški, usmili se me po svoji

veliki milosti. Nikar me ne kaznuj po mojih grehih in ne povračuj mi po mojih hudobijah. Usliši mojo presrčno prošnjo in obvaruj me in vse ljudi vseh nesreč, ki smo jih zaslužili s svojimi grehi.

Ako si pa sklenil, o pravični Bog, da nas hočeš tukaj tepsti in kaznovati zaradi naših hudobij, zahvalimo te za toliko ljubezen, katero nam s tem izkazuješ. O le tukaj nas tepi, le tukaj nas žgi in reži, da nam tamkaj prizanesesh! Samo to te prosimo, daj nam milost, da sprejmemo za kazen svojih grehov vse nesreče in težave, katere nam pošiljaš; da pretrpimo voljno v duhu prave pokore in prestanemo že tukaj tiste časne kazni, katere bi morali pretrpeti v vicah.

Posebno pa te prosim, o Gospod, obvaruj nas vseh dušnih nesreč in nevarnosti. Varuj nas vseh slabih priložnosti; obvaruj nas posebno smrtnega greha, ki je največje zlo na svetu. O

Gospod, pusti me raje vse svoje življenje živeti v največji revščini in trpljenju, kakor da te razžalim s kakim grehom. Ker si nas pa ustvaril za nebesa, o dobrotljivi Bog, reši nas večnega zla, večnega pogubljenja. Vzemí nas v svoje večno stanovanje, kjer te bomo z vsemi izvoljenimi gledali, ljubili in uživali na vekomaj. Amen.

O usmiljeni nebeški Oče, jaz ubogi grešnik, ki nisem vreden tvoj otrok imenovan biti, prosim te za vse te milosti v imenu Jezusa Kristusa, tvojega ljubega Sina, ki s teboj in sv. Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Vzdihljej.

O presveto Srce, ki si zaslužiło odpuščenje grehov, pomagaj mojemu očiščenemu srcu, da te nikdar več ne užali.

O ljuba Gospa presvetega Srca, bodi varihinja mojega srca. Amen.

Sedem izpokornih psalmov.

I. Psalm (6).

Ker David pred svojimi sovražniki nikjer ni bil varen, je zložil in molil le-ta psalm. Sveti mož se je bal, da se Bog ne bi bil razsrdil nad njim, zato z izkesanim srcem vzdihuje k Bogu in ga prosi usmiljenja. — Ta psalm je vsakomur v nauk, kako ima nadlogo trpeti, sam sebe tolažiti in obžalovati svoje grehe.

Gospod, ne sodi me v svojem srdi,
in ne kaznuj me v svoji jezi!

Usmili se me, Gospod, ker sem slab;
ozdravi me, Gospod, ker so pretresene
moje kosti.

In moja duša je prestrašena jako;
ti pa, o Gospod, kako dolgo še (me
boš kaznoval)?

Vrni se, Gospod, in reši mojo dušo;
reši me zaradi svojega usmiljenja;

Zakaj v smrti (med mrtvimi, v grobu)
ni nikogar, ki bi se tebe spominjal; v
peklu pa kdo bi ti peval hvalo?

V joku svojem sem se utrudil, vsako
noč perem svojo posteljo; s svojimi
solzami močim svoje ležišče.

Moje oko je zmedeno od tuge; postaral sem se med vsemi svojimi sovražniki.

Bežite od mene vsi, ki delate krivico, ker je Gospod uslišal moj glasni jok!

Gospod je uslišal mojo prošnjo, Gospod je prejel mojo molitev.

Jako sram in strah naj bo vse moje sovražnike; prav hitro naj se obrnejo in sramujejo.

Čast bodi Očetu itd.

II. Psalm (31).

David spozna v velikih nadlogah svojo hudobijo, jo obžaluje, vzame kazen za pokoro in zadobi odpuščanje. — V tem psalmu uči s svojim vzgledom vse grešnike, kako naj delajo pokoro.

Blagor tistim, katerim so odpuščene krivice, in katerim so pokriti grehi.

Blagor možu, kateremu Gospod ni prištel greha, in v čegar duši ni zvijače.

Ker sem molčal, postarale so se moje kosti, ko sem vpil ves dan;

Ker noč in dan me je težila tvoja roka; v svoji bridkosti sem se obrnil (k tebi), ko je tičal v meni trnek.

Svojo pregreho sem ti naznanil, in svojo krivice nisem skrival.

Rekel sem: „Povedal bom zoper sebe svojo krivico Gospodu“, in ti si odpustil hudobijo mojega greha.

Zatorej naj k tebi moli vsak pravičnik — ob pravem času;

Pa tudi v veliki povodni — k njemu se ne bo približala.

Ti si moje pribežališče iz stiske, ki me obdaja: ti moje veselje, reši me tistih, ki so me obsuli!

„Dal ti bom umnost in ti pokazal pot, po kateri boš hodil; nate bom imel uprte svoje oči.“

Ne bodite kakor konj in mezeg, ki nimata uma!

Z uzdo in brzdo stisni čeljusti onih, kateri se ti ne približujejo.

Za grešnika je mnogo bičev: tistega pa, ki v Boga zaupa, bo objelo usmiljenje.

Veselite se v Gospodu in poskakujte pravični, in hvalite se vsi, ki ste pravega srca.

Čast bodi Očetu itd.

III. Psalm (37).

Ko je David bil v velikih nadlogah, je popisal ostudnost svoje pregrehe v podobi velike in hude bolezni; vse nadloge vzame za pokoro, noč in dan žaluje nad svojimi grehi in prosi odpuščenja. — Le-ta psalm je posebno dobra molitev za vse izpornike.

Gospod, ne sodi me v svojem srdu, in ne kaznuj me v svoji jezi!

Zakaj tvoje pušice so se zabodle vame, in težko me je potlačila tvoja roka.

Ni ga zdravja v mojem mesu zaradi tvoje jeze; ni ga mirú mojim kostem zaradi mojih grehov.

Zakaj moje krivice so narastle črez mojo glavo, in kakor težko breme so me obtežile.

Moje rane smrdé in gnijó — zaradi moje nespameti.

Upognjen sem in potlačen do kraja; ves dan pohajam žalovaje.

Pobit sem in potlačen jako; rjovem od vzdihovanja svojega srca.

Gospod, pred teboj so vse želje moje, in vzdihovanje moje ti ni prikrito.

Moje srce je preplašeno, zapustila me je moja moč; in svetloba mojih oči — tudi ta ni več pri meni.

Bližajo se mi moji prijatelji in moji bližnjiki, pa obstojé.

In kateri so bili poleg mene, ostajajo daleč. In silo mi delajo, kateri mi prežé po življenju;

In kateri mi želé nesrečo, govore lažnivo, in zvijače si izmišljujejo ves dan.

Jaz pa nič ne slišim kakor glušec, in kakor mutec ne odprem svojih ust;

In sem postal kakor človek, ki ne sliši, in ki nič ne odgovarja s svojimi usti.

Zakaj vate, o Gospod, sem upal; ti me usliši, Gospod moj Bog.

Ker rekel sem: „Da bi se pač nad menoj ne veselili moji sovražniki;“ če le omahne moja noga, govorijo bahato zoper mene.

Zakaj jaz sem za šibe pripravljen, in moja bolečina mi je vedno pred očmi.

Zakaj svojo krivico spoznavam, in sem v skrbah zaradi svojega greha.

Moji sovražniki pa so čvrsti in močnejši od mene; in namnožili so se, kateri me sovražijo po krivici.

Obrekujejo me, kateri povračujejo dobro s hudim, zato ker sem se držal dobrega.

Ne zapusti me, Gospod moj Bog, nikar ne pojdi od mene!

Hiti mi pomagat, Gospod Bog mojega rešenja!

Čast bodi Očetu itd.

IV. Psalm (50).

David od preroka Natana zavoljo prešeštva in ubijanja posvarjen, spozna svojo hudobijo, žaluje iz vsega srca, išče usmiljenja pri Bogu, prosi za novo srce in novega duha, in mu obljubi, da mu prinese vedno izkesano srce v dar. Tudi prosi, da bi mu pregreha ne odvrnila blagoslova, ki ga je Bog obljubil Sionu in Jeruzalemu.

Usmili se me, o Bog, po svojem velikem usmiljenju, in po obilih svojih milostih izbriši mojo pregreho.

Operi me čimdalje bolj moje pregrehe, in hudobije moje me očisti.

Saj spoznam svojo krivico; in moj greh je vedno pred menoj.

Tebi samemu sem grešil, in hudo sem storil pred teboj: da se ti izkažeš pravičnega v svojih besedah in zmagáš, kadar te sodijo.

Zakaj glej, v hudobiji sem spočet, in v grehih me je spočela mati moja.

Glej, ti ljubiš resnico; neznano in skrivno svojo modrost si mi razodel.

Poškropi me s hizopom, in bom očiščen; umij me, in bolj bom bel kakor sneg.

Daj mi slišati veselje in radost, pa bodo od veselja poskakovale strte kosti.

Obrni svoj obraz strani od mojih grehov, in vse moje hudobije izbriši.

Čisto srce stvari v meni, o Bog; in pravega duha ponovi v mojem osrčju.

Ne zavrzi me izpred svojega obličja; in svojega svetega Duha ne vzemi od mene.

Povrni mi veselje svojega zveličanja; in z močnim duhom me potrdi.

Hudobneže bom učil tvoja pota, in brezbožni se k tebi povrnejo.

Reši me dolgov krvi, Bog, Bog mojega zveličanja: in moj jezik bo z veseljem hvalil tvojo pravičnost.

Gospod, odpri moje ustnice : in moja usta bodo oznanjala tvojo hvalo.

Zakaj, ako bi bil hotel daritev, pač bi ti jo bil dal: toda nad žgavnimi darovi nimaš veselja.

Daritev Bogu je potr t duh; izkesa- nega in ponižnega srca, Bog, ne zavržeš.

Stori milost, o Gospod, Sionu v svoji dobri volji: da se sezidajo zidovi jeruzalemski.

Tedaj boš sprejemal daritev pravičnosti, darila in žgavne dari: tedaj bodo pokladali teleta na tvoj oltar.

Čast bodi Očetu itd.

V. Psalm (101).

V tem psalmu obžaluje David svoje velike pregrehe in prosi za odpuščenje. Vendar gleda tudi dalje: v imenu vseh Judov se poniža in milo vzdihuje, ker vidi, da svojega Odrešenika ne bodo spoznali; z drugimi se spozna krivega, da bi potolažil jezo božjo, in prosi, da bi Bog dal judovskemu narodu živeti do konca, kakor je obljubil.

Gospod, usliši mojo molitev, in moje vpitje pride k tebi!

Ne obračaj svojega obličja od mene; kadar sem v stiski, nagni svoje uho k meni!

Kadar te kličem (na pomoč), hitro me usliši!

Ker moji dnevi so minuli kakor dim, in moje kosti so se posušile kakor glavnja.

Kakor trava sem požgan, in posušilo se je moje srce, ker pozabil sem jesti kruh.

Zaradi glasnega mojega vzdihovanja — tiči kost ob mojem mesu.

Podoben sem pelikanu v puščavi; tak sem kakor ponočna sova v podrtini.

Bedim, in sem kakor samotni vrabec na strehi.

Ves dan me zmerjajo sovražniki, in kateri so me hvalili, rotijo se pri meni.

Ker pepel jem kakor kruh, in svojo pijačo mešam s solzami,

Zaradi jeze in togote tvoje, da si me dvignil in treščil ob tla.

Kakor senca ginejo mi dnevi, in sušim se kakor trava.

Ti pa, Gospod, ostaneš vekomaj, in tvoj spomin je od roda do roda.

Vstani, usmili se Siona, ker čas je, da se ga usmiliš, ker čas je prišel.

Ker hlapcem tvojim so ljubi njega
(Siona) kamni, in smili se jim njegov
prah.

In neverniki se bodo bali imena
tvojega, Gospod, in vsi kralji zemlje
(se bodo bali) slave tvoje,

Ker Gospod zida Sion, in se kaže
v svojem veličastvu;

Ozira se na molitev ponižanih (Iz-
raelcev), in ne zaničuje njihove prošnje.

Zapiše naj se to za poznejši rod;
in ljudstvo, ki bo (novo) ustvarjeno,
hvalilo bo Gospoda;

Zakaj on gleda iz visokega svetišča
svojega, z neba gleda Gospod na zemljo,

Da sliši vzdihe jetnikov, da razveže
sinove umorjenih,

Da oznanijo ime Gospodovo na Si-
onu, in njegovo hvalo v Jeruzalemu,

Kadar se narodi zberó skupaj —
in kralji, da služijo Gospodu.

Ako potlači po (težavni) poti mojo
moč, in prikrajša moje dneve,

Rečem: Moj Bog, ne vzemi me v
sredi mojih dni!

Od roda do roda so tvoja leta.

Od začetka si, Gospod, utrdil zem-
ljo, in dela tvojih rok so nebesa.

Ona preidejo, ti pa ostaneš, in vsa se postarajo kakor oblačilo,

In premeniš jih kakor ogrinjalo, in bodo premenjena; ti pa si vedno isti, in leta tvoja ne preminejo.

Sinovi tvojih hlapcev bodo bivali (v obljubljeni deželi), in njih zarod bo utrjen vekomaj.

Čast bodi Očetu itd.

VI. Psalm (129).

Naslednji psalm uči, da so vsi ljudje grešniki in da si sami ne morejo pomagati; ako hočejo postati pravični, naj zaupajo v božjo milost, verujejo v Zveličarja, prosijo odpuščenja ter delajo pokoro.

Iz globočine vpijem k tebi, Gospod; Gospod, usliši moj glas!

Naj čujejo tvoja ušesa glas moje prošnje.

Ako boš gledal na grehe, Gospod, Gospod, kdo bo obstal?

Toda pri tebi je odpuščenje, in zaradi tvoje postave zaupam v tebe, o Gospod.

Moja duša zaupa v njegovo besedo, moja duša zaupa v Gospoda.

Od jutranje straže pa do noči —
naj Izrael zaupa v Gospoda;

Zakaj pri Gospodu je usmiljenje, in
pri njem je obilno odrešenje.

In on bo Izraela odrešil — od vseh
njegovih grehov.

Čast bodi Očetu itd.

VII. Psalm (142).

Ker David, ko je bežal pred svojim sinom Absalomom, tudi v puščavi ni bil varen, je molil ta psalm in prosil Boga, da mu ne povrne po njegovih pregrehah, temveč ga hitro reši iz velike nadloge. — Ta psalm nas uči, kako ima grešnik po Davidovem vzgledu Boga prositi, da mu odpusti grehe in odvrne zaslužene kazni.

Gospod, usliši mojo molitev; čuj
mojo prošnjo v svoji zvestobi, usliši
me v svoji pravici,

In ne hodi v sodbo s svojim hlap-
cem, ker noben človek ne ostane pred
teboj pravičen.

Ker sovražnik me preganja, življe-
nje moje tlači me na tla.

V temoto me je pogreznil kakor
davno mrtve; v strahu je moj duh,
preplašeno je v meni srce moje.

Spominjam se nekdanjih dni, pre-
udarjam vsa tvoja dejanja, preišču-
jem dela tvojih rok.

Stezam svoje roke k tebi; moja duša
je pred tabo kakor zemlja brez vode.

Hitro me usliši, Gospod; moj duh
omaguje,

Ne obrni svojega obličja od mene,
da ne bom podoben njim, ki gredo
v grob.

Daj, da zgodaj čujem tvoje usmi-
ljenje, ker vate zaupam.

Pokaži mi pot, po kateri naj hodim,
ker k tebi vzdigujem svojo dušo.

Otmi me mojih sovražnikov, Go-
spod, k tebi sem pribežal, nauči me
storiti tvojo voljo, ker moj Bog si ti.

Tvoj dobri duh naj me pelje po
pravi poti; zaradi svojega imena, Go-
spod, poživi me v svoji pravici!

Izpelji me iz nadloge, in v svojem
usmiljenju pokončaj sovražnike moje;

In pogubi vse, ki me tarejo, ker jaz
sem tvoj hlapec.

Čast bodi Očetu itd.

Krajše izpovedne molitve.

Ljubi moj kristjan, če ti čas in priložnost ne pripustita opravljati dolgih molitev, ko greš k izpovedi, opravi vsaj naslednje kratke prav pobožno, in veliko bolj s srcem kakor z usti.

Molitev pred izpraševanjem vesti.

O Gospod, moj Bog, Jezus Kristus, prava luč, ki razsvetljuje tiste, ki so v temi, razsvetli sedaj mojo vest s pomočjo milosti tolažnika sv. Duha, da spoznam natanko vse svoje grehe, se vseh prisrčno kesam, čisto izpovem, resnično izpokorim in tako zopet zadobim tvojo milost in prijaznost in postanem tvoj ljubi otrok. Amen.

O Marija, pribežališče vseh izke-sanih grešnikov, prosi za-me Jezusa, svojega ljubeznivega Sina, da mi dodeli sedaj moje grehe tako spoznati, kakor jih bom spoznal pred njegovo ostro sodbo. Amen.

Sedaj pa natanko izprašaj svojo vest, da spoznaš, kaj si od svoje zadnje izpovedi grešil z mislijo, z besedo, z dejanjem in z zamudo dobrih del.

Molitev po izpraševanju vesti.

O moj Bog in moj Gospod, moj dobrotljivi nebeški Oče, sedaj spoznam, da sem veliko grešil, da sem te velikokrat razžalil in tvoji božji ljubezni nasproti ravnal. — O moj dobrotljivi Bog, dolžan sem te iz srca nad vse ljubiti, ker si sam na sebi vse časti in ljubezni vreden, in ker si moj največji dobrotnik. Pa nisem te resnično ljubil in ljubezen do tebe kazal v izpolnjevanju vseh tvojih zapovedi, ampak tolikokrat sem ravnal tvoji sveti volji nasproti in te žalil.

Oh moj Bog, iz srca mi je žal, da sem ti bil tako nehvaležen. Iz srca se kesam svojih grehov, s katerimi sem omadeževal zopet svojo vest. O ko bi jih nikoli ne bil storil, o ko bi te ne

bil nikdar razžalil! Oh, hočem se pa vsaj za naprej vsakega, tudi majhnega greha skrbno varovati, in se tudi vsake grešne priložnosti skrbno ogibati. Daj mi svojo sveto milost, prosim te, o Gospod, da izvedem svoj sklep.

O milostljivi Bog, o usmiljeni Jezus, ozri se v svoji milosti na me ubogega grešnika in daj mi milost, da se izpovem sedaj tukaj pred tvojim namestnikom vseh svojih grehov tako natanko, resnično in odkritosrčno, kakor bi klečal pred teboj, o Jezus! Amen.

O Marija, usmiljena mati Jezusova, izprosi mi od Jezusa izkesano, ponižno in izpokorno srce, katerega Bog nikdar ne zavrže, da se morem zopet spraviti po resnični pokori s svojim razžaljenim nebeškim Očetom. Amen.

Molitev po izpovedi.

Moja duša hvali Gospoda, in vse, kar je v meni, naj hvali njegovo sveto

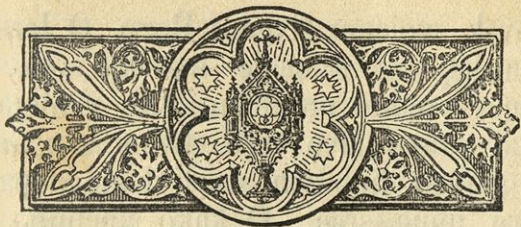
ime! Hvali Gospoda, moja duša, in nikar ne pozabi njegovih dobrot. On je, ki odpušča vse tvoje pregrehe in ozdravlja vse tvoje slabosti, ki reši tvoje življenje smrti, ti izkazuje obilno milost in usmiljenje. On je, ki te obdaruje po tvojih željah z dobrotami. Gospod je usmiljen in milostljiv, dolgo prizanesljiv in poln usmiljenja. On ne ravna z menoj po mojih pregrehah, in mi ne povračuje po mojih hudobijah. Zakaj kakor je visoko od zemlje do nebes, tako veliko je njegovo usmiljenje do mene; kakor daleč je solnčni vzhod do zahoda, tako daleč je dejal od mene moje pregrehe; kakor se oče usmili svojih otrok, usmilil se je Gospod mene, ker vé, kako slaba stvar sem.

O Jezus, moj usmiljeni Odrešenik, ponižno te prosim, naj ti bo prijetna ta moja izpoved po neskončni vrednosti tvojega svetega trpljenja. Kar mi še manjka prave žalosti in trdnega sklepa, prosim, da dopolniš ti, o Jezus!

Dodeli mi veliko milost, da skrbim v prihodnje z večjo gorečnostjo za zveličanje svoje duše, in da pretrpim raje vso časno škodo, dà, tudi grenko smrt, kakor pa tebe kdaj več razžalim s kakim grehom. O Jezus, daj, da останem stanovitен v svojem dobrem sklepu.

O ljubezniva mati Marija, ki si brez vsega greha živela in do konca svojega življenja ostala zvesta Bogu, izprosi tudi meni milost, da se bom sedaj, ko so mi grehi odpuščeni, novih grehov bolj skrbno varoval kakor doslej, in da останem v pobožnem krščanskem življenju do konca zvest, in tako dosežem večno življenje. Amen.

Zakrament sv. Rešnjega Telesa.

Preljubi moj kristjan, vselej sicer, ko moliš, je tvoja dolžnost, da moliš z zbranim duhom ter ponižnim in hvaležnim srcem; posebno pa moraš takrat, ko imaš veliko srečo, da smeš prejeti samega Jezusa, moliti še bolj z zbranim duhom in z večjo ponižnostjo, hvaležnostjo in ljubeznijo. Opravi torej naslednje molitve tako, da bo tvoja duša po sv. obhajilu hranjena za večno življenje. — Če pa ne utegneš pred sv. obhajilom in po sv. obhajilu moliti le-teh daljših molitev, moli krajše, ki jih najdeš po teh molitvah.

Molitev pred sv. obhajilom.

O moj Jezus, večna ljubezen, glej, jaz, uboga nevredna stvar, se približam tvoji sveti mizi, nehvaležni služabnik svojemu dobrotljivemu Gospodu, grešni

človek svojemu živemu Bogu. O Jezus, pomagaj mi s svojo milostjo, da te danes vredno prejmem. Vžgi v mojem srcu pravo živo vero, trdno zaupanje in gorečo ljubezen, da ti bode dopadljivo moje srce. O kako imenitno je opravilo, katero nameravam sedaj izvršiti, zakaj ne kakemu imenitnemu človeku, ampak tebi, svojemu vsemogočnemu Bogu, hočem sedaj pripraviti stanovanje. O Gospod, od vekomaj do vekomaj je tvoje nezapopadljivo bitje! Nebo in zemlja te ne obsežeta, in jaz revna, grešna stvar te hočem sedaj prejeti.

Kakor nekdam v hišo srečnega Caheja, hočeš priti tudi k meni. Ali prosim te, očisti me poprej, ker sem omadeževan. Odstrani iz mojega srca vse, kar me dela pred teboj nevrednega; obdaruj me sè svojo sveto milostjo in ljubeznijo in z vsemi lepimi čednostmi. Kakor je dobrotljivi oče svojega izgubljenega vrnivšega se sina prijazno sprejel, obda-

roval in preskrbel z vsem, kar je potreboval, ravno tako obdaruj ti, moj usmiljeni Jezus, danes mene, ki sem tudi kakor izgubljeni sin, ki z zaupanjem zopet pridem k tebi; dobrotljivo me obdaruj z vsem, kar mi je treba, da te bom vredno sprejel.

Daj, da mi to sv. obhajilo ne bode v sodbo in pogubljenje, ampak da mi bode po tvoji milosti v življenje moje duše. Podari mi zopet, o Jezus, lepo oblačilo nedolžnosti, katero sem prejel pri sv. krstu. Oj, z grehi sem jo izgubil, ti pa, o moj usmiljeni Jezus, povrni mi jo zopet z milostjo svete pokore. Daj mi moč, da zanaprej vedno srčno in stanovitno hodim po potu tvojih svetih zapovedi, in da se ne bojim tudi težav in trnjeve poti, ki pelje v nebesa. Obdaruj me s prstanom svoje svete ljubezni, da moja duša vedno ostane tvoja ljuba nevesta, da te ljubi čez vse, in prebiva z vsemi svojimi mislimi in željami pri tebi v nebesih na desnici tvojega Očeta.

O moj dobrotljivi Jezus, koliko veselje je za me, da hočeš danes zopet priti k meni, obiskati mojo dušo, jo potolažiti in razveseliti, in da prineseš s seboj toliko milosti in dobrot, s katerimi hočeš obdarovati mojo dušo. O večna ljubezen, kralj večne časti, ti sam prideš obiskat mene, svojega nevrednega in nehvaležnega služabnika. Tvoja ponižna in neizmerna ljubezen te žene tako daleč, da se mi popolnoma daruješ, da se z menoj združiš in se mi daš zaužiti ter poživiš mojo dušo za večno življenje.

O kako si mi dobrotljiv, da mi izkažeš danes zopet to veliko milost in me povabiš k svoji sv. mizi! O kako olepšana s svatovskim oblačilom bi imela biti moja duša, kadar jo povabiš k sv. večerji. Oh, močno me straši tisti nevreden človek, katerega je velel kralj vreči v zunanje teme, ker je prišel brez svatovskega oblačila na ženitovanje njegovega sina. O Jezus, kaj bode z mojo

dušo, če jo kdaj najdeš brez svatovskega oblačila pri svoji sv. mizi! Oj, obvaruj me te strašne, največje nesreče!

Ljubezen, sveta ljubezen je prelepo svatovsko oblačilo, s katerim morajo biti ozaljšane tvoje neveste, kadar jih povabiš k svoji sveti mizi. Daj mi iz neizmernega bogastva svojega usmiljenja gorečo ljubezen do tebe in do bližnjega, da se bojim iz ljubezni do tebe greha bolj kakor vsake druge nesreče; da sveto izpolnujem tvoje sv. zapovedi in ti v dejanju izkazujem ljubezen; da ljubim svojega bližnjega zavoljo tebe kakor samega sebe, in mu storim kolikor mogoče vse, kar bi si sam želel v takih okoliščinah. Prosim te, o Jezus, potrdi me v tej ljubezni, ohrani jo vedno bolj gorečo v mojem srcu, potem bodem tebe, ki si večna ljubezen, vselej vredno prejel, in moje srce bode ostalo tvoje dopadljivo prebivališče. O, da bi te mogel prav ljubiti, da bi mi bilo veliko odpusčenega, ker sem zelo in hudo grešil!

K e s.

Daj mi pa tudi, ponižno te prosim, pravi kes nad mojimi grehi, da mi bode resnično in iz srca žal, da sem tebe, svojo največjo dobroto, ki si sam na sebi vse ljubezni vreden, s svojimi grehi razžalil. O, da bi pač nikoli ne bil grešil, nikoli razžalil svojega neskončno dobrotljivega Boga! O moj Jezus, če pre-mišlujem svoje pregrehe in hudobije, obide me strah; skoraj si ne upam pristopiti k tvoji mizi in te prejeti. Pa tvoja neizmerna ljubezen mi jemlje strah in daje zaupanje, ker te slišim ljubeznivo klicati: »Pridite k meni vsi, ki se trudite in ste obremenjeni, in jaz vas okrepčam.«

Na tvoje ljubeznivo povabilo si upam tja pristopiti. Glej, res reven sem in z dušnimi težavami obložen; potolaži me, moj usmiljeni Odrešenik in moja edina tolažba. Slab in bolan sem; ti pa, o Jezus, ki si moj zdravnik, s svojo milostjo in ljubeznijo me zopet ozdravi.

O Gospod, nisem sicer vreden, da greš pod mojo streho; malo je, menim, tako nevrednih! Pa vendar pridi, o moj Jezus, ponižno te prosim, in stori me vrednega, pripravi si prijetno bivališče v mojem srcu. Saj si iz srca ponižen in prišel si tudi v revni betlehemski hlev; pridi tudi v moje revno srce. Prišel si tudi v Betanijo in obudil k življenju Lazarja, ki je ležal že štiri dni v grobu.

O pridi tudi k meni, in obudi me iz groba mojih pregreh k novemu, tebi dopadljivemu življenju! Prišel si k Marti in Mariji. Marta ti je prijazno postregla, Marija pa si je po tvojem ljubeznivem obisku razsvetljena izvolila najboljši del, ker je pri tvojih nogah poslušala tvoje svete nauke. O pridi tudi ti k meni, moj usmiljeni Jezus, in obišči me prijazno. Z ničemur ti sicer ne morem postreči, le svoje srce ti popolnoma darujem. Trdno ti obljubim, da bom sedel k tvojim nogam, ko prideš k meni. Zvesto hočem poslušati tvoje nauke in

jih ohraniti v srcu. Saj je tvoje veselje, da bivaš v svetem zakramentu med človeškimi otroci, ki zvesto poslušajo tvoje ljubeznive nauke. O kako lepo me vselej učiš ljubezni do Boga in bližnjega, ponižnosti, potrpežljivosti, pokorščine, čistosti in vseh svetih čednosti, ker želiš biti tudi z menoj! Amen.

Prošnja.

Pridi tedaj skoraj moj Jezus! Komaj te že čaka moja revna duša. Kakor hrepeni žejen jelen po mrzli vodi, tako hrepeni moja duša po tebi. Le pri tebi so moje želje, le pri tebi mi je dobro. Moje srce je ustvarjeno za-te in je nepokojno, dokler ne počiva v tebi.

Pridi torej, o Jezus, moj ljubeznivi učenik. Uči me svojo sveto postavo, ki je zgolj ljubezen. Uči me, da storim tvojo sveto voljo.

Pridi, o Jezus, presveta podoba božjega bitja in moj vzgled. Daj mi milost, da si prizadevam odslej postati le

tebi enak in v vsem svojem vedenju posnemati tvoje vzglede.

Pridi, o Jezus, moj večni Gospod in kralj! Vzemi moje srce tako v svojo oblast, da zanaprej kraljuješ le ti v njem.

Pridi, o Jezus, moj najvišji mašnik in daritev. Daj mi milost, da te prejmem tako vredno in s tako gorečo ljubeznijo, kakor so te prejeli tvoji apostoli pri zadnji večerji, pri kateri si postavil to sveto daritev, v kateri se daruješ samega sebe svojemu nebeškemu Očetu v naše odrešenje in življenje.

Pridi, o Jezus, moj najmogočnejši srednik in besednik! Govori zame pred nebeškim Očetom, da mi dá presrčno žalost, da mi odpusti vse moje grehe in mi dodeli milost, da te sedaj vredno prejmem.

Pridi, o Jezus, moj dobrotljivi Zveličar! Očisti moje srce, da ohrani to sveto obhajilo mojo dušo za večno zveličanje.

Pridi, o Jezus, moj usmiljeni Odršenik! Reši in očisti moje srce vsega, kar ne najdeš tebi dopadljivega, in daj mi milost, da te prejmem prav vredno.

Pridi, o Jezus, moj najboljši pastir! Nesi me, svojo izgubljeno ovčico, zopet k svoji zvesti čredi. Pelji me na najboljšo pašo k svoji sveti mizi, kjer nasituješ iz svoje neizmerne ljubezni svoje ovčice s svojim lastnim mesom in krvjo.

Pridi, o Jezus, moj usmiljeni zdravnik! Ozdravi mojo dušo, ki je padla med razbojnike in je hudo ranjena. Daj se ji samega sebe za zdravilo in ona bo zdrava in trdna.

Pridi, o Jezus, moj častitljivi Gospod! Podvrzi si moje srce, da sem ti podložen s popolno pokorščino, srčno ponižnostjo in veliko ljubeznijo.

Pridi, o Jezus, moj najzvestejši prijatelj in brat! Daj mi milost, da spoznam tvojo ljubezen in prijaznost kot največjo srečo, in da se ne bojim

izgubiti nobene reči tako kakor tvoje ljubezni in prijaznosti. O pomnoži s tem svetim obhajilom v meni svojo ljubezen.

Pridi, o Jezus, moj prihodnji sodnik! Usmili se moje uboge duše, da bode mogla obstati pred tvojo sodbo. Očisti moje srce vseh grehov. Daj mi resnično žalost, živo vero, trdno zaupanje in gorečo ljubezen, da ne užijem pri tem svetem obhajilu sam sebi sodbe in pogubljenja. O dodeli mi, da te prav vredno prejmem, da ostaneš vedno v meni in jaz v tebi, in da me obudiš poslednji dan k večnemu življenju. Amen.

O Marija, preljubezniva mati mojega Jezusa, glej, sedaj hočem prejeti tvojega ljubega Sina v presvetem zakramentu. O prečista Devica Marija, ko bi pač sedaj imel tisto prečudno čistost srca in tisto presveto ljubezen, s katero si ti spočela Jezusa od sv. Duha, o obiskanju sv. Elizabete ga nosila in vselej

ljubila! O Marija, moja preljuba mati, ki vse premoreš s svojo prošnjo pri svojem ljubem Sinu, prosi ga tedaj zame, da mu pripravim danes v svojem srcu prav čisto in prijetno stanovanje. Izprosi mi milost, da z dopadanjem pride v moje srce, v njem ostane in ga napolni z vsemi čednostmi ter ohrani mojo dušo za večno življenje. Amen.

Molitev po sv. obhajilu.

Zahvala.

O Jezus, usmiljeni Jezus, moj dobrotljivi Odrešenik, moj Bog in moj Gospod!

Hvali Gospoda moja duša in poveličuj svojega Zveličarja, zakaj neizrečene čudeže je storil nad teboj. Hvali Gospoda, nikdar ne pozabi velike dobrote, katero ti je izkazal ravno sedaj. O nezapopadljiva dobrota, o neskončna milost, o večna, neizrekljiva ljubezen! Bog je prišel k meni. Kralj večnega

veličastva, obdan od milijonov čistih duhov, se je spustil s svojega nebeškega sedeža, in se podal v revno prebivališče mojega slabega života. Nebeški Gospod, spremljan od veliko trum kerubinov in serafinov, ki mu strežejo, je v svoji sveti ponižnosti in ljubezni prišel obiskat svojega nevrednega služabnika.

Sedaj ti, o Jezus, sam živiš v meni! S čim ti bodem povrnil tvojo nezapodljivo dobroto! Neskončno me ljubiš. Toliko si trpel za-me; tako strašne bridkosti in žalosti si prestal za-me, da je tekel krvavi pot s tvojega presvetega obraza na zemljo. Od svojih hudobnih sovražnikov si bil krivično sojen, neusmiljeno bičan, nazadnje si končal svoje sveto življenje na svetem križu v neizmernih bolečinah, ter si svojo sveto Rešnjo Kri prelil za-me do zadnje kaplice. Pa vse te dobrote še ne zadostujejo tvoji neskončni ljubezni. Vrh u vsega tega mi izkažeš še neizrečeno dobroto, da se mi daš v pre-

svetem zakramentu samega sebe, da te zaužijem in ohranim svojo dušo za večno življenje.

O moj Jezus, kako si mi vendar dober! Živo občutim velikost tvoje dobrote do mene; in toliko bolj živo jo občutim, kolikor bolj spoznavam, da je nisem prav nič vreden. O Jezus, kako moreš še biti tako dobrotljiv do mene? Ali ne veš več, kolikokrat sem te izdal kakor Judež za kako kratko, pregrešno veselje, za kak majhen dobiček? Ali ne veš več, kolikokrat sem te zatajil, zasramoval, bičal in s trnjem kronal, ker sem se bolj bal razžaliti ljudi kakor tebe; ker sem tepel bližnjega s svojim strupenim jezikom, ker sem se čez njega poviševal v prevzetnosti in napuhu? Ali ne veš, kolikokrat sem te na novo križal, ker sem delal take grehe, zaradi katerih so te hudobni Judje pribili na križ, da bi nas rešil zasluženih večnih kazni. O moj Jezus, ali o vsem tem ne veš nič več? O vse to dobro

veš, saj si vsevedni Bog. Pa prizanašaj mi milostljivo, in obračaj svoj obraz od mojih grehov, ker me neizmerno ljubiš.

O moj Jezus, skoraj bi rekel s svetim Petrom: »Gospod, pojdi od mene, zakaj grešnik sem!« Toda kaj bom začel, če me zapustiš, ker si le ti moje upanje in moja edina tolažba? Torej iz vsega srca kličem k tebi s tvojima učencema: »O Gospod, ostani pri meni, zakaj mrači se, in dan se je nagnil.«

Strašne teme me obdajajo, kadar sem ločen od tebe. Dan izgine in obide me tista grozna noč, v kateri ne morem več delati dobrega. O Jezus, sedaj si popolnoma združen z menoj; o nikar, nikar ne pripusti več, da bi me kak greh ločil od tebe, da bi te pregnal iz mojega srca. Kako sem vendar mogel biti tako nehvaležen, hudoben in preplepljen, da sem razžalil tebe, svojo največjo dobroto, da sem bolj ljubil svet in njegovo zapeljivo, strupeno veselje kakor tebe, svojega Boga, Gospoda in

usmiljenega Odrešenika; da sem raje služil hudobnemu duhu za večne peklenške muke, kakor pa tebi, o Jezus, za večno nebeško veselje! O nezapopadljiva slepota in hudobija! Odslej se ne sme to nikdar več zgoditi! Trdno sklenem in obljubim, o moj Jezus, sedaj, ko živiš v meni, da te bodem zanaprej bolj ljubil, izpolnjeval bolj stano vitno tvoje zapovedi, in obračal bolj zvesto tvojo sveto milost v prid svoji duši. O Jezus, daj mi milost, da nikdar ne pozabim, kar sem ti danes obljubil, ko imam neizrečeno srečo, da sem te prejel.

Darovanje.

O moj Jezus, zanaprej se ti hočem popolnoma darovati, ker si se mi dal tudi ti popolnoma. Spodobi se in moja dolžnost je, da sedaj živim le tebi, ker si tudi ti umrl za-me na svetu, in živiš sedaj mojo dušo s presvetim Rešnjim Telesom. Popolnoma se ti darujem, ves se ti izročujem.

Darujem ti svojo dušo, katera je sedaj s tvojim presvetim Rešnjim Telesom obdarovana in posvečena, da bi ti ostala vedno zvesta, vedno le tebi živel.

Darujem ti svoj um in svojo pamet, da bi premišljeval zanaprej le to, kar je k tvoji časti in k mojemu zveličanju; da bi se nikdar več ne pomudil v nobeni pregrešni misli.

Darujem ti svoj spomin, da bi se vedno spominjal tvoje neskončne ljubezni, ki jo imaš do mene, posebno mi jo pa prav obilno izkazuješ v onih srečnih urah, kadar me obiščeš v presvetem zakramentu in v meni živiš.

Darujem ti svojo voljo in svoje srce. Sovražiti hočem od te dobe greh in hudobijo, tebe pa hočem nad vse ljubiti in natanko izpolnjevati tvoje svete zapovedi. Iz ljubezni do tebe hočem ljubiti svojega bližnjega kakor samega sebe. Svojo voljo hočem združiti vselej s tvojo presveto voljo. V vseh okoli-

ščinah svojega življenja, v vseh zoper-
nostih in težavah hočem se podvreči
popolnoma tvoji najsvetejši volji.

Darujem ti pa tudi, o moj Jezus,
svoje telo, katero si sedaj posvetil, ker
sem prejel tvoje presveto Rešnje Telo.

Darujem ti svoje o č i. Naj beró
tvojo sveto voljo v svetih knjigah, naj
gledajo čudeže tvoje mogočnosti in
modrosti in dobrote, s katerimi je na-
polnjen ves svet. Naj se skrbno odvra-
čajo od vsega, kar ti ni dopadljivo, da
bi nikdar več ne gledale kaj radoved-
nega ali nespodobnega.

Darujem ti svoja ušesa, da bi
poslušala le tvoje besede, in kar ti je
dopadljivo; vselej pa se zaprla oprav-
ljivim in nespodobnim besedam.

Darujem ti svoj jezik, da ga nikoli
ne omadežujem z opravljanjem, kletvijo
ali drugim pregrešnim govorjenjem. Naj
bi bil vedno čist greha, ker si ti, o
Jezus, pri sv. obhajilu počival na njem.
Naj odslej le tvojo čast in slavo ozna-

njuje, povišuje tvoje usmiljenje, ker si storil velike čudeže svoje milosti nad menoj.

Darujem ti svoje roke. Naj doprinašam ž njimi le dobra dela, delam pridno in zvesto dopolnjujem dolžnosti svojega stanu. Naj nikoli več ne omažeujem svojih rok s krivičnim blagom ali kakim drugim grehom.

Darujem ti svoje noge, da bi hodile le po pravičnih potih, da bi me ne nosile nikoli v nevarne in pregrešne kraje. Da, moj ljubi Jezus, darujem se ti vsega z dušo in telesom, ker se tudi ti nam daš vsega v presvetem zakramentu. Stori z menoj, karkoli hočeš. Glej, tvoj sem popolnoma. Le tvoja najsvetejša in najljubeznivejša volja naj se zgodi z menoj. Amen.

Prošnja.

O Jezus, kako srečen sem sedaj, ker živiš v meni ti, moja edina tolažba, moj Odrešenik, moj največji prijatelj

in dobrotnik, ženin moje srečne duše! Srečna in vesela je sedaj moja duša, ker te sliši, da jo vprašaš ravno tako, kakor si vprašal slepega reveža: »Kaj hočeš, da storim?« Dà, moj dobrotljivi Jezus, vem, da si sedaj pripravljen, storiti mi vse, ker si mi dal celo samega sebe. Stavim torej vse zaupanje na-te in prosim to-le: Potrdi me v živi veri, v trdnem zaupanju in goreči ljubezni. Daj mi prisrčno žalost, da obžalujem vse grehe, s katerimi sem te kdaj razžalil.

Daj mi trden, stanoviten sklep, da zanaprej raje vse izgubim in pretrpim, kakor da bi te še kdaj razžalil. Izpreobrne in prenaredi moje revno srce. Loči ga od vsega posvetnega, nakloni ga na vse to, kar je tebi dopadljivo. O Gospod, ustvari v meni čisto srce in ponovi pravega duha. Ostani, o Jezus, s svojo sveto milostjo v meni in daj, da ostanem tudi jaz vedno v tebi. Dodeli mi sploh vse, kar potrebujem tukaj in tam za dušo in telo.

Usmili se pa tudi, prosim te, o preljubi Jezus, usmili se vseh vernih kristjanov, za katere si prelil svojo sveto Rešnjo Kri. Usmili se vseh mojih sorodnikov, prijateljev in dobrotnikov, pa tudi vseh mojih sovražnikov in nasprotnikov. Izkaži milost vsem, ki so se mojim prošnjam posebno priporočili in za katere sem posebno dolžan prositi. Ozri se milostljivo tudi na vse poglavarje in oblastnike; vodi in ohrani jih na pravi poti in napolni jih s svojim svetim duhom. Vodi in razsvetli vse duhovne pastirje, svoje namestnike, da pripeljejo k tebi vse, katere si jim izročil. Daj vsem pravičnim stanovitnost do konca, grešnikom pravo spoznanje in resnično izpreobrnjenje. Vsem ubogim dušam v vicah pa podeli večni mir in pokoj, in večna luč naj jim sveti.

Za vse to, o moj usmiljeni Jezus, te presrčno prosim v tej srečni uri, ker imam milost, da ti, o moj pravi in živi Bog, živiš v meni. O moj Jezus, po-

polnoma zaupam na-te! Nikdar ne bode zapuščen, kdor popolnoma zaupa na-te! O Jezus, ti si za me trpel in umrl, pretil za me svojo sveto kri, odkupil me drago; živiš me s svojo lastno krvjo, neizmerna in nezapopadljiva je tvoja ljubezen do mene. Daj mi tudi milost, o Jezus, da te bodem užival tako, kakor te sedaj tukaj uživam, tudi tamkaj v nebesih.

O Marija, prečista Devica, glej, kako srečnega me je storil danes tvoj ljubeznivi Sin Jezus. Povabil me je k svoji mizi, da sem ga prejel z dušo in telesom, s krvjo in mesom, po božji in človeški naravi. O kako se mu morem, grešni človek, dovolj zahvaliti za njegovo nezapopadljivo dobroto! Ko bi mu klečé pel ves čas svojega življenja noč in dan z vsemi angeli zahvalne pesmi, ne bi ga mogel po vrednosti zahvaliti za eno samo sv. obhajilo.

Zato te prosim, moja preljubezniva mati Marija, pomagaj mi, kakor pri

prošnji, tako tudi pri zahvali. Pomagaj mi, zahvaliti se Jezusu, mojemu največjemu dobrotniku. Izprosi mi od Boga hvaležno srce, da bodem izkazoval z besedo in v dejanju svojemu Jezusu, kolikor mi bo mogoče, ravno tako hvaležnost in ljubezen, kakršno mu izkazuješ ti, presveta Mati Jezusova. Povišuje naj moja duša kakor tvoja Gospoda, svojega Boga, ki je storil neizrečene čudeže svoje milosti. Kar bode manjkalo moji hvaležnosti, dopolni ti, preljuba Mati Marija! Ti daj Jezusu vso čast in hvalo, katero bi mu jaz imel in hotel dati, ko bi mi bilo mogoče.

O Marija, izprosi mi milost, da pridem po vrednem prejemanju svetih zakramentov pred božje obličje, kjer bodem dajal našemu ljubemu Jezusu v tvoji družbi in v družbi vseh izvoljenih večno čast in hvalo. Amen.

Razne obhajilne molitve.

Preljubi moj kristjan, prizadevaj si prav sveto živeti, da bodeš smel in mogel pogosto in vredno prejemati zakrament sv. Rešnjega Telesa. Tako bodeš najbolj skrbel za zveličanje svoje duše, se najložje branil greha, ohranil v svojem srcu ljubezen do Boga in do bližnjega ter boš vedno združen z Jezusom, zakaj Jezus sam pravi: „Kdor jé moje meso in pije mojo kri, ostane v meni in jaz v njem.“ In tridentinski cerkveni zbor pravi: „Presveto Rešnje Telo je zdravilo vseh dušnih bolezni, nas reši vsakdanjih pregreškov in nas varuje smrtnih grehov.“

Kolikor torej moreš, moj kristjan, prizadevaj si, da vredno sprejemaš sv. obhajilo; kadar utegneš, to je, kadar nimaš nobenega potrebnega dela in te tudi dolžnosti tvojega stanu ne silijo iz cerkve, kadar torej utegneš, le veliko moli in premišluj za pripravo pred svetim obhajilom in za zahvalo po njem. Iz tega namena sem zbral naslednje molitve, da se jih lahko poslužiš ob priložnosti in kadar utegneš.

I. Molitve pred sv. obhajilom.

Prva molitev.

O vseмогоčni in neskončni Bog,
o Bog, katerega molijo angeli s trepe-

tanjem, in pred katerim skrivajo angeli svoje sveto obličje, o ti tako veliki Bog, glej, jaz tvoj nevredni služabnik, ki sem te tolikokrat razžalil, hočem priti sedaj pred tvoje obličje. O Jezus, pred katerim še serafini niso zadosti čisti, oj, kako se smem predrzniti priti pred te, ker je moja duša še-le oprana gr-dobe greha.

O milostljivi Bog, če smem tako reči: Kako se izgubiš v svoji ljubezni! Zakaj veliš meni nevrednemu služabniku, da ne bodem živel s teboj, če te ne bom užil? O Jezus, neizrečena dobrot, kaj mi je storiti? Brez tebe ne smem in ne morem živeti, pred tvoje obličje si pa ne upam stopiti. O kako naj se upam prejeti tebe, živega Boga! O Jezus, dobrotljivi in usmiljeni Jezus, glej živo verujem, da si pravi živi Bog v pre-svetem Rešnjem Telesu, jaz pa revna stvar, ki nisem vreden, da me nosi zemlja in obseva solnce; in vendar hočeš sedaj priti v moje revno srce,

o Jezus, pravi, živi, vseмогоčni, neskončni Bog! Oh, ves se izgubim spoznanja tvoje velikosti in svoje revščine. Oh, niti ne upam ozreti se na-te, koliko manj pa te prejeti! O Jezus, le zaupanje na tvojo neizmerno milost in veliko ljubezen potolaži in povzdigne moje revno srce in mi prežene strah. Saj veš sam, da nisem vreden, da bi te prejel, pa mi vendar veliš. Zavoljo svoje velike potrebe se predrznem storiti, kar bi se sicer nikoli ne upal.

Oh, neizrečena dobrota, daj mi milost, da vsaj nekoliko spoznam tvojo velikost in svojo revščino, uboštvo in nevrednost, da se morem popolnoma ponižati pred teboj. Čudim se, da moreš, o Jezus, biti tako dober, da se mi daš zaužiti, dasi nisem vreden povzdigniti svojih oči le enkrat k tebi, o Jezus, večna dobrota! O moj Jezus, nadomesti s svojo milostjo mojo nevrednost, vžgi z ognjem svoje ljubezni mojo mrzloto in napolni moje pomanjkanje. Potem

se predrznem, o usmiljeni Jezus, poln zaupanja, prejeti tebe, o večna, neizrečena ljubezen, tebe, neizmerna dobrota!

Oh, želim, da bi mogel le nekoliko ogreti svoje mrzlo srce! Želim, da bi se prijela le ena sama iskra tvoje goreče ljubezni mojega ledenega srca. Tako upam, da se bode moje srce vžgalo popolnoma in začelo goreti v tvoji sveti ljubezni. O Jezus, večna ljubezen! O Jezus, ženin moje uboge duše!

Oh, strah me je, ker sem tako mrzel, suh in brez vse gorečnosti. K studencu pridem, pa vendar ostanem žejen; poslužujem se zdravila, in sem vendar bolan. Pri ognju sem, pa sem vendar mrzel in ne začnem goreti! Oh, reven sem in ubog; Bog pomagaj mi! Jezus, če nisem vreden, da pristopim k angelski mizi, daj, da preje umrjem, kakor tebe nevredno prejmem in s tem na novo žalim. Naj trpim, da te le ne žalim. Če pa tvoja milost noče tega, dodeli mi milost, da odvrneš mojo ne-

vrednost, razsvetliš moj um in ogreješ moje mrzlo srce.

O Marija, prečista Devica, o vsi svetniki in nebeški angeli, zadobite mi razsvetljenje, da vsaj nekoliko spoznam, koga hočem prejeti. Izprosite mi duha pokore, da Jezusa prav vredno prejmem. Izprosite mi milost, da mi ne bode v pogubljenje in v sodbo, ampak v dušno življenje in večno zveličanje vsako sv. obhajilo. Naj mi je v očiščenje srca, v pomoč moji slabosti, k pobožnosti in k večjemu posvečenju mojega življenja. O Marija, o vsi svetniki in angeli, pristopite k meni, da vredno prejmem Jezusa. Amen.

Druga molitev.

Pridi sedaj, o moj preljubi Jezus, Bog mojega srca, moja največja dobrot in vse. Glej, moje srce želi prejeti tebe, svojega Boga, Stvarnika, Odrešenika in Zveličarja. Kako zelo želim, da bi bil

obdarovan z gorečo ljubeznijo nebeških serafinov, ozalšan s čednostmi vseh svetnikov! O preljubezniva mati Marija, o moj zvesti angel varih in vsi svetniki božji, posebno ti, moj patron I., prosim vas, pomagajte mi s svojo mogočno priprošnjo, da sedaj vredno prejmem in zaužijem Jezusa.

O usmiljeni Jezus, darujem se ti sedaj popolnoma v tvoje svete roke. Le tvoja sveta ljubezen, volja in dopa-danje naj vodi zanaprej mojo pamet, vlada mojo voljo, napolnuje moj spo-min, in naj gospoduje nad vsemi mojimi počutki in nad vsem mojim de-ja-njem. O moj Jezus, presladka nebeška mana, kdaj pride ona presrečna ura, da se bodem mogel ves vnet z ognjem tvoje presvete ljubezni darovati popol-noma tebi, o moj preljubi Jezus, o večna ljubezen!

O moj Jezus, nebeška mana, kdaj mi postanejo zoprni vsi pozemeljski užitki, da bom le tebe samega želel?

Kdaj bodeš le ti, o moj presladki Jezus, najboljša in najljubša jed in pijača moji duši in telesu? O vsemogočni Gospod, očisti enkrat moje revno srce vsega nespodobnega veselja do posvetnih reči in do vseh hudobnih želj. Ozaljšaj me z vsemi lepimi čednostmi, s svetimi željami in s stanovitno skrbjo, da storim vse tebi na čast in le tebi samemu dopadem. To, moj Jezus, želim; zato ti odprem svoje srce ter te ljubeznivo vabim in prosim, pridi k meni, o Jezus, da bodeš storil brez odloga in zadržka in dodelil, kar sem te vselej prosil in želel.

Oh, moj dobrotljivi Jezus, moja največja tolažba in moja pomoč! O Jezus, ti največja ljubezen mojega srca in preljubeznivi ženin moje duše, iz ljubezni do tebe se sedaj kesam vseh svojih grehov iz vsega srca, ker sem ž njimi razžalil tebe, najpopolnejšo svetost in dobroto. O moj usmiljeni Jezus, s svojimi grehi sem te pribil na les svetega križa, da si umrl za-me naj-

sramotnejše smrti na križu. Iz ljubezni do tebe, moj Jezus, sovražim greh nad vse; ponižno te prosim po tvojem neskončnem zasluženju, nikar me ne pusti brez tvoje svete pomoči, da več ne grešim. Sedaj trdno sklenem iz ljubezni do tebe s tvojo pomočjo te nikdar več ne razžaliti. Raje hočem umreti, kakor storiti kaj, kar ti ne dopade. To je moja resnična volja in moj trdni sklep. Ti pa, o usmiljeni Jezus, pomagaj mi s svojo milostjo, da premagam in zatrem svoje grešno nagnjenje, da svoj sklep zvesto dopolnim in ti ostanem zvest do konca. Amen.

Tri prošnje za poglobitne krščanske čednosti.

Prva prošnja za pravo ponižnost.

O Jezus, ti si bil res iz srca ponižen; vse tvoje besede in vsa tvoja dejanja nam kažejo le ponižnost. Ti si

večni Sin večnega Očeta, naš Bog in Gospod, in kralj večnega veličanstva. Vendar pa si se tako ponižal, da si se včlovečil, vzel na-se podobo hlapca ter postal pokoren svojim stvarjem. O iz srca ponižni Jezus, ker te bodem sedaj prejel, prosim te ponižno, stori me vsaj nekoliko tebi podobnega. Daj mi ponižno srce, da kažem v besedah in dejanju in v vsem vedenju le ponižnost. Ponižnost ti ugaja tako, da si hotel biti rojen v revnem hlevu od najponižnejše device, ki je kdaj živela na svetu. Tvoje rojstvo je bilo oznanjeno najprej revnim pastirjem na polju, ker si ljubil in iskal v vseh rečeh le nizkost in revščino.

Dodeli mi milost, o najponižnejši Jezus, da tudi jaz ponižnost ljubim in ne želim in iščem časti pred ljudmi, da se ne srdim nad onimi, ki me zaničujejo, temveč spoznam, da sem kot revni grešnik še večjega zaničevanja vreden. O Jezus, daj mi pravo poniž-

nost, da postanem bolj vreden tudi drugih milosti. Saj le ponižnim rad deliš svoje milosti. Daj, da ponižujem samega sebe, da bodem tako enkrat od tebe povišan in povzdignjen k večni nebeški časti. Amen.

Druga prošnja za krščansko potrpežljivost.

O Jezus, potrpežljivo jagnje božje, zapustil si nam najlepši vzgled potrpežljivosti. Bil si najnedolžnejši in najsve-tejši; vendar si imel mnogo sovražnikov in preganjavcev, ki so ti vedno stregli po življenju in pazili na vsako besedo in stopinjo, da najdejo priložnost, zatožiti te in obsoditi na smrt. Slednjič ti store strašno krivico ter te obsodijo na smrt, na grozovito smrt na križu. Kako si se pa ti vedel do svojih sovražnikov? Potrpel si ž njimi, prizanašal jim ter izkazoval dobrote. Molčal si, ko so te zaničevali; umaknil si se, ko so te preganjali; posvaril si svoje učence, ki so

želeli ognja iz neba, da bi pokončal one, ki te niso hoteli sprejeti, češ, da učenci ne vedo, čegavega duha so. Kako nezapopadljivo potrpežljivost si kazal v svojem bridkem trpljenju! Molčal si kakor jagnje, ki je peljejo k smrti, in nisi odprl ust, da bi očital sovražnikom grozovito krivico, ki so ti jo storili. Dà, celo molil si za-nje, prosil si odpuščenja njih grehov in to ob trenutku, ko si trpel najhujše muke.

O najpotrpežljivejši Jagnje božje, katero hočem jaz nevredni grešnik sedaj prejeti, pristrčno te prosim, daj mi pravo potrpežljivost, da po tvojem vzgledu voljno prenašam vse zopernosti. Daj, da združim vse svoje dušno in telesno trpljenje s tvojim bridkim trpljenjem in je darujem za pokoro svojih grehov, da se tako udeležim tvojega bridkega trpljenja in neskončnega zaslужenja, dostanem kazni za svoje grehe že tukaj, in pridem tako iz zemskega trpljenja k tebi v večno veselje. Amen.

Tretja prošnja za sveto pokorščino.

O Jezus, Sin božji, ti si bil svojemu nebeškemu Očetu pokoren do smrti na križu. Zato ti je dal ime, ki je nad vsa imena, da se v tvojem imenu, o Jezus, priklanjajo vsa kolena v nebesih, na zemlji in pod zemljo. Bil si pa pokoren tudi ljudem, svojim stvarjem, bil si pokoren oblastnikom in starišem. Zatorej te je ljubil tvoj nebeški Oče in imel vse svoje dopadanje nad teboj, ker mu je ljubša pokorščina kakor darovi. O moj Jezus, moj dobrotljivi Zveličar, ponižno te prosim, preden te prejmem, potrdi me s svojo milostjo v tej tako potrebni čednosti, brez katere ne morem dopasti tvojemu nebeškemu Očetu.

O kolikokrat sem bil doslej nepokoren! O kako malo sem ubogal svoje stariše! Kako leno sem dopolnjeval zapovedi svojih prednikov! Kako malo sem se zmenil za tvoje zapovedi! Daj mi torej milost, o Jezus, da dopolnujem

odslej po tvojem vzgledu to sveto čednost prav zvesto, da bodem vsem prednikom pokoren zavoljo tebe. Daj mi milost, o Jezus, da bode moja pokorščina hitra, brez ustavljanja in odlašanja, radovoljna brez godrnjanja in natančna pri vseh dolžnostih mojega stanu, O moj Jezus, daj mi milost, da sem tukaj po tvojem vzgledu rad podložen in pokoren, da enkrat kraljujem tamkaj v nebesih s teboj na veke. Amen.

Premišljevanja pred sv. obhajilom.

Ljubi moj kristjan! Da se boš za sv. obhajilo vredno pripravil ter k Gospodovi mizi pristopil z večjo gorečnostjo, z bolj zbranim duhom, s presrčnimi željami in z gorečo ljubeznijo, premisli, kdo je neskončno dobrotljivi Jezus, ki se ti dá v presvetem zakramentu zaužiti.

1. Jezus je živež moje duše.

O Jezus, prijazno me vabiš k svoji božji mizi, kjer me živiš z nebeško mano, s svojim presvetim Rešnjim Telesom za večno življenje. Kako veselo

so pobirali Izralci mano v puščavi! Oj, s kolikim pristrčnim veseljem bi se imel tudi jaz približati svetemu obhajilu, da v podobi kruha prejmem tebe, usmiljenega Jezusa, pravega živega Boga. Danes bodem večerjal s kraljem vseh kraljev in jedel kruh angelov. K tako imenitni mizi sem povabljen!

O Jezus, kako dober si! Mana Izraelcev je bila le predpodoba tega angelskega kruha, ki nam je potreben po izhodu iz sužnosti greha na potu skozi rdeče morje pokore proti večnemu veselju; tudi nas podpira v vseh naših težavah in potrebah. O kako sladka je ta nebeška mana. Telesni živež ohrani pri življenju telo, ravno tako dušo ta angelski kruh, jo živi in razveseljuje; prežene ji lakoto, daje ji moč k vsemu dobremu in pomnoži v nji prečudno milost božjo.

O moj Jezus, kako lačna je moja duša! O kako hrepeni po tej angelski jedi! Prijazno me vabiš: „Pridite k meni vsi, ki ste revni in obremenjeni, in jaz vas bom poživil.“ O ljubi Jezus, potolaži me in pomagaj mi; v velikih

potrebah in težavah sem, zlasti v dušnih, ki so ti najbolj znane, o vsevedni Bog. Rekel si, o dobrotljivi Jezus: „Nočem lačnih pustiti od sebe, da ne opešajo na potu.“ Ponižno te torej prosim, nasiti mojo revno dušo, da ne opeša na potu pokore, marveč da srečno dospé, kamor jo pelje le-ta težavna pot, namreč v večno nebeško veselje k tebi, o neskončno dobrotljivi Jezus, ki si dal svoje življenje, da si nam pridobil večno življenje.

2. Jezus je studenec žive vode za mojo dušo.

O Jezus, vabiš nas: „Vsi žejni pridite k vodam.“ Kakor hrepeni jelen po mrzli vodi, tako hrepeni moja revna duša po tebi, ki si studenec žive vode, iz katerega se napije moja žejna duša večnega življenja. Popotnik po leti v veliki vročini, kadar hodi po zapuščenih suhih krajih, vzdihuje in gleda po mrzli vodi, da si ogasi žejo, in ko zagleda studenec, hiti veselo tja, da se poživi. Ravno tako hodim tudi jaz, reven popotnik v dolini solz po zapu-

ščenih krajih, in trpim veliko dušno žejo, da omagujem. Takrat se pa spomnim tebe, o Jezus, v presvetem zakramentu. Ker si studenec žive vode, pritečem veselo in z zaupanjem k tebi, in napojiš mojo dušo z nebeško močjo in milostjo. O Jezus, ti si večna ljubezen; hočeš nam vedno le dobro; kličeš nas ljubeznivo k sebi. Bridko pa se pritožuješ, kadar zapustimo tebe, studenec žive vode, in si skoplremo vodnjakov, ki vode ne drže. (Jer. 12, 13.)

O moj Jezus, oživi mojo dušo! Podobna je vrtu s cvetlicami zasajenemu, ki pa je od vročine hudega nagnenja tako posušen, da v njem venejo in se suše vse cvetlice. Zato te prosim, o Jezus, poškropi mojo dušo z živo vodo tvoje svete milosti, da ne vsahnejo in omagajo lepe čednosti v mojem srcu. Voda ima lastnost, da jo pijemo, da poškropi, da očisti in pogasi ogenj. Vsega tega potrebuje moja revna duša; zato te prosim, usmiljeni Jezus, studenec žive vode, ki me prijazno vabiš k sebi, napoji mojo žejno dušo; poškropi jo suho; očisti jo omadeževano; pogasi ogenj hudega poželenja. Jezus, prečudežni stu-

denec žive vode, dodeli mi vse to pri svetem obhajilu po svoji neskončni milosti in ljubezni, katere so polna nebesa in vse pokrajine zemlje.

3. Jezus je solnce in prava luč moji duši.

O Jezus, ti mi veliš: „Vstani in bodi razsvetljen, zakaj tvoja luč je prišla.“ Oh, bil sem v veliki temi, sedaj me pa razsvetljuje luč. Jezus, prava luč sveta, razsvetljuješ one, ki sede v temi in smrtni senci, si velika luč v razsvetljenje nevernikov. O Jezus, ti si luč sveta, kdor hodi za teboj, ne hodi po temi. Žalostno je biti v temi. Kako žalostni so bili Egipčani, ko so morali tri dni živeti v temi; pa še veliko bolj žalostno je biti v dušni temi. Ti pa, o Jezus, večno solnce pravice, preženeš vso temoto. Solnce nam sveti, nas greje in stori zemljo rodovitno. Ravno tako razsvetljuješ tudi ti, o Jezus, s svojo sveto milostjo moje temno srce, kadar te prejmem v presvetem zakramentu, in z ognjem svoje božje ljubezni ogreješ moje mrzlo srce. S svojo vsemogočno

pomočjo storiš moje srce rodovitno, da se vkoreninijo v njem lepe čednosti in obrodi tebi dopadljiv sad.

Pridi torej, o moj Jezus, nebeško solnce in prava luč moje duše, pridi in razsvetli mojo dušo! O, kako dolgo sem taval po temi. Sedaj pa želim biti razsvetljen in hoditi v svetlobi. Sedaj vidim veliko luč, veliko svetlobo. Oj, kako vesela je moja duša te svetlobe! O Jezus, nebeško solnce moje duše v presvetem zakramentu, razsvetli mojo vest in pamet, da vedno bolj spoznam resni stan svoje duše. Vzemi iz mojega srca vso mlačnost, da ti služim z gorečnostjo, in iz ljubezni do tebe natančno izpolnujem tvojo presveto voljo. Odvzemi mojemu srcu vso nerodovitnost, da obrodi vsaka tvoja beseda v meni obilen sad.

O Gospod, ti si moje razsvetljenje in zveličanje! Daj mi milost, da se nikdar ne ustavljam tvojemu razsvetljenju, da ne bodem v številu nesrečnih, ki bolj ljubijo temo kakor svetlobo, ker so njih dela hudobna. O Jezus, luč tvojega svetega vzgleda naj mi sveti po vseh mojih potih. Luč tvoje milosti

naj mi sveti v vsem življenju, posebno ob zadnji uri. Luč tvoje božje ljubezni naj mi sveti vso neskončno večnost.

4. Jezus je oče moji duši.

O Jezus, usmiljeni oče moje duše, glej, jaz, tvoj izgubljeni sin, vstanem in se povrnem k tebi. Oče, grešil sem zoper nebo in tebe; več nisem vreden biti tvoj sin imenovan; stori me enega svojih najemnikov. O s kakšnim veseljem bi bil pritekel izgubljeni sin, ko bi bil vedel, da ga bode oče sprejel tako dobrotljivo! Jaz pa dobro vem, kako ljubeznivo me sprejmeš, o Jezus, kadar pridem z izkesanim srcem k tvoji mizi. O neizmerna ljubezen! O Jezus, večni Bog in Gospod, vendar me vzameš za svojega otroka in hočeš, da te imam za Očeta.

Kakor skrben oče dá kruha svojemu otroku, kolikor ga potrebuje, tako daš tudi ti, o Jezus, pri svetem obhajilu moji duši angelskega kruha ter jo poživiš za večno življenje. Dà, moj Jezus, celo ime matere si daš, ker je materina ljubezen še bolj prisrčna. Ljubeznivo

kličeš moji duši: „Ko bi tudi kaka mati pozabila svojega otroka in se ga ne usmilila, jaz tebe ne bom pozabil.“ O Jezus, boljši si nam kakor so najboljši stariši svojim otrokom. Iz ljubezni do nas si prelil svojo sveto kri do zadnje kaplje na križu, sedaj pa noč in dan prebivaš med nami v presvetem zakramentu iz gole ljubezni do nas.

O najdobrotljivejši Oče moje duše, vzemi me, svojega nehvaležnega otroka, zopet v svojo milost. Glej, s potrtem in izkesanim srcem pridem k tebi. Trdno sklenem zanaprej služiti le tebi in svet zapustiti. Saj vidim, da me le zapeljuje in goljufa, da me vedno le od tebe odvrča in želi večno pogubiti. O Jezus, moj milostljivi Oče, ljubeznivo mi prideš naproti v presvetem zakramentu ter me prisrčno objameš. O kako mi je žal, da sem te žalil, ki si neizrečeno dober! Oh, moj dobrotljivi Oče si, jaz pa tvoj prav nehvaležni otrok! Prosim te, o Jezus, daj mi zanaprej bolj hvaležno srce. Ne glej na mojo nevrednost, ampak le na mojo potrebo in ohrani me vedno v svoji očetovski ljubezni.

5. Jezus je ženin moje duše.

O Jezus, ljubeznivo me kličeš: Vstani moja nevesta in pridi! Jaz vstanem in grem naproti Jezusu, svojemu preljubemu ženinu; s presrčno ljubeznijo, z gorečimi željami ga iščem, dokler ga ne najdem v presvetem zakramentu. O dobrotljivi Jezus, o večna ljubezen, posebno znamenje tvoje prijaznosti in ljubezni je, da se hočeš zvati moj ženin. O kako si srečna, duša moja, ker imaš Jezusa za svojega ženina, pa si vsa nevredna te sreče. O kako je lep in imeniten, bogat, mogočen in dobrotljiv! Oh, kakšna si pa ti, njegova nevesta! O kako si grda, revna in hudobna v primeri ž njim! Le iz samega neskončnega usmiljenja te je vzel za svojo nevesto, ne po tvoji vrednosti.

O moj Jezus, pri svetem obhajilu se zaročiš na novo z menoj, skleneš in združiš se popolnoma z menoj; zato moja duša tako hrepeni po tem presv. zakramentu. O Jezus, moj ljubi ženin, velikokrat sem ti postal nezvest, vendar pa pridem sedaj z zaupanjem

k tebi, ker me sam vabiš tako ljubeznivo in me hočeš očistiti in zopet sprejeti v svojo prijaznost. Pridi torej, moj ženin! Srčno hrepenim po tebi in željno te pričakujem. Daj mi milost, da sem vedno pripravljen na tvoj prihod in ti pridem naproti z gorečo svetilnico, kadar prideš k meni, moj ženin, in te prejmem z ljubeznijo v svoje srce.

II. Molitve po sv. obhajilu.

Prva molitev.

O Jezus, o usmiljeni Jezus! O Jezus, neizrečena dobrota! O moj preljubeznivi Jezus! Oh kako neizrečena dobrota se mi je zgodila! Kako sem postal nevreden človek vreden tvoje ljubezni? Kdaj sem jo zaslužil? Oh, začudita se zemlja in nebo; začudite se angeli: Kristus je v meni! Česar noben angel ni dosegel, to sem jaz sedaj zadobil. Kako ti hočem to neizrečeno milost

povrniti, in te zadosti zahvaliti? O Jezus, ti si se mi vsega dal, ne vem drugače, kakor da se tudi jaz tebi popolnoma dam.

O dobrotljiva Mati in prečista Devica Marija, o vsi ljubi svetniki, o angeli nebeški, pomagajte mi, da se zahvalim. O vsi jeziki, pomagajte mi častiti Boga. O vsa srca, pomagajte mi ljubiti Jezusa. Jezus, o Jezus, kako me ti ljubiš, in jaz sem te žalil; ti se mi vsega daš, in jaz ti ne dam uda brez pomanjkanja. Oh, jaz sem vsemu drugemu bolj služil kakor tebi, in več ljubil, kakor tebe; ti pa me tako neizrečeno ljubiš!

O kako se kesam iz srca, da sem bil tako nehvaležen, in ne vem, kaj začeti, da bi ti vsaj nekoliko povrnil to neizrečeno dobroto in milost. Ne vem drugega kakor to, da te hočem odslej ljubiti nad vse drugo, in kar bode mogoče častiti; dà, vse storiti, kar hočeš, kakor hočeš in kadar hočeš

ter zate živeti in radovoljno umreti. To ti popolnoma obljubim, tvoje je moje srce, tvoja moja duša, tvoje moje truplo; stori sedaj z menoj, kakor ti dopade, pri meni si sedaj in jaz pri tebi; sedaj popravi, kar nočeš imeti; poboljšaj, kar ti ne dopade; odvrni, karkoli te žali, stori vse po svoji sveti volji! Ti si Gospodar mojega trupla in moje duše; ukaži, zapovej, kaznuj z dobrim ali s hudim, s srečo ali nesrečo, s pomočjo ali zapuščenjem, z zdravjem ali boleznijo, z življenjem ali s smrtjo; kakor boš storil, mi bo prav, da bom le mogel storiti, kakor ti hočeš, ter v tvoji sveti milosti živeti in umreti.

Torej, o moj Jezus, ker si prišel k meni, k nevredni in grešni stvari, ne pustim te od sebe, dokler me ne blagosloviš in mi ne dodeliš posebnih milosti, dokler ne ogreješ mojega srca, ne razsvetliš moje pameti, k dobremu ne obrneš moje revne duše. Saj veš moje veliko pomanjkanje, veš mojo silno po-

trebo, vidiš moje želje, poznaš mojo voljo, da želim, kar je tebi dopadljivo. Nič dobrega ne morem brez tebe storiti; hočem storiti, pa se precej upeham; trudim se, pa kmalu izgubim srce, ko vidim, da dolgo ne morem priti, kamor želi moja duša, to je: tebe nikoli več ne razžaliti, iz vsega srca in moči ljubiti, dà, vse storiti, kar ti najbolj dopade.

Tebe torej, pri meni sedaj pričujočega Boga, prosim z vsem zaupanjem, da mi dodeliš te milosti . . ., če je tebi k časti in moji duši v zveličanje, ali kako drugo, ki mi je najbolj potrebna. Zlasti pa te prosim za milost, da tebe nikoli več ne razžalim. Prosim te le samo to, kar ti od mene hočeš; to želim, kar mi ti storiti zapoveduješ; torej upam v tvojo milost in dobroto, da me boš uslišal, o Jezus! Amen.

Druga molitev.

O vsemogočni večni Bog, kako velika je tvoja ljubezen, kako neizrečena

tvoja milost, da si nasitil mene ubogega grešnika brez vsega mojega zasluženja, le samo po tvoji ljubezni in milosti s svojim Rešnjim Telesom. O največja dobrota božja, o usmiljeni Bog, kako si se mogel tako ponižati, da si prišel obiskat mene ubogega grešnika! O neizmerna je tvoja ljubezen, moj usmiljeni Jezus! Zato poklekнем pred tvoje noge, najvišji Bog in Gospod, in te molim s ponižnostjo in častjo. Zahvalim te tisočkrat iz vsega srca za veliko milost in ljubezen, ki si mi jo dodelil v prejemanju presvetega Telesa.

Ker je pa moja zahvala premajhna in preslaba, in ker te za toliko milost in ljubezen ne morem po svoji dolžnosti zadosti zahvaliti, zato združujem svojo slabo zahvalo s tvojim neskončnim zasluženjem, o Jezus, in z zahvalo in molitvijo, katero ti brez prenehanja presveta Devica Marija, vsi svetniki v nebesih, in vsi pravični na zemlji izkazujejo za vse prejete milosti.

Zato vzemi, o Gospod, slabi dar moje zahvale od mene, svojega nevrednega služabnika, in daj, da tekne presveti zakrament, katerega sem sedaj prejel, k zveličanju moje duše. Očisti s svojim sv. Rešnjim Telesom mojo dušo vseh madežev greha. Dodeli mi milost, da premagam in opustim vse grehe, da vse hudo nagnjenje k grehu zatrem, in se skrbno ogibljem vsake grešne priložnosti, da bi zamogel v pravi veri, v trdnem zaupanju, v goreči ljubezni tebi služiti, v tvoji milosti živeti in umreti, in enkrat po časnem življenju priti v večno nebeško veselje. Amen.

Vzdihljeji po sv. obhajilu.

O presladki Jezus, kako srečen sem, ker sem te prejel! Zemlja in nebo te ne zamoreta obseči, angeli trepečejo pred tvojim obličjem, in ti vendar prideš k meni. Že tolikokrat sem te raz-

žalil in se ločil od tebe, in vendar me vabiš k sebi, približaš se mi in združiš z menoj.

O neskončna ljubezen, kaj hočem še več, ker imam in uživam tebe, v katerem so vsi zakladi dobrote in milosti? Kako se ti izkažem zadosti hvaležnega, o večni Bog, za vso tvojo ljubezen in obilne dobrote, katere sem prejel od začetka do sedanje ure od tebe? Veš, da sem revna stvar, da nič nimam, in da sem ti toliko dolžan.

O nebeški Oče, vzemi zahvalni dar za vse meni nevrednemu grešniku izkazane dobrote, vzemi svojega preljubega Sina Jezusa. Njega in njegove zasluge ti darujem kakor svojo lastno reč, ker se mi je vsega dal, in sedaj prebiva v meni.

Njegova vrednost naj nadomesti mojo nevrednost in slabost; njegova sv. Rešnja Kri naj opere vse madeže moje duše; njegova svetost naj zakrije mojo pregreho; njegovo neskončno zasluženje naj

izbriše moj dolg pred teboj. O Jezus, ti si moja pomoč in moje upanje; kdor v tebe zaupa, vekomaj ne bo zapuščen, in ne bo ostal v sramoti.

Usmili se me torej, o Jezus, in poglej z milostljivimi očmi na mojo slabost, na revščino moje duše, in na vse moje notranje in zunanje potrebe; bodi moja bramba v vseh mojih izkušnjavah, in zatri hudobno nagnenje moje pregrešne narave. Ti imaš vso oblast v nebesih in na zemlji, v tvojih rokah je moje zveličanje; če mi ti pomagaš, ne morem omagati.

Zato te ponižno prosim, pomnoži v meni živo vero, trdno upanje in gorečo ljubezen do tebe in varuj me, o Jezus, da te z nobenim grehom več ne razžalim. Z velikim zaupanjem te prosim zato; kaj mi moreš sedaj odreči, ker si se mi vsega dal?

Torej te prosim k sklepu še za posebno milost, da bi tvoje presveto Rešnje Telo vselej vredno prejel in

zadnjo uro s to nebeško popotnico previden se ločil iz sveta. Tvoji neizmerni ljubezni, moj dobrotljivi Jezus, priporočim sedaj tudi vse duhovne pastirje, vse svoje sorodnike, svoje dobrotnike, prijatelje in sovražnike, vso krščansko cerkev; zlasti pa vse trdovratne grešnike, da bi se vrnili k tebi, in tebe začeli iz vsega srca ljubiti.

Tudi te prosim za vse duše v vicah, daj jim, o Gospod, večni mir in pokoj. O Jezus, v tvoje svete rane se položim, tvojih svetih kolen se oklenem, in te ne spustim, dokler me ne blagosloviš. Ohrani me v svoji sveti milosti, tvoj želim biti živ in mrtev.

Usmiljenje, moj Jezus!

Jezus, krotki in iz srca ponižni, stori, da bo moje srce podobno tvojemu Srcu!

Sladko Srce Marijino, reši me!
Amen.

Molitev za odpustke.

Glej, moj ljubeznivi in dobrotljivi Jezus, pred teboj klečim in te prosim prav goreče: vtisni globoko v moje srce vero, upanje in ljubezen! Obudi mi kesanje radi mojih grehov in trdni sklep, da se resnično poboljšam! Poln ljubezni in sočutja gledam v duhu in premišlujem tvoje svete petere rane, spominjajoč se besedi, ki jih je izrekel o tebi, o dobri Jezus, prerok David: »Roke in noge so mi prebodli; vse

moje kosti so razšтели.« (Ps. 21, 17. 18.)

(Vsi, ki se izkesano izpovedo in prejmejo sv. obhajilo ter molijo to molitev pred sv. križem, dobe popolni odpustek, če molijo razen tega še v papežev namen. Zadostuje, če se moli pred podobo sv. križa, natisnjeno v knjižici. Tako je določil papež Pij IX. dné 31. junija 1858).

Zadnja molitev po sv. obhajilu.

O moj dobrotljivi Jezus, ker sedaj svojo molitev sklenem, prosim te tvojega blagoslova, kateri me bo obvaroval vsega hudega. Blagoslovi mi oči, katere so te v presvetem zakramentu videle; blagoslovi usta, ki so te prejela; jezik, na katerega si bil položen; blagoslovi mi roke, katere sem proti tebi povzdigoval; kolena, katera sem pred teboj priklonil; blagoslovi moje srce in mojo dušo, katero si prišel razveselit.

Izročim ti sveto obhajilo, ki sem je danes prejel, in vse molitve, ki sem jih opravil. Ponižno te prosim, da bi ti, o moj Jezus, vse to dobrotljivo sprejel, in da mi odpustiš vse pomanjkanje in raztresenje pri molitvi. O Jezus, ki si nasitil danes mojo revno dušo s svojim presvetim Rešnjim Telesom in s svojo presveto Rešnjo Krvjo, daj mi milost, da останem vedno s teboj združen, da me ne loči nikdar noben greh

več od tebe. Sedaj se moram sicer po truplu od tebe ločiti, moj Jezus, ali moje srce naj ostane vedno pri tebi. Amen.

Krajše obhajilne molitve.

Pred sv. obhajilom.

O Jezus, Sin božji, kralj večne časti, pred katerim se tresejo nebesa in vse druge oblasti, o Jezus, svetnik vseh svetnikov, o prečudna, neizrečena svetost, če se ji primerjajo vse druge stvari, ne najde se nobena, da bi bila čista in brez madeža! Pridi sedaj k meni, ubogi revni stvari, ker te želim tako vredno prejeti, kakor so te prejemali tvoji najzvestejši prijatelji. O dobrotljivi Jezus, daj mi sedaj tako gorečo ljubezen do tebe, kakršno si ti imel do mene, ker si toliko trpel za-me. Iz ljubezni do mene in do vseh ljudi si bil zani-

čevan, suvan, tepen in križan. O moj Jezus, za-me si bil umorjen, da bi mi pridobil večno življenje; in v tem presvetem zakramentu preživiš in ohraniš mojo dušo za večno življenje.

O Gospod, nisem vreden, da bi te prejel, ker sem te že tolikokrat razžalil in še nisem zadosti, kakor bi imel, obžaloval svoje grehe in se izpokoril.

O Gospod, nisem vreden te prejeti, ker še nisem zadosti očiščen nagnenja do vsakdanjih grehov.

O Gospod, nisem vreden te prejeti, ker se še nisem zadosti vdal v tvojo sveto voljo, in se popolnoma podvrgel tvoji pokorščini.

Oh, moj Jezus, spoznam, da sam iz sebe nisem vreden, da bi te prejel v presvetem Rešnjem Telesu. O vsemo-gočni Bog, moj usmiljeni Zveličar, ki me sam vabiš, da naj pridem k tebi in te prejmem, očisti moje srce in me stori z močjo svoje božje ljubezni vrednega, da z živo vero, s trdnim zaupa-

njem, z gorečo ljubeznijo, s pristrčno žalostjo in s stanovitnim sklepom prejmem tebe, o Jezus, svojega pravega živega Boga.

O Marija, katero je izvolil Jezus za svojo deviško mater, prosi za-me Jezusa, da bi ga mogel sedaj prejeti s tako čistim srcem, kakršno je bilo tvoje preljubo srce, in s tako sveto ljubeznijo, kakršno si imela vedno do njega. Amen.

Po sv. obhajilu.

O Jezus, moj dobrotljivi Odrešenik, čast in hvala ti bodi, da si me povabil k svoji sveti mizi, in mi dal zaužiti svoje presveto Rešnje Telo. O usmiljeni Jezus, kolikokrat sem te že prejel, pa sem še vedno tako slab in pomanjkljiv pri vseh rečeh, in popolnoma nevreden milosti, ki mi jo daješ. O Jezus, odpusti mi mojo pomanjkljivost, mojo nevrednost. Iz vsega srca želim tako ži-

veti, da bi te mogel vselej prav vredno prejeti, kadar pristopim k sv. obhajilu; da bi vselej ta nebeška jed moji duši storila to, kar telesna jed stori truplu; da bi jaz, ker uživam ta sveti nebeški kruh, tudi sveto živel in enkrat dosegel večno nebeško življenje. O kako bi imela moja duša v svetosti in v božji ljubezni vedno rasti, ker tebe uživam, o Jezus, ki si večna ljubezen in svetost.

Daj mi milost, o Jezus, da te prejmem vselej prav vredno, da bo prejetje tvojega presvetega Rešnjega Telesa moji duši vedno bolj in bolj pomagalo k dobremu, da se ne prigodi tudi meni, kar je pisano o Judežu: da je šel po tem grižljaju satan v njega.

O Jezus, obvaruj me največje nesreče, nevrednega prejemanja svetih zakramentov. Jezus, bodi moje največje veselje in sladkost, moje upanje in pribežališče, podpiraj me in pomagaj mi! Tebi se sedaj popolnoma izročim; stori z menoj po svoji sveti volji. Pomagaj

mi s svojo sveto milostjo, da bom vedno bolj pristrčno ljubil Boga, mu vedno zvesto služil, in natanko dopolnjeval iz ljubezni do njega vse njegove zapovedi. Za vse to te prosim, o Jezus, po tvojem neskončnem zasluženju. Amen.

O Marija, preljubezniva mati Jezusova, prosim te, ker se ne morem sam Jezusu zadosti zahvaliti za njegovo neskončno dobroto, daj mu ti za-me čast in hvalo, ker je povabil mene, ubovega grešnika, k svoji mizi. Prosi ga pa tudi, da mi dodeli milost, da bi ga, kakor ga tukaj večkrat uživam, užival v nebesih vekomaj.

Sedaj, o Jezus, te prosim še za tvoj sveti blagoslov. Blagoslovi me na telesu in na duši. Blagoslovi tudi vse tiste, za katere sem dolžan moliti in ki so se mi priporočili v molitev. Blagoslovi vse bolnike in umirajoče; dodeli nam vsem sveto smrt. Tvoj sveti blagoslov bodi in ostani pri nas vseh. Amen.

Slovo od Jezusa po sv. obhajilu.

O moj ljubeznivi Jezus, glej, sedaj te moram zapustiti in se od tebe ločiti. Pa le po telesu se ločim, v duhu pa hočem vedno ostati pri tebi. Dà, moj preljubi Jezus, daj mi milost, da ostanem tukaj vedno v prisrčni ljubezni s teboj združen, tamkaj pa večno prebivam pri tebi v nebesih. Amen.

Krstna obljuba.

Ljubi moj kristjan, pred sv. obhajilom ali pa po sv. obhajilu (če utegneš), je tudi dobro ponoviti krstno obljubo, in moliti vero, upanje in ljubezen.

Verujem v Boga Očeta, Sina in sv. Duha; verujem v Jezusa Kristusa, Sinú božjega edinega, kateri je s svojim trpljenjem in s svojo smrtjo odrešil človeški rod. Verujem vse, kar je Bog razodel, kar je Jezus učil, kar so apostoli oznanjevali, in kar nam sveta rim-

ska katoliška cerkev verovati zapoveduje, katere ud želim do smrti ostati.

Odpovem se iz vsega srca hudobnemu duhu, njegovemu napuhu in vsemu njegovemu dejanju; odpovem se tudi vsem grehom, napuhu in vsem zapeljivim naukom sveta. Pripravljen sem krščansko živeti. Bog, potrdi me v mojem sklepu s svojo mogočno milostjo. Amen.

Tri božje čednosti.

Vera.

Verujem v tebe, pravega troedinega Boga, Očeta, Sina in sv. Duha, kateri si vse ustvaril, vse ohranjuješ in vladaš, kateri dobro plačuješ in hudo kaznuješ. Verujem, da se je Sin božji včlovečil, da nas je s svojo smrtjo na sv. križu odrešil, in da nas sv. Duh s svojo milostjo posvečuje. Verujem in spoznam vse, kar si ti, o Bog, razodel, kar je

Jezus Kristus učil, kar so apostoli označevali, in kar nam sveta rimska katoliška cerkev ukazuje verovati. Vse to verujem zato, ker si ti, o Bog, večna in neskončna resnica in modrost, ki ne moreš goljufati, ne goljufan biti. O Bog, stori še močnejšo mojo vero.

Upanje.

Upam in se zanašam na tvojo neskončno dobroto in milost, o Bog, da boš meni po neskončnem zasluženju svojega edinega Sina Jezusa Kristusa dal v življenju spoznanje, pravo obžalovanje in odpuščenje mojih grehov, po smrti pa večno zveličanje, in dodelil tebe od obličja do obličja gledati, ljubiti in brez konca uživati. Upam tudi od tebe potrebne pomoči, vse to doseči. Upam to od tebe, ker si to obljubil, kateri si vseomogočen, zvest, brez konca dobrotljiv in milostljiv. O Bog, utrdi moje upanje.

Ljubezen.

O moj Bog, ljubim te iz vsega svojega srca, nad vse, ker si največja dobrota, brez konca popolen in vse ljubezni vreden. Ljubim te tudi zato, ker si do mene in vseh stvari neskončno dobrotljiv. Želim iz vsega srca, da bi te ravno tako ljubil, kakor so te ljubili tvoji najzvestejši služabniki, in te še ljubijo. Z njih ljubeznijo združim svojo nepopolno ljubezen, pomnoži jo v meni, najdobrotljivejši Gospod, čedalje bolj in bolj.

Ker te torej želim ljubiti iz srca in črez vse in si to trdno prizadevam, mi je iz srca žal, da sem tebe, svojo največjo dobroto, katero nad vse ljubim, tebe, svojega Stvarnika, Odrešenika in posvečevalca, razsrdil; žal mi je, da sem grešil, da sem razžalil tebe, svojega vse-mogočnega Gospoda, svojega najboljšega Očeta. Trdno sklenem vse grehe in slabe priložnosti opustiti, storjene grehe če-

dalje bolj obžalovati, in nikoli več ne ravnati zoper tvojo presveto voljo. Vzemi me zopet za svojega otroka in daj mi milost, da izvedem svoj sklep. To te prosim po neskončnih zaslugah tvojega božjega Sina, našega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa. Amen.

(D r u g a č e.)

Vera.

Moj Bog, verujem v tebe, pravega živega Boga, edinega v naravi in trojnega v osebah: Očeta, Sina in svetega Duha. Verujem, da je Sin božji, druga oseba v sv. Trojici, za nas postal človek, trpel in umrl, da je tretji dan vstal od smrti, in da po svojem vnebohodu sedi na desnici Boga Očeta, in bo prišel sodit žive in mrtve. Verujem, da je Jezus Kristus postavil svete zakramente, da noben brez vere in krsta, in potem, kadar pade v greh, brez pokore zveličan ne bo.

Verujem, da je milost božja vsem potrebna; verujem, da ti, o Bog, vse dobro z dobrim in vse hudo s hudim plačuješ, da nam naše zasluge pomagajo samo po tvojih. Verujem, da je človeška duša neumrjoča; verujem tudi vse, kar si po svoji sveti katoliški cerkvi zapovedal verovati, in da brez nje nihče ne bo zveličan. Vse to pa verujem zato, ker si ti to razodel, ki si večna modrost in resnica, ki ne moreš ne goljufati, ne goljufan biti. V tej in za to katoliško vero želim živeti in umreti. O Bog, potrdi me s svojo sveto milostjo v tej sveti veri.

Upanje.

Moj Bog, trdno upam po zasluženju, trpljenju in smrti svojega Gospoda in Zveličarja Jezusa Kristusa zadobiti odpuščanje vseh svojih grehov; upam s tvojo milostjo in pomočjo tvojo voljo dopolniti, greha se varovati, in tako doseči večno veselje in zveličanje. In

vse to upam zato, ker si ti, moj Bog, to obljubil, ker si vsemogočen, neskončno dober in zvest v svojih obljubah. Moj Bog in Gospod, napravi še večje moje upanje.

Ljubezen.

Ljubim te, moj Bog, iz vsega srca in nad vse, zato ker si sam na sebi največja, vse ljubezni in časti vredna dobrota in lepota. Zavoljo te ljubezni do tebe so mi močno žal vsi grehi mojega življenja, ker sem ž njimi razžalil tebe, svojega Boga; in sklenem od sedaj naprej tebe, svojega Boga, nikoli več ne razžaliti; tebi samemu želim služiti, tebi v vseh rečeh dopasti, svojega bližnjega hočem zavoljo tebe kakor sam sebe ljubiti, in tako želim v tej ljubezni živeti in umreti. O Bog, užgi v meni ogenj svoje ljubezni, da bom v svojem srcu vedno ohranil gorečo ljubezen do tvoje dobrote. Amen.

Križev pot

na čast svetemu Rešnjemu Telesu.

Priprava.

Bodi češčeno, prelubeznivo in presladko Ime našega Gospoda Jezusa Kristusa v presvetem zakramentu! O moj Jezus, ponižno te molim, ker si moj Bog in moj Gospod; trdno verujem, da si v zakramentu sv. Rešnjega Telesa z dušo in s telesom, s krvjo in z mesom po božji in človeški naravi pričujoč. Zato vero sem pripravljen dati svoje življenje. O Jezus potrdi me še bolj in ohrani me do konca mojega življenja v tej veri.

O moj Jezus, studenec vse milosti, ti me tukaj čakaš, da bi me obdaroval z milostmi. Zato pridem k tebi s ponižnim zaupanjem kakor otrok k svojemu ljubeznivemu Očetu, da bi te prosil in zadobil, kar potrebujem na duši in na

telesu. Pristrčno želim tvojo ljubezen vselej uživati, in ti prav iz srca in z zaupanjem potožiti svoje nadloge in težave. Ali ena reč me straši, moj usmiljeni Jezus, to namreč, ker sem tebe, svojega Boga in Zveličarja, tolikokrat razžalil, tvojo neskončno ljubezen zaničeval in zavrgel in tako zavoljo svojih hudobij postal nevreden tvoje milosti.

Dà, zares nisem vreden, da bi govoril jaz s teboj ali ti z menoj. Pa to mi daje zaupanje, ker vem iz tvojega razodetja, kako dobrotljiv in milostljiv si, in kako rad se združuješ z grešniki, kateri se želé resnično poboljšati. Jezus, ti si večna ljubezen in tudi mene pristrčno ljubiš; presveti zakrament svetega Rešnjega Telesa zadosti priča o tvoji nezapopadljivi ljubezni! O večna ljubezen, pokri moje velike in ostudne grehe; obrni svoj obraz od mojih grehov in izbriši vse moje krivice, poglej milostljivo na moje izkesano in potrto srce, in stori z menoj po svoji neskončni

ljubezni. Tvoja ljubezen naj očisti mojo dušo in z ljubeznijo napolni moje srce. Sedaj te želim slišati, moj Jezus, pokaži, da si moj milostljivi Bog in ljubeznivi ženin moje duše.

I. postaja.

Jezusa obsodijo po nedolžnem k smrti.

Jezus v sv. zakramentu govori duši:

Ljubezen je močna kakor smrt. Smrt se ne boji nobene oblasti, ne gleda ne na premoženje, ne na uboštvo, ne na mladost, ne na starost, ne na hvalo in prilizovanje, ne na lepoto in spoštovanje, umreti moraš! Ravno tako tudi prava ljubezen. Ona se ne dá prestrašiti, ne premotiti, ne pridržati: ljubiti se mora! Premisli, o duša, kako te ljubim. Zavaljo tebe so me obsodili v smrt, vendar te še ljubim. Ljubezen me je skrila v ta presveti zakrament, dasiravno sem že prej vedel, da bom prejel malo ljubezni, ampak več nehvalež-

nosti in zaničevanja; vendar se nisem dal odvrniti, da bi svojim nehvaležnim stvarjem ne izkazal ljubezni.

O ljubi tudi ti mene, ljuba moja duša, povračuj mi vsaj ti čast in ljubezen, katero mi jemljejo posvetni ljudje, ker me vse premalo časte in ljubijo v presvetem zakramentu. Ljubi me, ker te tudi jaz ljubim, moja preljuba duša.

Duša odgovori Jezusu :

O moj dobrotljivi Jezus, tako močna je torej tvoja ljubezen, da se ni dala premotiti od naše hudobije, temveč da je postala le še bolj goreča, bolj ko smo mi revni in usmiljenja vredni. Ne zaničevanje, ne sovraštvo, ne smrt, nič te ni moglo odvrniti od ljubezni. O Jezus, o večna ljubezen, skrita v presvetem zakramentu, o kako sem ti do sedaj bila nehvaležna, kolikokrat sem te razžalila, kako slabo sem te častila, kako malo ljubila! Oh, iz srca mi je

žal, da te nisem nad vse ljubila, ker si vse ljubezni vredna, o večna ljubezen.

O Jezus, moj usmiljeni Odrešnik, ti ostaneš pri nas v sv. zakramentu, ne da bi nas kaznoval, kakor zaslužimo, temveč da bi nas ljubil, kakor ljubi oče svoje otroke. O Jezus, moj ženin, bodi mi milostljiv in odpusti mi veliko, da bom veliko ljubila. O večna ljubezen, kdo bi te ne ljubil!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

II. postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Jezus govori duši:

Vrni se, ljuba duša, od hudobne poti in spoznala bodeš mojo ljubezen, vrni se od poti nečimernega in posvetnega veselja; bodi ponižna, in vzemi potrpežljivo svoj križ na rame, in

hodi za menoj po poti križev z molitvijo, postom, čuvanjem in z zvestim dopolnjevanjem vseh svojih dolžnosti, da vredno užiješ moje sveto Rešnje Telo in zaslužiš mojo ljubezen. Odpovej se svojemu napuhu, zapusti nečimernost, premaguj jezo, poravnaj krivice; sicer ti ne morem v sv. zakramentu izkazati nobene milosti. Nehaj od svoje nehvaležnosti in mlačnosti, ljubi in objemi moj križ, prenašaj voljno slabosti svojega bližnjega, obiskuj in moli me z večjo ponižnostjo in ljubeznijo v sv. zakramentu; pripravi se vselej dobro, da me vredno prejmeš in ostaneš v meni in jaz v tebi.

Duša odgovori Jezusu:

O moj Jezus, neizmerna je tvoja ljubezen, kako dolgo potrpiš že z menoj! Oh, jaz pa tako malo spoznam tvojo ljubezen! Ko si me klical s strašne poti mojih hudobij, te moje srce ni zastopilo; in čas, ki si mi ga odločil po

svoji neskončni milosti k poboljšanju in k pokori, mi je pretekel večji del v lenobi in v mlačnosti.

O moj Jezus, koliko si ti storil zame, in kako malo posnemam tvoje svete vzglede! Ti si potrpežljivo vzel težek križ na svojo ramo in ga voljno nesel, jaz pa vse, kar mi pošlješ, z nevoljo trpim, in se še pritožujem čez tvojo božjo previdnost. O Jezus, ker mi daješ najlepše vzglede potrpežljivosti, daj mi tudi milost, da te v tej tako potrebnosti prav posnemam.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

III. postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Jezus govori duši:

Vstani, moja prijateljica, in pridi k meni, vstani iz svojega pregrešnega spanja, vstani iz svoje lenobe in mlač-

nosti. Ali ne vidiš, kako je tvoje srce še navezano na svet in kako je včasih pobito zavoljo časnih reči! Živi kruh sem močnih, ki daje moč in pravo življenje. Vstani, moja ljuba duša, ki si tako oslabela, in hiti k meni s prisrčnimi željami, z gorečo ljubeznijo. Kolikor večje bodo tvoje želje in ljubezen do mene, toliko večja milost, ljubezen in moč od mene bode tvoje plačilo. Zatri v sebi hudobne želje, da bodo imele svete želje v tvojem srcu prostor; izprazni in očisti svoje srce vsake druge ljubezni, ki mi je zoperna, potem je bode moja ljubezen vse napolnila.

Duša odgovori Jezusu:

Iskala sem ga, katerega ljubim; pa ga nisem našla, ker še nisem imela prav resničnega sklepa vstati iz pregrešnega spanja, in nimam še zadosti močnih želj, od njega nikdar več se ne ločiti, in ga vselej prisrčno ljubiti. Sedaj pa hočem vstati in se podati k tebi,

moj Jezus! Zadosti je že moje dušne dremote in pregrešne mlačnosti. Z velikim zaupanjem pridem k tebi in kličem: O Jezus, sin Davidov, usmili se me; potrdi me z močjo svojega svetega Duha, o vsemogočni Jezus! To mi bo zadosti, da srčno premagam vse svoje sovražnike in zapeljivce. O kako strašni in globoki bi bili moji padci, ko bi me ti, o Jezus, v presvetem zakramentu ne bil čudno varoval. Potrdi me še bolj, o presveto Rešnje Telo, da v tvoji ljubezni popolnoma ostanem, da nikdar več ne padem in v noben greh ne privolim.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

IV. postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

Jezus govori duši:

Kdo je ta, ki pride iz puščave, polna žalosti, na svojega ljubega naslo-

njena? O moja ljuba duša, ti delaš s svojimi grehi ne le meni, ampak tudi moji preljubi Materi veliko žalost. O nehaj torej od greha; nehaj žaliti mene in mojo preljubo Mater, katera je tudi tvoja dobrotljiva mati; premagaj z mojo milostjo svojo popačeno naravo. Eva, tvoja prva mati, je popačila človeško naravo z uživanjem prepovedanega sadu. Ali jaz sem ti na lesu sv. križa pridobil drugi sad, ker sem te odrešil večnega pogubljenja; in da ti bode ta sad v večno življenje, dajem se ti užiti v pre-svetem zakramentu.

S tem potrdim in storim močno tvojo slabo naravo. Jaz sem ti dodelil živi kruh iz nebes, kateri ima vse razveseljenje v sebi; in to razveseljenje ti dam, moja ljuba duša, če zapustiš pregrešno posvetno veselje, če se za vselej iznebiš nepotrebne kratkočasnosti in slabe družbe in iščeš le pri meni in pri moji ljubi Materi svojega veselja.

Duša odgovori Jezusu:

Pri babilonskih potokih, med posvetnim veseljem, sem sedela, in vendar žalovala, ker sem pomislila: Oh, kako nezapopadljivo veselje uživajo otroci božji pri angelski mizi od ljubeznivega Jezusa! O moj Jezus, odpusti mi vso žalost, katero sem kdaj storila tebi in tvoji presveti Materi, ker sem svoje srce odprla posvetnemu veselju; vzemi iz mojega srca popolnoma vse nečimerno veselje sveta in dodeli mi z naprej veseliti se le tebe in tvoje neskončne ljubezni v presv. zakramentu. Daj mi milost, o Jezus, vselej, kadar pristopim k mizi božji, prav vredno prejeti tvoje presveto Rešnje Telo; daj mi vselej pokusiti, kako sladak si, o Gospod, moj Bog!

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

V. postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

Jezus govori duši:

Odpri mi, ljuba duša, moja ljuba nevesta, odpri mi svoje srce, da bodem v njem prebival in ti delil milost in pomoč. Ti od mene potrebuješ velike pomoči, ljuba duša; zakaj če hočeš v meni pobožno živeti, moraš od sveta prestati veliko zasramovanja in preganjanja, pa vse ti bo lahko, če v presv. zakramentu najdeš moč. Kadar me vredno prejmeš, v tebi živim; tedaj ti je lahko voljno pretrpeti vse zopernosti, svoj križ za menoj nositi, in vse sovražnike premagati. »Le nikar ne pozabi tega kruha jesti, da tvoje srce ne bo pobito in suho kakor seno.« (Ps. 101, 5.)

Duša odgovori Jezusu:

Oh, to je glas mojega Jezusa, mojega preljubega ženina, kateri trka na duri mojega srca! O moj Jezus, z ve-

seljem ti odprem svoje srce. Pridi in napolni me z ljubeznijo svojega svetega Duha. Glej, moj Jezus, sedaj ti vse dam: svoje srce, svoj spomin, svoj um in svojo voljo. Stori z menoj po svoji božji volji, kakor ti dopade. — O moj Jezus, kako me v mojih križih in težavah tolaži tvoja ljubezniva dobrot! Ti vidiš mojo slabost, kako pešam in omagujem na poti proti nebesom, in iz zgolj usmiljene ljubezni tudi mene vabiš k sebi, ko praviš: »Pridite k meni vsi, ki ste revni in s težavami obloženi, in jaz vam jih bom polajšal, vas bom potolažil.«

Dà, moj Kristus, z velikim zaupanjem pridem k tebi, ker me sam vabiš; ti sam želiš, o Jezus, da te prejmem, da te užijem, da se popolnoma združim s teboj. O moj Jezus, pridi v moje srce in vsega napolni s svojo sveto ljubeznijo, da odslej morem tebe vselej resnično in stanovitno ljubiti, z ljubeznijo objeti tvoj križ, in ga nositi za teboj.

Čašt, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čašt bodi . . .

VI. postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

Jezus govori duši:

Lepa si moja prijateljica in prijetna je tvoja podoba, ker si očiščena z mojo krvjo, katero sem za-te prelił; lepa si, kadar si olepšana s svetimi čednostmi: z ljubeznijo, s ponižnostjo, s pokorščino, s potrpežljivostjo, s sramežljivostjo. Taka lepota pride od mene in pričuje, da si moja prijateljica, moja ljuba nevesta, nad katero imam svoje dopadenje. Tako lepoto zadobi, kdor me z dobro pripravo, z ljubeznijo in z gorečnostjo prejme v presvetem zakramentu. Jaz mu vtisnem svojo podobo v srce, da ima vedno moj vzgled pred očmi, in po tistem živi.

Duša odgovori Jezusu:

O moj Jezus, sram me je, ko slišim tvoj glas, ker sem revna v čednostih, ker sem se tako ognusila s pregrehami. O Jezus, očisti me bolj in bolj po vrednem prejemanju tvojega presvetega Rešnjega Telesa. Ti pokažeš svojo sveto obličje le njim, kateri so čistega srca; oni te gledajo, njim se ljubeznivo razodevaš. O moj dobrotljivi Jezus, ki si me vzel iz zgolj milosti in ljubezni za svojo nevesto, daj mi tisto lepoto, ki tebi dopada, olepšaj me s svojo ljubeznijo in z vsemi lepimi čednostmi, katere ima ljubezen v sebi. Očisti moje srce, moj Jezus, in obvaruj me s svatovskim oblačilom pravice in svetosti, da vselej vredno pristopim k sveti mizi svojega nebeškega ženina.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

VII. postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Jezus govori duši:

Srce moje neveste mora biti polno ognja in plamena. Ta ogenj je pa goreča ljubezen do mene, ki vse požge, kar je moji svetosti zopernega, ki le to želi, da bi me vsi ljudje častili in ljubili. O kako prava ljubezen žaluje, kadar sem zaničevan, in pri nevrednih obhajilih takorekoč z nogami suvan in teptan, kakor takrat, ko sem na tla padel pod svojim težkim križem. Ti, ljuba duša, moja ljuba nevesta, moraš biti polna goreče ljubezni, da me boš vselej vredno prejela, razveselila, in se od mojega padca zopet vzdignila. Tako naj sveti tvoja luč, da se bodo učili drugi iz tvojega lepega zadržanja, kako se morejo padca obvarovati in se pripravljati k vrednemu prejemanju svetega Rešnjega Telesa.

Duša odgovori Jezusu:

O preljubi Jezus, ti si prišel na svet, ogenj večne ljubezni, skrit v presvetem zakramentu. O božji ogenj, vžgi se v meni, vžgi moje srce, daj mi tisto gorečo in svetlo svetilo, da bodo vsa moja dela tebi prijetna in pripravna tudi druge v gorečnosti vneti in obvarovati hudega. O moj Jezus, koliko trpi moje srce, ker vidim, kako te zaničujejo nehvaležne duše, z nogami sujejo s strašnimi božjimi ropi; ker vidim toliko dragih in neumrjočih, za nebesa ustvarjenih, s tvojo presveto krvjo odrešenih duš naravnost hiteti v večni ogenj! O Jezus, ponižno te prosim, varuj me vsakega greha, posebno pa nevrednega obhajila! Varuj tudi vse krščanske duše, ker si jih tako drago odkupil s svojo presveto Rešnjo Krvjo, varuj jih grozovitnega greha božjega ropa! Vžgi in ohrani v njih ogenj svoje ljubezni, da peklenškemu ognju odidejo. O Jezus, ti si nas odrešil večnega pogubljenja;

daj nam milost, da postanemo popolnoma deležni tvojega neskončnega zasluženja.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

VIII. postaja.

Jezus tolaži jeruzalemske žene.

Jezus govori duši:

Lepa so tvoja lica, moja prijateljica, moja nevesta, in rdeča so solz tvoje žalosti. Jokaš se zavoljo mojih bolečin, zavoljo mojega zaničevanja; jokaš se zavoljo svojih grehov in zavoljo grehov vsega sveta. Dà, vsega usmiljenja in objokavanja so vredne moje bolečine in moje neizrečeno trpljenje; pa še večjega usmiljenja in objokavanja so vredne grešne duše, katere so krive vsega mojega trpljenja. Take solze mi delajo veselje, tvoje srce izmivajo in čistijo in te store vrednega, me z izkesanim srcem prejeti v presvetem zakramentu. Jokaj

se, ljuba duša, sama nad seboj in nad svojimi grehi, da boš enkrat potolažena in razveseljena v nebesih.

Duša odgovori Jezusu:

O moj Jezus, moj trpeči Odrešenik, kdo bi ne jokal in ne žaloval! Tvoj prelepi obraz je ognusen in zapljuvan; tvoje nedolžno truplo razbito, raztepeno, vse krvavo, tvoja sveta glava s trnjem kronana, vsa razbodena. O Jezus, ti iščeš usmiljenih in resnično izkesanih src, pa kako malo jih najdeš! Oh, kako revno in slabo je tudi še moje srce! O Jezus v presvetem Rešnjem Telesu, ti večna ljubezen, daj mojim očem potoke solz, da tukaj pred stolom tvoje milosti objokujem svojo slepoto in vse nehvaležnosti, da zadobim veselje tvojega zveličanja sebi, in milost tvoje sprave vsem grešnikom.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

IX. postaja.

Jezus pade tretjič pod križem.

Jezus govori duši:

Ljuba duša, moja nevesta, bodi iz srca ponižna, in bodi rada zaničevana; nikdar ne išči časti in hvale sveta, temveč v vsem svojem zadržanju želi le meni dopasti. Ti me vidiš pod križem ležati, zaničevanega, z nogami suvanega; in tukaj v presvetem zakramentu me vidiš iz zgolj ljubezni in ponižnosti skritega pod majhno podobo kruha in malo spoznanega, malo češčenega. Ti pa, ljuba duša, glej me z očmi žive vere na sedežu milosti, z zaupanjem se mi bližaj, da najdeš usmiljenje in milost, kadar ti bode treba pomoči. Če te obilnost in velikost tvojih poprejšnjih grehov hoče pripraviti v obupanje; če te peče tvoja ranjena vest, povzdigni svoje oči z izkesanim srcem, z zaupanjem in z ljubeznijo proti meni in pomisli, da sem nedolžno jagnje božje,

ki odjemlje grche sveta. Tudi tebi jih bom odvzel, ljuba duša, moja ljuba nevesta, če se le resnično k meni izpreobrneš, in do konca ostaneš v meni.

Duša odgovori Jezusu:

O usmiljeni Jezus, moj preljubeznivi ženin, kadar imam srečo, prejeti tebe, ki si iz srca ponižen, je tudi moje srce vse bolj nagnjeno k ponižnosti! Kadar te premišlujem pod križem ležečega in zaničevanega, v presvetem zakramentu z veliko ponižnostjo skritega, zdi se mi sveta ponižnost še ljubeznivejša. Preljubeznivi, iz srca ponižni Jezus, kako me je sram! Ti si vsemogočni večni kralj nebes in zemlje, jaz pa slaba grešna stvar; ti si večna luč, jaz pa nagnusna grda temota; ti si večna ljubezen, jaz pa tolikokrat hudobna in sovražna proti tebi in svojemu bližnjemu. Oh, ti vendar še prideš k meni, se mi daš zaužiti, z menoj se družiš in živiš v meni. O moj Jezus, sedaj hočem po tvojem vzgledu,

š tvojo milostjo in pomočjo, biti prav ponižna, da te vselej prav vredno prejmem v presvetem zakramentu tvoje ponižne ljubezni.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

X. postaja.

Jezusa slečejo in mu dajo grenkega žolča piti.

Jezus govori duši:

Moj vrt je srce moje neveste, kjer morajo lepe rožice rasti, posebno lepa lilija svete čistosti, katera je v mojih očeh najlepša rožica, in skrita vijolica prisrčne ponižnosti, katera ima prijeten nebeški duh. Moja nevesta mora biti kakor lilija med trnjem, samotna v sredi hudobnega sveta. Moja ljuba duša, podaj mi vselej iz svojega srca sveto čistost, katera mi je tako sladka. Oh, moji sovražniki me napajajo z grenkim

žolčem, ker imajo srce polno posvetnih, nečistih mislij in željá, katere so mi grenkejši kakor žolč in pelin. Ljuba duša, ljubi ponižnost, sramežljivost in samoto, varuj se radovednih pogledov; ogibaj se zapeljive, posvetne družbe; potem bodem jaz prebival v tvojem srcu, bodem tvoje veselje v presvetem zakramentu, in tvoje plačilo v sveti nebeški družini.

Duša odgovori Jezusu:

O moj Jezus, kako slabo preskrbljen in obdelan je v mojem srcu tvoj vrt, katerega si mi izročil, da ga obdelujem. Oh, koliko hudobnega, nagnusnega plevela in kako malo lepih žlahtnih rožic je v njem! O kakšna je tista lepa lilija, katero si vsadil pri sv. krstu v moje srce, in katero tako rad neomadeževano vidiš! Oh, koliko jih je izruvalo in tje vrglo lepo dišečo vijolico ponižne sramežljivosti, katera ti tako prijetno diši! Oh, kako vsahnjeno in zapuščeno je

vse to po tvojem vrtu! O moj usmiljeni Jezus, naj teko potoki izpokornih solz iz mojih oči, in naj zmijejo in očistijo moje nagnusno srce! Naj teko potoki tvoje svete milosti iz tvojega ljubeznivega srca, in naj store rodovitno moje mlačno in suho srce, da se bodo vse lepe rožice v njem zopet oživele po tvojem dopadenju, da najdeš prijeten, lep dišeč vrt, kadar me prideš obiskat v presvetem zakramentu.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

XI. postaja.

Jezusa na križ pribijejo.

Jezus govori duši:

Truma hudobnih me je oblegla, roke in noge so mi prebodli in prešteli vse moje kosti. O ljuba duša, poglej z milimi in žalostnimi očmi na hrib Kalvarijo, kjer dela truma hudobnih

strašno hudobijo. Oh, nehvaležne stvari! Moje dobrotljive roke, katere so vam delile toliko dobrot, moje dobrotljive noge, katere so me nosile k vašemu zveličanju in k pomoči revnih in nadložnih po zemlji, sedaj pribijate neusmiljeno na križ! O neizrečena nehvaležnost! Oh, vsaj ti, ljuba duša, vsaj ti spoznaj in moli mojo ljubezen; varuj se greha, kateri me zbada bolj kakor žeblji, s katerimi so me pribili na križ; posebno se pa varuj nevrednega obhajila, ki me križa bolj neusmiljeno, kakor so me križali hudobni Judje.

Duša odgovori Jezusu:

O moj dobrotljivi Jezus, raje ne pristopim nikoli več k tvoji sveti mizi, kakor da bi te imel le en samkrat prejeti po nevrednem in vnovič križati. Oh, ali hočem križati svojega Jezusa, ki je večna ljubezen? O Jezus, varuj me le-té največje nesreče! Raje precej umrem nagle smrti, preden te prejmem,

če vidiš, da te bom nevredno prejel. O daj mi milost, da vselej, kadar me povabiš k svoji mizi, pristopim s čistim in izkesanim srcem, in te vselej (kolikor je moji slabosti mogoče), vredno prejemem.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

XII. postaja.

Jezus umrje na križu.

Jezus govori duši:

O ljuba duša, moja nevesta, poglej, kako pred tvojimi očmi visim na križu! Roke in noge sem voljno podal, da so jih hudo ranili in pribili na križ; glava je s trnjem kronana, ponižno in žalostno nagnjena; krvav sem po vsem životu, s prebodenim srcem, bled, mrtev! Tebi vzgled, ljuba duša, da moraš viseti tudi ti s svojim ženinom na križu. Daj torej voljno svoje roke in noge v mojo službo,

če se ti zdi tudi še tako težavno; trpi z menoj stanovitno in ponižno, in ne žaluj toliko nad mojim trpljenjem, ampak veliko bolj nad svojimi grehi, kateri so krivi mojega in tvojega trpljenja; in kadar imaš toliko trpeti, ljuba duša, da meniš, da ti ni mogoče vsega prestati, takrat pribeži pod moj križ v mojo prebodeno stran, in premisli, koliko sem trpel za-te; vse trpljenje ti bode postalo veliko lažje. Preljuba duša, kadar me prejmeš pri mizi božji, spomni se vselej, da sem tukaj ravno tisti tvoj Jezus, kateri sem za-te visel in umrl na križu; in vselej skleni, da hočeš tudi za-me vse voljno pretrpeti, in ko bi bilo treba, tudi raje umreti, kakor me razžaliti.

Duša odgovori Jezusu:

O moj križani Jezus, o neizmerna ljubezen, oh, koliko si trpel, da bi nas zveličal, kakšne muke si prestal, kakšne bolečine občutil, da bi le nam pripravil večno veselje! Kako voljno si prevzel

grenko smrt, da bi le nam pridobil večno življenje! Oh, križani Jezus, kako nevredni smo tvoje neskončne ljubezni! Kako malo se tudi prizadevamo, da bi postali tebi podobni!

O Jezus, moj preljubi ženin, kako močno me spominja ta presveti zakrament vsega, kar si za nas storil in trpel, in ravno v ta spomin si nam ga dal! Oh, koliko si moral trpeti, da si se nam v preljubeznivem zakramentu zapustil! Iz nebes si moral priti na revni svet, veliko let živeti v zaničevanju in v revščini, prestati strašne muke in grenko smrt, da si se nam mogel zapustiti v presvetem zakramentu. O dobrotljivi Jezus, najlepši vzgled ljubeznive potrpežljivosti, za teboj hočem vsak dan svoj križ nositi, ker vidim, kako voljno trpiš svoje neizrečeno trpljenje. O ljubi Jezus v presvetem Rešnjem Telesu, potrdi nas v pravi potrpežljivosti, katera nam je potrebna, če hočemo postati deležni tvojih obljub. Daj nam pa tudi,

o Jezus, ki si za nas umrl na svetem križu, daj nam srečno zadnjo uro, in daj veliko milost, da te še na koncu svojega življenja prav vredno prejmemo, in tako s teboj združeni pridemo pred sodbo.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

XIII. postaja.

Jezusovo truplo položé v naročje njegove žalostne Matere Marije.

Žalostna Mati Marija govori duši:

Oh, ljuba duša, ljuba nevesta Jezusova, pridi k meni in poglej v moj naročju svojega ljubeznivega ženina; poglej, kaj so mu storili njegovi hudobni sovražniki. Poglej globoke rane na njegovih rokah in nogah; poglej njegovo sveto glavo, kako je prebodena in ranjena od trnjeve krone; poglej njegovo prebodeno stran, kako široka in globoka

rana ji je vbodena. Oh, premisli, ljuba duša, koliko je za-te trpel moj preljubeznivi Sin Jezus!

Oh, kako žalostno je moje srce; z ostrim mečem je prebodeno, če premislím, koliko je moral moj preljubi Sin trpeti, in kako malo jih je, ki si njegovo bridko trpljenje obrnejo v zveličanje. O ljuba duša, varuj se take grozovite nehvaležnosti; varuj se greha, ki je mojega Jezusa tako strašno ranil in umoril; oh, posebno se pa varuj, da po nevrednem ne prejmeš svetega obhajila, da mi Jezusa vnovič ne položiš ranjenega in križanega v naročje!

Duša odgovori žalostni Materi božji:

O ljuba Mati mojega preljubeznivega ženina Jezusa, oh, v kakšno morje bridke žalosti si vtopljená! Tvoje ljubeznive oči se hočejo vtopiti v grenkih solzah, v tvojem žalostnem srcu živo občutiš tisti ostri meč in vse bolečine, v katerih je tvoj Jezus končal svoje življenje. Dà,

zares si kraljica vseh mučenikov, zakaj toliko še nihče ni trpel! Žalostna Mati Marija, prosi Jezusa za-me, da mi dá milost, da nikdar več ne ponovim njegovega trpljenja in tvoje žalosti, da se vsakega greha prav skrbno varujem, Jezusa pri svetem obhajilu vselej prav vredno užijem, in do konca svojega življenja zvesto služim njemu in tebi.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

XIV. postaja.

Jezusa položé v grob.

Angeli govoré duši:

Oh, ljuba duša, žalostna in objokana prideš k grobu gledat, kam so položili tvojega preljubega ženina Jezusa. Velika je tvoja žalost pri Jezusovem grobu. Pa zaupaj in veseli se, ljuba duša; glej, grob je prazen, ni ga obdržal; častitljivo

je vstal iz svojega groba, zopet živi, in sedaj ostane vedno pri tebi v presvetem zakramentu.

Duša angelom odgovori:

O neizmerna ljubezen Jezusova v presvetem zakramentu, o angeli božji, izvoljeni nebeški duhovi, kateri ste okoli svetega Rešnjega Telesa, okoli svojega nebeškega kralja, kateri sedi tukaj na stolu svoje milosti, prijazen, dobrotljiv, in pripravljen, nam deliti milosti; o vi srečni nebeški angeli, ki ste vedno pri ljubem Jezusu, povejte mu, kako neizrečeno ga želim ljubiti s tako ljubeznijo, s kakršno vidim, da me ljubi on. Oh, moja duša je vedno tako slaba in mlačna, da ga še prav ljubiti ne morem. Prosite tedaj, o nebeški angeli, prosite vi ljubega Jezusa za-me, da bi me obdaroval s svojo sveto milostjo in ljubeznijo in z vsemi čednostmi, katere pri meni želi, kadar pridem k njegovi sveti mizi; zlasti pa, da mi dodeli izkesano,

ponižno in čisto srce, v katerem bo veselo prebival. O izprosile mi od Jezusa to milost in veselje, da bi ga vsi ljudje skoraj ljubili tako, da bi nikoli več ne ravnali zoper njegovo presveto voljo.

Čast, hvala in ljubezen Jezusu v svetem zakramentu, sedaj in vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .
Čast bodi . . .

Konec.

O Jezus, ženin vseh duš, katere te resnično ljubijo, čast in hvala ti bodi, da si hotel toliko storiti za nas, nas tako ljubiti, da si se nam zapustil v zakramentu sv. Rešnjega Telesa, v katerem vedno ostaneš pri nas in naše duše hraniš za večno življenje. O moj Jezus, iz srca mi je žal, da te nisem bolj ljubil, da sem te tolikokrat razžalil, da sem zamudil toliko velikih milosti, katere pobožni kristjani zadobé v vrednem prejemanju presvetega Rešnjega

Telesa. Odslej bo pa moja največja skrb, tebe, o Jezus, prav spoznati, častiti in ljubiti, in te v presvetem zakramentu prav vredno prejemati. Daj mi le svojo sveto milost, da izpolnim svoj sklep, zakaj brez tvoje pomoči ne zamorem nič dobrega storiti. Potrdi me, o Jezus, v svoji milosti in ljubezni, in ohrani mojo dušo za večno življenje.

O Bog, ki si nam v čudežnem zakramentu zapustil spomin svojega trpljenja, daj nam, te prosimo, tako častiti svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje Krvi, da bomo vedno v sebi čutili sad tvojega odrešenja. Ki živiš in kraljuješ od vekomaj do vekomaj. Amen.

Cerkveno leto.

I. Gospodovi prazniki in časi cerkvenega leta.

Cerkveno leto se začne prvo adventno nedeljo. Adventni čas je od matere katoliške cerkve odločen za pripravljajanje h Kristusovemu rojstvu in je svet čas; sveto ga torej preživi; moli, če ti je mogoče, molitev, ki jo tukaj najdeš, vsak dan adventa, ali pa vsaj ob adventnih nedeljah, in očisti svojo vest z vrednim prejemanjem svetih zakramentov, in s pobožnim, izpokornim življenjem, da dosežeš veliko milost, Jezusa v svojem srcu takorekoč vnovič roditi in vedno ohraniti.

Advent.

Dobrotljivi nebeški Oče, v tem svetem adventnem času obhajamo spomin

tistih časov, v katerih so ljudje, ki so s podedovanim grehom izgubili večno zveličanje, s prisrčnimi željami pričakovali tistega, ki si ga že prvim staršem in potem svojemu izvoljenemu ljudstvu obljubil kot Odrešenika, katerega si pa, po svoji božji previdnosti, poslal še-le čez štiri tisoč let. O kako žalostno je bilo takrat na svetu, preden je prišel Odrešenik! Razen tvojega izvoljenega izraelskega ljudstva je bilo vse v nevednosti, v neveri in v grehih; celo tvojemu izvoljenemu ljudstvu so bila zaprta nebeška vrata.

S kako gorečimi željami so pravični tvojega ljudstva pričakovali tistega, kateri je imel priti in prinesti veselje, tolažbo, odrešenje in zveličanje. Kako srečnega bi se bil marsikdo štel, ko bi bil dočakal rojstvo svojega Zveličarja! Kako vesel in Bogu hvaležen je bil pravični Simeon, da so videle njegove oči Zveličarja, katerega je Bog poslal vsem ljudem, luč v razsvetljenje nevernikov in čast ljudstva izraelskega! Kako veseli in Bogu hvaležni bi morali biti tudi mi kristjani, da živimo v srečnih časih, ko je Jezus, naš dobrotljivi

Odrešenik, že zdavnaj bil na svetu, in nam zapustil svoje nebeške nauke in svoje svete zakramente, po katerih moremo priti v večno nebeško kraljestvo.

Ponižno se ti zahvalimo, o dobrotljivi Bog, za vse te milosti, in te pri srčno prosimo, da bi bile te milosti nam vsem v zveličanje. Očisti v svetem adventnem času naša srca in razsvetli zmoto našega duha z milostjo svojega obiskovanja, da pripravimo tvojemu edinorojenemu Sinu pot v svoje srce, in ostanemo vedno ž njim združeni. Amen.

Adventni rožni venec.

1. Jezus, katerega so preroki veliko sto let naprej oznanjevali.
 2. Jezus, katerega so pravični starega zakona z gorečimi željami pričakovali.
 3. Jezus, katerega si, o prečista Devica, v betlehemskem hlevu rodila.
 4. Jezus, katerega rojstvo so angeli revnim pastirjem oznanili.
 5. Jezus, kateri bo še enkrat k nam prišel, sodit žive in mrtve.
-

Sveti dan.

Danes se spominjam tistega srečnega in veselega dneva, ko si, o Jezus, Sin božji, v človeški naravi bil rojen. Ta dan si bil rojen v revnem hlevu, vse-mogočni kralj nebes in zemlje, brez katerega ni nič ustvarjeno, kar je ustvarjenega. Ta dan si bil rojen od prečiste Device Marije, večni Sin božji, kateri si rojen od Boga Očeta od vekomaj. Ta dan so nebeški angeli veselo peli: „Slava Bogu na višavah, in mir na zemlji ljudem, kateri so dobre volje!“ In bogaboječi pastirji na polju so ta dan bili tako srečni, da so najprvi zaslišali veselo novico, da je danes rojen Zve-ličar sveta.

O Jezus, koliko vzroka imam tudi jaz se danes prisrčno veseliti tvojega rojstva, katerega so se razveselili pre-bivalci nebes in zemlje. O moj Jezus, kako bi se ne razveselil tvojega rojstva, ker si prinesel take dobrote iz nebes: milost božjo, ki ima vse dobro v sebi, in svete nauke, ki nam kažejo pravo pot v nebeško kraljestvo. O Jezus, v veliko revščino si prišel za-me, da bi

jaz zadobil večne nebeške zaklade; človeški otrok si postal za-me, da bi postal jaz božji otrok. Večna hvala ti bodi, o dobrotljivi Odrešenik, za vse obilne milosti, katere si dodelil meni in vsem ljudem, ker si prišel v človeški naravi na svet. Daj nam pa tudi milost, da se poslužujemo vseh tvojih dobrot tako, da prejmemo enkrat od tebe večno plačilo.

O prečista Devica Marija, prečudežna Mati in Devica, tudi ti bodi danes posebno počeščena, ker si nam ta dan rodila usmiljenega Jezusa, našega preljubega Odrešenika, brez katerega bi bili vsi večno pogubljeni. O Marija, prosi za-me svojega ljubeznivega Sina, katerega si, prečista Devica, z veseljem rodila; prosi ga, da naj očisti moje srce vseh madežev greha, da naj ima v mojem srcu dopadljivo prebivališče. O ljuba Mati Marija, kakor si ta dan svoje sveto dete položila v jaslice, tako ga положи danes tudi v moje srce, da se navzame moje srce njegove ljubezni in njega in tebe večno ljubi. Amen.

Novega leta dan.

O moj Bog, zopet je preteklo celo leto, in po tvoji previdnosti nastopimo danes zopet novo leto. Danes je za nas vse velik in premišljevanja vreden dan. Kdor danes z veseljem in s hvaležnostjo ne misli na-te, o Gospod, ima grozno neobčutljivo srce. O moj dobrotljivi nebeški Oče, iz vsega srca te zahvalim za vse milosti in dobrote, katere si mi izkazal v pretečenem letu; nikdar te ne morem dosti zahvaliti za vse, kar mi daš, zakaj tvojih darov ni števila ne mere.

Kdo je vladal celo leto vse moje stopinje po nevarni poti mojega posemeljskega popotovanja? Kdo me je varoval v tolikih nevarnostih, v katerih bi bil lahko izgubil zdravje ali življenje? Kdo mi je dal moč v strašnih izkušnjavah, da sem zamogel srečno premagati hudobnega sovražnika, ki želi mojo dušo spraviti v večno pogubljenje? Kdo je dal mojemu srcu marsikatero dobro misel v čast božjo, in meni ali mojemu bližnjemu v zveličanje? Kdo mi je dal zdravje in priložnost, slišati

toliko svetih maš, toliko božje besede, po kateri vedno bolj in bolj spoznavam pravo pot, ki vodi v nebesa? Kdo me je tolikokrat povabil k sveti božji mizi, kjer sem prejel samega Jezusa Kristusa, večnega Boga? Kdo mi je dal celo leto tudi moj vsakdanji kruh? Kdo mi je dal toliko veselih ur in dni, toliko mirnih noči? Kdo mi je dal dobre zveste prijatelje, kateri so me z ljubeznivim opominjevanjem in z lepimi vzgledi od hudega odvrčevali in k dobremu napeljevali? Kdo me je z vsemi dobrimi darovi tako obilno obsul? Kdo je tisti usmiljeni dobrotnik, od katerega imam vse, kar sem v pretečenem letu prejel na duši in na telesu dobrot in milosti?

Ti si tisti usmiljeni dobrotnik, o moj dobrotljivi nebeški Oče, od katerega pridejo vsi dobri darovi. Pač res, moj Bog, zopet si mi celo leto dodelil toliko dobrot, da nisem v stanu zapopasti, kako moreš meni nevrednemu biti še tako dobrotljiv. O kako prisrčno me veseli, da imam tako dobrotljivega Boga za svojega očeta! Stotisočkrat bodi zahvaljen za vso svojo neskončno dobroto in ljubezen!

Vesel sem zares, o moj Bog, kadar premislim dobrote, katere si mi izkazal v pretečenem letu; pa to me močno skrbi, ker sem grešen človek, vseh tvojih dobrot tako nevreden, in ker jih obračam tako slabo. Oh, kolikokrat sem te v tem letu zopet razžalil, kolikokrat sem ti tvoje dobrote povračeval z nehvaležnostjo, kolikokrat sem tvoje velike dobrote tako nemarno užival, in zraven niti mislil nisem na svojega največjega dobrotnika! Koliko lepih priložnosti sem zamudil, ko bi bil lahko kaj storil za božjo čast! Koliko dobrega sem opustil iz zanikernosti in lenobe, koliko pregrešnega storil iz nespameti in hudobije! O moj dobrotljivi Oče nebeški, nisem vreden biti tvoj otrok imenovan! Spoznam svojo hudobijo, in moji grehi so mi vedno pred očmi.

Pa sedaj mi je resnično žal in kesam se iz vsega srca, da sem bil tako nehvaležen in hudoben. O Bog, kateremu je lastno vselej se usmiliti, usmili se tudi mene, in odpusti mi vse moje grehe zavoljo presvete krvi Jezusa Kristusa, tvojega ljubega Sina, katero je prelił za naše odrešenje do zadnje kaplje!

O Bog, danes, ko začnem po tvoji dobroti novo leto, danes trdno sklenem začeti tudi novo življenje; danes hočem pričeti tebe ljubiti, da te nikdar več ne razžalim s kakim radovoljnim grehom. Ker ne morem brez tvoje pomoči nič dobrega storiti, te ponižno prosim, pomagaj mi, da se zvesto držim trdnega sklepa do konca svojega življenja.

Z zaupanjem na tvojo pomoč in na tvojo neskončno dobroto pričnem danes z veseljem novo leto. Trdno zaupam, da boš tudi v tem letu moj dobrotljivi Oče; da me boš varoval po svoji božji previdnosti vsega hudega; da mi boš dal toliko milosti, kolikor mi je k zveličanju potrebno; da mi boš dajal tudi moj vsakdanji kruh in me ohranil zdravega in živega, če bo tebi v čast in moji duši v zveličanje.

O moj Bog, popolnoma se ti sedaj izročim za celo leto; stori z menoj in z nami vsemi po svoji sveti volji; z vsem zaupanjem se podvržemo tvoji božji previdnosti. Vsemogočen, vsevedoč, neskončno moder in dobrotljiv si; torej se popolnoma lahko zanašamo, da je vse, kar nam pošlješ, vselej najboljše za nas.

Tebi se torej popolnoma izročimo in tvoji želimo biti in ostati tukaj na tem svetu in tamkaj v večnosti. Amen.

Razglašenje Gospodovo.

Bog, ki si današnji dan svojega Edinorojenega nevernikom po zvezdi razodel, podeli nam milostno, da, ki smo te že spoznali po veri, zagledamo lepoto tvojega veličastva v nebesih. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

O Jezus, moj dobrotljivi Odrešenik, po zvezdi si današnji dan poklical tri modre iz jutrove dežele, da so te iskali, našli, spoznali Odrešenika vsega sveta, in te molili svojega Boga. Ravno tako si poklical tudi mene po luči in razvetljenju svoje milosti k spoznanju tvoje svete vere. Iz vsega srca se zahvalim, o moj Jezus, za ta milostljivi poklic, in te prisrčno prosim, o Gospod, pokliči tudi te, ki te sedaj še ne spoznajo, ki sedaj še v temi in

smrtni senci sedé, pokliči tudi te skoraj, če je tvoja sveta volja, v svoj hlev, o nebeški pastir, da bo le ena sama čreda, kakor je le en sam pastir.

Prosim te pa tudi, o Jezus, obdrži nas, ki te po veri že spoznamo, vedno v svoji sveti milosti, da ostanemo vedno tvoje zveste ovčice in zvesto poslušamo tvoj prijeten glas, ki nas kliče na nebeško pašo. Daj nam milost, preljubi Jezus, da ti bomo tudi mi dajali danes in vse dni svojega življenja dopadljive darove: mesto zlata, katerega so ti modri darovali, očiščeno in izpokorjeno srce, polno ljubezni do tebe; mesto kadila pobožno srčno molitev, da se bo vzdigovala naravnost proti tebi; mesto mire voljno prenašanje vseh dušnih in telesnih težav, v duhu pokore in v zatajevanju samega sebe.

O Jezus, kralj večne časti, daj nam milost, da se vselej zvesto držimo tvojih svetih zapovedi, da bomo v čednosti s teboj se veselili v tvojem nebeškem kraljestvu vekomaj. Amen.

Ime Jezusovo.

Papež Inocencij XIII. je l. 1722 privolil, da bodo zadobili tisti kristjani popolnoma odpustek, kateri ta praznik prejmejo zakrament sv. pokore in sv. Rešnjega Telesa in molijo za edinost krščanskih oblastnikov, za odstranitev krivih ver in povišanje svete matere katoliške cerkve.

Preživi ta dan sveto v dobrih delih in posvečuj presveto ime Jezusovo tudi z molitvijo.

Molitev na čast sladkemu Imenu Jezusovemu.

O dobrotljivi Jezus, o usmiljeni Jezus, o sladki Jezus, Jezus, Sin prečiste Device Marije, poln milosti in dobrote, usmili se me po svoji veliki milosti! O usmiljeni Jezus, prosim te po tvoji presveti Rešnji Krvi, katero si za nas grešnike prelil do zadnje kaplje, operi vse moje grehe, in poglej na-me revnega grešnika, ki te ponižno prosim odpuščenja in z velikim zaupanjem ključem tvoje ime. O ime Jezus, ime sladko! Ime Jezus, ime mogočno! Kaj je Jezus drugega kakor Zveličar? Zato, o Jezus, zavoljo svojega svetega imena mi bodi

Jezus in me zveličaj! Ne pusti, da se pogubim, ker si me ustvaril za nebesa. O milostljivi Jezus, usmili se me, dokler je čas milosti. O Jezus, ne pogubi me sodnji dan.

O ljubeznivi Jezus, o pohlevni Jezus, daj mi priti v število tvojih izvoljencev! O Jezus, zveličanje vseh, ki se s pravim zaupanjem zatekó k tebi! O Jezus, tolažba vseh žalostnih! O Jezus, pomoč vseh slabih! O Jezus, Sin prečiste Device Marije, vlij v moje srce sveto milost, pravo vero, trdno zaupanje in gorečo ljubezen, srčno kesanje in trden sklep poboljšanja, prisrčno ponižnost, čistost, potrpežljivost in vse druge meni potrebne čednosti, da ti bom mogel popolnoma služiti in le v tebi razveseljevati svoje srce; in ravno tako stori vsem drugim, kateri kličejo tvoje pre-sveto ime, o Jezus. Amen.

**Molitev sv. Bernarda na čast sladkemu
Imenu Jezusovemu.**

O vsemogočni večni Bog, Gospod,
Zveličar Jezus Kristus; ni ga pod ne-

bom imena, v katerem bi mogli vsi biti zveličani, kakor le sveto sladko Ime Jezus. O Jezus, bodi moj Jezus, moj Zveličar, dokler sem zdrav; bodi moj Jezus, kadar sem bolan; bodi moj Jezus, kadar bom v sreči; bodi moj Jezus, kadar bom v nesreči; bodi moj Jezus, ko sem vesel; bodi moj Jezus, ko sem žalosten; bodi moj Jezus, ko bodem ležal na smrtni postelji; bodi moj Jezus, ko se bo moja duša ločila iz tega sveta; bodi moj Jezus, ko bom stal pred božjo sodbo. Sedaj in vselej in moj poslednji čas zapiši s svojo presveto Rešnjo Krvjo v moje srce svoje sveto sladko ime Jezus, da ne bom več občutil ne tega sveta, ne tega mesa, temveč da ostanem v tebi, v tebi živim in umrjem.

O Jezus, moje največje bogastvo, če imam tebe, imam vse; če pa tebe nimam, nič nimam. Bodi češčeno in hvaljeno sveto sladko Ime Jezusovo! O Jezus, Marija in Jožef, v vaše svete roke izročim svojo ubogo dušo sedaj in vekomaj. Amen.

Dvanajst lastnosti Jezusa Kristusa.

1. Jezus je naš učenik.
2. Jezus je naša podoba in vzgled.
3. Jezus je naš Gospod in kralj.
4. Jezus je naš višji mašnik in daritev.
5. Jezus je naš srednik in besednik.
6. Jezus je naš Zveličar.
7. Jezus je naš Odrešenik.
8. Jezus je naš pastir.
9. Jezus je naš zdravnik.
10. Jezus je naš poglavar.
11. Jezus je naš prijatelj in brat.
12. Jezus je naš prihodnji sodnik.

Molitev za odpustke.

O Bog, ozri se milostljivo na svojo sv. cerkev, katero je tvoj edinorojeni Sin Jezus Kristus s svojo sveto krvjo pridobil; ohrani jo in obvaruj jo pred vsemi sovražniki, da vse peklenske moči nič zoper njo ne bodo premogle, in razširi jo po vsem svetu, da spoznajo vsi ljudje tvoje sveto ime, te molijo in v sv. krščanski veri najdejo večno življenje. Ohrani nas, o Jezus, v pravi sveti

veri, katero si ti učil, in katero so tvoji sv. apostoli oznanjevali po vsem svetu.

Prosimo te, zatri vsako krivo vero, katera se hoče razširiti v tvoji sveti cerkvi, in nikdar ne pripusti, da bi nas krivoverniki kdaj zapeljali. Ohrani pa tudi, o Bog vsega miru, vse višje poglavarje v krščanski ljubezni in edinosti med seboj, da bodo vsi skupaj tebi služili, in v nebesih kraljevati zaslužili.

Ozri se tudi milostljivo, te prosimo, na našega sv. očeta, rimskega papeža I., na našega svetlega cesarja I., in na vse duhovske in deželske oblastnike. Ohrani jih v svoji milosti, dodeli jim svojega svetega Duha, in pripelji jih v večno nebeško kraljestvo. Amen.

Postni čas.

Štiridesetdanski post je katoliška cerkev zapovedala po vzgledu Jezusovega posta v puščavi. Kakor se je namreč Jezus v puščavi postil štirideset dni in noči, preden je začel ljudi učiti, ravno tako zapoveduje sv. cerkev, naj se vsi kristjani postijo štirideset dni pred veliko nočjo in izvršujejo tudi še druga dobra dela. Ljubi moj kristjan! Če hočeš sv. postni čas preživeti sveto in po duhu sv. cerkve, stori to: Posti

se natanko, kolikor pripušča tvoje zdravje in tvoje delo; varuj in vzdržuj se, kolikor moreš, posvetnega šuma; ponižno se nósi, goreče móli in posebno goreče sprejemaj svete zakramente. Premišljeno moli žalostni del sv. rožnega venca in litanije Kristusovega trpljenja; pogosto obiskuj sv. križev pot in misli z žalostnim srcem na svojega trpečega Zveličarja; tudi med sv. mašo večkrat premišljuj Kristusovo trpljenje, in kolikor moreš tudi svojemu bližnjemu stori dobro na duši in na telesu.

Tako sveto preživi postni čas, in z dobro ter veselo vestjo bodeš o veliki noči obhajal Kristusovo vstajenje. Če bodeš do konca ostal stanoviten v dobrem, bodeš tudi ti od smrti vstal k večnemu življenju!

Litanije v čast Kristusovemu trpljenju.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	} usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,	
Bog sveti Duh,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	

Za nas trpeči in umirajoči Jezus,
 Do smrti užaljeni Jezus,
 Za nas zvezani Jezus,
 Za nas zaničevani Jezus,
 Za nas nedolžno obsojeni Jezus,
 Za nas bičani Jezus,
 Za nas s trnjem kronani Jezus,
 Za nas s križem obloženi Jezus,
 Za nas križani Jezus,
 S svojo smrtno bridkostjo na Olj-
 ski gori,
 S svojim krvavim potom,
 S svojo trikratno molitvijo k Očetu,
 S svojo potrpežljivostjo do spečih
 učencev,
 S svojo krotkostjo do Judeža, iz-
 dajavca,
 S svojim častitim veličastvom pri
 prihodu beričev,
 S trdimi vezmi in udarci,
 S predstavo pred Ana in Kajfeža,
 Z bolečo zaušnico,
 S krivo tožbo in obtožbo,
 S svojim skrivnostnim molčanjem,
 S svojim slovesnim spričevanjem
 resnice,
 Z zaničevanjem svojega presve-
 tega obličja,

reši nas, Gospod!

Z zasramovanjem svojega kralje-
 vega Imena,
 S prestanim preklinjevanjem svoje
 božje narave,
 Z zaničevanjem pred Pilatom in
 Herodom,
 Z nad teboj izrečeno krivično smrt-
 no sodbo,
 S svojo pokorščino do smrti na
 križu,
 Z bolečimi ranami svojega presve-
 tega Telesa,
 Z bolečim oropanjem svojih oblačil,
 S svojimi neznanskimi bolečinami
 pri nabijanju na križ,
 S svojim tri ure trpečim trpljenjem
 na križu,
 S svojo predrago prelito krvjo,
 S svojo ljubo molitvijo za svoje
 sovražnike,
 S svojo božjo ljubeznijo do izke-
 sanega razbojnika,
 S svojo premilo ljubeznijo do svoje
 Matere in sv. Janeza,
 S svojo bridko zapuščenostjo,
 S svojo hudo žejo,
 Z grenkim žolčem in jesihom, ka-
 terega so ti ponudili,

reši nas, Gospodi!

S svojim hudim smrtnim bojem,	}	reši nas, Gospod!
Z zmagovalnim končanjem svojega trpljenja,		
Z milim nagnjenjem svoje umirajoče glave,		
Z odprtjem svoje svete strani,		
S snemanjem s križa,		
S svojim svetim pokopom,		
Bodi nam milostljiv, zanesi nam,		
o Gospod!		

Bodi nam milostljiv, usliši nas,
o Gospod!

Vsega hudega,	}	reši nas, Gospod!
Vsega greha,		
Nesrečne smrti,		
Vse malovernosti,		
Vse malosrčnosti v trpljenju,		
Vse malomarnosti svojega svetega trpljenja in svoje smrti,		
S svojimi sv. peterimi ranami,		
S svojo ljubeznijo do vseh trpečih,		
S svojim usmiljenjem do izkesanih grešnikov,		
Z resničnostjo svojih obljub,		
Mi ubogi grešniki, prosimo te, usliši nas!		
Da nam pri premišljevanju tvojega pre-svetega trpljenja in tvoje bridke smrti svojo pomoč daš, prosimo te, usliši nas!		

Da nas v vsaki težavi s svojo pre-
stano bridkostjo tolažiš,

Da v nas s svojim krvavim potom
vse nagnjenje k grehu zamoriš,

Da nas vse jeze s svojo krotkostjo
obvaruješ,

Da nam potrpežljivost dodeliš,

Da nas s svojim trpljenjem in s
svojo smrtjo vsega nagnenja do
pozemeljskega obvaruješ,

Da nas s svojim trpljenjem v vsaki,
zlasti v smrtni stiski podpiraš,

Da nas pred smrtjo s svojim pre-
dragim mesom in s svojo Rešnjo
Krvjo hraniš,

Da nas s svojim svetim križem
večnega pogubljenja rešiš,

Da nas s svojim svetim križem
v večno zveličanje vzameš,

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Jezus!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

prosimo te, usliši nas!

Molitev sv. Avgustina na čast Kristu- sovemu trpljenju.

O ljubeznivi Gospod Bog Jezus Kristus, ki si v odrešenje sveta iz neskončne ljubezni do človeškega rodu hotel rojen, obrezan, od Judov zavržen, od Judeža s poljubom izdan, z vrvmi zvezan, kakor nedolžno jagnje k smrti peljan, in pred nevredno obličje Ana, Kajfa, Pilata in Heroda nespodobno postavljen, od krivih prič sojen, neusmiljeno bičan, zaničevan, opljuvan, s trnjem kronan, za uho udarjen, s trstom tolčen, čez oči zavezan, oblačila obropan, z žeblji na križ pribit, s križem nakvišku povzdignjen, med razbojnike postavljen, z žolčem in jesihom napojen, in s sulico preboden biti.

O preljubeznivi Gospod, odrešil si me s tem svojim presvetim trpljenjem, katero sem si jaz, ne ti zaslužil, pa iz ljubezni do mene si ga prestal. Jaz nevredni grešnik počastim tvoje sveto trpljenje z največjo pobožnostjo in zahvalo. Po svojem sv. križu in svoji bridki smrti in svojem nedolžnem srcu, katero je bilo iz ljubezni do nas pre-

bodeno, obvaruj me peklenskih muk in stori dobrotljivo, da tudi mene pripelješ, kamor si pripeljal izpokorjenega razbojnika, ki so ga križali na tvoji desni strani. Kateri z Očetom in svetim Duhom živiš in kraljuješ Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

* * *

Ljubi moj kristjan, sedaj ti še priporočim, da v svetem postnem času tudi rad prebiraš Kristusovo trpljenje (pasijon), zakaj v Kristusovem trpljenju najdeš popisano, koliko je trpel za nas nevredne grešnike. Pa ni zadosti, da bereš brez premisleka, marveč brati moraš počasi in Kristusovo trpljenje tudi premišljevati. Tako premišljevanje je vsakemu kristjanu zelo koristno, kakor nas učé cerkveni učeniški. Sv. Avgustin uči: „Ena sama solzica, ki jo preliješ ob premišljevanju Kristusovega trpljenja, je pred Bogom več vredna kakor božja pot v Jeruzalem in kakor post ob suhem kruhu skozi celo leto.“ In sv. Bonaventura pravi: „O krščanska duša, če hočeš priti od ene krščanske čednosti do druge in pomnožiti v sebi milost božjo, premišluj vsak dan Kristusovo trpljenje; zakaj ni ga boljšega pripomočka, da napredujemo v krščanskih čednostih in v sebi pomnožimo božjo milost, kakor je premišljevanje Kristusovega trpljenja.“

Glej torej, moj kristjan, kako dobro je, da večkrat premišljuješ Kristusovo trpljenje, posebno pa v postu; to je namreč pravi čas pokore, ki

ga je cerkev določila ravno v to, da bi premišljevali, koliko je Sin božji trpel zavaljo naših grehov, da bi vsled tega svoje grehe obžalovali in od Boga zadobili milostljivo odpusčenje. Beri in premišluj torej, moj kristjan, če sicer ne utegneš, vsaj vsako postno nedeljo nekoliko iz trpljenja Kristusovega in se tudi med tednom večkrat spominjaj tega, kar si v nedeljo bral.

Veliki teden.

Veliki teden, ko po cerkvah napravijo božje grobe v spomin na v skalo vsekani grob, v katerega so bili položili Jezusovo mrtvo truplo, pobožno obiskuj svete grobe in premišluj neizrečeno ljubezen usmiljenega Jezusa, ki je od jaslic do groba nehvaležne grešnike ljubil tako, da je pretrpel vse muke in strašno smrt na križu, da nam je pridobil večno zveličanje. Zahvali ga za toliko ljubezen in trdno skleni, da mu hočeš ljubezen povračevati z ljubeznijo ter natanko dopolnjevati vse njegove zapovedi.

Moli ga tukaj, ko je v presv. Rešnjem Telesu postavljen pred tvoje oči, in z velikim zaupanjem prosi potrebne milosti kralja večne časti, ki kraljuje na prestolu svoje milosti.

Molitev pred božjim grobom.

O Jezus Kristus, moj usmiljeni Odrešenik, pred tvojim svetim grobom

padem na svoja grešna kolena in te molim v tem presvetem zakramentu. O Jezus, koliko si storil za-me, koliko si trpel za moje odrešenje! Oh, s kako grenko smrtjo si sklenil svoje sveto življenje! O moj Jezus, kako se ti zamorem vredno zahvaliti za vse dobre, katere si mi izkazal od prvega začetka svojega svetega življenja do svojega groba? Jaz ne vem boljše zahvale, kakor če storim po tvojem vzgledu. Dà, moj Jezus, tudi jaz hočem s teboj umreti in se položiti v tvoj grob, da bom s teboj tudi vstal. Umreti hočem sam sebi in zapeljivemu svetu in vsem grehom, da bom vstal k pobožnemu, tebi dopadljivemu življenju. O Jezus, vzemi me v svoj grob, da bom pustil v njem vse, kar me pred teboj omadežuje, da bom očiščen s teboj vstal iz groba.

O moj Jezus, v tvoj grob položim svoj napuh, da bom odslej v srčni ponižnosti spoznal vse svoje grehe in slabosti. V tvoj grob položim svojo nepotrpežljivost in jezo, da bom zanaprej vse svoje težave in zopernosti, katere mi pošiljaš iz ljubezni, prestal tako

voljno, da bo vse za pokoro mojih grehov, da bom že tukaj dostal svoje časne kazni. V tvoj grob položim svojo mlačnost v božji službi, da bom zana-prej z večjo gorečnostjo molil in z večjo ljubeznijo prejemal svete zakra-mente, in ljubil le tebe iz vsega srca in nad vse. V tvoj grob položim vse svoje nepotrebne in hudobne misli in besede, vso svojo opravljivost in po-manjkanje prave ljubezni do bližnjega, da bom odslej mislil in govoril le to, kar je tebi na čast, kar bližnjega ne razžali, in kar moji duši pomaga k zve-ličanju. V tvoj grob položim vse svoje pregrešno dejanje, da ti bom odslej bolj zvesto služil kakor doslej. V tvoj grob, o Jezus, položim tudi vse počutke svo-jega slabega života; svoje oči, katere imajo sedaj neizrečeno srečo in čast, da tebe gledajo v presvetem Rešnjem Telesu, da bodo odslej gledale le, kar je tebi dopadljivo, od vsega pohujšlji-vega pa se kmalu odvrnile; svoja ušesa, ki slišijo tolikokrat tvoj ljubeznivi ne-beški nauk oznanjevati, da bodo odslej poslušala le dobro, krščansko govor-jenje, opravljivim in pregrešnim bese-

dam pa se hitro odtegnila; svoj jezik, na katerega je bilo tvoje presv. Rešnje Telo že tolikokrat položeno, da bo odslej oznanjeval le tvojo čast in hvalo, in bližnjemu s prijaznim svarjenjem in podučevanjem pomagal k zveličanju; svoje roke in noge, da bodo zmirom ostale v tvoji službi.

V tvoj grob, o Jezus, položim pa tudi vse svoje dušne moči; svoj um, da bom odslej spoznal le to, kar od mene želiš in kar služi k mojemu večnemu zveličanju; svoj spomin, da se bom odslej spomnil na tvoje bridko trpljenje in na tvojo grozovitno smrt, in greh čedalje bolj sovražil, ker si ti le zavoljo greha moral toliko trpeti; svojo voljo, da bom odslej le to hotel in ljubil, kar je tebi dopadljivo, to pa sovražil in opustil, kar tebe razžali; svoje srce, da bo odslej le tebe ljubilo čez vse, in zmirom ostalo čisto. O Jezus, dobrotljivi Odrešenik, v tvoj grob položim svojo dušo in svoje telo. Odvzemi, kar je pregrešnega; potrdi, kar je ranjenega; očisti, kar je omadeževanega, da bom ves izpreobrnjen vstal iz groba svojih pregreh, in tebi zvest ostal do konca.

Prosim te pa tudi, o dobrotljivi Jezus, usmili se tudi ubogih duš, ki so šle sicer v tvoji milosti iz tega sveta, pa zovoljo malih grehov, katere imajo še na sebi, še ne morejo priti v nebesa, in v vicah v velikem trpljenju pričakujejo z neizrečenimi željami tistega srečnega časa, da bodo prišle pred tvoje božje obličje. O usmiljeni Jezus, ne pusti jih več dolgo ločene od tebe, zakaj zaradi ločitve od tebe grozovitno trpe, ker je njih ljubezen do tebe tako goreča.

O Jezus, kakor si takrat, ko je tvoje sveto truplo ležalo v grobu, pred pekel šel pravične starega zakona potolažit in jim njih odrešenje naznanit, ravno tako te prosim tudi danes, idi s svojo usmiljeno milostjo v vice k ubogim dušam, katere te že tako težko čakajo; potolaži jih, da bodo lažje trpele, in vzemi jih, če je tvoja sveta volja, s seboj v nebeško kraljestvo.

Po tvojem bridkem trpljenju in grenki smrti na križu in po tvojih svetih peterih ranah, o Jezus, te prosim za vse duše v vicah, zlasti pa za tiste, za katere veš, da sem posebno dolžan

moliti. O ljubi Jezus, naj bo današnji dan za uboge duše v vicah dan veselega odrešenja, dan srečnega prihoda v večno zveličanje. Amen.

Molitev k Jezusu v svetem Rešnjem Telesu.

O moj dobrotljivi, najljubeznivejši Zveličar Jezus Kristus, jaz ubogi nevredni grešnik te v tem presvetem zakramentu molim z veliko ponižnostjo, ljubeznijo in častjo, o živi kruh, o nebeški živež vseh izvoljenih duhov! Od tebe, kakor od pravega življenja, od večne besede in ljubezni se živé angeli v nebesih, ki te tamkaj gledajo od obličja v obličje, ljubijo, in brez konca uživajo. Ali ti si hotel tudi biti močen živež naših duš; zato si prišel iz nebes na ta revni svet in si postal najslajši kruh, kateri razveseljuje naša srca. O Jezus v presvetem Rešnjem Telesu, s tvojo milostjo in pomočjo trdno in živo verujem, da si tukaj pod podobo kruha pričujoč, pravi živi Bog in človek skupaj; ravno tisti, kateri si na sv. križu

s svojo smrtjo ves človeški rod odrešil večnega pogubljenja, in kateri sedaj častitljiv v nebesih vekomaj kraljuješ na desnici Boga Očeta.

Ti sam, ki si večna resnica, si rekel: „To je moje Telo.“ — „To je moja Kri.“ — „To storite v moj spomin.“ — Tvojim besedam, o Jezus, verujem popolnoma in z veseljem, Moja pamet sicer ne zapopade te neskončne skrivnosti; pa koliko tisoč drugih reči, ki jih storiš, tudi ne razumem, n. pr. kako najmanjša travica priraste iz zemlje. Torej podvržem rad svojo slabo pamet tvojim svetim besedam, o Jezus, vseмогоčni in resnični Bog! Molim te v tem presvetem zakramentu z živo vero, kakor ko bi te s svojimi očmi videl in položil svoj prst v tvoje prebodene roke, in svojo roko v tvojo stran, o Jezus, moj Gospod in moj Bog!

Zares v tej veri na tvojo pričujočnost v presvetem zakramentu sem po tvoji besedi še bolj potrjen, kakor ko bi jo moj um zapopadel in moje oči te videle; zakaj moj um in moje oči me lahko prevarajo; ti pa, o Jezus, in tvoja sveta cerkev nas uči le večno resnico.

O Jezus, večna ljubezen, tukaj zakrivaš svojo božjo naravo in svojo nebeško velikost in se skrivaš pod majhno podobo kruha, le zato, da se ti bližamo brez strahu, da te moremo užiti in se popolnoma združiti s teboj. Tukaj dopolnjuješ svojo besedo, katero si govoril svojim prijateljem: „Jaz ostanem pri vas vse dni do konca sveta.“ O moj Jezus, molim te v tej nezapopadljivi skrivnosti, in dasiravno te moje telesne oči ne vidijo, vidi te moja duša, in se prisrčno veseli, tukaj biti v pričujočnosti svojega ljubega Zveličarja. Zares, moj Jezus, prisrčno sem vesel, da se smem še prikazati pred teboj. O, kakšen sem že bil, in kakšen sem še! Sam najdem in spoznam veliko hudobnega nad seboj, o Gospod, sveti, vsevedoči Bog, oh koliko pa še le ti najdeš nad menoj, kar ti ni dopadljivega, in kar mi manjša tvojo milost.

Brez bridke žalosti ne morem pogledati na svoje življenje. Oh, koliko število grehov in hudobij! Kolikokrat sem razžalil tebe, svojega največjega dobrotnika! Kolikokrat mi je bilo posvetno veselje, majhen dobiček, neči-

merna čast ljubši kakor tvoja presveta zapoved! Kolikokrat so bile moje misli pregrešne; kolikokrat moje besede nepotrebne, nespodobne, opravljive, sovražne. Kolikokrat je bilo moje dejanje napačno in hudobno! O presveti Jezus, kadar to premišlujem, moram z žalostnim glasom reči: „Učenik, pojdi proč od mene, zakaj jaz sem velik grešnik!“ Nisem vreden, da povzdigujem svoje oči k tebi, o živi Bog!

Oh, moj Jezus, pa vendar me nikar ne zapusti! Tudi jaz, dasiravno grešen človek, se ne dam od tebe odvrniti, in noben strah, nobena obupnost me ne bo ločila od tebe! Kakor trdno in živo verujem v tvojo pričujočnost v tem presvetem zakramentu, ravno tako trdno in prisrčno pa tudi zaupam v tvojo neskončno milost in ljubezen. Saj še ni tukaj tvoj sodni stol; saj nisi tukaj zato pričujoč, da bi me pogubil, temveč da bi me rešil in večno zveličal! Saj si, o Jezus, tukaj pričujoč ravno tisti, ki si žalostni Magdaleni milostljivo odpustil grehe, ki si nezvestega Petra z milim pogledom pripravil k resnični pokori; ki si na sv. križu

izpokornemu Dizmu obljubil nebeški raj, in ki še dandanašnji svojih ovčic tako dolgo iščeš s svojo milostjo, dokler jih ne najdeš in k svoji zvesti čredi zopet nazaj ne pripelješ.

Zato, o Jezus, zaupam trdno na-te, da se boš usmilil tudi mene ubogega grešnika, da boš svoj obraz obrnil od mojih grehov in izbrisal vse moje hudobije. Oh, saj mi je sedaj pristrčno žal, da sem ti bil tako nehvaležen in nepokoren, da sem tolikokrat razžalil mojega največjega dobrotnika. O moj Jezus, tukaj vpričo tebe ti sedaj trdno obljubim, da se bom iz ljubezni do tebe prav skrbno varoval vseh grehov, in tudi vseh pregrešnih priložnosti, da se bodem izkušnjavam precej od začetka zoperstavil, da bodem delal pravo pokoro. Daj mi le svojo sveto milost, brez katere ne morem nič dobrega storiti. Trdno tedaj zaupam, o Jezus, da mi boš odpustil vse moje grehe, da boš mojo dušo očistil s svojo presveto krvjo in jo vzel enkrat v nebeški raj.

Pa tudi v vseh drugih rečeh in v časnih potrebah trdno zaupam na-te, da mi boš vselej dal le to, kar moji

duši pomaga k zveličanju, to pa odrekel in odvzel, kar je mojemu zveličanju škodljivo. V tem zaupanju se z mirnim srcem popolnoma tebi prepustim. Stori z menoj v vseh rečeh po tvoji sveti volji. Saj vem, da mi hočeš le dobro, ker si moj usmiljeni Odrešenik in moj najboljši prijatelj. Na te bom zaupal, in vekomaj ne bom zapuščen! In v zaupanju povzdigujem svoje oči proti tebi, o dobrotljivi Jezus v presvetem zakramentu, in te prisrčno prosim: Oh, nikdar me ne zapusti! Ostani s svojo sveto milostjo in ljubeznijo vedno v mojem revnem srcu, ki le tebe želi in brez tebe ne more živeti.

O Jezus, večna ljubezen, v te verujem in zaupam, tebe ljubim v tem presvetem zakramentu večne ljubezni. O Jezus, kdo bi te ne ljubil, ker si sama ljubezen do nas! Iz ljubezni si se usmilil grešnega človeka, kateri je zavaljo greha izgubil nebeško kraljestvo. Iz ljubezni do nas si postal človek, si zapustil svoj nebeški tron, si prišel k nam na svet, in si nam prinesel nebeške nauke, ki nam kažejo pravo pot v večno življenje. Iz ljubezni do nas si na sv.

križu daroval tisti krvavi dar, katerega je razžaljena božja pravica od nas tirjala v odpuščenje grehov, in katerega bi mi nikdar ne bili mogli darovati, ko bi iz ljubezni do nas ne bil vseh naših pregreh vzel na-se in s svojo presveto krvjo vseh naših dolgov ne izbrisal. Iz ljubezni do nas si pričujoč v tem presvetem zakramentu, da naše duše razveseljuješ, živiš z nebeško mano, ljubeznivo tolažiš, pred peklenkim ognjem varuješ, in vodiš v nebeško kraljestvo. O dobrotljivi Jezus, koliko milosti in dobrot si nam iz ljubezni že izkazal, in koliko nam jih še vsak dan izkazuješ!

O Jezus, daj mi milost, da ti bom tvojo veliko ljubezen tudi z ljubeznijo povračeval. Dà, odslej hočem tebe, o moj preljubeznivi Jezus, ljubiti iz vsega srca in čez vse. Moje srce je polno hvaležnosti do tebe; le po tvoji sveti volji želim živeti in vedno biti združen s teboj. O ljubi Jezus, če le tebe imam, imam vse; če pa tebe nimam, nič nimam. Sedaj hočem zapustiti in zaničevati vse posvetno veselje, vso čast in bogastvo tega sveta. To bo sedaj

moje veselje, moja čast, moje bogastvo, da bom tebi, o moj Jezus, zvesto služil, tebe čez vse ljubil, tebi v dejanju hvalen, in kolikor bom le mogel, množil tvojo božjo čast. O moj Jezus, dosti dolgo sem ti bil nezvest, in te nisem ljubil! Sedaj pa, o Jezus, se tebi popolnoma izročim, in nobena reč me ne bode več ločila od tebe.

O moj dobrotljivi Jezus, najboljši prijatelj moje duše, potrdi me, ponižno te prosim, s svojo sveto milostjo v tem trdnem sklepu, ki sem ga sedaj storil vpričo tebe, da bo tvoja milost v meni storila to, česar moja slabost ne premore. Potrdi me pa tudi v živi veri, v trdnem zaupanju in goreči ljubezni, da bom po teh treh, tebi tako dopadljivih stopinjah prišel k tebi v nebesa, kjer bom večno gledal, kar sedaj verujem, večno užival, kar sedaj upam, in večno ljubil, kar že sedaj želim ljubiti čez vse, tebe, o Jezus, svojega Gospoda in Boga. Amen.

Ljubi moj kristjan, če želiš pred božjim grobom usmiljenega Jezusa v presvetem zakramentu še bolj počastiti, moli še križev pot, litanije in rožni venec sv. Rešnjega Telesa.

Velika noč.

O Jezus, danes je tisti veseli dan, o katerem se spominjamo tvojega častitljivega vstajenja od smrti. Danes ti tvoji odrešeni po vsem svetu z veselim srcem dajo čast in hvalo! Tudi jaz, tvoja nevredna stvar, te danes posebno hvalim in častim, in se iz vsega srca veselim, da te grob ni obdržal, temveč da si tretji dan častitljivo vstal iz groba.

Dà, moj Jezus, grob in smrt si premagal in iz svoje moči vstal od mrtvih, kakor si svojim učencem večkrat povedal. Z veselim srcem te danes zahvalim, da si častitljivo od smrti vstal! S tem si pred vsem svetom pokazal, da si več kakor človek, da si Sin božji, ki si moreš življenje, katero si izgubil za odrešenje ljudi, sam zopet dati. Sedaj smo trdno prepričani, da je Bogu dar, katerega si na sv. križu za nas doprinesel, popolnoma dopadljiv, in da mi sedaj Bog ves dolg odpusti, če se udeležim tvojega zasluženja. Sedaj smo tudi prepričani, da bo gotovo nad nami izpolnjena vesela obljuba, da nas boš poslednji dan obudil k večnemu življenju.

Sedaj se nimamo več bati smrti, če bomo le po tvojih zapovedih živeli. Ti si premagal smrt in grob in si častitljiv iz groba vstal; ravno tako boš tudi nas enkrat obudil iz grobov, in boš naša telesa svojemu častitljivemu telesu storil enaka. Ti si vstajenje in življenje, in kdor v tebe veruje, bo živel, ko bi bil tudi že umrl. Ti si glava, mi pa udje; vekomaj ostanemo s teboj združeni. Sam prosiš nebeškega Očeta, da bi tam, kjer si ti, bili tudi mi.

O Jezus, kakšno veselo zaupanje se obudi ob današnjem častitljivem prazniku v mojem srcu! Po tem kratkem, revnem življenju me boš, če bom tvoje zapovedi zvesto dopolnjeval, obudil k večnemu življenju, kjer se bom vekomaj pri tebi, o Jezus, v nebesih veselil, kjer ne bode nobene izkušnje in nobenega greha več. O Jezus, daj mi milost, da z izpokornim življenjem postanem vreden, priti k tebi v nebesa. Amen.

Kristusov vnebohod.

Dodeli nam, prosimo te, vsemogočni Bog, da bomo, ki verujemo, da je tvoj

edinorojeni Sin, naš Odrešenik, današnji dan šel v nebesa, tudi s svojim duhom v nebesih stanovali. Amen.

Današnji dan si se, o Jezus, vzdignil z veliko častjo od zemlje, in si šel v nebesa, kjer sedaj sediš na desnici svojega nebeškega Očeta. Tvoji ljubi učenci, ki so te prisrčno ljubili, so močno žalovali, ker so izgubili tebe, svojega najboljšega prijatelja. Ali tvoje ljubeznive besede so jih potolažile, ker si jim rekel: „Grem k svojemu Očetu in k vašemu Očetu, k svojemu Bogu in k vašemu Bogu.“ — „Grem pred vami, da vam pripravim pri nebeškem Očetu stanovanje.“ — O moj dobrotljivi Jezus, te tvoje tolažljive besede si rekel tudi meni, če bom le tudi jaz tako kakor tvoji zvesti učenci tvoj sveti nauk trdno veroval, in živel po tvojih svetih zapovedih. O kako me veseli, da imam tebe, o Jezus, tako dobrotljivega prijatelja, tako mogočnega besednika in pomočnika v nebesih, kjer mi pripravljáš večno stanovanje. Sedaj vem tedaj tisti kraj, kamor imam enkrat priti. V nebesih je moje duše dom! Tukaj na tem svetu sem le popotnik;

torej ne bom sedaj več svojega srca navezoval na ta svet in na njegovo nečimerno veselje, temveč bom iskal, kar je zgoraj, kjer ti, o Jezus, sediš na desnici Boga Očeta. Daj mi svojo milost, o Jezus, da bom natanko po tvojem vzgledu živel, da bom zvesto po tvojih stopinjah hodil, da srečno za teboj pridem v nebeško kraljestvo. Amen.

Binkošti.

O Bog, ki si današnji dan srca vernih z lučjo sv. Duha razsvetlil in poučil, daj nam s pomočjo ravno tega Duha, kar je prav, misliti in ljubiti, in se vselej veseliti njegove tolažbe.

O tolažnik sv. Duh, resnični Bog, ki si današnji dan v podobi ognjenih jezikov prišel nad apostole, in jim dodelil svoje svete darove, ponižno te prosim, dodeli jih tudi meni, ker sem jih tako potreben, da brez njih celo nič dobrega storiti in večnega zveličanja zaslužiti ne morem.

Dodeli mi torej, o tolažnik sv. Duh, delivec vse božje milosti, dar modrosti,

da bom pri vsem svojem dejanju in nehanju imel dobre namene, in da se bom poslužil tudi vselej dobrih krščanskih pripomočkov, svoj namen doseči. — Dodeli mi dar uma, da bom vse nauke naše svete vere dobro spoznal, da bom tudi skrivnosti svete vere zapopadel in trdno veroval, kolikor je k našemu zveličanju potrebno, in kolikor nam je Jezus Kristus razodel, in da podvržem v tem, česar zapopasti ne morem, svojo slabo pamet pokorščini Kristusovi. — Dodeli mi dar svetovanja, da bom v dvomih kmalu natanko spoznal, kaj mi gre storiti, da bo tebi najbolj dopadljivo; daj mi s svojo sveto voljo v vseh okoliščinah na znanje, da bom vselej prav spoznal, kaj ti hočeš, da naj storim. — Dodeli mi dar moči, da se bom stanovitno držal tebe in tvojih nauk, da bom tvojo sveto voljo, kakor mi jo boš ti dal na znanje, vselej zvesto dopolnil, in da me tudi največje bridkosti in težave nikdar ne morejo odvrniti, da ne bi dopolnil tvoje svete volje. — Dodeli mi dar znanja, da popolnoma spoznam vse dolžnosti kristjanove, in da tudi sam sebe prav spoznam, svoj

znotranji dušni stan, svojo slabost in pomanjkljivost, kolikor mi je k poboljšanju, k pokori in k zveličanju potrebno še spoznati. — Dodeli mi dar pobožnosti, da bom vse, kar k božji službi gre, rad in z veseljem storil iz ljubezni do tebe; daj mi gorečnost pri molitvi in pri vseh pobožnostih, da bom vedno molil z zbranimi mislimi v duhu in v resnici, in varuj me s svojo milostjo mlačnosti, katera je tako nevaren stan duše, ker človeka vedno bolj in bolj od tebe odvraca, dokler ga popolnoma od tebe ne odloči. — Dodeli mi dar strahu božjega, da se bom bal le tebe razžaliti in izgubiti tvojo milost; da ne bom storil nikdar iz strahu pred ljudmi kaj, kar ti prepoveduješ, ali pa kaj opustil, kar ti zapoveduješ, in da bom pri vsem svojem dejanju in nehanju le to vprašal: „Kaj poreče Bog?“, ne pa: „Kaj porekó ljudje?“ Saj me boš ti, o Bog, sodil, ne pa ljudje. O sv. Duh, za vse te darove te prosim v imenu Jezusa Kristusa, našega ljubega Odrešenika, kateri s teboj in z Bogom Očetom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sad svetega Duha.

Ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, ljubeznivost, dobrotà, dolgo zanašanje, krotkost, vera, pohlevnost, zdržanost, čistost. (Galač. 4, 22, 23.)

Sveta Trojica.

Visoko češčena presveta Trojica; jaz, tvoja slaba stvar, ubogi grešnik te hvalim in častim iz vsega srca in iz vse moči. Trdno verujem v srcu in spoznam z ustmi, da ti, o kralj nebes in zemlje, Bog Sin, Bog sv. Duh, tri osebe v enem samem bitju, si pravi, živi, vsemogočni, večni Bog. O presveti, neizrečeni Bog, jaz sem le prah in pepel pred teboj, vendar pa smem s teboj govoriti, smem svoje srce povzdigovati proti tebi, in te smem imenovati svojega najboljšega prijatelja, svojega dobrotnika, svojega stvarnika, odrešenika in razsvetljevalca; še svojega preljubega Očeta te smem imenovati.

O presveta Trojica, brezkončna v svojem večnem bitju, kakor brezkončna

v svoji neizmerni dobroti! Zahvalim te iz vsega srca za vse milosti in dobrote, katere sem nevredni človek do sedaj tako obilno prejemal od tebe.

Zahvalim te, moj dobrotljivi nebeški Oče, da si me ustvaril, da si mi dal dušo, katera je po tvoji podobi ustvarjena, katera je neumrjoča in namenjena, nekdaaj biti s teboj združena, in vse veke živeti s teboj v nebesih. Tudi za vse drugo te zahvalim, o moj dobrotljivi Stvarnik, kar si nam na zemlji ustvaril; zakaj ti nas kakor skrbni oče svoje otroke z vsem previdiš, karkoli potrebujemo. Zahvalim te, moj usmiljeni Odrešenik Jezus Kristus, kateri si iz ljubezni do nas zapustil svoj nebeški prestol, in si prišel na ta revni svet, si veliko let živel v revščini, in si svoje sveto življenje na križu v strašnih bolečinah dal za nas, da si nas rešil večnega pogubljenja in nam zopet odprl nebesa. Posebno te zahvalim tudi zato, o Jezus, ker si mojo dušo že tolikokrat razveselil s svojim presvetim Rešnjim Telesom. Zahvalim se tudi tebi, o tolažnik sv. Duh, za vse svete milosti, katere si mi dodelil od prvega začetka

mojega življenja. Pri sv. krstu si me razsvetlil in si mi dodelil svoje svete darove; pri sv. birmi si me potrdil v veri, v milosti in v vsem dobrem in mi sploh pri prejemanju svetih zakramentov svojo sveto milost, brez katere nič dobrega storiti ne morem, deliš in množiš. Presveta Trojica, dobrotljivi, usmiljeni Bog, vse, kar sem in kar imam, je tvoj dar, katerega mi daješ ne po mojem zasluženju, ampak le po svoji neskončni dobroti. O presveti, troedini Bog, daj mi milost, da se bom vseh tvojih darov vselej tako posluževal, kakor je tebi najbolj dopadljivo, da mi pri sodbi porečeš: „Prav je, dobri in zvesti hlapec, ker si bil v malem zvest, te bom postavil čez veliko: pojdi v veselje svojega Gospoda.“ Amen.

Sv. Rešnje Telo.

Prizadevaj si, kristjan, če ti je le mogoče, da boš osem dni po sv. Telesu vsak dan pri sv. maši, in moli z živo vero, s trdnim zaupanjem in z gorečo ljubeznijo Jezusa v presvetem zakramentu, in prosi ga posebnih milosti. Pred prestolom božje milosti boš gotovo uslišan, če bo le, kar boš prosil, Bogu na čast in tvoji duši v zveličanje.

Počestčenje Jezusa v presvetem zakramentu.

O neizrečena skrivnost v presvetem zakramentu! Nismo v stanu je zapopasti! Serafi je ne razumejo! O kako človek zasluži, da ti toliko storiš zanj, o dobrotljivi, usmiljeni Jezus!

Milostljivo si nas odrešil, za nas si dal svoje življenje, tvoje neskončno zasluženje nam je odprlo nebo. Ljubi milostljivi Jezus, da nam daš večno srečo, si pripravljen prestati smrt!

Preden si zapustil svet, si nam, o Jezus, namenil še več. Dal si nam sveti zakrament, samega sebe si nam dodelil. Tukaj v svetem zakramentu, o Jezus, sam živiš. Ponižno te tukaj molimo!

Noč in dan si sedaj med nami v svetem zakramentu; sedaj nas več ne zapustiš, prisrčno nas ljubiš.

O velike skrivnosti! Presveto Rešnje Telo! Na tem prestolu kraljuje Jezus!

Ti si tukaj pričujoč pod podobo kruha in vina, našim očem sicer skrit, pa kaže te nam naša vera. Tukaj je nedolžno jagnje! Jezus, ti tukaj živiš, da nam deliš milost.

O dobrotljivi božji Sin, kruh si vzel pri mizi v roke, ga blagoslovil, razlomil in dal apostolom, rekši: „Jejte vsi, to je moje Telo.“ Vzel si potem kelih z vinom, ga blagoslovil, dal učencem, rekši: „To je moja Kri, pijte vsi.“

Ravno tako še sedaj vsak dan storiš med nami sveti čudež. Pri sveti maši prideš iz nebes na oltar, o Jezus! Kor vseh angelov te spremlja, kadar v sveti zakrament prideš iz nebeškega prestola!

Ravno tako se nam sedaj daš, kakor si se dal svojim učencem. Jezus, z nami ravnaš kakor z največjimi prijatelji. Kmalu pozabiš na vse, kakorkoli smo te že žalili. Le ljubezen nam izkazuješ.

Kako zelo nas počastiš! O kako si nam dober! Tja k svoji mizi nas pustiš, o dobrotljivi nebeški kralj! Tamkaj daš našim dušam svojo Kri, svoje Telo, da jih živiš za nebesa.

Kadar te bomo prejeli, daj nam vselej svojo milost, da te bomo vredno užili, kakor je tvoja sveta volja. Nikdar nismo vredni, da bi prejeli sveti zakrament; ti, o Jezus, nas stori vredne!

Daj nam izpokornega duha, da bi te vselej v pravi pokori s čistim srcem

prejeli in tvojo ljubezen zaslužili. Daj nam milost, da bi vredno to sveto Rešnje Telo prejeli tudi še zadnjo uro.

Prosimo pa sedaj tudi tebe, o Marija, prečista Devica, zahvali Jezusa, ker ga mi ne moremo dosti zahvaliti, da se tukaj samega sebe nam, svojim ovčicam, dá v presvetem zakramentu.

Če utegneš, moli v posvečevanje praznika še križev pot svetega Rešnjega Telesa.

Kvaterni tedni.

Mati katoliška cerkev je odločila za vsako leto štiri tedne, katere imenujemo kvaterni tedne (in sicer: po zimi tretji teden v adventu, spomladi teden po prvi postni nedelji, poleti teden po binkoštni nedelji, jeseni teden po povišanju sv. križa) in nam zapoveduje, da obhajamo te tedne v duhu prave pokore. Zahvalimo naj Boga za vse pridelke in dobrote, ki nam jih tako obilno deli ob vsakem času leta, ter Boga še posebej prosimo, da bi svoje namestnike na zemlji napolnil in vodil s svojim sv. Duhom in nam vselej pošiljal dobrih duhovnov.

Živi torej, moj kristjan, kvaterne tedne posebno izpokorno, drži natanko kvaterne poste in moli ob kvaternih dnevih posebno pobožno na primer naslednje molitve.

O Gospod, „vse pričakuje od tebe, da jim daš jedi ob pravem času. Kadar jim daš, pobirajo; kadar odpreš svojo roko, vse nasitiš z dobrotami.“ (Ps. 103, 27. 28.) Zares, dobrotljivi Bog, usmiljeni Oče nebeški, le od tebe prejemamo vse, kar imamo na duši in na telesu dobrega; le od tebe, Oče nebeški, prihaja vsak dober dar, ki nas tukaj razveseljuje. O koliko dobrot si nam zopet dodelil v tem času leta! Kako dobrotljivo si skrbel za nas! Vse si nam dal, kar potrebujemo, da moremo tukaj srečno in mirno živeti in tamkaj doseči večno zveličanje. Iz vsega srca te zahvalimo, o dobrotljivi Oče, za vse tvoje darove, za vse pridelke zemlje, katere si iz nič ustvaril; za vse druge časne dobrrote, katere nam daješ vsak čas leta; in zahvalimo te tudi za vse milosti in dušne dobrrote, katere nam vedno deliš. Iz vsega srca te zahvaljujemo za vsako tvojo dobroto.

Zraven te pa tudi ponižno prosimo, daj nam sedaj še to milost, da bomo vse tvoje dobrrote uživali tako, kakor je tvoja sveta volja, da bomo vselej tudi dopolnili namene, katere imaš,

kadar nam deliš dobrote in milosti. Tvoj namen je pri vseh rečeh, da bi bilo vse v tvojo božjo čast in v večno zveličanje naših duš. Daj nam torej, dobrotljivi Oče nebeški, daj nam sedaj in vselej zraven svojih milosti in dobrot to največjo milost, da bomo iz ljubezni in hvaležnosti do tebe vse, kar nam daš, obrnili tako, da bomo v vseh rečeh tvojo božjo čast pomnožili in svojim dušam zaslužili večno plačilo. Amen.

Molitev za dobre duhovne pastirje.

O Jezus, naš dobrotljivi Odrešenik, ki si sveto krščansko cerkev s svojo lastno krvjo odkupil in se ž njo skrivnostno zaročil, poglej milostljivo na to svojo nevesto in spomni se, o Gospod, svoje svete besede, katero si izrekel v naše veliko veselje in prid, da boš svoji cerkvi poslal svojega svetega Duha, da bo ostal pri nji vse dni do konca sveta in jo učil vso resnico. Napolni torej, te prosimo, o Gospod, srca svojih namestnikov s svojim svetim Duhom in vodi jih vedno po poti,

ki najbolj gotovo vodi v nebesa, da bodo tudi oni nas vedno prav vodili, učili, in enkrat pripeljali k tebi, našemu večnemu pastirju.

Posebno te pa prosimo, o Jezus, za nove mašnike, ki bodo v teh časih po vsem krščanskem svetu posvečeni. Dodeli jim obilno sv. Duha, razsvetli njih um in spomin, da bodo spoznali vso resnico, in vedeli le tebe, križanega Jezusa. Nagni njih voljo, nakloni njih srce, da bodo iskali le tebe, in tudi vernim kristjanom le tebe čez vse ljubiti, le tebe v vseh rečeh iskati priporočali. Potrdi jih v sveti srčnosti, da bodo neprestrašeno oznanjevali tvoje sveto ime pred neverniki naših časov in trdovratnim grešnikom tvoje večne kazni, pravičnim in izpokornim kristjanom pa tvoje večno plačilo s prisrčnim veseljem in z gorečnostjo oznanjevali.

Nam pa daj milost, o dobrotljivi Jezus, da bomo tvojim namestnikom, svojim duhovnim učenikom, vselej izkazovali zvesto pokorščino, da bomo vselej tudi tako storili, kakor nas oni v tvojem imenu učé, da ne bomo samo

poslušali, ampak tudi dopolnjevali tvoje svete besede. O Jezus, ki si o svojih namestnikih rekel: „Kdor vas posluša, mene posluša; kdor vas zaničuje, mene zaničuje!“, daj nam tedaj milost, da bomo nauke tvojih božjih namestnikov ravno tako poslušali in dopolnjevali, kakor ko bi ti sam prišel k nam in nas učil, da nas ne bodo tvoji namestniki pred teboj tožili ob dnevu strašne sodbe. Amen.

II. Prazniki Matere božje.

Razložena Češčena Marija.

Češčena Marija, milosti polna. O presveta Devica, izmed vseh milijonov Adamovih hčerá izvoljena nebeška kraljica, počastim in pozdravim te, kakor te je pozdravil angel Gabriel, od Boga poslan, da ti je oznanil tvoje izvoljenje k najvišji časti. Bodi stotisočkrat češčena in pohvaljena, o prečista Devica Marija, naša ljubezniva mati, naša najvišja gospa, naša najmo-

gočnejša pomočnica! Bodi stotisočkrat češčena, o prečudežna mati milosti božje, od vekomaj izvoljena posoda božjih milosti! Ti si milosti polna, z vsemi milostmi najobilnejše od Boga obdarovana. O milosti polna mati Marija, izprosi tudi meni od Boga vse tiste milosti, katerih od njega potrebujem, da bom mogel lepo živeti in enkrat biti zveličan.

Gospod je s teboj. O srečna Devica, katera si z milostjo delala tako zvesto, da si vedno ostala združena z Bogom. Gospod Bog je bil s teboj, vedno je presveta Trojica prebivala v tebi kakor v svojem templu. Združen je bil s teboj Bog Oče kakor s svojo preljubo hčerjo; Bog Sin kakor s svojo deviško materjo; Bog sv. Duh kakor s svojo prečisto nevesto. O Marija, prosi Gospoda, da bi tudi pri meni vedno ostal s svojo sveto milostjo, in da bi ga nikdar več s kakim grehom ne razžalil in pregnal iz svojega srca.

Blagoslovljena ti med ženami. Med vsemi drugimi svojega spola si izvoljena, in od Boga obdarovana z največjimi, z najimenitnejšimi

darovi. Nad teboj je storil vsemogočni Bog največje čudeže svoje milosti, svoje modrosti in svoje ljubezni. Preden si še zagledala luč sveta, so bili že čudeži božje milosti storjeni nad teboj. Ker si bila od vekomaj od Boga pred vsemi drugimi izvoljena za prečisto mater njegovega Sinú, si bila tudi vselej obvarovana pred vsem madežem, in nikdar te ni pičila kača, kateri si strla glavo.

O resnično blagoslovljena ti med vsemi ženami, izprosi tudi nam nebeški blagoslov, da bomo v dobrem zmirom rastli, in z bogaboječim krščanskim življenjem dokazali, da smo poklicani, enkrat z vsemi blagoslovljenimi nebeškega Očeta priti v njegovo večno kraljestvo.

In blagoslovljen je sad tvojega telesa Jezus. Gotovo, blagoslovljen, nad vse blagoslovljen, in svet, nad vse svet je Jezus Kristus, naš Bog in Gospod, večni Sin večnega Očeta. O Marija, visoko češčena Devica, ki si Jezusa spočela od sv. Duha, zares si drevo večnega življenja, katero je desnica božja zasadila v nebeški raj, ker

je Jezus Kristus tvoj sad, od katerega nam pride večno življenje. O presveta Devica, prosi svojega ljubega Jezusa, ki nam je odprl nebeška vrata, da bi jih naše hudobije nam zopet ne zaprle, temveč, da bi mi s pomočjo njegove svete milosti časno življenje tako končali, da tamkaj v večnem življenju njega gledati in brez konca uživati zaslužimo.

Sveta Marija, Mati božja! O prečudežna Mati Devica; kakor prečista Devica si nam rodila Jezusa, ki je Bog in človek skupaj; po vsi pravici te torej imenujemo Mater božjo, ker je sam Bog nebeški hotel od tebe biti rojen. O nezapopadljiva čast in visokost, ktere še nikoli nobena druga stvar ni dosegla! On, ki te je ustvaril, je hotel od tebe biti rojen, in tvoj Bog in Gospod je postal tvoj otrok! O visoka nebeška kraljica, poglej s svojega nebeškega sedeža na nas revne stvari v tej dolini solz, na nas zapuščene otroke Evine, in bodi vedno naša ljubezniva in dobrotljiva mati, kakor te je izročil tvoj Jezus na svetem križu nam vsem za mater.

Prosi za nas grešnike, sedaj in ob naši smrtni uri. Amen. O Marija, pribežališče vseh izpokornih grešnikov, jaz grešen človek pribežim v svojih dušnih težavah z vsem zaupanjem k tebi in te ponižno prosim, o mati milosti božje, govori za-me in za vse uboge grešnike na svetu, in izprosi nam od Jezusa, svojega ljubeznivega Sina, ki je na svet prišel iskat in zveličat, kar je bilo izgubljeno; izprosi nam vsem od njega resničnega duha pokore, da bi svoje grehe vse natanko spoznali, jih obžalovali, božjim namestnikom zvesto razodeli, se vredno izpokorili, in tako od Boga zadobili milostljivo odpuščenje.

O Marija, usmiljena pomočnica, katera si s svojimi svetimi prošnjami pred Bogom pomagala že toliko grešnikom k resničnemu izpreobrnjenju in k pravi pokori; o pomagaj tudi nam, ubogim grešnikom, ki tako srčno zaupamo na tvojo pomoč. Pomagaj nam v vseh nevarnostih našega življenja, pomagaj nam v vseh izkušnjavah in priložnostih; pomagaj nam pa posebno ob naši smrtni uri, kadar se

bodo naše duše ločile iz tega sveta. Pridi nam takrat s svojim ljubim Jezusom na pomoč; stoj nam zvesto na strani, brani nas pred hudobnim sovražnikom, in pelji naše duše iz tega revnega sveta tja v večno nebeško kraljestvo, kjer se bomo s teboj in z vsemi izvoljenimi vekomaj veselili pri Bogu. Amen.

Zdihovanje k žalostni Materi božji.

O presveta in dobrotljiva Devica Marija, pred tvojimi svetimi nogami padem na svoja grešna kolena in iz vsega srca te prosim po tvojem bridkem zapuščanju, ko si svojega preljubega Sina Jezusa videla raztepenega, s trnjem kronanega in križanega, vsega krvavega in ranjenega umreti, in ko si od vsega sveta bila zapuščena: oh, preljubezniva Devica Marija, po tem tvojem bridkem zapuščanju te prosim, nikdar me ne zapusti v mojih težavah in nadlogah; nikdar me ne zapusti, da bi zgubil srčnost in začel omagovati; odvrni od mene vso nesrečo in vse

hudo na duši in na telesu. O žalostna, zapuščena Mati božja, nikar me ne zapusti v mojem časnem življenju, zlasti ne zapusti me ob moji zadnji uri. Ne zapusti me, ko bom od vsega sveta zapuščen ležal na smrtni postelji. Ne zapusti me, ko mi bo mrzli mrtvaški pot tekkel po obrazu. Ne zapusti me v mojih zadnjih težavah in izkušnjavah, da ne obupam.

Ne zapusti me, ko moj slab jezik že ne bo mogel več izreči presvetih imen Jezus, Marija in Jožef. Ne zapusti me, ko moje zaprte oči tvoje svete podobe ne bodo mogle več gledati. Ne zapusti me, ko svojih slabih rok ne bom mogel več stegniti k tebi. Ne zapusti me, ko mi bo grenka smrt trgala srce. Ne zapusti me, ko se bo moja uboga duša ločila od telesa. Oh, ne zapusti me, ko se bo moja uboga duša, polna strahu, prikazala pred ostrim sodnikom Jezusom Kristusom.

O Marija, presveta Devica, upanje vseh vernih grešnikov, veselje vseh žalostnih in omagljivih kristjanov in tolažba vseh umirajočih, zadobi mi, da bom po tvoji prošnji postavljen na desno

stran sodnikovo, da se bo enkrat moja uboga duša v svetem raju s teboj in z vsemi izvoljenimi veselila vekomaj. Amen.

Molitev k Materi božji za srečno smrt.

O ljubezniva, milostljiva in od vekomaj izvoljena Devica, Mati Jezusova, Marija, prosimo te zavoljo tvoje in tvojega ljubeznivega Sina Jezusa Kristusa bridkosti in grenkosti, katero sta imela ti pod križem, on na svetem križu, najbolj pa tisto uro, ko se je njegova sveta duša ločila od njegovega telesa; prosi za nas, da nam pride na pomoč, ko se bodo naše uboge duše ločile od našega telesa, da jih sprejme v svoje milostljive roke, in jim v svetem raju dodeli večno zveličanje. Sedaj ti priporočimo svoje duše za tisto uro, ne zapusti nas, o Marija. Amen.

Vzdihljej.

O Marija, brez madeža spočeta, prosi za nas, ki se k tebi zatekamo! (100 dni odpustka enkrat na dan.)

Lastnosti Matere božje.

1. Marija je hči Očeta nebeškega.
 2. Marija je Mati Jezusa Kristusa, Sina božjega.
 3. Marija je nevesta tolažnika svetega Duha.
 4. Marija je častitljiva kraljica vseh zveličanih duhov.
 5. Marija je izvoljena posoda vseh božjih milosti.
 6. Marija je prečudežni vzgled deviške čistosti, brez vsega madeža spočeta.
 7. Marija je sama ponižnost in krotkost.
 8. Marija je dobrotljiva mati vseh vernih kristjanov.
 9. Marija je usmiljena tolažnica vseh žalostnih in revnih.
 10. Marija je pribežališče vseh izporkornih grešnikov.
 11. Marija je naša pomoč v vseh nadlogah.
 12. Marija je najmogočnejša pomočnica ob zadnji uri in pri sodbi božji.
-

III. Prazniki svetnikov.

Sveti Štefan, prvi mučenik.

Daj nam, prosimo te, o Gospod, posnemati svetega Štefana, ki ga častimo, da bomo tudi mi ljubili sovražnike, ker obhajamo praznik njega, ki je tudi za svoje preganjavce prosil Gospoda našega Jezusa Kristusa, tvojega Sina, kateri s teboj živi in kraljuje v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

O sveti Štefan, prvi vseh krščanskih mučenikov, današnji dan si najprvi med vsemi kristjani v nebesih prejel častitljivo krono mučenikov v plačilo svoje velike gorečnosti za božjo čast in svoje neprestrašene stanovitnosti, s katero si se za sveti nauk Jezusov ustavil njegovim sovražnikom. Bil si poln sv. Duha, in pripravljen raje zgubiti življenje, kakor se odpovedati Jezusu in njegovemu nauku. In ko so te tvoji hudobni sovražniki že peljali k smrti, si jih še ljubil; in ko so te že s kamni pobijali, si še za-nje prosil Boga kakor

Jezus na križu. Zato je pa tudi Jezus, katerega si v svojem trpljenju videl stati na desnici Boga Očeta, z dopadanjem vzel tvojo sveto dušo v nebesa, kakor si jo ti izročil pred svojo smrtjo v njegove roke.

O častitljivi prvi mučenik, prosimo, izprosi nam od Boga tako vedenje do preganjavcev in sovražnikov, kakršno je bilo tvoje. Izprosi nam milost, da bomo tudi mi sovražnikom svete vere srčno in stanovitno se ustavljali, ko nas hočejo s silo ali z zvijačo zapeljati, da bi Jezusa in njegov sveti nauk zatajili s pregrešnim dejanjem. Izprosi nam krščansko ljubezen do bližnjega, celo do sovražnika, da ne bomo imeli do nobenega človeka sovraštva in jeze v srcu, temveč, da bomo vsem dobro želeli in dobro storili, tudi njim, ki nas sovražijo; in da bomo molili za vse, tudi za-nje, ki nas žalijo in preganjajo. Izprosi nam pa tudi srečno zadnjo uro, da bo Bog naše duše sprejel v svoje roke, in vzel v večno nebeško kraljestvo. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu. Amen.

Sv. Jožef.

O Bog, ki si v svoji nam nerazumljivi previdnosti sv. Jožefa izvolil ženina svoji presveti Porodnici, dodeli nam, te prosimo, da njega, katerega tu častimo na zemlji svojega variha, v nebesih imamo svojega priprošnika. Ki živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v edinosti svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Sv. apostola Peter in Pavel.

O Bog, ki si današnji dan posvetil z mučeništvom svojih apostolov Petra in Pavla, daj svoji cerkvi vse po njih zapovedi storiti, po katerih je vera dobila začetek. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Sveta apostola Peter in Pavel, katerih spomin in praznik danes mati katoliška cerkev veselo in hvaležno obhaja, prosita Boga za vladanje in ohranjenje svete cerkve, za katero sta vidva, dokler sta bila na svetu, toliko delala in trpela in veselo celo svoje življenje dala za-njo. Hvaležno

se spominjamo danes vsega vajinega prizadevanja in trpljenja, in se veselimo, da vama je Bog dodelil tako milost in stanovitnost, da sta do konca svojega življenja ostala njegova najzvestejša služabnika in da vama pravični Bog sedaj v nebesih z večno krono plačuje vse, kar sta delala in trpela za njegovo sveto cerkev. Prosim Boga, da bi mi z njegovo milostjo in pomočjo njegove svete nauke zvesto dopolnjevali, da bi eden pri drugem videli le dobra dela in hvalili Očeta v nebesih. Izprosita nam tudi tako stanovitnost v dobrem, kakor sta jo vidva imela, da bomo do konca ostali stannotni in Bogu zvesti in dosegli večno zveličanje. Amen.

Vsi svetniki.

Vsemogočni večni Bog, ki nam daješ zasluge vseh tvojih svetnikov častiti na en praznik, prosimo te, ko si nam število priprošnikov toliko pomnožil, podeli nam zaželeno bogastvo svojega usmiljenja. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Popoldanska služba božja.

Litanije vseh svetnikov.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče nebeški, vsemogočni Bog,

Sin vsega sveta, rešnji Bog,

Sveti Duh, resnični Bog,

Sveta Trojica, en sam Bog,

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Sveti Mihael,

Sveti Gabriel,

Sveti Rafael,

} usmili se
nas!

} prosi za nas!

Vsi sveti angeli in nad-
angeli, } prosite za
Vse svete vrste zveliča- } nas!
nih duhov,

Sveti Janez Krstnik, } prosi za nas!
Sveti Jožef,

Vsi sveti očaki in preroki, prosite za
nas!

Sveti Peter,
Sveti Pavel,
Sveti Andrej,
Sveti Jakob,
Sveti Janez,
Sveti Tomaž,
Sveti Jakob,
Sveti Filip,
Sveti Jernej,
Sveti Matej,
Sveti Simon,
Sveti Tadej,
Sveti Matija,
Sveti Barnaba,
Sveti Luka,
Sveti Marko,

} prosi za nas!

Vsi sveti apostoli in evan- }
gelisti, } prosite
Vsi sveti učenci Gospodovi, } za nas!
Vsi sveti nedolžni otroci,

Sveti Štefan,
 Sveti Lavrencij, } prosi za nas!
 Sveti Vincencij, }
 Sveta Fabijan in Sebastijan, }
 Sveta Janez in Pavel, } prosita
 Sveta Kozma in Damijan, } za nas!
 Sveta Gervazij in Protazij, }
 Vsi sveti mučenci, prosite za nas!
 Sveti Silvester, }
 Sveti Gregorij, }
 Sveti Ambrozij, } prosi za nas!
 Sveti Avgustin, }
 Sveti Hieronim, }
 Sveti Martin, }
 Sveti Nikolaj, }
 Vsi sveti škofje in spoznavavci, } prosite
 Vsi sveti učeniki, } za nas!
 Sveti Anton, }
 Sveti Benedikt, }
 Sveti Bernard, } prosi za nas!
 Sveti Dominik, }
 Sveti Frančišek, }
 Vsi sveti mašniki in leviti, } prosite
 Vsi sveti menihi in puščav- } za nas!
 niki, }
 Sveta Marija Magdalena, } prosi za
 Sveta Agata, } nas!
 Sveta Lucija, }

Sveta Neža,
 Sveta Cecilija,
 Sveta Katarina,
 Sveta Anastazija,

} prosi za nas!

Vse svete device in vdove, } prosite
 Vsi svetniki in svetnice božje, } za nas!
 Bodi nam milostljiv, prizanesi nam,
 Gospod!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, Gospod!

Vsega hudega,
 Vsega greha,
 Svoje jeze,
 Nagle in neprevidene smrti,
 Izkušnjav hudega duha,
 Jeze, sovraštva in vse hude volje,
 Duha nečistosti,
 Treska in hudega vremena,
 Šibe potresa,
 Kuge, lakote in vojske,
 Večne smrti,
 Po skrivnosti svojega svetega
 včlovečenja,
 Po svojem prihodu,
 Po svojem rojstvu,
 Po svojem krstu in svetem postu,
 Po svojem križu in trpljenju,
 Po svoji smrti in svojem pokopu,
 Po svojem svetem vstajenju,

} reši nas, o Gospod!

Po svojem čudežnem	}	reši nas, o Gospod!
vnebohodu,		
Po prihodu tolažnika		
Svetega Duha,		
Na dan sodbe,		
Mi grešniki,		
Prizanesi nam,		
Odpusti nam,		
Pripelji nas k pravi pokori,		
Vladaj in ohrani svojo sveto cerkev,		
Ohrani apostolskega pastirja in vse		
cerkvene stanove v svoji sveti		
veri,		
Ponižaj sovražnike svete cerkve,		
Varuj našega cesarja,		
Daj krščanskim kraljem in oblast-		
nikom mir in pravo soglasje,		
Daj vsemu krščanskemu ljudstvu		
mir in edinost,		
Potrdi in ohrani nas vse v svoji		
sveti službi,		
Povzdigni naše misli k nebeškim		
željam,		
Povrni vsem našim dobrotnikom		
z večnimi darovi,		
Reši duše naše in naših bratov,		
sorodnikov in dobrotnikov več-		
nega pogubljenja,		

prosimo te, sliši nas!

Daj in ohrani sad zemlje,	}	prosimo te, sliši nas!
Daj vsem vernim dušam		
večni pokoj,		
Usliši nas,		
Sin božji,		

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš . . . (dalje tiho).

V. In ne vpelji nas v izkušnjava.

O. Temveč reši nas hudega.

Psalm 69.

O Bog, pridi mi na pomoč ; * Gospod hiti mi pomagat.

Osramočeni naj bodo in naj se sramujejo, * kateri mi strežejo po življenju.

Zavrnejo naj se in sram jih bodi, * kateri mi hudo želé.

Zavrnejo naj se hitro osramočeni, * kateri se mi posmehujejo.

Radujejo in veselé naj se pa v tebi vsi, kateri te iščejo; * in kateri ljubijo tvoje odrešenje, naj vedno govore: Hvaljen bodi, Gospod!

Jaz pa sem ubožec in siromak, * Bog, pomagaj mi.

Moj pomočnik in moj Odrešenik si ti, * Gospod, nikar se ne mudi!

Čast bodi Očetu in Sinu in Svetemu Duhu; * kakor je bilo v začetku, tako sedaj in vselej in vekomaj. Amen.

V. Pomagaj svojim služabnikom.

O. Ki v te zaupajo, moj Bog.

V. Bodi nam, Gospod, močen stolp.

O. Pred sovražnikom.

V. Nič naj ne opravi sovražnik pri nas.

O. In sin krivice naj se ne loti nam škodovati.

V. Gospod, ne ravnaj z nami po naših grehih.

O. In ne povračuj nam po naših hudobijah.

V. Molimo za našega papeža I.

O. Ohrani ga, Gospod, poživljaj in osrečuj ga na zemlji, in ne daj ga v roke njegovih sovražnikov.

V. Molimo za našega škofa I.

O. Gospod, ohrani in varuj ga vsega hudega.

V. Molimo za našega cesarja I.

O, Ohrani, Gospod, našega cesarja in usliši nas ta dan, ko kličemo k tebi.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavoljo tvojega imena kaj dobrega storé, z večnim življenjem.

V. Molimo za verne duše v vicah.

O. Gospod, daj jim večni pokoj in večna luč naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miru.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, katerih ni tukaj.

O. Pomagaj svojim služabnikom, ki v tebe zaupajo, moj Bog.

V. Pošlji jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

O. In varuj jih s Sijona.

V. Gospod, usliši mojo molitev.

O. In moje klicanje naj pride k tebi.

Molimo.

O Bog, ki ti je lastno, da vedno usmiljenje izkazuješ in prizanašaš, usliši naše prošnje; naj nas in vse tvoje služabnike, katere vklepajo grehov vezi, odveže tvoje dobrotno usmiljenje.

Usliši, prosimo, Gospod, naše ponižne prošnje in odpusti nam grehe, ki se ti jih obtožimo, da nam z odpuščanjem vred dobrotljivo mir podeliš.

Izkaži nam milostljivo, Gospod, neizrekljivo svoje usmiljenje, da nas vseh grehov odvežeš in rešiš kazni, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

O Bog, ki te greh razžali in pokora potolaži, ozri se milostno na molitve svojega ljudstva, ki te ponižno prosi; in odvrni šibe svoje jeze, ki jih za svoje grehe zaslužimo.

Vsemogočni večni Bog, usmili se svojega služabnika, našega papeža I., in vodi ga v svojem usmiljenju po poti večnega življenja, da bo s tvojo pomočjo želel in z vso močjo izvrševal, kar je tebi ljubo.

O Bog, pastir in vladar vseh vernih, glej milostljivo na svojega služabnika,

našega škofa I., ki si ga postavil za pastirja naši škofiji; podeli mu, da bo tistim, črez katere je postavljen, koristil z besedo in dejanjem in tako s čredo, ki mu je izročena, dosegel večno življenje.

Prosimo, vsemogočni Bog, naj tvoj služabnik, naš cesar I., ki je po tvojem usmiljenju sprejel cesarsko vladarstvo, tudi raste v vseh čednostih, da bo z njimi lepo ozaljšan, mogel pregreh se varovati, sovražnike zmagovati in v milosti priti k tebi, ki si pot, resnica in življenje.

O Bog, ki od tebe izhajajo svete želje, dobre misli in pravična dela, daj svojim služabnikom tak mir, ki ga svet ne more dati, da bodo naša srca tvojim zapovedim vdana in da bodo časi s tvojo pomočjo varni in mirni.

Užgi, o Gospod, z ognjem svetega Duha naša srca, da ti bomo s čistim telesom služili in s čistim srcem dopadli.

O Bog, Stvarnik in Odrešenik vseh vernih, podeli dušam svojih služabnikov in služabnic odpuščanje vseh grehov, da s pobožnimi prošnjami dosežejo usmiljenje, ki so ga vedno želeli.

Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem in spremeljaj jih s svojo pomočjo, da se vse naše molitve in vsa naša dela vselej po tebi začno in po tebi začeta končajo.

Vsemogočni večni Bog, ki gospoduješ nad živimi in mrtvimi in se usmiliš vseh, o katerih veš, da bodo tvoji po veri in dobrih delih, ponižno te prosimo, naj vsi, za katere smo se namenili moliti, ki še živé ali pa so se že ločili s svetá, po prošnjah vseh tvojih svetnikov iz usmiljenja tvoje dobrote dosežejo odpuščenje vseh svojih grehov. Po Gospodu našem, Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

V. Gospod z vami.

O. In s tvojim duhom.

V. Vsemogočni in usmiljeni Bog naj nas usliši.

O. Amen.

V. In duše vernih naj po milosti božji počivajo v miru.

O. Amen.

Lavretanske litanije Matere božje.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,

Bog Sin, Odrešenik svetá,

Bog Sveti Duh,

Sveta Trojica, en sam Bog,

} usmili se
nas!

Sveta Marija,

Sveta Mati božja,

Sveta devic Devica,

Mati Kristusova,

Mati milosti božje,

Mati prečista,

Mati brezmadežna,

Mati nedolžna,

Mati deviška,

Mati ljubezniva,

Mati čudovitna,

Mati dobrega svéta,

Mati Stvarnikova,

Mati Odrešenikova,

} prosi za nas!

Devica najmodrejša,
 Devica častitljiva,
 Devica hvalevredna,
 Devica mogočna,
 Devica milostljiva,
 Devica verna,
 Podoba pravice,
 Sedež modrosti,
 Začetek našega veselja,
 Posoda duhovna,
 Posoda časti vredna,
 Posoda vse svetosti,
 Roža skrivnostna,
 Stolp Davidov,
 Stolp slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja zaveze,
 Vrata nebeška,
 Zgodnja danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribežališče grešnikov,
 Tolažnica žalostnih,
 Pomoč kristjanov,
 Kraljica angelov,
 Kraljica očakov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostolov,
 Kraljica mučencev,

} prosí za nas!

Kraljica spoznavavcev, Kraljica devic, Kraljica vseh svetnikov, Kraljica brez madeža izvir- nega greha spočeta, Kraljica presvetega rožnega venca,	}	prosi za nas!
--	---	------------------

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Gospod!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Prosi za nas, sveta božja po-
rodница.

O. Da postanemo vredni obljub Kri-
stusovih.

M o l i m o .

Podeli nam, svojim služabnikom,
prosimo, Gospod Bog, da se bomo
vedno veselili zdravja na duši in na
telesu, in da bomo po častitih prošnjah
presvete Marije vselej Device rešeni

sedanje žalosti in deležni večnega veselja. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen. (Odpustek 300 dni vsakikrat.)

Cerkvene antifone in prošnje k Materi božji.

A. Od prve adventne nedelje do božiča.

Premila Mati Zveličarjeva, ki si in ostaneš vrata nebeška in morska zvezda, pomagaj ljudstvu, ki je padlo, pa želi vstati; ti, ki si svojega Stvarnika čudežno rodila; ti, Devica prej in slej, ko si iz Gabrielovih ust prejela oznanje: usmili se grešnikov!

V. Angel Gospodov je oznanil Mariji.

O. In spočela je od svetega Duha.

Molimo. Milost svojo, prosimo te, Gospod, v naša srca vlij, da, ki smo po angelovem oznanjenju spoznali včlovečenje Kristusa tvojega Sina, po njegovem trpljenju in križu dosežemo častitljivo vstajenje. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Namesto zgornje antifone se moli na praznik

brezmadežnega spočetja:

Danes je pognala mladika iz korenine Jesejeve; danes je bila brez vsakega madeža spočeta Marija; danes je ona stari kači strla glavo. Aleluja.

V. Brezmadežno spočetje je danes svete Marije Device.

O. Ki je z deviško nogo kači glavo strla.

Molimo. O Bog, ki si po brezmadežnem spočetju Device pripravil vredno bivališče svojemu Sinu, prosimo te, ki si jo zovoljo smrti istega svojega Sina obvaroval vsakega madeža, daj, da po njeni priprošnji čisti pridemo k tebi. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

B. Od božiča do svečnice.

Premila Mati . . . (kakor zgoraj).

V. Po porodu si Devica ostala čista.

O. Prosi za nas, sveta božja porodnica.

Molimo. O Bog, ki si po rodovitnem devištvu blažene Marije podelil človeškemu rodu dar večnega zveličanja, daj nam, naj čutimo, da prosi za nas ona, po kateri nam je došla sreča, prejeti začetnika življenja, Gospoda našega Jezusa Kristusa, tvojega Sina. Amen.

Svečnica.

Namesto zgornje molitve se moli:

Danes je blažena Devica Marija v templu darovala dete Jezusa in Simeon ga je poln svetega Duha vzel v svoje naročje ter je hvalil Boga na veke.

V. Odgovor je prejel Simeon od Svetega Duha.

O. Da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Maziljenca Gospodovega.

Molimo. Vsemogočni večni Bog, ponižno prosimo tvoje veličastvo: daj, da se bomo, kakor je bil tvoj edino-rojeni Sin današnji dan kot človek v templu darovan, tudi mi z očiščenimi srci tebi darovali. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

C. Od svečnice do velikega četrтка.

Bodi češčena, nebes kraljica;
 Češčena, angelov gospa;
 Češčena, korenina; češčena, vrata,
 Iz katerih je svetu luč prisijala.
 Veseli se, Devica častitljiva,
 Nad vse krasna!
 Bodi pozdravljena, o prelepa,
 In prosi za nas Kristusa!

V. Daj, naj te hvalim, o sveta Devica.

O. Daj mi pomoč zoper sovražnike tvoje.

Molimo. Podeli, milostljivi Bog, pomoč naši slabosti, da, ki obhajamo spomin svete božje porodnice, s pomočjo njenih prošenj vstanemo od svojih grehov. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Oznanjenje Marijino.

Namesto zgornje molitve se moli:

Angel Gabriel je oznanil Mariji, rekoč: Zdrava, milosti polna, Gospod s teboj, blagoslovljena ti med ženami!

V. Zdrava, Marija.

O. Milosti polna.

Molimo. O Bog, ki si hotel, da se je po angelovem oznanjenju včlovečila tvoja Beseda iz telesa Device Marije, daj nam, ponižno te prosimo, da nas bo ona, o kateri verujemo, da je resnično božja Mati, pri tebi podpirala s svojo priprošnjo. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Č. Od velike sobote do prve pobinkoštné nedelje.

Raduj se, kraljica nebeška, aleluja.
Zakaj on, ki si ga bila vredna nositi, aleluja.

Je vstal, kakor je rekel, aleluja.
Prosi za nas Boga, aleluja.

V. Veseli in raduj se, Devica Marija, aleluja.

O. Ker je Gospod res vstal, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si po vstajenju svojega Sina, našega Gospoda Jezusa Kristusa, svet razveselil; daj, prosimo, da po njegovi Materi Devici Mariji dosežemo veselje večnega življenja. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

D. Od prve pobinkoštné nedelje do adventa.

Češčena bodi, kraljica, Mati milosti, življenje, sladkost in upanje naše, bodi češčena! K tebi upijemo zapuščeni Evini otroci, k tebi zdihujemo žalostni in objokani v tej solzni dolini. Oh, obrni torej, naša pomočnica, svoje milostljive oči v nas in pokaži nam po tem revnem življenju Jezusa, blagoslovljeni sad tvojega telesa. O milostljiva, dobrotljiva, o sladka Devica Marija!

V. Prosi za nas, sveta božja porodnica!

O. Da postanemo vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Vsemogočni večni Bog, ki si dušo in telo častite Device in Matere Marije, da bi vredno bivališče tvojega Sina biti zaslužila, s pomočjo svetega Duha pripravil; daj, da bomo, ki se njenega spomina veselimo, po njenih milostljivih prošnjah prihodnjega zla in večne smrti rešeni. Po istem Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Litanije presvetega Imena Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!
Kristus, usmili se nas!
Gospod, usmili se nas
Jezus, sliši nas!
Jezus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	}	usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,		
Bog sveti Duh,		
Sveta Trojica, en sam Bog,		
Jezus, Sin živega Boga,		
Jezus, odsvit Očeta,		
Jezus, žar večne luči,		
Jezus, kralj veličastva,		
Jezus, solnce pravice,		
Jezus, Sin Marije Device,		
Jezus ljubeznivi,		
Jezus čudoviti,		
Jezus, močni Bog,		
Jezus, oče prihodnjega veka,		
Jezus, angel velikega sklepa,		
Jezus najmogočnejši,		

Jezus najpotrpežljivejši,
 Jezus najpokornejši,
 Jezus krotki in iz srca po-
 nižni,
 Jezus, ljubitelj čistosti,
 Jezus, naš ljubitelj,
 Jezus, Bog miru,
 Jezus, začetnik življenja,
 Jezus, zgled čednosti,
 Jezus, goreči ljubitelj duš,
 Jezus, naš Bog,
 Jezus, naše pribežališče,
 Jezus, oče ubogih,
 Jezus, zaklad vernih,
 Jezus, dobri pastir,
 Jezus, prava luč,
 Jezus, večna modrost,
 Jezus, neskončna dobrota,
 Jezus, naša pot in naše živ-
 ljenje,
 Jezus, veselje angelov,
 Jezus, kralj očakov,
 Jezus, voditelj apostolov,
 Jezus, učitelj evangelistov,
 Jezus, srčnost mučencev,
 Jezus, luč spoznavavcev,
 Jezus, čistost devic,
 Jezus, krona vseh svetnikov,

usmili se
 nas!

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o
Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

Vsega hudega,

Vsega greha,

Svoje jeze,

Skušnjav hudega duha,

Večne smrti,

Zanemarjanja tvojih na-
vdihov,

Po skrivnosti svojega sve-
tega včlovečenja,

Po svojem rojstvu,

Po svojem detinstvu,

Po svojem božjem življe-
nju,

Po svojih trudih,

Po svoji smrtni bridkosti
in svojem trpljenju,

Po svojem križu in svoji
zapuščenosti,

Po svojih bolečinah,

Po svoji smrti in svojem
pokopu,

Po svojem vstajenju,

Po svojem vnebohodu,

Po svojih radostih,

Po svojem veličastvu,

reši nas,
o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
usmili se nas, o Jezus!

Jezus, sliši nas!

Jezus, usliši nas!

Molimo.

Gospod Jezus Kristus, ki si rekel:
„Prosrite in se vam bo dalo; iščite in
boste našli; trkajte in se vam bo od-
prlo“; daj nam, te prosimo, gorečnost
svoje božje ljubezni, da te bomo s ce-
lim srcem, z besedo in dejanjem ljubili
in neprenehoma hvalili.

Daj nam, Gospod, da vedno v sebi
ohranimo strah in ljubezen do tvojega
svetega imena, ker nikdar ne nehaš
voditi teh, ki jih utrdiš v stanovitnosti
svoje ljubezni. Ki živiš in kraljuješ od
vekomaj do vekomaj. Amen. (Odpustek
300 dni enkrat na dan.)

Litanije presvetega Srca Jezusovega.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,
 Bog Sin, Odrešenik sveta,
 Bog Sveti Duh,
 Sveta Trojica, en sam Bog,
 Srce Jezusa, Sinú večnega Očeta,
 Srce Jezusovo, v Materi Devici od
 Svetega Duha upodobljeno,
 Srce Jezusovo, z Besedo božjo v
 osebi zedinjeno,
 Srce Jezusovo, neskončno veli-
 častno,
 Srce Jezusovo, sveti tempel božji,
 Srce Jezusovo, šotor Najvišjega,
 Srce Jezusovo, hiša božja in vrata
 nebeška,
 Srce Jezusovo, žareče ognjišče lju-
 bezni,
 Srce Jezusovo, posoda pravice in
 ljubezni,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, dobrote in ljubezni
 polno,
 Srce Jezusovo, globočina vseh čed-
 nosti,
 Srce Jezusovo, vse hvale vredno,
 Srce Jezusovo, kralj in središče
 vseh src,
 Srce Jezusovo, v katerem so vsi
 zakladi modrosti in vednosti,
 Srce Jezusovo, v katerem biva vsa
 polnost božanstva,
 Srce Jezusovo, nad katerim ima
 Oče posebno veselje,
 Srce Jezusovo, iz čigar polnosti
 smo vsi prejeli,
 Srce Jezusovo, hrepenenje večnih
 višav,
 Srce Jezusovo, potrpežljivo in ne-
 skončno usmiljeno,
 Srce Jezusovo, bogato za vse, ki
 te kličejo,
 Srce Jezusovo, vir življenja in sve-
 tosti,
 Srce Jezusovo, sprava za naše grehe,
 Srce Jezusovo, z zasramovanjem
 nasičeno,
 Srce Jezusovo, zavoljo naših hu-
 dobij potrto,

usmili se nas!

Srce Jezusovo, do smrti pokorno,
 Srce Jezusovo, s sulico prebodeno,
 Srce Jezusovo, vir vse tolažbe,
 Srce Jezusovo, naše življenje in
 vstajenje,
 Srce Jezusovo, naš mir in naša
 sprava,
 Srce Jezusovo, daritev za grešnike,
 Srce Jezusovo, zveličanje v tebe
 upajočih,
 Srce Jezusove, upanje v tebi umi-
 rajočih,
 Srce Jezusovo, sladkost vseh svet-
 nikov,

usmili se nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 prizanesi nam, Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usliši nas, Gospod!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usmili se nas, Gospod!

V. Jezus krotki in iz Srca ponižni.

O. Upodobi naše srce po svojem
 Srcu.

Molimo.

Vsemogočni večni Bog, ozri se na
 Srce svojega preljubega Sina in na
 njegovo češčenje in zadostovanje, ki ti

ga opravlja v imenu grešnikov, in po njem potolažen odpusti njim, ki prosijo tvojega usmiljenja, v imenu istega tvojega Sina Jezusa Kristusa, ki s teboj živi in kraljuje v edinosti Svetega Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen. (Odpustek 300 dni.)

Posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu.

Presladki Jezus, Zveličar človeškega rodu, ozri se na nas, ki v globoki ponižnosti klečimo pred tvojim oltarjem. Tvoji smo, tvoji hočemo biti. Da bi pa mogli biti s teboj trdneje sklenjeni, glej, zato se danes vsak izmed nas radovoljno posveti tvojemu presvetemu Srcu.

Tebe mnogi niso nikdar poznali in mnogi so tvoje zapovedi zaničevali ter te zavrgli. Usmili se obojih, dobrotljivi Jezus, in potegni vse k tvojemu svetemu Srcu. Kralj bodi, Gospod, ne samo vernih, ki niso nikdar odpadli od tebe, temveč tudi izgubljenih sinov, ki so te zapustili; daj, naj se skoraj vrnejo v Očetovo hišo, da ne poginejo od uboštva in lakote. Kralj bodi tistih, ki jih slepi

verska zmota ali loči razkol, in pokliči jih nazaj v zavetje resnice in k edinosti vere, da bo kmalu en hlev in en pastir. Kralj bodi tudi vseh tistih, ki žive v stari zmoti poganstva; reši jih iz teme in privedi jih k luči v božje kraljestvo.

Daj, Gospod, svoji Cerkvi varno in blagonosno prostost; daj vsem narodom red in mir; daj, da se bo od kraja do kraja zemlje razlegal en glas: Bodi hvala božjemu Srcu, ki nas je rešilo, njemu čast in slava vekomaj. Amen.

Oče naš . . . Češčena Marija . . . (trikrat).
Čast bodi Očetu.

Sveti križev pot

sv. Leonarda Porto-Mavriškega.

Priprava.

O pridite, stvari
Kaj, glejte, se godi:
On, ki nas vse živi,
Strašno za nas trpi.

M o l i m o.

Začni, prosimo, Gospod, naša dejanja s svojim navdihovanjem, in spremeljaj jih s svojo pomočjo, da se vsa naša

dela vselej po tebi začno in po tebi začeta končajo. Po Kristusu, Gospodu našem. Amen.

(Kesanje in namen.) Usmiljeni Jezus, ljubim te nad vse, ker si neskončno popoln in ljubezniv; iz vsega srca se kesam, da sem te razžalil, o največja dobrota.

Darujem ti ta sveti križev pot v čast tistega trpljenja polnega pota, po katerem si hodil zame ubogega grešnika. Prejeti želim svete odpustke in moliti na vse tiste namene, za katere so bili podeljeni. O Jezus, sprejmi jih zame in (po rokah Marije Device) za uboge verne duše v vicah, (zlasti za ...*)

Daj mi, o Gospod, po tem križevem potu doseči v tem življenju tvojo milost, po smrti pa večno zveličanje. Amen.

* Naredi namen, en popolni odpustek prejeti za-se, druge vse pa daruj vernim dušam, katerim želiš pomagati. Lepa navada je, vse odpustke darovati Mariji Devici, da jih ona obrne v prid tistim dušam, katerim najbolj želi.

*Prva postaja.***Pilat obsodi Jezusa k smrti.**

Razbičan, zapljuvan
In kronan, zasramovan
Pred sodbo je peljan,
Nedolžen v smrt izdan.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj občudovanja vredno ponižnost nedolžnega Jezusa, ko je poslušal in sprejel krivično sodbo. Vedi, da so hudobije tvojega jezika bile tiste lažnive priče, ki so preslepile sodnika, da je nedolžnega Jezusa obsodil k smrti. Obrni se torej k svojemu ljubezni polnemu Bogu in vzdihni bolj s srcem kakor z usti:

O moj ljubi Jezus, kako neizmerna je tvoja ljubezen! Torej za tako nevredno stvar se ponižáš, da zavoljo nje greš v ječo, sprejmeš vezi in udarce in se daš celo obsoditi k tako sramotni smrti. Oh, to me mora zadeti v srce in ganiti h kesanju nad tolikimi grehi mojega jezika; studijo se mi in bridko jih obžalujem. Zato bom po vsem tem križevem potu prosil in klical: Moj Jezus, usmiljenje! Moj Jezus, usmiljenje!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, Gospod!

O. Usmili se nas!

Druga postaja.

Jezus vzame križ na svoje rame.

Glej, križ mu naložé
Na ranjene rame;
Objame ga voljno
In nese vseh dolge.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj, kako je dobri Jezus rado-
voljno objel sveti križ in s kakšno krot-
kostjo je prenašal udarce in žalitve
hudobnega ljudstva. Ti pa ves nepotr-
pežljiv bežiš pred križem, kar le moreš.
Ali ne veš, da brez križa ne prideš v
nebesa? Žaluj vendar nad svojo slepoto,
obrne se k svojemu Gospodu in reci:

Ne tebi, o Jezus, ampak meni se
spodobi težki križ, ki so ti ga naložili
moji grehi! Ljubi Zveličar, daj mi moč,
da bom voljno objel vse križe, ki jih
zaslužijo moje velike pregrehe. Daj mi
tudi milost, da se ločim s tega sveta
v ljubezni do sv. križa; goreč od te
ljubezni naj tudi jaz želim kakor tvoja

služabnica sveta Terezija: Trpeti ali umreti! Umreti ali trpeti!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, Gospod!

O. Usmili se nas!

Tretja postaja.

Jezus pade prvič pod križem.

Opešal je v močeh,
Podre ga križ, naš greh,
Vtopljen v dolge sveta
Leži potrtn na tleh.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus zavoljo izgube toliko krvi oslavljen, prvič pade pod križem. Glej, kako ga s pestmi bijejo in z nogami sujejo. In vendar potrpežljivi Jezus ne odpre svojih ust, ampak trpi in molči: Ti pa si že zavoljo lahkih križev nevoljen, godrnjaš, se pri-tožuješ in morda celo preklinjaš! Odpovej se vendar svoji nepotrpežljivosti in svojemu napuhu, in prosi svojega Gospoda rekoč:

O preljubeznivi Odrešenik! Glej, pred tvojimi nogami kleči nesrečen grešnik. Kolikokrat in kako hudo sem

grešil! O Jezus, podaj mi v pomoč svojo sveto roko. Pomagaj, da ves čas svojega življenja več ne padem v smrtni greh in da si tako zagotovim po smrti večno zveličanje.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Četrta postaja.

Jezus sreča svojo žalostno Mater.

O žalostni spomin,
Ko Mater sreča Sin,
Bridkosti meč ji gre
Do srca globočin.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Oh, kolika bolečina je presunila srce Jezusu in kolika bridkost je zadela srce Matere Marije, ko sta se srečala! „O nehvaležna duša,“ — ti kliče žalostna Marija — „kaj ti je storil moj Sin?“ In v bolečinah te vpraša Jezus: „Kaj ti je storila moja Mati? O zapusti vendar svoj greh, ki je kriv najine tolike bridkosti! Grešnik, kaj praviš na to? — Vzdiхни iz srca in reci:

O božji Sin Marijin! O presv. Mati Jezusova! Potrt in skesan klečim pri vajinih nogah. Zakaj jaz sem kriv vajine žalosti; s svojimi grehi sem brusil meč, ki je ranil vajini srci. Ves osramočen in skesan vaju prosim: Odpustita mi! Usmiljenje, o Jezus, usmiljenje, o Marija! Podelita mi milost, da vaju ne bom žalil nikdar več in da bom s sočutjem premišljeval vajino trpljenje in vajine bolečine.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Peta postaja.

Simon iz Cirene pomaga Jezusu križ nositi.

Omagal Jezus je
Od teže križeve;
O Simon, sprejmi križ,
Gospoda usmili se!

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, da si ti kakor ta Simon, ker si preveč vdan sladnostim tega sveta in zato križa ne nosiš iz ljubezni do Jezusa, ampak le z nevoljo, ker se ga ne moreš ubraniti. Vzdrami že

vendar svoje srce in usmili se svojega težko obloženega Gospoda! Sprejmi radovoljno vse težave, ki ti jih pošilja nebeški Oče, in prizadevaj si, ne samo potrpežljivo jih nositi, ampak zanje Bogu tudi hvalo dajati. Moli torej in reci:

O moj preljubezni Jezu! Zahvalim te za premnoge priložnosti, ki mi jih daješ, da bi mogel zate trpeti in zase kaj zaslužiti. O moj Bog, daj mi milost, da bom vse križe tega življenja potrpežljivo nosil in si s tem pridobil večnih dobrot. Daj, da bom tukaj s teboj žaloval, po smrti pa s teboj v nebesih kraljeval.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Šesta postaja.

Veronika poda Jezusu potni prt.

S prtom Veronika
Obriše Jezusa,
Zato ji dá spomin
Obličja svetega.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Glej in premišluj na prtú presveto obličje svojega Zveličarja in ginjen od

ljubezni do njega si prizadevaj, vtisniti si globoko v srce njegovo podobo. Srečen boš, ako boš živel s to podobo v srcu; in nad vse srečen boš, ako boš s to podobo v srcu stopil tudi v večnost. Da boš pa vreden tolike dobrote, obrni se k svojemu Gospodu in ga prosi, rekoč:

O moj trpeči Zveličar! Prosim te, vtisni tudi v moje srce podobo svojega svetega obličja, da bom vedno nate mislil, tvoje bridko trpljenje imel pred očmi in obžaloval svoje grehe. O Jezus, zavoľjo tebe hočem svojo dušo napolnjevati z bridkostjo in svoje grešno življenje hočem obsojati do smrti.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Sedma postaja.

Jezus pade drugič pod križem.

Slabosti ves prevzet
Zveličar pade spet:
Oh grehi ga težé,
Ki jih ponavlja svet.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako Jezus, tvoj Gospod in Odrešenik, na zemlji leži; oslavljen

od bolečin, teptan od svojih sovražnikov in zasramovan od razdivjanega ljudstva. Pomisli, da ga je ponižala tvoja prevzetnost in vrgel tvoj napuh. Zapusti vendar svoj greh in z bridkim kesanjem nad svojo preteklostjo skleni, da boš v prihodnje ponižnejši. Reci s skesanim srcem:

O presveti moj Odrešenik! Vidim sicer, da pod težkim križem potrta ležiš na zemlji, vendar te molim in častim kakor svojega vsemogočnega Boga. Iz ljubezni do tebe sklenem, zatirati svojo prevzetnost. Očisti mi srce vseh ošabnih, častiželjnih in samoljubnih misli. Podpiraj me s svojo milostjo, da vse poniževanje sprejemem z voljnim srcem in da tako zaslužim biti s teboj povišan v nebeškem kraljestvu.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

*Osma postaja.***Jezus tolaži jeruzalemske žene.**

Usmiljene žené,
 Ne jokajte za me,
 Le za se in svoj rod
 Točite zdaj solzé.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako zelo ti je treba žalovati: najprej zavoljo Jezusa, ki toliko zate trpi; in potem še zavoljo sebe, ki si tako nehvaležen, da si veselja brez greha skoraj misliti ne moreš. Kako moreš ostati še trd, če premisliš, kaj tvoj Odrešenik zate trpi. Poglej, kako je Jezus milostljiv do žalostnih žen. Obrni se k njemu tudi ti z zaupanjem in moli s skesanim srcem:

O moj ljubeznivi Zveličar! Zakaj se moje srce ne razjoka od žalosti! Solz prosim, o Jezus, solz žalovanja in sočutja, da dosežem tako usmiljenje, kakor si ga skazal žalujočim ženam. O Gospod, ozri se name z milostnimi očmi, da bom po svoji smrti tudi jaz tebe poln tolažbe mogel videti.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

*Deveta postaja.***Jezus pade tretjič pod križem.**

Zveličar omedli,
 Pod križem spet leži;
 O trdo srce glej,
 Tvoj greh ga žalosti.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, s koliko bolečino Jezus tretjič pade pod križem. Glej, kako Zveličarja, to krotko in nedolžno jagnje, neusmiljeno sujejo in semtertja vlačijo. O nesrečni greh, ki samega Sinú božjega tako grozovito mučiš! Grešnik, ali ni tvoj ves potrti Jezus vreden tvojih solz? Reci torej z žalostnim srcem:

Vsemogočni Bog, ki držiš s svojim prstom nebo in zemljo, kdo te je tako neusmiljeno vrgel! Oh, to so storile pregrehe, v katere sem se povračal, in krivice, ki sem jih ponavljal. Od grehov ni nehala moja hudobnost in tako sem ž njimi množil tvoje bolečine. Toda poglej, o Gospod, zdaj skesan klečim pri tvojih nogah in s tvojo milostjo trdno sklenem: Ne bom grešil nikdar več, moj Bog, nikdar več!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Deseta postaja.

**Jezusa slečejo in mu ponudijo vina
z žolčem.**

Ko pride na goro,
Obléko mu vzemó,
In za dolge svetá
Še žolča mu dadó.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, moja duša, kako Jezusa vsega ranjenega zdaj še slečejo, in kako mu ponudijo grenke pijače. Poglej, kako Gospod trpi za tvojo nesramežljivost in nezmernost. Ali ga moreš pogledati brez sočutja? Poklekni k nogam svojega tako osramočenega Zveličarja in reci:

O žalostni Jezus, kolik je razloček med teboj in menoj! Ti si ves ranjen, s krvjo oblit in poln grenkosti, jaz pa ves v prijetnosti, ničemern in poln sladnosti, ali vsaj želim tak biti. Oh, jaz nisem na pravi poti! Moj Bog, daj mi milost, da izpremenim svoje življenje, in ogreni mi vse posvetne prijetnosti, da bom namestu njih odslej želel okušati le bridkosti tvojega trpljenja, in da bom tako vreden, uživati kdaj s teboj nebeško veselje.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Enajsta postaja.

Jezusa na križ pribijejo.

Na križ ga položé,
Razpno roke, noge,
In ostri mu žebli
Spet rane naredé.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišljuj neizrekljive bolečine, ki jih je občutil Jezus, ko so mu na rokah in nogah meso in žile z žebli prebodli. Kako je to, da se tvoje srce ne potopi v žalosti, ko vidiš, da tvoji grehi tako neusmiljeno mučijo Zveličarja! Vsaj zdaj nad svojimi grehi žaluj in moli:

O dobrotljivi, zavoljo mene križani Jezus! Presuni vendar moje trdo srce s sveto ljubeznijo do tebe. In ker so moji grehi krivi, da so ostri žebli tvoje roke in noge prebodli ter te pribili na križ, daj mi to milost, da dušna bolečina prebode tudi moje srce in na križ pribije vse moje hude želje. Naj bom v življenju in smrti s teboj križan, v nebesih pa s teboj poveličan.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Dvanajsta postaja.

Jezus umrje na križu.

Na križu Bog visi,
In sveta teče kri:
Za nas umira Bog,
Žalujte vse stvari!

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Povzdigni svoje oči in premišluj, kako tvoj Odrešenik na križu visi in umira. Glej, kako smrtno bled je njegov sveti obraz. Poslušaj, kako prosi odpuščenja tistim, ki ga križajo in žaliyo. Skesanemu razbojniku obljubi sveti raj; svojo Mater izroči Janezu in svojo dušo priporoči nebeškemu Očetu. Slednjič nagne glavo in umrje. — Tako je torej tvoj Odrešenik umrl; umrl na križu za voljo tebe! O moja duša, glej mrtvo obličje Zveličarjevo in ne hodi proč drugače kakor le z globokim kesanjem. Objemi sveti križ in vzdihni k Jezusu:

O ljubljeni Zveličar! Spoznal sem, da so moji grehi tebi vzeli življenje. Nisem vreden tvojega usmiljenja, ker

sem te križal. Ali, koliko tolažbo čuti moja duša, ko slišim, da si na križu molil tudi za tiste, ki so te križali! Kaj naj torej storim zate, ki si toliko storil zame! Glej, moj Bog, zavaljo tebe odpustim vsem, ki so me kdaj razžalili, in želim dobro vsem ljudem. Tako upam, da bom srečno umrl v tvoji ljubezni kakor skesani grešnik, ki je umiral na tvoji desnici in slišal tvoje besede: Danes boš z menoj v raju.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Trinajsta postaja.

**Jezusa snamejo s križa in položé
Mariji v naročje.**

O Mati žalostna,
Ki ljubiš Jezusa,
Objemlješ zadnjikrat
Sinu zdaj mrtvega.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako oster je bil meč bolečin, ki je prebodel srce Mariji, ko je vzela v naročje svojega mrtvega Sina. Ko ga je gledala vsega ranjenega, so se ji ponovile vse bolečine njenega rahlo-

čutnega srca. Ali kaj je bil ta meč, ki jo je ranil? Greh je bil, ki je vzel življenje ljubljenu Sinu. Obžaluj torej svoj nesrečni greh, združi svojo žalost s solzami žalostne Matere Marije in reci:

O Kraljica mučencev, kdaj bom vreden, prav spoznati tvoje bolečine! Kdaj bom vreden, v svojem srcu tvojo žalost nositi in s teboj trpeti! O nebeška Gospa, izprosi mi milost, da bom vedno žaloval zavoljo svojih grehov, ki so tebi prizadeli toliko trpljenja. Naj s teboj tukaj žalujem in trpim, upam in ljubim, potem pa v tvojem varstvu umrjem in pridem v tvojo družbo.

Oče nas . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Štirinajsta postaja.

Jezusa položé v grob.

Bridko objokovan
Je Jezus v grob dejan;
O grešnik moli ga,
Tvoj greh je zdaj opran.

V. Molimo te, Kristus, in te hvalimo.

O. Ker si s svojim križem svet odrešil.

Premišluj, kako so žalovali in jokali sveti Janez, Marija Magdalena in vsi pri-

jatelji Jezusovi, ko je bilo njegovo telo v grob položeno. Najbolj pa preišluj, kako neutolažljivo bridkost je čutilo srce Matere Gospodove, ko je videla, da nima več ljubega Sina. Ko v duhu gledaš njene solze, se moraš pač sramovati, da si med svetim križevim potom pokazal tako malo sočutja. Vzdrami se vsaj v zadnjem trenutku! Poljubi spoštljivo kamen svetega groba, položi v duhu vanj svoje srce in v bridki žalosti moli k svojemu Gospodu:

O usmiljeni Jezus, ki si hotel iz ljubezni do mene sprejeti tolike bolečine križevega pota, molim te v grobu ležečega. Po zasluženju svojega trpljenja mi podeli milost, da prejmem za popotnico v večnost — tvoje presveto Rešnje Telo; moje zadnje besede naj bodo: „Jezus, Marija, Jožef“; in naj bo, kakor tvoj, tudi moj zadnji vzdihljaj: „Oče, v tvoje roke izročim svojo dušo.“ Z živo vero, trdnim upanjem in gorečo ljubeznijo naj s teboj in za tebe umrjem, da pridem s teboj uživat veselje od vekomaj do vekomaj.

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

V. Usmili se nas, o Gospod!

O. Usmili se nas!

Sklep.

O Jezus, hvali naj
Ves svet te vekomaj.
Po svojem križu nam
Podeli sveti raj.

M o l i m o. O Bog, ki si z drago
krvjo svojega edinorojenega Sinú hotel
posvetiti križ v znamenje življenja, pro-
simo te, daj, da se bodo vsi, ki se ve-
selé povelíčanja svetega križa, veselili
povsod tudi tvojega varstva. Po Kri-
stusu, Gospodu našem.

O. Amen.

Litanije presvetega Rešnjega Telesa.

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Bog Oče nebeški,	} usmili se nas!
Bog Sin, Odrešenik sveta,	
Bog sveti Duh,	
Sveta Trojica, en sam Bog,	

Jezus, kateri si v presvetem zakramentu resnično pričujoč z mesom in krvjo, z dušo in telesom, po božji in človeški naravi,

Jezus, živi kruh, kateri si prišel iz nebes,

Jezus, skriti Bog in Zveličar,

Jezus, nekrvavi dar novega zakona,

Jezus, dar sprave za žive in mrtve,

Jezus, nedolžno jagnje božje,

Jezus, kruh angelov,

Jezus, naša dragocena dušna hrana,

Jezus, vez ljubezni in miru,

Jezus, moč in sladkost čistih duš,

Jezus, studenec vseh milostij,

Jezus, tolažba žalostnih,

Jezus, pribežališče grešnikov,

Jezus, moč slabotnih,

Jezus, zdravilo bolnikov,

Jezus, popotnica teh, ki v večnost gredo,

Jezus, zastava večnega življenja,

Jezus, večno veselje izvoljenih,

Bodi nam milostljiv, prizanesi nam, o Jezus!

Bodi nam milostljiv, usliši nas, o Jezus!

usmili se nas!

Nevrednega prejemanja tega pre-
 svetega zakramenta,
 Poželjenja mesa,
 Poželjenja oči,
 Prevzetnosti življenja,
 Vseh grešnih priložnosti in nevar-
 nosti,
 Vsake lahkomišljenosti srcá,
 Vsake mrzlosti do bližnjega,
 Vsega greha,
 Večne smrti,
 Po svojem svetem včlovečenju,
 Po svojem bridkem trpljenju in po
 svoji smrti,
 Po svoji neskončni želji, dati učen-
 cem in nam svoje meso in kri
 za dušno hrano,
 Po srčni ljubezni, s katero si dal
 svojim učencem in nam presveto
 meso za hrano in presveto kri
 za pijačo,
 Po svoji neizmerni ponižnosti, s
 katero si umival svojim učen-
 cem noge,
 Po peterih ranah svojega presve-
 tega telesa,
 Po presveti krvi, katero si nam na
 oltarju zapustil,

reši nas, o Jezus!

Mi ubogi grešniki,
 Da našo vero, čast in pobožnost
 do tega presvetega zakramenta
 pomnožiš in ohraniš,
 Da vse, kar je pregrešno in tebi
 zoperno, v nas uničiš in zamoriš,
 Da nas v milosti utrdiš in ohraniš,
 Da nas pred zalezovanjem hudob-
 nega duha zavaruješ,
 Da naša srca po svoji milosti oči-
 stiš in posvetiš,
 Da nam sad tega presvetega za-
 kramenta obilno dodeliš,
 Da nas po tem presvetem zakra-
 mentu ljubezni v skupni sveti
 ljubezni vedno bolj družiš,
 Da nam hrepenenje, te večkrat v
 svetem obhajilu prejeti, obudiš,
 Da nam daš milost, vselej dobro
 pripravljenim k tvoji božji mizi
 pristopiti,
 Da nas ob koncu našega življenja
 s to nebeško popotnico previdiš
 in zveseliš,
 Da nas v smrtnem boju ne za-
 pustiš,
 Da nam srečno zadnjo uro do-
 deliš,

prosimo te, usliši nas!

Da nas poslednji dan k več-
 nemu življenju obudiš, } prosimo te,
 Sin božji, } usliši nas!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 prizanesi nam, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usliši nas, o Jezus!

Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta,
 usmili se nas, o Jezus!

Kristus, sliši nas!

Kristus, usliši nas!

Gospod, usmili se nas!

Kristus, usmili se nas!

Gospod, usmili se nas!

Oče naš ... Češčena Marija ...

Molimo! O Bog, ki si nam v
 prečudnem zakramentu spomin svojega
 trpljenja zapustil, dodeli, te prosimo, da
 svete skrivnosti tvojega Telesa in tvoje
 Krvi tako častimo, da sad tvojega od-
 rešenja vedno v sebi čutimo. Kateri
 živiš in kraljuješ z Bogom Očetom v
 edinosti svetega Duha od vekomaj do
 vekomaj. Amen.

Razne molitve.

Molitev za izpovednika.

O Jezus, ki si nam, ko si zapustil svet, postavil namesto sebe svoje namestnike, da nam v tvojem imenu odpuščajo grehe in nam kažejo pravo pot v nebesa, ponižno te prosim, ozri se milostljivo na svojega namestnika, mojega duhovnega pastirja, in razsvetli ga z milostjo tolažnika sv. Duha, da bo revni stan moje duše vselej mogel natančno spoznati, da mi bo vedno dajal take nauke in svetoval take pripomočke, kateri me morejo s tvojo milostjo in pomočjo najprej pripeljati na pravo pot.

O Jezus, povrni mu pa tudi obilno vse njegove velike dobrote, ki mi jih iz-

kazuje, ker me odvräčuje od greha in k tebi napeljuje. Meni pa daj milost, o Jezus, da se bom vselej ponižno njegovi sodbi in njegovim zapovedim podvrgel; da bom vselej zvesto izpolnjeval, kar mu obljubim, in da bom vse njegove nauke ravno tako poslušal in ubogal, kakor ko bi mi jih ti sam dajal, da tako po poti duhovne pokorščine in po poti resnične pokore pridem v nebesa, k tebi, o Jezus! Amen.

Molitev starišev za otroke.

O Gospod, nebeški Oče, ti si oče mojih otrok, ti si njih stvarnik in njih Gospod; jaz jih popolnoma in z vsem zaupanjem prepustim tvoji očetovski ljubezni. Posebno te prosim, daj mi milost, da bodo vedno tvoje zapovedi ohranili, da jih hudobni in zapeljivi svet nikdar od tebe ne odvrne. Daj jim milost, da bodo moje svarjenje in poučevanje vselej radi poslušali in radi ubogali, da se bodo posebno slabih tovarišev, slabe družčine skrbno ogibali in varovali. Daj milost, da bodo

kakor v letih, tako tudi v modrosti in v milosti rastli pred teboj in ljudmi. Meni pa daj milost, da jih bom z besedo in dejanjem k dobremu napeljeval, da jim bom s potrebnim naukom, svarjenjem in strahovanjem in z lepim krščanskim zgledom pravo pot proti nebesom kazal in enkrat z njimi vred srečno prišel v večno veselje. Amen.

Molitev otrok za stariše.

O Gospod Bog, ki si nam zapovedal, svoje stariše spoštovati, častiti in ljubiti, in si nam že tukaj obljubil časno, tamkaj pa večno srečo, če bomo te dolžnosti do svojih starišev zvesto dopolnjevali, prosimo te, ker brez tvoje pomoči tvojih zapovedi ne moremo izpolnjevati, daj nam milost, da bomo svoje stariše vselej prav spoštovali in častili, njih nauke radi poslušali, od njih posvarjeni spodobno molčali, in njih besede, opominjevanja in povelja tako natanko dopolnjevali, kakor ko bi nam jih ti sam dajal. Daj nam milost, da jih bomo prisrčno ljubili in jim

ljubezen tudi v dejanju izkazovali; da jim bomo radi postregli, z njimi do konca voljno potrpeči, v potrebah jim radi pomagali, in jim tako njih dobrote povračevali, katere so nam od prvega začetka našega življenja izkazovali. O ljubi Oče nebeški, daj nam milost, da bomo vse svoje dolžnosti do svojih starišev zvesto dopolnili, in se enkrat z njimi vred na večno pri tebi veselili. Amen.

Molitev predstojnika.

O Gospod, za gospodarja in višjega nad drugimi si me postavil. Jaz sicer nisem vreden, da bi komu zapovedoval, pa tvoja volja je tako. O Bog, ker si me postavil v ta stan, daj mi tudi milost, da bom zvesto dopolnil svoje svete dolžnosti. Daj mi milost, o Gospod, da bom za svoje posle in podložne skrbel ravno tako kakor dober oče za svoje otroke; da jim bom vselej zvesto dal, kar jim gre; da jih ne bom iz lakomnosti preveč priganjal k prevelikemu delu; da ne bom grdo in sovražno z njimi ravnal. Daj mi tudi milost, o

Gospod, da bom posebno skrbel za njih večno zveličanje, kolikor bo mogoče, da bom na njih vedenje gledal, da jih bom z besedo in z zgledom k pobožni molitvi, k božji službi in k vrednemu prejemanju sv. zakramentov opominjal. Za-nje te pa prosim, daj jim milost, da bodo moje nauke in moje svarjenje vselej radi poslušali in radi ubogali, da z zvestim dopolnjevanjem vseh svojih dolžnosti zaslužijo večno plačilo. Amen.

Molitev posla.

O Bog, naš Gospod, brez tvoje svete volje se z nami ničesar ne zgodi, en sam las ne pade z naše glave brez tvoje volje. Po svoji božji previdnosti hočeš, da v nizkem služnem stanu živim, in si v tem stanu služim nebesa. Kar mi daš in storiš, o moj nebeški Oče, je vselej dobro za-me, tedaj hočem tudi svoj služni stan, dasiravno imam veliko trpljenja v njem, imeti za ljubo, ker ti hočeš, da živim v njem. Le tega te ponižno prosim, moj dobrotljivi nebeški Oče, daj mi svojo sveto milost, da bom

vse dolžnosti svojega stanu natanko izpolnjeval; da bom svojim višjim zmiraj tako zvesto in pridno delal, naj me vidijo ali ne, kakor bo v moji moči, da bom zvesto za-nje skrbel, da se jim nesreča ali škoda ne zgodi; da jih bom rad ubogal v vseh poštenih in pravičnih rečeh; da bom njih svarjenje voljno pretrpel, da jim nikdar ne bom grdo odgovarjal ali se jezil nad njimi; da jih ne bom pri drugih ljudeh opravljal in slabo govoril o njih, in da bom sploh vse težave svojega služnega stanu potrpežljivo prenašal, in vse obrnil v pokoro svojih grehov. O moj dobrotljivi nebeški Oče, vseh teh milosti te prosim v imenu Jezusa Kristusa, tvojega ljubeznivega Sina, kateri je tudi v nizkem stanu na svetu živel in podobo hlapca na-se vzel, da bi nas s svojo ponižno nizkostjo povzdignil k nebeški visokosti in večni časti. Amen.

Molitev za prijatelje in dobrotnike.

O moj Bog, zahvalim te za vse dobrote, katere mi moji prijatelji in

dobrotniki s pomočjo tvoje svete milosti izkazujejo. O Gospod, vzemi vse, kar storé, ravno tako, kakor ko bi tebi storili, in povrni jim z večnim nebeškim plačilom vse dobrote, katere mi izkazujejo na duši in telesu! Izkaži jim milost, kakor mi oni milost izkazujejo, in ti sam bodi njih veliko plačilo. Meni pa daj hvaležno srce, da bom vsem svojim prijateljem in dobrotnikom z besedo in v dejanju hvaležnost izkazoval, in vedno za-nje molil, dokler z njimi vred ne pridem v večno življenje. Amen.

Molitev za sovražnike.

O Jezus, ki si na sv. križu v svojih največjih bolečinah za svoje sovražnike molil, ti si nam zapovedal, da tudi mi svoje sovražnike ljubimo in jim dobro storimo; da molimo za-nje, kateri nas žalijo in preganjajo; prosim te torej, o Jezus, usmili se vseh mojih sovražnikov in odpusti vsem, kateri mi hudo žele; saj morda sami ne vedo, kako hudobno delajo, ker sovražijo svojega bližnjega, ki bi ga morali ljubiti. Pro-

sim te torej, o Jezus, daj jim pravo spoznanje, da bodo svoje hudobno dejanje spoznali, se ga iz srca kesali, se z menoj zopet podali v prijaznost in ljubezen, in od tebe zadobili odpuščenje. Prosim te pa tudi, moj dobrotljivi Jezus, daj mi pravo krščansko potrpežljivost, da bom vse hudobne dejanje svojih sovražnikov voljno prenašal, da bom vse to vzel za pokoro, in da nikdar ne neham za-nje moliti in njih prijaznosti želeči in iskati. Odpusti mi pa tudi, o milostljivi Jezus, kar sem te kdaj razžalil, odpusti mi vse moje grehe po tvojem neskončnem zasluženju. Amen.

Molitev za bolnika.

O Bog, Gospod našega življenja in naše smrti, usmili se svojega služabnika I., katerega si z boleznijo obiskal, ohrani ga še pri življenju, če je tvoja sveta volja, in daj mu milost, da si v tej bolezni veliko zasluži za nebesa; daj mu stanovitno krščansko potrpežljivost, da vse svoje bolečine in težave do konca voljno prenaša, daj mu resnič-

nega duha pokore, da spozna, da si mu ti poslal bolezen v časno kazen in v pokoro njegovih grehov, in da ti bo tudi vse, kar ima v svoji boleznit trpeti, daroval za pokoro. Daj mu pa tudi, o Gospod, če je tvoja sveta volja, skoraj zopet ljubo zdravje, ki je več vredno kakor vse blago sveta. Njim pa, ki mu strežejo, daj presrčno ljubezen do njega in voljno potrpljenje z njim, da mu bodo tako radi vse storili in postregli, kakor ko bi sam ti, o Jezus, pri njih ležal bolan.

Če si pa, o Bog, sklenil, tega bolnika iz njegove boleznit poklicati k sebi, te prosim, daj mu srečno zadnjo uro, pusti ga v tvoji sveti milosti se ločiti iz tega sveta in vzemi ga iz tega revnega časnega življenja v večno življenje, da bo tamkaj v družbi vseh izvoljenih tebe gledal, ljubil in brez konca užival. Amen.

Molitev k sv. angelu varihu.

O moj sv. angel varih, moj najzvestejši prijatelj! Naš dobrotljivi nebeški Oče te mi je dal, da me po vseh mojih

potih varuješ, da me odvrtačuješ od hudega in napeljuješ k dobremu, in da bi me tako po poti krščanske pobožnosti pripeljal v nebesa. Zahvalim te, moj ljubi angel varih, za vse tvoje velike dobrote, ki si mi jih od prvega začetka mojega življenja do te ure izkazal, ker si me vedno tako zvesto na duši in na telesu varoval, in svaril pred vso nesrečo. O ko bi bil vedno maral za tvoje svarjenje in opominjevanje, in te vselej ubogal, gotovo bi še sedaj neomadeževano imel belo oblačilo svete nedolžnosti, kakor sem ga pri sv. krstu dobil iz nebes. Oh, pa vsaj odslej te hočem bolj zvesto poslušati in vselej ubogati. Misel, da si, o moj sv. angel varih, vedno pri meni, ta misel naj me sedaj vedno varuje, da ne bom nič več mislil ali govoril ali storil takega, kar žali Boga in tebe, in kar bi še pred kakim pravičnim človekom storiti ne upal. Sedaj hočem po tvojem lepem zgledu ravnati in božjo voljo vedno tako z veseljem dopolnjevati, kakor jo ti vselej z veseljem dopolnuješ. Prosi za-me Boga, da me v tem sklepu potrdi. Tudi te prosim, ostani do konca

mojega življenja moj zvesti prijatelj in varih, in posebno ob moji zadnji uri me prav zvesto varuj, da se moja duša srečno loči iz tega sveta, in prosi Jezusa, da jo vzame v srečno število svojih izvoljenih. Amen.

Molitev k svojemu sv. patronu.

Sveti I., po božji previdnosti si mi bil odločen pri sv. krstu za patrona in posebnega pomočnika, da bi Boga za-me prosil, jaz pa po tvojem svetem zgledu živel, da bi tudi kakor ti enkrat prišel v nebesa. Prosim te torej, o sveti I., nikdar me ne zapusti, dasiravno nisem vreden, da se me spomniš, temveč zvesto prosi Boga za-me, da mi dodeli svojo sveto milost, da bom s pomočjo njegove milosti mogel po tvojem svetem zgledu živeti, tako gorečo ljubezen do Boga imeti, kakor si jo ti imel, in v dobrem ostati tako zvest in stanoviten, kakor si ti v vseh svojih težavah in izkušnjah do konca Bogu ostal zvest. Tega mi izprosi od

Boga, moj sveti patron, da bom tako s krščanskim življenjem zadobil večno plačilo v nebesih. Amen.

Molitev na dan godu.

Gospod, moj Bog in dobrotljivi nebeški Oče, danes dokončam po tvoji božji previdnosti zopet eno leto svojega življenja, in se spomnim s hvaležnim srcem vseh tvojih velikih milosti in dobrot, katere si mi ves čas mojega življenja, brez vsega mojega zasluženja, iz milosti dodelil. O dobrotljivi Bog, precej v prvih urah mojega življenja si me po največji milosti svetega krsta vzel v število svojih otrok, si mi odprl nebesa, in si me storil deležnega neskončnega Jezusovega zasluženja. In tudi vse tvoje druge milosti in dobrote, oh, kdo jih more prešteti! Kako ljubeznivo si doslej vedno z mano ravnal! Koliko veselih dni si mi napravil! Koliko sreče in blagoslova sem že prejel od tebe! Koliko tolažbe in pomoči si mi v vseh mojih težavah in bridkostih dodelil! Mislil si že na-me, preden sem

bil še kaj misliti v stanu; v vseh nevarnostih mojega življenja si mi zvesto stal na strani, in le tvoja mogočna desnica me je vselej rešila. Tolikokrat sem grešil zoper tebe, pa ti si mi prizanesel; tolikokrat sem padel, pa ti si me vselej zopet ljubeznivo vzdignil; kolikokrat sem te zapustil, pa si tako dolgo hodil za menoj in si me ljubeznivo klical, dokler se nisem zopet vrnil k tebi; in kakor hitro sem zopet k tebi prišel, si me vselej kakor ljubeznivi Oče z veseljem sprejel.

O moj dobrotljivi nebeški Oče, danes, ko se zopet dokonča eno leto mojega življenja, ki je polno tvojih milosti in dobrot, danes povzdignem k tebi svoje srce, in se ti v imenu Jezusa Kristusa zahvaljujem za vso ljubezen, ki mi jo izkazuješ, dasiravno sem je ves nevreden. O Gospod, moj dobrotljivi Oče, če mi hočeš moje življenje še dalje pustiti, daj mi tudi milost, da bom vse tvoje dobrote odslej užival tako, kakor je tebi najbolj dopadljivo, da si bom v tem časnem življenju zaslužil večno življenje. Amen.

Molitev mladega kristjana,
ki želi nedolžnost in čistost ohraniti in
lepo živeti.

„O kako lep je čisti rod, ki se v
čednosti sveti, zakaj njegov spomin je
večen, ker pri Bogu in pri ljudeh ima
hvalo.“ (Modr. 4, 1.)

O moj Bog, ko bi večkrat prav
premisli: čistost in sramežljivost
je najlepša čednost mladega
kristjana, bi vso svojo čast in svoje
veselje iskal le v sveti čistosti, in či-
stost srca bi kakor najlepši zaklad
skrbno varoval in ohranil. Lepota in
mladost izgine kakor roža, ki danes v
svoji lepoti stoji in lepo cvete, jutri pa
pade, zvene in se posuši. Tako tudi
lepo nečimerno oblačilo sicer razvese-
ljuje, tebi pa, o Gospod, je zoperno,
ker ljubiš le ponižnost. In ko bi me
ves svet hvalil in častil, ti pa, o Bog,
bi me sovražil, bi bil vendar najrev-
nejša, najnesrečnejša stvar na svetu.
Zatorej, samo tebi dopasti, o moj Bog,
in tvojo ljubezen imeti, to naj bo moja
prva, edina in največja skrb. Obvaruj
me, o moj dobrotljivi nebeški Oče, da

ne bom nikdar poslušal zapeljivega prilizovanja, in da se ne bom dal preslepiti z nobenim posvetnim veseljem, z nobenimi praznimi obeti. Razsvetli in potrdi me, da bom pri tolikih žalostnih in zapeljivih zgledih, katere vidim, vedno skrbel za sveto čistost, da bom svoje oči odvrčal od nevarnih, pregrešnih pogledov, in da ne bom nikdar nič govoril ali poslušal, kar je čistosti nasproti. S tvojo sveto milostjo, o moj Bog, hočem biti v svojem oblačilu ponižen, v svojih pogledih zdržen, v svojih besedah varen. Daleč od mene naj bo vsa nečimernost in prevzetnost, katera le popačenemu svetu dopade, ti pa, o sveti Bog, jo grozno sovražiš; in prevzetnost gotovo pomeni večno pogubljenje.

O moj Bog, črez vse te želim ljubiti in ohraniti čistost srca. Pomagaj k taki stanovitni čistosti, da bo vse zapeljevanje in vse izkušnjave vedno premagala, in sramežljivost naj bo vedni varih moje čistosti. O moj Bog, moj dobrotljivi nebeški Oče, varuj me prvega padca, zakaj za prvim pridejo radi še drugi. Daj mi milost v izkušnjavah,

da bom vedno tebe imel pred očmi, da nikdar na-te ne pozabim, daj mi milost, da bom v izkušnjavah vselej mislil: Oh, kako smem ta greh storiti vpričo svojega Boga, ki vse vidi, vpričo svojega prihodnjega sodnika, pred katerim bom moral od vsake minute svojega življenja dati oster odgovor; in za en sam smrtni greh, če ga nespokornega pred sodbo božjo prinesem, bom obsojen v večno kazen. Pred tvojimi očmi, o Bog, me nobena tema ne skrije; ti veš moje najskrivnejše misli in želje. Ko bi tudi sedaj moja hudobija pred svetom ostala skrita, vendar tvoji pravični sodbi in večnim kaznim ne morem uiti. Enkrat bode vendar odkrita vsa moja hudobija na mojo sramoto pred vsem svetom. Moje pregrešno posvetno veselje, ki traja le kratek čas, bi se potem izpremenilo v celi studenec grenkih solz in večnega trpljenja, ker bi se nesrečno veselje nečistega življenja izpremenilo v neskončno večnost peklenškega ognja, iz katerega ne bo več rešenja.

O Bog, moj Gospod, obudi v meni pravo sovraštvo do vsega, kar sveto

čistost omadežuje, da bo moje srce in moje telo vedno čisto ostalo, da ga bom kakor živi tempel sv. Duha ti do smrti brez madeža ohranil, in pri smrti izročil čisto dušo iz čistega telesa. Daj moji duši sveti strah, da bom spoznal žalostni konec in nezmerni brezen, v katerega nečistost človeka pripelje, in iz katerega se nikdar več nobeden ne izkoplje.

Pokliči mi, o Bog, večkrat smrt v spomin, da bom nečimernost vseh posvetnih reči bolj spoznal. O, da bi pač svojo smrt vedno premišljeval! Kaj bo enkrat z menoj? Kaj bom enkrat imel od sveta, ki me sedaj vabi in zapeljuje?

O Gospod, daj mi milost, da si večkrat pokličem v spomin večne kazni, kjer nepokojni črv nikdar ne bo nehal grizti; kjer bo grešna vest brez konca pekla; kjer bo vsaka nečista duša trpela vso večnost neizrečene bolečine. O kako strašen bo stan nečiste duše v večnih mukah, ko se bo spomnila svojega življenja in ko bo večno zdihovala: „Oh, kaj sem mislila, da sem tako živela, kaj sem storila; kaj sem izgubila, ko

bi bila lahko dosegla večno življenje. Kje se znajdem, in na vekomaj brez odrešenja, brez polajšanja, brez upanja! In le sama sem si vsega tega kriva!“

O moj Bog, če to prav premislim, kako bi mogel potem kaj takega misliti, govoriti, storiti ali privoliti, kar omadežuje sveto čistost? Kako bom mogel za majhne grehe imeti take reči, katere me morejo večno ločiti od tebe, in za katere me čakajo grenke solze skozi vso večnost, in najhujše muke v večnem peklenškem ognju. Varuj me, o moj Bog, pristrčno te prosim, varuj me prvega padca! Tresem se, kadar se spomnim svoje slabosti, kadar se spomnim, kako lahko bi tudi jaz prišel v ravno tako nesrečo in slepoto, v kakršno pride toliko mladih ljudi.

Zato hočem vse storiti, da ohranim sveto čistost, se vsega ogibati, kar ji je zoperno in nevarno. Da se pa slab človek v te goljufije, od peklenškega sovražnika mi nastavljene mreže ne vjamem, stoj mi ti, o ljubeznivi Jezus, na strani, daj mi milost in moč, da se bom stanovitno vsem grešnim izkušnjam ustavljal, in da se ne po-

dam v nobeno nevarno priložnost. Preljubi Jezus, ponižno te prosim, pomagaj mi, da do konca ohranim svojo čistost, in da ostane moja duša vedno tvoja ljuba nevesta. O Jezus, moj preljubeznivi ženin, le tebi želim dopasti, le tebi služiti, le tebe ljubiti nad vse! O moj Jezus, če le tebe imam, vse imam; če pa tebe nimam, celo nič nimam!

O Marija, lepota vseh devic, brez vsega madeža spočeta, od vekomaj izvoljena devica, tebe si izvolim v zgled svojega vedenja in za tovarišico svojega življenja. Vse tvoje svete čednosti, posebno tvojo sveto ponižnost in čistost, želim zvesto posnemati. O Marija, močna pomočnica, izprosi mi od Jezusa njegovo sveto milost, da sveto čistost, ki mu je tako dopadljiva, ohranim do konca, in da srečno pridem v število izvoljenih, kateri so na svetu vedno ohranili čisto srce in sedaj v nebesih večno gledajo Boga. Amen.

Nevarnosti,

katerih naj se mladi ljudje varujejo.

1. Posvetnost in želja ljudem dopasti je prva stopinja v padec. Išči le Bogu dopasti, in tedaj bodo tudi pametni ljudje nad teboj imeli dopadenje. Kaj bi ti pomagalo, ko bi te ves svet ljubil, Bog pa sovražil?
2. Napuh in prevzetno oblačilo, radovedni in nesramni pogledi so zadrge, v katere se boš najprej ujel, če se jih ne varuješ. Ponižnost in sramežljivost je pa lepota devic in začetek vseh lepih čednosti.
3. Boj se posvetnih zapeljivcev, ki ti obetajo časno srečo. Kdor se ti prilizuje, nima dobrih misli do tebe, in išče le tvojo dušo pogubiti.
4. Varuj se noči, ona je temna; njo ljubijo otroci teme, ti pa bodi otrok luči. Ne izvoli si drugega tovariša kakor dobro vest, katera te more pripeljati v prebivališče izvoljenih.
5. Majhne reči ali majhni grehi, ki se ti zdé pripuščeni, te bodo sčasoma pripeljali v večje hudobije, če jih precej od začetka ne sovražiš in če se jih ne varuješ.
6. Nečiste misli, nespodobni govori, pohujšljive pesmi, nezmerni smeh in prilizovanje,

to obudi hudobne in nečiste želje; le-te pa zapeljejo lahko v nečisto dejanje. Obrni svoje misli in svoje oči proč od nespodobnih reči; izkaži nevoljo in sovraštvo do takih reči; obrni govorjenje na kaj drugega pametnega, beži od ljudi, ki ljubijo nespodobnost.

7. Nečimernega posvetnega veselja se skrbno zdržuj; varuj se krajev, kateri so čistosti nevarni; ljubi tiho, samotno, spodobno življenje; ogibaj se vsega posvetnega šuma; odpovej si tudi večkrat kako pripuščeno veselje, posebno bodi zdržen v jedi in v pijači, da se bodeš vabil svoje počutke krotiti.
8. Vsega, kar veš, da ti je nevarno, ogibaj se skrbno, in išči le nedolžnega veselja, katerega se ti ni treba sramovati. Nedolžnost je rada vesela; čistost srca naj bo tvoje največje veselje.
9. Ne bodi nikdar brez dela, da te peklenški izkušnjavec nikoli v samopašni lenobi ne najde. Pritrgaj si pri spanju, zapusti zgodaj posteljo, katera naj ti je veden spomin groba. Kadar se vležeš v posteljo, spomni se groba, v katerega bodo položili po smrti tvoje truplo. Kakor hitro se pa zjutraj zbudiš, vstani iz postelje in se

spomni, da boš ravno tako na glas angelske trobente vstal iz groba, in šel pred ostro sodbo božjo, kjer se bo tvoje truplo svetilo kakor solnce, ali pa bo ostudno kakor strašna pošast, kakor si boš zaslužil sedaj v svojem življenju.

Pripomočki ohraniti deviško čistost.

Čuj in moli! Čuj, glej, kaj se v tebi godi, zatri precej od začetka nečiste misli in hudobno poželjenje; zakaj če v začetku premagovanje opustiš, padeš vedno globokeje, in utegneš zabresti v strašne globočine, iz katerih se ne boš mogel več izkopati.

Spoznaj vselej pred Bogom svojo slabost, in prosi ga milosti in pomoči. Nikar sam na-se ne zaupaj; tvoja moč je slaba, najmanjša izkušnjava te more premagati.

Imej krščansko previdnost in srčnost. Kadar se ti približa kak posveten izkušnjavec, varuj se ga bolj kakor strupene kače, on želi tvoj dušo umoriti. Ustavi se mu z vso močjo in odženi ga. Ohrani svoje telo čisto in sveto kakor živi tempel sv. Duha in kakor živi ud Kristusov. Sramežljivost naj bo zvesti varih tvoje čistosti.

Moli rad, moli pristrčno in pobožno. Zjutraj se precej priporoči Bogu, prečisti Devici Mariji in svojemu zvestemu angelu varihu; premisli, v kake priložnosti in izkušnjave bi utegnil ta dan priti, in kako bi se bilo v njih vesti. Prosi Boga, da bi ti dal milost vse hude priložnosti in izkušnjave premagati. Zvečer pa premisli, kako si dan preživel, obžaluj vse svoje grehe, ponovi svoje dobre sklepe, opravi pobožno svoje večerne molitve, priporoči se zopet dobrotljivemu Bogu, Materi božji in angelu varihu, in tako pojdi spodobno k pokoju.

Spomni se pa tudi večkrat čez dan na Boga, kateri je povsod pričujoč. Če se boš v izkušnjavah vselej spomnil Boga, svojega pravičnega in ostrega sodnika, pred katerim boš moral od vsega svojega življenja oster odgovor dati, ne boš lahko grešil.

Kadar si pa tako nesrečen, da se kaj pregrešiš in razžališ svojega Boga, ne izgubi zaupanja, temveč obrni se s pravo srčno žalostjo k Bogu. Prosi ga s solzami resnične pokore odpuščenja; in kakor hitro imaš priložnost, očisti svojo vest z odkritosrčno ponižno izpovedjo in z resničnim poboljšanjem. Tako te bo usmiljeni Bog zopet vzel v svojo milost.

Da boš pa v izkušnjavah imel še večjo moč, pristopi večkrat k sv. zakramentom z vredno pripravo in z resnično voljo, svoje življenje poboljšati in čedalje sveteje živeti.

Nedelje in praznike posvečuj prav pobožno; preživi jih v božji službi in v branju svetih knjig; zapomni dobro pridigo in nauk, premišluj božjo besedo večkrat čez teden. Kadar prideš na pokopališče, spomni se, da si tudi vsak dan bližje svojemu grobu; vsaka stopinja, katero storiš, te pripelje bližje smrti in večnosti.

Premisli večkrat namen, za katerega si ustvarjen; vzemi si k srcu, da Bog želi, da bi po njegovi volji živel, in po tem življenju večno bil zveličan. Zato ljubi Boga čez vse, in bližnjega kakor sam sebe; bodi prijazen, krotak in ponižen, in ljubi mirno, tiho in delavno življenje. Tako boš v vsakem stanu, v mladosti in starosti, na tem svetu in tamkaj v večnosti vesel in srečen. Amen.

Cerkvene molitve v posebnih potrebah.

Molitev za lepo vreme.

O večni nebeški Oče, ponižno k tebi vzdihujemo, usliši milostljivo naše

ponižne prošnje, prosimo te, in dodeli nam v sedanji potrebi lepo, stanovitno, gorko vreme; razveseli nas in zemljo z ljubim solncem, da, ker smo zavoljo grehov pravično pokorjeni, po tvoji dobroti usmiljenje dosežemo in občutimo. Po Jezusu Kristusu, tvojem ljubeznivem Sinu, kateri s teboj in sv. Duhom živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen. —

Molitev za dež.

O Bog, nebeški Oče, ki nas, svoje stvari, po svoji mogočnosti živiš in po svoji dobroti milostljivo ohraniš; ponižno te prosim s prisrčno molitvijo, daj nam potrebnega deža in pomoči suho zemljo z roso svoje nebeške milosti, da bomo s telesnimi dobrotami razveseljeni, tvoje nebeške darove z večjim zaupanjem zaželeli. Po Jezusu Kristusu, tvojem Sinu, ki s teboj živi in kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen. —

Molitev ob času kuge.

O Bog, ki ne želiš smrti, ampak pokoro grešnih ljudi, ozri se milostljivo

na svoje ljudstvo, katero se k tebi vrne, da od njega, ki sedaj pred teboj ponižno moli, šibe svoje jeze milostljivo odvrneš. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd.

Molitev ob času živinske kuge.

O Bog, ki si ljudem tudi živino za pomoč dal, pohlevno te prosimo, da nam živali, brez katerih se človeški rod ne more živiti, pri naših potrebah ne odvezameš. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd.

Molitev ob času vojske.

O Bog, ki vojske potareš in sovražnike teh, ki v te zaupajo, z močjo svoje brambe preženeš, pomagaj svojim služabnikom, kateri na tvojo milost kličejo, da bomo tebe, po premagani sili naših sovražnikov, brez nehanja hvalili in častili. Po Gospodu našem Jezusu Kristusu itd.

Molitve za bolnike.

Molitev k nebeškemu Očetu.

Moj dobrotljivi nebeški Oče, ti si me po svoji božji previdnosti obiskal z boleznijo, ker me ljubiš in mi hočeš dati priložnost, da bi kaj več mogel zaslužiti za nebesa. O dobrotljivi Oče nebeški, tukaj ležim z boleznijo in s slabostmi obdan, in nobenega ni, da bi mi mogel pomagati, kakor le ti sam. Gospod, spoznam, kako si vedno dober in milostljiv; s svojimi velikimi grehi sem zaslužil še veliko večjo kazen, kakor mi jo tukaj naložiš. O moj Bog, po milosti me kaznuješ, in za majhne kazni, če jih v duhu pokore voljno pretrpim, izbrišeš velike dolge. Zato hočem s tvojo milostjo in pomočjo trpljenje in bolezen, katero si mi ti sedaj poslal, potrpežljivo prestati, da bom tvojo božjo čast povišal, za svoje velike grehe ti nekoliko zadostil, in časne kazni, katere bi moral za svoje grehe v vicah trpeti, že tukaj nekoliko dostal.

O moj nebeški Oče, če je pa tvoja volja, če je tebi v čast, moji duši pa v

zveličanje, da zopet ozdravim, prosim te pa ponižno, vzemi to trpljenje, to bolezen od mene; pa ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi. Ti si moj najboljši zdravnik, le ti me moreš ozdraviti. O Gospod, glej, tvoj prijatelj, katerega ljubiš, leži bolan, pridi tedaj, pridi in ozdravi ga, če je tvoja sveta volja. Jaz sicer nisem vreden, da bi ti k meni prišel, ali da bi se dobrotljivo mene spomnil; pa naj gre tvoje usmiljenje pred tvojo pravico; zapovej moji bolezní le z besedo, in hitro me bo zapustila. O Gospod, moj dobrotljivi nebeški Oče, ti si moja edina pomoč, k tebi kličem v svojih nadlogah, k tebi vzdihujem v svojih težavah, k tebi pribežim v svoji bolezní, odpusti mi milostljivo vse moje grehe, s katerimi sem tolikokrat razžalil tebe, svojega največjega dobrotnika. O milostljiv in dobrotljiv si, ti udariš, pa zopet zaceliš; vzemi od mene kelih mojega trpljenja, če je tvoja sveta volja. Če pa hočeš, da še dolgo in veliko trpim, ali še celo umrjem, naj se zgodi, kakor je tebi dopadljivo. Le samo to te prosim, daj mi pravo krščansko potrpežljivost, da

bom vse voljno prestal; daj mi stano-
vitnost do zadnjega, da ne omagam,
ampak tudi v težavah in v trpljenju
tebi vselej ostanem zvest. Daj mi zad-
njič po Jezusovem zasluženju milost,
da se srečno ločim iz tega sveta, da v
tvoji sveti milosti umrjem in tamkaj
pri tebi na večno živim. Amen.

Molitev bolnika k Materi božji.

O Marija, prečista devica, ti si naša
ljubezniva dobrotljiva mati; ti si usmi-
ljena pomočnica vseh žalostnih in rev-
nih; ti si naša pomoč v vseh nadlogah,
in najmogočnejša pomočnica za Bogom.
Torej stavim v tej svoji težavi in nad-
logi, v tej bolezni vse svoje zaupanje
za Bogom v te, o presveta Mati božja!
Prisrčno te prosim, kakor otrok svojo
mater, prosi za-me nebeškega Očeta,
da mi v moji bolezni pomaga in mi
dá zopet ljubo zdravje, če je njegova
sveta volja. Če je pa božja volja, da
še dalje v tej bolezni trpim, prosi za-
me, da jo prenašam tako, kakor Bog
hoče. Prosi za-me, da mi dá Bog pravo

krščansko potrpežljivost, katera je bolnikom najbolj potrebna, prosi za-me, da se udam v svojih težavah popolnoma presveti volji božji. Prosi za-me, da prav spoznam to, da Bog res ravno tiste ljubi, katere tepe; zakaj on jim da s tem priložnost, da z majhnim trpljenjem na tem svetu, če ga voljno pretrpe, že tukaj nekoliko prestopé svoje kazni za grehe, in veliko trpljenje odvrnejo, katero bi v vicah morali prestat; prosi za-me, da bom tudi v velikem trpljenju vedno Bogu zvest in mu hvaležen za vse njegove dobrrote, katere mi izkazuje tudi v trpljenju; prosi za-me, da bi dobrotljivi Bog toliko bolj svojo sveto milost v mojem srcu pomnožil, kolikor moja bolezen prihaja hujša; prosi za-me, da bi meni Gospod Bog podelil presrčno žalost črez vse moje grehe, zavoljo katerih zaslužim še tisočkrat več trpeti, kakor sedaj trpim; prosi za-me, da bi me Bog potrdil v mojem resničnem sklepu, ker hočem v prihodnje vse drugače živeti, če mi dá Bog še enkrat zdravje. Če je pa volja mojega nebeškega Očeta, kateri je gospodar življenja in smrti, da

v tej bolezni umrjem, prosim te pa, o preljuba Mati Marija, ker si ti najmočnejša v zadnji uri, pomagaj mi v mojih smrtnih težavah s svojo mogočno prošnjo pred Bogom, da se bo moja uboga duša ločila v milosti božji iz tega sveta; pomagaj mi v zadnji uri vse moje sovražnike z orožjem svete vere premagati; izprosi mi od Boga trdno zaupanje v njegovo milost, in obvaruj me pred vsem škodljivim omagovanjem. O Marija, prečista devica, žalostna mati Jezusova, ki si ravno takrat pod sv. križem stala, ko je Jezus svojo presveto dušo izročil v roke svojega nebeškega Očeta; bodi tudi pri moji smrti, in tolaži mojo ubogo dušo, in kadar se bo ločila iz tega umrjočega trupla, spremi jo tja pred sodnji stol Jezusa Kristusa, in tam prosi za-me svojega Sina Jezusa. O Marija, mati milosti božje, v te trdno zaupam, pomagaj mi zvesto v vseh mojih težavah, v življenju in v smrti, s svojo mogočno priprošnjo pred Bogom; in bodi moja ljubezniva mati in pomočnica sedaj in v moji smrtni uri. Amen.

Molitve pri umirajočih.

Umirajočemu kristjanu je posebno dobro naprej moliti vero, upanje in ljubezen; pa počasi se mu mora moliti in razločno.

Zadnje želje umirajočega kristjana.

O moj Bog in moj Gospod, tebi izročim svoje življenje, katero sem prejel od tebe; vsaki čas sem pripravljen umreti po tvoji sveti volji.

Pripravljen sem umreti, ker ti tako hočeš, in ker si ti odločil vsakemu človeku, enkrat umreti.

Pripravljen sem umreti, da s težavami in bridkostmi svoje smrti tvoji božji pravici vsaj nekoliko zadostim za vse svoje grehe, katerih je brez števila, in s katerimi sem že tisočkrat zaslužil smrt.

Pripravljen sem umreti, da neham enkrat delati grehe, s katerimi sem te že tolikokrat razžalil.

Pripravljen sem umreti, da se skazem hvaležnega za toliko dobrot, katere sem prejel od tebe.

Pripravljen sem umreti, da s smrtjo pokažem, da bolj želim tvojo čast po-

vikšati in tvojo voljo dopolniti, kakor svoje življenje ohraniti.

Pripravljen sem umreti, da te bom mogel odslej vekomaj ljubiti in hvaliti, ker si ti moj zadnji namen, zavoljo katerega sem ustvarjen.

Pripravljen sem umreti iz prave in čiste ljubezni do tebe, ker si se ponižal in na sv. križu umrl iz ljubezni do nas.

O moj Bog, moj nebeški Oče, za krvave rane in za bridko smrt tvojega Sina Jezusa te prosim, daj mi srečno zadnjo uro in ne zavrzi moje uboge duše, katero je tvoj ljubeznivi Sin Jezus odrešil s svojo presveto krvjo.

Zadnji vzdihljeji umirajočega.

O moj Bog, molim te, svojega samega, pravega, živega Boga.

Verujem v te, o večna resnica; —
zaupam v te, o neizrečna milost; —
ljubim te nad vse, o večna dobrota!

O Gospod, iz ljubezni do tebe mi je žal, da sem te tolikokrat razžalil!
O Gospod, odpusti mi vse moje grehe!
O Jezus, Sin Davidov, usmili se me!

O Gospod, ne moja, ampak tvoja presveta volja naj se zgodi!

Tukaj, o Bog, na tem svetu mi nakladaj trpljenje, tamkaj pa me reši večnega trpljenja!

O Jezus, bodi moj Jezus, moj Zveličar, in reši me večnega pogubljenja ter dodeli mi večno zveličanje!

O Jezus, moj usmiljeni Odrešenik, tebi živim, tebi umrjem, tvoj hočem biti živ in mrtev, tvoj hočem biti na tem svetu in tamkaj v večnosti.

O moj Gospod in moj Bog, moj stvarnik in odrešenik in razsvetljevalec!

O Jezus, Marija in sv. Jožef, vam izročim svojo dušo!

O Jezus, o Jezus, v tvoje svete rane izročim svojo ubogo dušo! O Jezus, milostljivo jo vzemi!

O sv. Marija, milostljiva mati Jezusova, moja najmogočnejša pomočnica za Bogom, spomni se na-me sedaj v mojih največjih težavah, prosi za-me v mojih zadnjih potrebah!

O Marija, mati Jezusova, mati milosti božje, prosi za-me Boga, da me v mojih zadnjih izkušnjavah obvaruje peklenškega sovražnika.

O sv. Mihael, pridi mi na pomoč v moji zadnji vojski in brani mojo ubogo dušo proti hudobnemu sovražniku, ki jo želi pogubiti!

O moj sv. angel varih, ki si me zvesto varoval ves čas mojega življenja v tolikih nevarnostih, ne zapusti me sedaj v moji zadnji uri in največji nevarnosti; bodi moj varih in moj pomočnik ob moji zadnji uri!

O vsi sveti angeli in nadangeli, pridite mi na pomoč, vojskujte se za-me, premagajte vse moje sovražnike in sprejmite mojo ubogo dušo srečno na oni svet!

O sv. Dizma, sv. Barbara, sv. Jožef, prosite za-me, da me v svoji milosti vzame iz tega sveta!

Vsi svetniki in svetnice božje, prosite za-me Boga, da me vzame iz tega revnega sveta v vašo sveto družčino, kjer želim z vami vred Boga hvaliti in ljubiti!

O Jezus, o Jezus, vzemi mojo ubogo dušo v svoje roke! O Jezus, o Jezus, v tvoje svete krvave rane priporočim svojo ubogo dušo, katero kličeš iz tega sveta! O Jezus, moj Jezus, milostljivo

jo vzemi, da tudi jaz občutim sad
tvojega odrešenja!

Oče, v tvoje roke izročim svojo
ubogo dušo, sedaj in vekomaj. Amen.

Molitev za umirajočega

k Materi božji za srečno zadnjo uro.

O ljubezniva, milostljiva in od vekomaj izvoljena devica, mati Jezusova, Marija, prosimo te po tisti tvoji in tvojega ljubeznivega Sina, Jezusa Kristusa, bridkosti in grenkosti, katero sta vidva imela, ti pod križem, on pa na sv. križu, največ pa ob tisti uri, ko se je njegova duša ločila od njegovega telesa. Prosimo te tedaj, da prideš temu umirajočemu kristjanu na pomoč, kadar se bo njegova duša jela ločiti od njegovega telesa, in da jo sprejmeš v svoje milostljive roke in izročiš našemu Zveličarju, svojemu ljubeznivemu Sinu Jezusu. Prisrčno ti priporočimo to dušo, in te prosimo z velikim zaupanjem za-njo, ker si najmogočnejša pomočnica v zadnji uri, nikar je sedaj ne zapusti, ker tvoje pomoči najbolj potrebuje.

Pridi po njo in sprejmi jo pred sodni stol Jezusa Kristusa, in tam prosi svojega ljubeznivega Sina, da izkaže milost tej duši, da ne gleda na njene grehe, ampak na svojo presveto Rešnjo Kri, katero je prelil tudi za to dušo do zadnje kaplje. O Marija, mati milosti božje, izprosi tej duši milost in večno zveličanje. Amen.

Molitev za umirajočega.

Loči se, o verna duša, iz tega sveta v imenu Boga Očeta vsemogočnega, ki te je ustvaril, v imenu Jezusa Kristusa, Sina živega Boga, ki je za-te trpel in umrl, da te je odrešil; v imenu tolažnika sv. Duha, ki te je razsvetlil; v imenu nebeške kraljice Marije; v imenu vseh angelov in nadangelov; v imenu kerubinov in serafinov; v imenu patriarhov in prerokov; v imenu svetih apostolov in evangelistov; v imenu sv. mučenikov in spoznavalcev; v imenu svetih mnihov in puščavnikov; v imenu vseh svetih devic; v imenu vseh svetnikov in svetnic božjih. Naj bo danes

tvoje mesto v miru in tvoje prebivališče v nebeškem Sionu. Po našem Gospodu Jezusu Kristusu. Amen.

O milostljivi, usmiljeni Bog, ki po svojem velikem usmiljenju grehe teh, kateri delajo pokoro, izbrišeš, in kazni za storjene grehe po prizanašanju in odpuščenju odvzameš, poglej milostljivo na tega svojega služabnika in nas usliši, ker te prisrčno prosimo odpuščenja njegovih grehov. O dobrotljivi Oče nebeški, popravi v njem vse, kar je po človeški slabosti razdejano, ali kar je po hudobnem duhu poškodovano in oslabiljeno, in ker je tudi on ud sv. katoliške cerkve ter deležen Kristusovega odrešenja, pripelji in pridruži ga k številu izvoljenih. Usmili se, o Gospod, njegove duše, in ker nima drugega zaupanja kakor v tvojo milost, tedaj ga pusti v svoji sveti milosti priti pred obličje svoje milosti. Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem. Amen.

Priporočenje duše umirajočega.

Priporočim in izročim tvojo dušo Bogu vsemogočnemu, ker si njegova

stvar, da se zopet vrneš k svojemu Stvarniku, ki ti je dal življenje, kadar se ločiš iz tega sveta. In kadar bo tvoja duša iz tvojega telesa poklicana, naj ji pride naproti častitljiva Devica Marija in vsi angeli nebeški; naj jo srečajo sv. apostoli; naj jo obdajo sv. mučeniki in spoznavalci; naj jo prijazno sprejme vesela množica svetih devic; naj doseže tvoja duša mir in pokoj v naročju svetih patriarhov. Ljubeznivi in veseli pogled Jezusa Kristusa se ti prikaži, in Jezus te pridruži tem, ki se ž njim vesele. Naj bo pred teboj skrito vse, kar je grozovitega v temi, vse, kar dela muke in trpljenje. Naj zbeži pred teboj peklenški satan s svojimi tovariši. Ukaži, o Gospod, in naj bodo razpodeni tvoji sovražniki; naj zbežé pred tvojim obličjem, kateri te sovražijo; kakor izgine dim, naj izginejo; kakor se razstopi vosek pri ognju, naj poginejo hudobni pred božjim obličjem, pravični pa naj se vedno pred Bogom vesele. Sramota naj obide vso peklenško trumo, in hudobni duhovi naj se ne podstopijo zadržati tvoj prihod v nebesa. Kristus, ki je bil za-te križan, reši te vsega

trpljenja; Kristus, Sin živega Boga, pelji te v veselje večnega življenja; Kristus, pravi dobri pastir, te spoznaj za svojo ljubo ovčico, očisti te vseh tvojih grehov, in te na svojo desnico postavi med svoje izvoljene, da boš svojega Zveličarja od obličja do obličja gledal, in užival v družbi vseh zveličanih duš sladkost božje prijaznosti vekomaj. Amen.

Kratke prošnje okolistoječih za umirajočega.

O Gospod, usliši naše prošnje za dušo, katero kličeš iz tega sveta.

O Marija, najmogočnejša pomočnica v zadnji uri, prosi svojega ljubeznivega Sina Jezusa za srečno ločitev te duše.

O Jezus, reši to dušo, katero si tako drago kupil, za katero si prelil svojo sveto kri; reši jo vsega hudega; reši jo vseh kazni, katere je zaslužila za voljo svojih grehov.

O Gospod, reši to dušo potopa v peklenški brezen, kakor si rešil Noeta vesoljnega potopa.

O Gospod, reši to dušo večnega ognja, kakor si rešil Lota ognja hudobnega mesta Sodome.

O Gospod, reši to dušo peklenškega plamena, kakor si rešil tri mladeniče iz plamena goreče peči.

O Gospod, reši to dušo, če je tvoja sveta volja, umirajočega trupla, kakor si rešil svojega apostola Petra iz ječe.

O Gospod, usmiljeni Oče nebeški, pošlji angele iz nebes, da bodo vzeli to dušo iz tega sveta, in jo nesli v nebesa, da se bo tamkaj s teboj in z vsemi izvoljenimi veselila vekomaj. Amen.

Kadar se je duša že ločila iz sveta

(in tudi kadar smrtno uro zvoní).

Pridite na pomoč, vsi svetniki božji, pridite naproti, vsi angeli Gospodovi, vzemite to dušo, in spremite jo pred božje obličje, in jo prinesite v nebeško prebivališče. O Jezus Kristus, ti jo k sebi vzemi, kateri si jo iz tega sveta poklical. Amen.

Gospod, usliši nas!
 Kristus, usliši nas!
 Gospod, usliši nas!

Oče naš . . . Češčena Marija . . .

O Gospod, dodeli tej duši večni
 mir in pokoj!

In večna luč naj ji sveti!

Naj počiva v miru.

Amen.

Molimo.

Tebi, o Bog, priporočimo to dušo,
 da bi sedaj, ko se je ločila iz sveta,
 prebivala pri tebi v nebeškem kraljestvu,
 in kar je po slabosti svoje človeške
 narave v svojem življenju pregrešila,
 odpusti ji po svoji neskončni milosti.
 Po Jezusu Kristusu, Gospodu našem.
 Amen.

KAZALO.

Stran

Predgovor družbe sv. Mohorja	4
Uvod pisatelja	7
Jutranja molitev	9
K Devici Mariji	13
K angelu varihu	13
Pred in po delu	14
Pred jedjo. Po jedi.	16
Večerna molitev.	17

Mašne molitve.

Prva sveta maša	22
Molitev po tihi sv. maši	41
Zahvalna molitev po sv. maši	43
Molitev pred pridigo	44
Molitev po pridigi	45
Druga sveta maša. Premišljevanje Kristusovega trpljenja	47
Tretja sveta maša. Za mrtve	65

Zakrament sv. pokore.

Molitev pred izpraševanjem vesti	79
Izpraševanje vesti	82
Molitev po izpraševanju vesti	97
Kes	98
Trdni sklep	104
Molitev pred izpovedjo	107
Izpoved	108
Molitev po izpovedi	109
Molitev papeža Urbana VIII.	112
Izpokorne litanije	114
Razložen Očenaš izpokornega kristjana	119

Sedem izpokornih psalmov	137
Krajše izpovedne molitve	150
Molitev pred izpraševanjem vesti	150
Molitev po izpraševanju vesti	151
Molitev po izpovedi	152

Zakrament sv. Rešnjega Telesa.

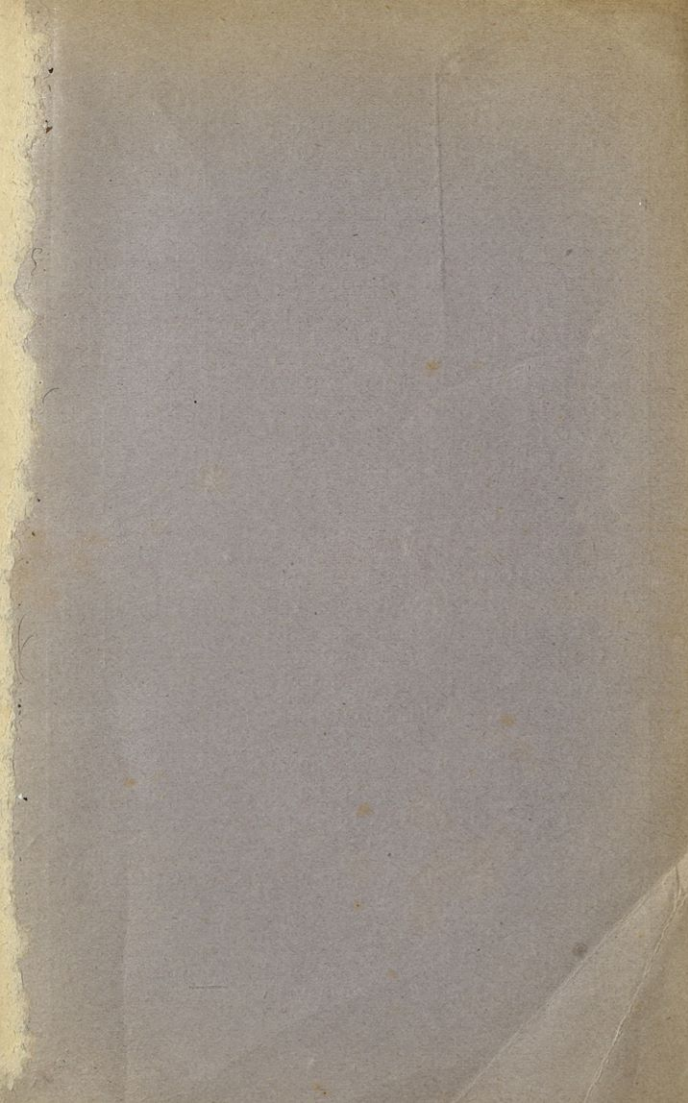
Molitev pred sv. obhajilom	155
Kes	160
Prošnja	162
Molitev po sv. obhajilu	166
Darovanje	170
Prošnja	173
Razne obhajilne molitve	178
I. Molitve pred sv. obhajilom	178
Prva molitev	178
Druga molitev	182
Tri prošnje za poglobitne krščanske čednosti	185
Premišljevanja pred sv. obhajilom	190
II. Molitev po sv. obhajilu	199
Prva molitev	199
Druga molitev	202
Vzdihljeji po obhajilu	204
Molitev za odpustke	208
Zadnja molitev po sv. obhajilu	209
Krajše obhajilne molitve	210
Pred sv. obhajilom	210
Po sv. obhajilu	212
Slovo od Jezusa po sv. obhajilu	213
Krstna obljuba	213
Tri božje čednosti	216
Križev pot na čast sv. Rešnjemu Telesu	222

Cerkveno leto.

I. Gospodovi prazniki in časi cerkvenega leta	256
Advent	256
Adventni rožni venec	258
Sveti dan	259
Novega leta dan	261
Razglašenje Gospodovo	265
Ime Jezusovo	267
Molitev na čast sladkemu Imenu Jezusovemu	267

Molitev sv. Bernarda na čast sladkemu Imenu Jezusovemu	268
Dvanajst lastnosti Jezusa Kristusa	270
Molitev za odpustke	270
Postni čas	271
Litanije v čast Kristusovemu trpljenju	272
Molitev sv. Avgustina na čast Kristusovemu trpljenju	277
Veliki teden	279
Molitev pred božjim grobom	279
Molitev k Jezusu v sv. Rešnjem Telesu	284
Velika noč	292
Kristusov vnebohod	293
Binkošti	295
Sveta Trojica	298
Sv. Rešnje Telo	300
Počeščenje Jezusa v presvetem zakramentu	301
Kvaterni tedni	303
Molitev za dobre duhovne pastirje	305
II. Prazniki Matere božje	307
Razložena Češčena Marija	307
Zdihovanje k žalostni Materi božji	312
Molitev k Materi božji za srečno smrt	314
Lastnosti Matere božje	315
III. Prazniki svetnikov	315
Sv. Štefan, prvi mučenik	316
Sv. Jožef	318
Sv. apostola Peter in Pavel	318
Vsi svetniki	319
Popoldanska služba božja.	
Litanije vseh svetnikov	320
Lavretanske litanije Matere božje	331
Cerkvene antifone in prošnje k Materi božji	334
Litanije presvetega Imena Jezusovega	340
Litanije presvetega Srca Jezusovega	346
Posvetitev presvetemu Srcu Jezusovemu	347
Sv. križev pot sv. Leonarda Porto-Mavriškega	348
Litanije presvetega Rešnjega Telesa	366
Razne molitve.	
Molitev za izpovednika	371
Molitev starišev za otroke	372

	Stran
Molitev otrok za stariše	373
Molitev predstojnika	374
Molitev posla	375
Molitev za prijatelje in dobrotnike	376
Molitev za sovražnike	377
Molitev za bolnika	378
Molitev k sv. angelu varihu	379
Molitev k svojemu sv. patronu	381
Molitev na dan godu	382
Molitev mladega kristjana, ki želi nedolžnost in čistost ohraniti in lepo živeti	384
Nevarnosti, katerih naj se mladi ljudje varujejo	390
Pripomočki ohraniti deviško čistost	392
Cerkvene molitve v posebnih potrebah	894
Molitev za lepo vreme	394
Molitev za dež	395
Molitev ob času kuge	395
Molitev ob času živinske kuge	396
Molitev ob času vojske	396
Molitve za bolnike	397
Molitev k nebeškemu Očetu	397
Molitev bolnika k Materi božji	399
Molitve pri umirajočih	402
Zadnje želje umirajočega kristjana	403
Zadnji vzdihljeji umirajočega	403
Molitev za umirajočega k Materi božji za srečno zadnjo uro	406
Molitev za umirajočega	407
Priporočenje duše umirajočega	408
Kratke prošnje okolistoječih za umirajočega	410
Kadar se je duša že ločila iz sveta	412

V naročevanje priporočamo naslednje molitvenike družbe sv. Mohorja:

Za broširane iztise

za družnike		za neude in po knjigarnah	
K	v	K	v

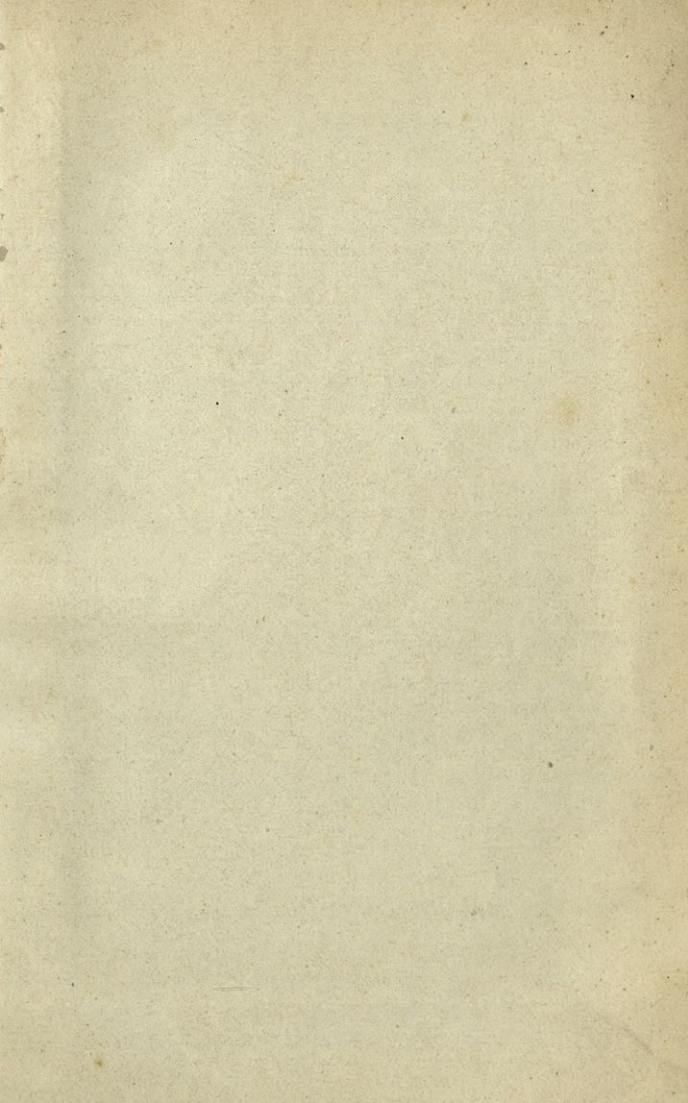
K	v	K	v
---	---	---	---

Fr. Kosar: Nebeška hrana, I. del . . .	1	—	1	40
— Nebeška hrana, II. » . . .	1	—	1	40
L. Škufca: Šmarnice. 1886	—	80	1	20
A. Kalan: Tomaža Kempčana Hodi za Kristusom!	—	80	1	20
B. Bartol: Hoja za Marijo Devico . . .	—	60	—	80
J. Pavlič: Gospod, teci mi pomagat! . .	—	80	1	20
J. Volčič: Šmarnice. 1892.	—	80	1	20
A. M. Slomšek: Življenja srečen pot . .	—	80	1	20
— Krščansko devišstvo	—	80	1	20
J. Pajek: Sv. Jožef	—	80	1	20
A. Žgur: Majnikova kraljica	—	80	1	20
Dr. J. Walter: Sv. Rožni venec	—	80	1	20
J. K. Pagani: Presv. Rešnje Telo	—	80	1	20
Dr. A. Karlin: Priprava na smrt	1	—	1	40
J. Godec: Lurška Mati božja	1	—	1	40
Slava Cospodu! Z velikimi črkami . . .	1	40	2	—
Dušna paša. Z velikimi črkami	1	40	2	—

 Kdor si naroči vezan molitvenik, naj dodá gornji ceni za knjigo še za vez v usnju z zlato obrezo 1 K 20 v, v prtu z rdečo obrezo 80 v.

Naročila na stare knjige (glej cenik knjigam v Koledarju) naj se naslovljajo naravnost na tiskarno družbe sv. Mohorja v Celovcu.

Druge pošiljatve, ki se tičejo knjigoveštva, naj se pa naslovljajo izključljivo na ime: Martin Brugger, knjigovez družbe sv. Mohorja v Celovcu.

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000076080

008155 8

